קבלה · כתבי האר״י ורבי חיים ויטאל

שער רוח הקודש

רבי חיים ויטאל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

שער רוח הקודש

רבי חיים ויטאל

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/שער-רוח-הקודש/
הקובץ נוצר ב־18 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

הקדמה 7

חלק א 10

חלק ב 15

חלק ג 18

חלק ד 25

חלק ה 28

חלק ו 31

חלק ז 35

חלק ח 37

חלק ט 38

חלק י 38

חלק יא 38

חלק יב 38

חלק יג 40

חלק יד 41

חלק טו 43

חלק טז 48

חלק יז 53

חלק יח 54

חלק יט 54

חלק כ 56

חלק כא 56

חלק כב 56

חלק כג 60

חלק כד 64

חלק כה 64

חלק כו 65

חלק כז 65

חלק כח 65

חלק כט 66

חלק ל 67

חלק לא 67

חלק לב 69

חלק לג 70

חלק לד 70

חלק לה 71

חלק לו 72

חלק לז 73

חלק לח 76

חלק לט 78

חלק מ 80

חלק מא 80

חלק מב 82

חלק מג 83

חלק מד 84

חלק מה 98

חלק מו 100

חלק מז 101

חלק מח 101

חלק מט 101

חלק נ 102

חלק נא 102

חלק נב 102

חלק נג 103

חלק נד 104
חלק נה 104
חלק נו 105
חלק נז 105
חלק נח 106
חלק נט 106
חלק ס 107
חלק סא 107
חלק סב 108
חלק סג 109
חלק סד 110
חלק סה 116
חלק סו 116
חלק סז 117
חלק סח 118
חלק סט 118
חלק ע 118
חלק עא 119
חלק עב 119
חלק עג 119
חלק עד 119
חלק עה 119
חלק עו 120
חלק עז 120
חלק עח 121
חלק עט 122
חלק פ 123
חלק פא 123
חלק פב 123
חלק פג 124
חלק פד 124
חלק פה 125
חלק פו 125
חלק פז 126
חלק פח 126
חלק פט 127
חלק צ 127
חלק צא 127
חלק צב 128
חלק צג 129
חלק צד 129
חלק צה 130
חלק צו 131
חלק צז 131
חלק צח 132
חלק צט 133
חלק ק 133
חלק קא 133
חלק קב 135
חלק קג 135
חלק קד 136
חלק קה 136
חלק קו 137
חלק קז 137
חלק קח 138
חלק קט 143

חלק קי 144
חלק קיא 148
חלק קיב 150
חלק קיג 150
חלק קיד 150
חלק קטו 151
חלק קטז 152
חלק קיז 152
חלק קיח 153
חלק קיט 154
חלק קכ 155
חלק קכא 156
חלק קכב 157
חלק קכג 157
חלק קכד 161
חלק קכה 168
חלק קכו 176
חלק קכז 180
חלק קכח 181
חלק קכט 186
חלק קל 190
חלק קלא 191
חלק קלב 192
חלק קלג 193
חלק קלד 193
חלק קלה 194
חלק קלו 194
חלק קלז 195
חלק קלח 195
חלק קלט 195
חלק קמ 196
חלק קמא 197
חלק קמב 198
חלק קמג 199
חלק קמד 200
חלק קמה 200
חלק קמו 201
חלק קמז 202
חלק קמח 203
חלק קמט 204
חלק קנ 205
חלק קנא 206
חלק קנב 207
חלק קנג 207
חלק קנד 208
חלק קנה 209
חלק קנו 209
חלק קנז 210
חלק קנח 210
חלק קנט 211
חלק קס 211
חלק קסא 212
חלק קסב 213
חלק קסג 213
חלק קסד 214
חלק קסה 215

חלק קסו 215
חלק קסז 216
חלק קסח 216
חלק קסט 217
חלק קע 217
חלק קעא 218
חלק קעב 219
חלק קעג 220
חלק קעד 221
חלק קעה 221
חלק קעו 224
חלק קעז 226
חלק קעח 228
חלק קעט 229
חלק קפ 230
חלק קפא 230
חלק קפב 231
חלק קפג 232
חלק קפד 232
חלק קפה 232
חלק קפו 233
חלק קפז 233
חלק קפח 234
חלק קפט 234
חלק קצ 234
חלק קצא 234
חלק קצב 235
חלק קצג 235
חלק קצד 236
חלק קצה 237
חלק קצו 237
חלק קצז 237
חלק קצח 238
חלק קצט 238
חלק ר 238
חלק רא 238
חלק רב 239
חלק רג 239
חלק רד 239
חלק רה 239
חלק רו 240
חלק רז 240
חלק רח 241
תפילה קודם היחוד 242

הקדמה

חלק א

הקדמה אחר המיוחד. רב הוד והדר הרב המופלא: וכבוד ה' מלא. המקובל האלק"י ה"ק עולם. תנא ירושלמאה שלשלת יוחסין ריכא ובר ריכא. כמהר"ר חי רפאל ידידיה אבואלעפיא נ"י והוי זהיר ומרומם ע"כ ברכה:

מה נכבד היום בהגלות נגלות הני ספרי דבי רב רבינו האר"י זי"ע אשר בהם נגלה ונודע כמה חיבתן של ישראל לפני המקום מרוב חיבתו גילה להם סודות תורתו. ואת ישרים סודו גלייה לדרעיה זרוע תפארתו. כנודע למי שבא בסוד ה'. כי בזכות לימודי ה' וגילוי רזין טמירין ישפיע עלינו שפע טהרה ויבקע צורים. וישראל עושי חיל לברר בירורים להרים דגל כנ"י וסוכתו ירים ובהשמע קולן של סופרים. הן צדיק בארץ ישולם. באהבתו ובחמלתו הוא גאלם. לאקמא שכינתא ומהר יחיש לגאלינו גאולת עולם. ככתוב בכ"מ בזוה"ק ובתיקינין שבזכות גילוי הנע"לם ישובו בנים לגבולם. מי יודע אם לעת כזאת ריוח והצלה יעמוד ליהודים. כי הגיע עת רצון והנה עתך עת דודים. להדפיס ולפרסם ספר היחודים. והוא שער השביעי **מהשמונה שערים** אשר סדר מוהרש"ו ז"ל מכתי מר אביו **מוהרח"ו** ז"ל מה שקבל מתורתו של **רבינו האר"י** ז"ל הנקר' **שער רוח הקדש**. והנה צורף עמו שער השמיני הנקרא **שער הגלגולים** אשר זה קרוב לשלש מאות שנה המה בכתובים והן עתה הגיע עת רצון להוציא' לאורה ולהפיצם בישראל. ובפניני הקדמותם רבים ישובו מעון ויפקחו עיניהם לדעת חכמה ומוסר. וכבר נודע עומק הדברים הללו. ומי יכול לעמוד לפני האר"י ז"ל להבין עמקי סודותיו ובפרט בע"ח ומבו"ש וח' שערים. אכן בחסדי ה' שלח לנו משמי מעונה. עיר וקדיש ממנו יתד ממנו פנה. הוא האיר עינינו בסדריו הקדושים וציוניו והגהותיו התרשישים הוא מורינו ורבינו רבן של חסידים המקובל האלק"י המפורסם כמוהר"ר שר **שלום מזרחי שרעבי** זצוק"ל. גדול העצה אשר מילא את העול' בשמים מי יספר שבחיו. וכבר ידוע לכל גודל חכמתו ופלפולו אשר עשה אזנים לתורה. להאיר עינינו בתורת אמת בספרו הקדוש **נהר שלום**. על כן יאמרו המושלים לכל מי שלומד דברי הרב בע"ח וח' שערים ומבו"ש מבלי שלמד בנה"ש והקדמותיו ימשש כעור באפילה

תפל בלי מלח ולא ידע לכוין אמרא. ועם שכל קורא ולומד תורת אמת זכותיה בקופתיה כמי שלומד וגריס בדברי הזוה"ק ומגויית האר"י רדה ואולם שלימודו אינו אלא כדברי חידה. באין מבין שורש ועומק הענין אשר לא צדה ולמעמיקי' ומעיינים דעתם נבוך צוללי במים אדירים. ולא מצאו ידם ניבא ולא ידע מה ניבא עד יעבור הנהר. ע"כ לזכות את הרבים בדעתינו להדפיסו פה פעם שנית אחרי אלו. מטעם כי אבדורי אבדור ואינו מצוי ובעה"י מי שיעיין בזה בעיניו יראה כמה טעיות נפלו בראשון ובלבול לשונות ושינוי מלות ויאורו עיני חכמים. על כן בואו ונחזיק טובה להני אשלי רברבי טובים השנים מבני עליה מע' הרבנים כמוה"ר **יוסף המכונה בכור ויטאל** נר"ו וכמהר"ר **יצחק קאלאמארו** נר"ו כמה כרכורים כרכרו כמה טרחות טרחו ויגעו בגופם וממונם כדי להוציא לאורה הני ספרי דבי רב שני שערים הנז' הנחמדים מזהב ורב פנינים. כגון דא הללו ראוים לברכה בברכה המשולשת אשר זכו וזיכו את הרבים. ומחזיקנא טיבותא לאחי וריעי רבים **מבני ציון היקרים מהם גאונים ורבנים ספרדים ואשכנזים ה"י וכמה תופסי התורה תלמידי חכמים רשומים** ברוב דוחקם ועוניים וצערם לא חשו על עצמם ובחשק גדול ולב שלם אמת קנו וחתמו לקנות הספר ואיכא בינייהו כמה וכמה **יחידי סגולה אנשי צורה ובעלי בתים** חתמו בלב שלם **זכרם ה'** להם **לטובה** כי פה לא אוכל לפרש את שמותם כי קצר המצע. וה' יזכרם לטובה ולברכה לכל הקונים. וינטלם וינשאם על מרומי ההצנחות ושובע שמחות. ומאת ה' תהיה משכורתם שלימה וזכות הרב הקדוש רבינו האר"י ז"ל ורבינו מוהרח"ו ז"ל ומורינו הרב שר שלום ז"ל יכול על מג"ן אלף המגן כן נזכה ונחיה להוציא שאר כתבי הקדש והמה בכתובים. ובפרט השער הראשון מן השמונה והוא **שער ההקדמות** גדול הכמות ורב האיכות וכן ס' נהר שלום. **ובכן** ואקרא בקול גדול לקראת אחב"י אנשי אמת החפצים בתורת אמת עת לעשות לה' בוזו כסף בוזו זהב לקיים מקרא שכתוב אמת קנה. ואגב זוזי נוכל לאזר חיל להדפיס השער הנז' וס' הנז' ושאר כתבי קדש ודברים שבקדושה. וה' יהיה בעזרינו. ומלאה הארץ דעה. ובכן שמחו צדיקים והרנינו כל ישרי לב כי סתרי תורה אשר היו טמונים ונעלמים מעיני הקדמונים. יצאו ונגלו באלו הזמנים. וזכות תורתינו יראנו מנפלאותיו. ונזכה לראות

בנחמת ציון. ויגאלינו גאולת עולם. ע"כ מחוינא ואמינא **דא גזרא דאוריתא** בצירוף **קבה"ו** גזרנא וחרמנא בכח **התורה**. ובכח **קדושת ציון וירושלם**. לא יוכל שום ' אדם להדפיס ספרי' הללו בשום אופן ולא בשום מקום לא בארץ ולא בחו"ל בלתי רשות מע' שני הרבנים ה"י הנז'. רק עד אחר עבור ט"ו שנים מיום כלות הדפוס הזה ושלי"ב ועליהם תבא ברכת טוב. הכ"ד בעי ומתחנן לאבונא דשמיא במקום זריזין היא **בית אל** הללו בני עליה משרת ומכהן לאלק"א דשמיא ומעתיר בעד אחינו שבגולה. יוציאנו לרויה. ויבנה לנו בית קדשינו בהר המוריה. אלקים יחוננו ויברכנו ברכה מצויה.

והוא הצעיר:

חי רפאל ידידיה אבואלעפיא ס"ט

חלק ב

הקדמת מההר"ש ויטאל ז"ל בנו של מהרח"ו ז"ל

אמר הצעיר שמואל ויטאל ס"ט בן הרב הגדול המחבר כמה"ר חיים ויטאל זצ"ל באשרי כי אשרוני הקב"ה והנחני בדרך אמת ובמעגלי יושר וזכני והחייני וקיימני לגמור חבורי הגדול שחברתי ביאור על ה' חומשי תורה וקראתי שמו ס' **תוצאות חיים** ואחריו תכנתי ותקנתי ס"ב בדרושים נאים עולת חדש בחדשו לחדשי השנה למשמרת ער"ח וקראתי שמו ס' **חכמות נשים** מלבד ס' שו"ת אשר מתחדשים בכל עת ועדיין לא נשלם וקראתי שמו ס' **באר מים חיים** וכראותי כי אחרי רדף לכן אמרתי אני אל לבי עד מתי יהיו ספרי אבא מארי ורבי זלה"ה גנוזים תחת ידי ואני וביתי נעבוד את ה' ואין לזולתי חלק בהם להיות כי כל הקורא בהם ילאה להיותם רובם ככלם מפוזרים ומפורדים כנתינתם מסיני ואין מוקדם ומאוחר בתורה אחת למעלה ושבע למטה אחת הנה ואחת הנה פתח בכד וסיים בחבית והנה אבא מארי זלה"ה להיות לבו כפתחו של אולם וכל רז לא אניס ליה והוא המאסף הוא המשביר בך לרעב ולצמא לא שת לבו לקרב אל המלאכ' הזאת ולתת סדר לכל ספריו וכעת העיר ה' את רוחי וטרחתי ויגעתי ומצאתי והצאתי לאור משפט הספרים האלו כאשר עיני כל הקורא תחזינה מישרים בעהי"ת וחלקתי אותם לשמנה שערים ברצון אבא מארי זלה"ה כי לעשות רצונו נתכוונתי האמנם שניתי דרכיו בכמה מקומות לצורך שעה

ותקנתי וסדרתי שמנה שערים הנז' בדרכים אחרים כדי להיות נקל מאד בפי הקורא בהם ומובטח אני בחסד עליון ית' שבאמצעות המלאכה הזאת תמלא הארץ דעה את ה' בהיות שטרחתי מאד בגופי ובממוני וגם אור עיני אין אתי כאתמול וכשלשום כי כשל בעוני כחי וקרבו ימי הזקנה וכשל כח הסבל מלסבול עוד וחסרון כיס קשה מכלם האמנם תהיה זאת נחמתי כי אהיה מזכה את הרבים עד ביאת משיחנו במהרה בימינו ומלאה הארץ דעה את ה' בזיו חכמת הקבלה ובא לציון גואל אכי"ר: וזה החלי בשער ז' שער רוח הקדוש.

חלק א

שער ז' שער רוח הקודש

דרוש א' יבאר בו ענין הנבואה ורוח הקדש מה ענינם וגם יבאר ענין המדריגות שלהם. **דע** כי בהיות האדם צדיק וחסיד ועוסק בתורה ומתפלל בכונה ודאי הוא שאין לך דבר שאין לו ממש כי אפי' אותו הקול היוצא ע"י הכאת המטה אינו לבטלה כנז' בזוהר פ' שלח לך ואין הדבר ההוא הולך לבטלה ח"ו אך בודאי הוא שממנו נבראים מלאכי' ורוחין קדישין קיימין ועומדין כנז' בפ' בשלח דף נ"ט וכמשז"ל כל העושה מצוה אחת קנה לו פרקליט אחד וכו' כי מדבור האדם נוצרי' מלאכים טובים או רעים כפי דבורו וכמ"ש בתיקונין כי כשהאד' עוסק בתורה אותם הקולות וההבלים דנפקי מפומיה נעשים מרכבה אל נשמות הצדיקי' הראשוני' לרדת למטה ללמוד תורה לאדם ההוא וכנז' בסבא דמשפטים דף ק' ע"ב ענין ההבל והדבור והקול כמו שיתבאר עניו שלשתם לקמן בע"ה אמנם הנ"ל הוא כפי מעשה האד' כי אם איתה התור' שיעסוק בה קורא אותה לשמה יהיה המלאך הנברא משם קדוש הוא מאד ועליון מאד ונאמן בכל דבריו באמת גמור וכן אם קורא אותה בלי שבושיים וטעיות יהיה המלאך ההוא בלי טעות ויהי' נאמן בכל דבריו וכן המצוה שעושה האדם אם היא כתקנ' נעשה ממנה מלאך קדוש מאד וכמ"ש ז"ל כל העושה מצוה אחת קנה לו פרקליט אחד וכו' וכפי מה שחסר מאותה מצוה כן יחסר אור המלאך ההוא ואמנם ודאי הוא שגדול הוא כח המלאך הנעש' מעסק התור' מכח הנעשה ע"י אותה המצוה ואין להאריך בפרטים אלו. וזה ענין המלאכים המתגלי' אל האדם ומודיעי' אותם עתידות

וסודות ונקראי' בספרי' מגידים. כי אלו הם נבראים מעס' האדם בתורה ובמצות. ויש אנשים שאין המגידי' הנז' מתגלים להם כלל ויש מי שמתגלי' להם והכל הוא כפי בחי' נשמותיה' או כפי מעשיהם ואין להאריך בזה ויש מגידים אמיתיים לגמרי והם הנעשים מן התורה או המצו' הנעשי' בשלימות' ויש מגידי' משקרים במקצת דבריהם ויש בהם תערובת כזב ושקר והטע' הוא כי אם האדם היה לו איזו בחי' רעה או דבר שקר באותה התור' או באותה המצוה שעשה הנה גם המלאך הנברא משם הוא כלול טוב ורע ובאי' הטוב שבו אומר דברי אמת והרע שבו אומר דברי כזב. גם יש מגידי' שנעשי' מעולם העשיה בלבד ואלו נעשים ע"י המצות מעשיות הנעשות בלי כוונה ויש מגידי' מעולם היצירה והם מעסק התורה ויש מגידי' מעולם הבריאה והם הנעשות מכוונת ומחשבת האד' בעסקו בתורה או במצוה ובכל עולם ועולם יש כמה וכמה חלקים ופרטי' שונים זה מזה ואין להאריך. והסימן שנתן לי מורי ז"ל הוא בראותינו אם הוא מאמת בכל דבריו או אם כל דבריו לשם שמי' ולא יבטל אפי' אות אחת מדבריו וגם אם ידע לבאר רזי התורה וסודותיה זה ודאי נוכל להאמין בו וכפי דבריו נוכל לידע ולהכיר גדלו ומעלתו כפי ידיעתו:

והנה סוד הנבוא' ורוח הקדש ודאי שהוא קול שלוח מלמעלה לדבר עם הנביא ההוא או עם בעל רוח הקדש ההוא אבל איתו הקול העליון הרוחני אי איפשר הקול ההוא לבדו להתגש' וליכנס באזני הנביא ההוא אם לא ע"י שיתלבש תחלה באותו הקול הגשמי. שיוצא מפי האד' ההוא בהיותו עתה עוסק בתורה או בתפלה וכיוצא ואז מתלבש בו ומתחבר עמו ובא עד אזן הנביא ההוא ושמעו ובלתי קול האדם עצמו הגשמיי עתה אי איפשר להיות וביאור הדברי' הוא כי הקול הא' אשר כבר נעשה ממנו מלאכין ורוחין קדישין כנז"ל הם עצמם קול הנבוא' וכאשר בא הקול ההוא אל האד' להגיד לו הנבוא' ההיא הוא בא ומתלבש בזה הקול הגשמיי של עכשיו של האד' הזה שיוצא ממנו בעת ששורה עליו הנבוא' ההיא וז"ס פ' שמואל ב' כ"ג ב' רוח ה' דבר בי ומלתו על לשוני כי הרוח והמלה שהו' דבור הא' הנעש' כבר ע"י עסק התור' והמצ' וכנז"ל הוא השור' עתה עליו על לשונו ויוצא ממש מתוך פיו קול ודבור ומדבר ממש בפיו ואז האד' שומעו והנה יש בזה פרטי' רבים כי נודע הוא

שיש באדם קול ודבור והבל ואפשר שהקול הא' בא עתה ומתלבש בקול של עכשיו או הדבור הא' בא ומתלבש בדבורו של עכשיו או ההבל הא' בהבל של עכשיו או קול שעבר בדבור או בהבל של עתה או דבור הא' בקול או בהבל של עתה או ההבל הא' בקול או בדבור של עתה. גם אפשר באופן אחר שיתלבש אותו קול עליון בקול של צדיקים אחרי' ראשוני' שקדמו אליו מזמן הראשוני' או מאותם שבזמנו עכשיו ושניה' יתחברו ויבואו וידברו עמו או אפשר שיתלבש קול העליון בדבור או בהבל של הצדיקי' אחרי' כנז' אבל דע שאי איפשר כלל שיבא קול או דבור או הבל של צדיק אחר לדבר עמו אא"כ יהיה הצדיק ההוא משורש נשמת האיש הזה של עכשיו או אם יהיה שעשה האיש הזה איזו מצוה כפי גדר הצדיק ההוא וע"י אחד משני תנאים אלו יבא וישרה עליו ע"ד הנז' והנה ע"ד הבחי' הנז"ל שיש באדם עצמו יש בחי' ההם כשהוא מן צדיקים אחרי' שיהיה קול הצדיק הא. בקול או בדבור או הבל של עתה של זה האיש או דבורו של הצדיק הא' בקול או בדבור או הבל של עתה של האיש הזה או הבל הצדיק ההו' בקול או דבור או הבל של זה האיש של עתה ויש הרבה בחי' בזה לאין קץ. והנה ודאי הוא כי יותר מדריגה גדולה היא כאשר קול או דבור או הבל הראשו' של האדם הזה עצמו הם מתלבשי' בקול או דבור או הבל שלו עצמו של עתה יותר מכאשר מתלבש קול או דבור או הבל של צדיקים אחרי' בקולו או בדבורו או בהבלו של עכשיו לפי שזה מורה שאין כח נבואי בקולו או דבורו או בהבלו אם לא עד שיצטרף כח צדיק אחר עמו. והנה ההפרש שיש בין נבואה לרוח הקדש הוא כי נבואה מדכורא ורות הקדש מנוק' ולכן הנבואה אינה אלא בקול או בדבור שעבר בין משלו בין משל צדיקים אחרים המתלבשים עתה בקול או בדבור או בהבל שלו של עתה אבל מן ההבל של עבר בין משלו בין משל אחרים אין נבואה נמשכת משם אבל רוח הקדש אינה אלא מן ההבל שעבר בדוקא בין משלו בין משל אחרי' אבל בקול או בדבור שעבר בין משלו בין משל צדיקי' אחרים אין זה נק' רוח הקדש אלא נבואה אבל בבחי' של עכשיו שכחתי ואני מסופק מה ששמעתי בזה אם הוא דוקא בהבל של עכשיו בלבד או אם יהיה ג"כ בקול או בדבור של עכשיו אבל במה שעבר פשוט הוא אצלי שאינו אלא מן ההבל של עבר בלבד ולא מקול או דבור של

עבר כלל. והנה נמצא שבעלי הנבואה או בבעלי רוח הקדש יש בהם מדריגות הרבה מאד וכפי שנוי גדר נבואתם הוא סדר מעלתם והנה רבן של כל הנביאי' הוא מרע"ה ואחריו במדריגת הנבוא' היתה נבואת שמואל הנביא ע"ה אשר עליו אמר הכתוב משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו. והנה מרע"ה היה מן המדריג' העליונ' שבכל המדריגות והוא כי בחי' קולו הא' שלו עצמו נתלבשה בקולו של עתה ונמצאו בו כל שתי המעלות כי שתי הקולות הראשון והאחרון היו שלו עצמו ולא הוצרך לאחרים. גם מעלה אחרת כי בין הראשון ובין האחרון שניהם היו בחי' קולות וכנז"ל כי הקול גדול מן הדבור והדבור גדול מן הבל ומכ"ש שהיה ג"כ מתנבא בקול או דבור או הבל של צדיקים אחרי'. ואחריו היתה מדריגת שמואל הנביא ע"ה והיתה מקולו הראשון לדבורו של עתה ומכ"ש להבלו של עתה ומכ"ש מצדיקי' אחרים אבל לא זכה לקולו של עתה ואחר ב' מדריגות אלו הם מדריגו' שאר כל הנביאי' ויש בהם כל שאר המדריגו' חוץ משני' המדריגות הנז"ל אשר במשה ושמואל הנביא ע"ה כי אין שום נביא אחר שהשיג קול שעבר שלהם ממש אל קולו או דבורו של עתה אך שאר הבחי' כלם הם בשאר הנביאי' אלא שאין מדריגתם שוים וזה מדריגתו גדולהמשל חבירו כפי סדר המדריגות שזכרנו ואמנם בבעלי רוח הקדש היה דוד המלך ע"ה רבן של כל בעלי רוח הקדש כמו שהיה מרע"ה בענין הנבוא' רבן של כל הנביאי' ודוד המלך ע"ה היתה בו המדריג' הגדולה שיש ברוח הקדש והוא שהיה מתלבש ההבל שלו שעבר בשלו של עתה ג"כ ולא היה צריך לשל אחרים ע"ד הנאמר במדריגת נבואה של מרע"ה וכבר אמרנו כי נסתפק לנו מה ששמענו אם הוא בהבל דוקא של עכשיו או אם גם הוא בקול או דבור של עתה והמדריגה הראשונה שבכלם היתה של דוד המלך ע"ה וכל שאר המדריגות שתחת הראשונ' מתחלקי' בשאר בעלי רוח הקדש איש ואיש כפי מדריגתו והדרך השני נראה עיקר כי עי"כ יש ברוח הקדש מדריגות רבות כמו בנבואה אך לפי דרך הראשון לא יש רק ב' מדריגות לבד שהם אחד הבל הראשון שלו בהבל השני שלו. והשני הוא הבל של צדיק אמר בהבל שלו עתה והנה נתבאר הפרש הנבוא' מן רוח הקדש וגם נתבאר הפרש מדריגות הנבוא' ורוח הקדש עצמם וכל זה בענין המקבל בעצמו אם הוא בקולו או בדבורו.

ועתה נבאר הפרש מדריגות הנביאים במקו' אחיזתם. סדר מדריגות הנביאי' כפי מקום אחיזתם ותלייתם למעלה ומאיזה מקום היתה נמשכת נבואת כל אחד ואחד מהם. הנה נתבאר בזוהר כי הנביאי' הם בנצח והוד כנז' בהרבה מקומות בזוהר ובפרט בפ' פקודי בהיכל עצם השמים ומה שלמעלה מהם אינו נכנס בסוג נבואה. גם מצינו כי מרע"ה התנבא מאספקלריא המאירה ושאר הנביאים נתנבאו מאספקלריא שאינה מאירה ונודע הוא כי ב' כינוים אלו הם בת"ת ומלכות. וא"כ קשה הענין שהרי נתבאר כי אין נבואה אלא בנצח והוד אך במלכות או ביסוד הוא רות הקדש ואיך נקראי' נביאים וגם כי במשה עצמו מצינו בפ' בראשית שמשה הוא בנצח ואהרן בהוד. וגם מצינו שהוד נקרא הודו של משה: [1] וגם מצינו כי שמוא' היה מתנבא מן הנצח כמש"ה וגם נצח ישראל לא ישקר וא"כ איך יתקיימו כל המאמרים הנז'. אך הענין הוא כי נודע שהנ"הי של ז"א הם כוללים כל קומת פרצוף רחל נוק' דז"א. כי ג' פרקין קדמאין דנה"י דז"א הם כח"ב שלה. וג' פירקין אמצעיי' הם חג"ת שלה. [2] וג' פירקין תתאין הם נה"י שלה והנה מרע"ה ראש כל הנביאים היה מתנבא מתרין פרקין קדמאין של נצח והוד דז"א מבחי' פנים שלהם ושמואל הנביא היה מתנבא מן הפנים של פרקא קדמאה דנצח דז"א שזה הוא חצי מדריגת נבואת מרע"ה אלא שהיה חציה העליונ' שהוא הנצח ובכללו הוא הוד ולכן היה שקול שמואל למרע"ה אעפ"י שהיה הפרש ביניהם כי מרע"ה היה מתנבא מן שניהם ואחיה השילוני היה מתנבא מן האחורים של תרין פירקין ראשוני' דנצח והוד דז"א ובערך שהיה מתנבא מב' היריכים היה גדול משמואל ובערך שהיה מן אחורי' היה קטון משמואל ואליהו הנביא ע"ה תלמיד אחיה השילוני ע"ה היה מתנבא מן האחורים של פירקא קדמאה דהוד דז"א ושאר הנביאים היו בתרין פירקין אמצעיים ובתרין פרקין תתאין של נצח הוד וכן בכל שעור היסוד דז"א. ודע כי תרין פירקין קדמאין דנצח והוד הם גבוהים מהיסוד ע"ד שהם חו"ב גבוהים מן הדעת ויש בחי' אחרת והוא בענין הנוק' עצמה הנקראת אספקלרי' שאינה מאירה ולפעמים גם האחורי' של ז"א נק' אספקלריא

[1] **א"ש** כמ"ש ונתת מהודך עליו

[2] (**א"ש** צ"ע שלא הזכיר שליש האחרון של ת"ת דז"א שמש' מתחלת קומת רחל):

שאינה מאירה לפי שהם בחי' יניקת הנקב' משם והנה אהרן הכהן ע"ה היה נקרא שושבינ' דמטרונית' ויניקת נבואתו היה משם וכפי ערך גדולת מרע"ה בדכורא היה אהרן בנו"ק מטרוניתא ובבחי' זו נקרא אהרן שוה למשה כמ"ש ז"ל על פ' הוא אהרן ומשה הוא משה ואהרן כי כמו שמשה מתנבא בבחי' הפנים דתרין פירקין קדמאין דנצח והוד דדכורא כן אהרן מתנבא בבחי' הפנים של תרין מוחין חו"ב [3] דנוק' שהם עומדים כנגד תרין פרקין קדמאין דנצח והוד דז"א כנז'. והנה כמו שיש מדריגות רבות בכל שאר הנביאים בתרין פירקין אמצעיים ובתרין תתאין דנצח והוד וביסוד כלו דז"א בבחי' פנים ואחור' שלהם כנז"ל כן יש כמה נביאים אחרים שנבואתם בנוק' בכל פרצופה זולת בבחי' הפנים של תרין מוחין קדמאין שלה אבל בכל שאר הבחי' יש מדריגות רבות של נביאי' ואמנם בנבואת יהושע ע"ה אני מסופק איך שמעתי ממוריז"ל אם היה מתנבא מן היסוד דז"א לפי שהיה משבט יוסף או אם היה מתנבא מן בתי' האחורים של תרין מוחין דנוק' כי כן מצינו שארז"ל פני יהושע כפני לבנה שהיא הנקבה ובשתי בחי' אלו בלבד אני מסתפק באיזה מהם היה והנה ענין ר' ישמעאל ור' עקיבא ור' נחוניא בן הקנה ע"ה ודוגמתם שהיו יורדים לפרדס הוא בהיכלות של עולם היצירה והם ההיכלות הנז' שם בספר פירקי היכלות כמבואר אצלינו בש' אבי"ע ע"ש:

חלק ב

הקדמה אחת בענין הזקני' והשופטי' והנביאים ואנשי כנסת הגדול' הנה נתבאר אצלינו בענין החסדים איך מקצת' מגולים למטה מן החזה דז"א ומקצת' מכוסים למעלה ממקום זה ויש בחסדים אלו ירידה ועליה שהיא חזרת האורות ממטה למעלה עד כתר דז"א וכן המוחין השניי' הנקרא חו"ב יש בהם עליה וירידה. ונבאר דרך כללות ענין סדר הדורות במקומות אלו והנה יש ג"כ ב' בחי' והם מוחין מצד אבא ומוחין מצד אימא והנה הזקנים והשופטי' היו מב' מוחין דאבא שבז"א ויש מהם שהיו מבחי' עלייה ומבחי' ירידה ומחו"ב והנביאי' כלם מב' מוחין דאימא שבז"א

[3] אמר שמואל צ"ע כי למעלה כתב תלת פרקין קדמאין דנה"י דז"א הם כח"ב וכאן כתב דתרין פרקין קדמאין הם תו"ב ולא הזכיר כתר וצ"ע:

ויש בה' מצד ירידה ויש בהם מצד עלייה ומבחי' חכמה ומבחי' בינה. ואנשי כנסת הגדולה היו מן הדעת דמצד אבא שבז"א ויש בהם עלייה וירידה והזוגות הם מדעת דמצד אימא שבז"א ויש בהם ענייה וירידה. ואנטיגנוס איש סוכו היה מן העליי' והתנאים בעלי מקרא בשליש המכוס' בת"ת ובדרך ירידה. ובעלי נביאים בחסד בירידה. ובעלי כתובים בגבורה בירידה. ובעלי משנה בת"ת המגול' ובדרך ירידה. ובעלי תלמוד בנצח ובדרך ירידה. ובעלי מדרש בהוד ובדרך ירידה. ובעלי אגדה ביסוד דרך ירידה וכנגדם של כל אלו הבחי' יש בדרך עלייה מן היסוד עד הדעת כיצד בעלי אגדה של קבלה ביסוד. ובעלי מדרש של קבלה בהוד ובעלי תלמוד של קבלה בנצח. ובעלי משנה של קבל' בת"ת המגולה. ובת"ת המכוס' נקודין דקבלה. ובגבורה תגין דקבלה. ובחסד טעמים דקבלה. וכן עד"ז יש בתנאים מצד אבא בכל הדרכי' הנז"ל בעלייה ובירידה ממש ככל הנז'. וכן האמוראי' הם עד"ז אלא שהם מבחי' זמן הקטנות הנק' יניקה. ורבנן סבוראי הם ככל הנז' אלא שהם מבחי' זמן עיבור. והגאונים הם ככל הנז"ל אלא שהם בז"א כמו שהיה אחרי התיקון גם של או"א ועדיין לא נתקן ז"א. והפוסקי' הם בז"א אחר תקון עתיק ואריך בלבד. והדורות כלם כאחד שאחר הפוסקים הם מבחי' ז"א אחר שנתקן עתיק יומין לבדו והבחי' הנז"ל כלם הם מבחי' ז"א לבד ואח"כ יבא המשיח במהרה בימינו אמן. ודע כי כל הבחי' הנז' ישנם ג"כ בלאה וברחל ובדור המדבר וביעקב וענין בעלי המסורת הם ביעקב:

אמר שמואל ראתי לסמוך אחר הנז' ענין השגת הרב הגדול זלה"ה. דע כי גם בדפק האדם כמו שבו נודע וניכר תחליאים הגופניים אל הרופאי' הגופנייי' כך מורי זלה"ה היה מכיר בו חולי הנפש בהיותו ממשמש בדפק האדם וסוד הענין הוא זה דע כי הנה האדם העליון שהוא ז"א וכבר ביארנו בסוד פ' כלם בחכמה עשית כי אבא עילאה שהוא חכמה הוא חיות כל האצי' וכאשר הא"ס מתפשט אורו העליון בתוך האצי' הוא מתלבש תחלה תוך אבא ומתעלם בתוכו ואז מתפשט אבא בתוך כל האצי' כלו עד סופו ובתוך אבא מלובש ומוצנע חיות כל האצי' ונעלם בו כנז' וע"י אבא שואבים כל האצי' החיות עליון של הא"ס המחי' לכל עולם האצי' וז"ס כלם בחכמה עשית והנה החכמה הזו מתפשט בבחי' הווריד‌ים והעורקים של הדם החיוני של

אדם שהם בחי' הדפק' הדופקים הנודעי' ובתוך הדפקים ההם גנוז ונעלם ומלובש החיות העליון דא"ס המחיה את האצי' כולו באופן כי הדפק עצמו שהוא הווריד הוא אבא והחיות שבתוכו הוא אור וחיות של הא"ס המחי' האדם וכבר ידעתי כי כלא אתברר במחשבה כנז' בהיכלות דפ' פקודי שכל הש"ך ניצוצות אתברירו במשבה ויצא הפסולת והרע מתוך הטוב ולכך בחי' הדם הטוב שהוא החיות המשובח הוא נעלם בדפק. והדם הרע יוצא לחוץ ולפעמים מחמת העונות של האדם אין יכולת במחשבה לברר ולדחות מותר פסולת הדם הרע לחוץ ואז יחלה האדם וצריך להקיזו כדי יצא לחוץ כנודע אל הרופאים כשמקיזין דם הדפק. והנה נודע כי אבא הוא שם הוי"ה דיודי"ן דע"ב והאחורי' שלו הם בגי' דפ"ק והענין הוא כי אין פנימיו' אבא עצמו יורד למטה ומתלבש באדם רק האחורי' שלו כנודע כי כל דבר עליון אינו יורד למטה אלא בחי' האחורי' שלו והוא בחי' הדפ"ק הנז' וזהו הטעם שכל חיות האד' תלוי בדפק וכל תחלואיו ניכרים בו כי כפי העביר' והחטא שעושה האדם כך יחסר בחי' האור והחיות ההוא שבתוך הדפק והנה נודע מ"ש בתיקונין שיש עשרה מיני דפקים. והם קמ"ץ פת"ח צי"רי וכו' וביאור הענין הוא כי הנה הנקודות הם בחכמה כנודע וכל אותם הדפקות שדופק כלם הם בציור נקודות והנה כאשר תמשש בידך על הדפק תמצא לפעמי' שהוא דופק נקודה אחת ואח"כ דופק נקודה ב' בצדה וז"ס נקודת ציר"י. ולפעמים דופק נקודה אחת למעלה ונקודה ב' תחתיה והיא נקודת שב"א. ולפעמים דופק נקודה אחת ארוכה והשנית נקודה אחת בלבד קטנה והיא נקודת קמ"ץ. וכן עד"ז כל שאר הנקודות וזה מורה כפי בחי' החיות הנמשך לה בעת ההיא מאיזו בחי' שבחכמה והמשל בזה אם דופק כעין קמץ אז הוא מורה על הגבורות התגברות בחי' הכתר שבחכמה אשר משם שולח חיות והאר' אל כל האיברי' בעת ההיא ואם הדפק הוא כעין פתח מורה שנמשך חיות האיברים מן החכמה שבחכמ' וכו' ע"ד סדר הנקודות בט' ספי' כנודע בס' התקונין ולפעמים יהית התחברות שתי נקודות יחד כעין שב"א צי"רי שב"א קמ"ץ שב"א פת"ח שב"א סגו"ל וכיוצ' בזה אבל דע כי בזה נבין ונדע בחי' חטא האדם כי אם דופק כעין קמ"ץ זה יורה שחטא בכתר ולכן הוא המתגבר עתה להראו' כחו שלא יסתלק ע"י החטא כי אדרבא אם אנו רואים

שבחי' אחת גוברת יורה על חסרון אותה הבחי' ע"ד מש"ה תוסף רוחם יגועון שכל מה שהוא חלוש מתגבר בכחו כדי להתקיי' ולפעמים זה מורה בהפך על שעשה מצוה בבחינה ההיא ואין אתנו יודע עד מה:

עוד שמעתי בענין מורי ז"ל מן הח' ה"ר שלמה סאגיס נר"ו כי פעם אחד חלם שראה בחלומו שהתפילין שלו היו פסולים והיה מצוה לעשות לו תפילין אחרי' ופתר לו מורי ז"ל כי אשתו הית' אז מעוברת מבן זכר ושהיא עתידה להפיל אותו ואח"כ תחזור ותתעבר פעם אחרת מבן זכר שיהיה של קיימא וכאשר פתר לו כן היה: אמר שמואל עוד ראיתי לסמוך פה השגת הרב הגדול ז"ל בענין הכרת הפרצוף ודרושיו.

חלק ג

דרוש א' נחמד מאד בענין חכמת הכרת הפרצוף. דע כי באדם חקוקות כ"ב אותיות האלפ"א בית"א וכנז' בספר יצירה ענין השלש' יסודות אמ"ש והשבע' כפולות במקומות נודעי' אזן ימין וכו' והי"ב פשוטות בטחול וקרקבן וכו' כנז' שם והנה דוגמתם יש כ"ב אותיות ג"כ בנפש האד' וכן דוגמת' כ"ב אותיות אחרות ברוח. כ"ב אותיות בנשמה וההפרש שבהם הוא כי כ"ב אותיות של הנפש הם קטנות וכ"ב אותיות שברוח הם בינונים וכ"ב אותיות של הנשמ' הם גדולות ואלו הם ענין שלשה האלפ"א ביתו"ת שבתורה אתוון זעירין אתוון בינוניים אתוון רברבין. ומי שאין בו רק נפש לא יתגלו בו רק אותיות זעירין ומי שאין בו אלא רוח מראה בתחלה אתוון זעירין ונעלמים ומתכסיין ומתגלים אותיות בינוניות וחוזרים ומתכסיין ומתגליין אתוון זעירין וכן הולך תמיד חוזר חלילה בליט ונציץ וסתים כנז' בפ' יתרו בפ' ואתה תחזה. ומי שיש בו גם נשמה הוא מתגלה בו כל השלש' אלפ"א ביתו"ת זעירא ובינונית ורבתי זו נגלת וזו נכסת ע"ד הנז' ולא פסיק כי כמ"ש בזוהר פ' ויקהל בענין ג"ע הארץ שיש שם אותיות שהם מנצצן שם אז כפי החלק הגובר אז ברקיע דגנתא הכי בלטי ושכבין ונעלמים וחוזרים להאיר חוזר חלילה וכן הענין בנר"ן של האדם מראי' אותיותיהם לחוץ ע"י נציצה והחזר' והעלם ודבר זה נטבע בהם בטבעו ממש והנה כל אלו האותיות הנז' אין גלויים אלא במצח האדם וטעם הדבר הוא לפי שנודע שטעמים ונקודות ואותיות הם בג' ראשונות ובתי' האותיות הם בבינה ולכן אין יכולת

בגלוי אותיות אלא עם הבינ' ששם הוא מציאות האותיות כנז' בתיקונין ולכן אין הבינה מגלה האותיות רק במקומה ובחלקה שהוא מצח האדם וא"ל טעם אחר כי במצח שם הוא כח גלוי הדינים למעל' בז"א כנז' באדרא ולכן אינם מתגלים אלא במצח. גם יש סימנים אחרים להכיר במי שיה לו נפש דאצי' ורוח דאצי' ונשמה דאצי' ונשמה דנשמ' דאצי' ולא הגיד לי ופעם אחרת א"ל דרך סתם כי מי שיש לו תגין על האותיות שלו שהוא מן אצי' והנה כל כ"ב אותיות אלו של בחי' הנפש הם המורים על תקון הנפש וחסרונה כי כפי מה שחסר ממנו כך תעלים הנפש מלצייר במצח אותם האותיות ולא יהיו מתגלי ובולטות רק האותיות המתוקנות בלבד והם יהיו מאירות ואחרות החשובות הם חסרים ולכן הם נעלמי'. והנה כל האדם שישאל על ענין זה מן החכם הבקי בחכמת הפרצוף ואין האותיות ניכרות כלל במצחו הענין הוא שכבר נגזרה עליו מיתה ח"ו שימות באותם שלשים יום וצריך תיקון גדול והלואי שיועיל לבטל הגזר' ההיא. והנה כמו שיש באדם נר"ן פנימים בתוכו כן יש נר"ן מקיפים מבחוץ וגם להם יש בחי' כ"ב אותיות מיוחדות לכל חלק מאלו הששׁ' הנז' ולפעמי' פוגעים זה בזה ולפעמים אותיו' אור המקיף גובר על אותיות אור הפנימי וכל זה הוא כפי פעולת האדם ובזה יוכרו דברים הרבה וז"ס שהאותיות נראית בעור הפנים של המצח כנז"ל לפי שהוא כדוגמת הכוכבים הנראי' ברקיע כנז' בזוהר בפ' יתרו והטעם הוא עם הנז"ל כי אור הפנימי יוצא לחוץ ומתנוצץ בעור וכן אור המקיף מכה ומתנוצץ שם בעור ושם מתגלי' יחד כל האורות והנה אין במצח רק כ"ב אותיות לבדם ולפעמי' אותם האותיות הצריכות אל ההורא' ההיא הם בולטי' ומאירות יותר ע"ד האותיות החשן והאורים והתומים אבל הם נגלים ונכסי' כנז"ל וע"כ צריך הסתכלות גדול' מאד טרם יסתרו מנגד עיניו וצריך התבוננות רב מאד להבין הדברים במהירות גדול טרם שיתכסו והמשל בזה אם מורה שם אברה' אז בולטים אותיות אלו במקומם ולפעמי' אפשר שהם מצטרפות יחד כמו שנבאר והענין הוא ע"ד היכר אותיות אבני החשן כי עם היות ששם כתובות כל האותיות עכ"ז היו מקצת אותיות בולטות בעת השאל' וכן הוא הענין כאן במצח האדם והמשל בזה אם יתנוצצו אותיות חיים מורה על כי נגזר עליו חיים וכן כיוצא בשאר הצרופי' ולפעמים אלו ארבע אותיות חיים הם מצטרפי'

יחד וכן כיוצא בשאר הצרופי' ואח"כ חוזר ונעלם וביאור הענין הוא כי הנה לפעמים מצטרפי' האותיות כפי סדר גלגולי האדם ומספרם וזה ע"י גלגול אותיות של רל"א שערים וזה הענין נוהג בסדר אבג"ד שהוא ביושר ובסדר תשר"ק ג"כ שהוא למפרע כנודע לבעלי הצרוף וכנז' בס' יצירה והענין הוא כי יש אנשים שהם מסוד הנקבה כנודע מסוד היבום והנה מי שהוא מצד הזכר נרשמים אותיות נפשו ורוחו ונשמתו בסדר אבג"ד וכו' ומי שהוא מצד הנקבה נרשמים אותיותיו למפרע בסדר תשר"ק וכו' ודע כי למי שאין לו אלא נפש אין במצחו רק כ"ב אותיות בלבד. ומ"ד אותיות יש למי שיש בו ג"כ הרוח וס"ו אותיות יש למי שיש בו ג"כ נשמה אמנם כשיתרשם איזה ענין ויהיה צריך לרשום שנים או שלשה אותיות שוות כמו חיי"ם שיש בו ב' יוד"ין ואין בכ"ב אותיות המצח רק אות יו"ד אחת אז הענין הוא כך כי תחלה מתראה אות אחת ואחריה בולטת אות אחרת הצריכ' לבא אחריה ועד"ז בשאר האותיות והם מתחברות ואעפ"י שאין סדרם כך אך לפי שעה להורות על ענין ההוא הפרטי מתחלפות והם מתחברות יחד וכאשר יוצרך לכפול אות אחת שכבר נרשמה אז נעלמת האות ההוא מאותו המקו' הראשון ונרשמת פה במקום הזה ועד"ז הם עושים עד שנרשמים כל האותיו' אשר צריכים להתגלות אבל אין בין הכל רק כ"ב אותיות בלבד.

גם יש סימן אחר והוא כמ"ש בזוהר בפ' אחרי מות כי כל ספי' וספי' מן הי"ס יש לה אותיות ידועות וכ"ב אותי' האלפ"א בית"א מתחלקות בי"ס וכפי טבע הספי' ההיא כך יש לה אותיות מיוחדות לה והנה להכיר את האדם מאיזה שורש הוא ומשרש איז' ספי' הוא יוכר הדבר הזה במה שתראה אותם האותיות מאירות יותר מכל שאר האותיות בתכלית הארה וגם שהם חקוקות שם תמיד יותר מכלם ובזה יוכר באיזו ספי' מהי"ס היא שרש נפשו.

גם יש דברים שתלויים בידיעת הרוא' את האותיות ההם כי הנה לפעמי' או זו אות מהם היא שבור' באמצע כזו **ב א** וכיוצא באלו והנה בהיות אותה **ב** באמצע יורה על מיתת בנו וכן כיוצא בזה כפי האות שהיא מורה וממונה על אותו דבר כך מורה. גם לפעמים האות היא הפוכ' ויש בצור' ההפוך כמה מיני' והמשל בזה באות האלף אם

תהי' הצור' הזא' **א** או בצור' הזאת ?**א** או בצורה הזאת ?**א** או כצורה הזו ?**א** ועד"ז בשאר אותיות ויש אות שמורה בהיות' הפוכ' על אדם שבעל אשתו שלא כדרכה.
גם פעם אחרת ראה במצח איש אחד איך נרשם שם שאשתו תבעה אותו לדבר מצוה אלא שהי' בימי החול ולא רצה ושאלתי למורי ז"ל מה ראה בו וא"ל כי ראה במצחו או **ג** הפוכ' כך **ג ג** והענין הוא כי אות ג' היא ביסוד ולפי שלא רצה להשפיע בה בבחי' היסוד לכן נתהפכ' להורות על בלתי קיום הוראת פעולתו ואמנם אין זה נחשב לעון לפי שהי' בימי החול ואלו היה נחשב לעון היתה אות זה הפוכה חשוכה ובלתי מאירה אמנם כיון שהית' מאירה מורה שאין זה נחשב לעון וענין היותה הפוכה הוא כי הוא מורה בסוד הנקב' שממנה מנע גמילות חסד כי כל אות הפוכ' מורה על נקבה כאשר האות היא הפוכה מלמטה למעלה.
ופעם אחרת ראה במצחי ג' אותיות כסדר זה **אב** ?**ג** א"ל שהוא הורא' שאני צריך לגמול חסד עם אבי יצ"ו ולכן הפכה פניה הגימ"ל אל שתי אותיות א"ב.
והנה עוד היתה לו ידיעה אחרת והוא שהי' קורא לנפש האדם או לרוחו או לנשמתו והיה מדבר עמה ושואל וחוקר אותה והיא משיבה אותו כל מה שהיה שואל ממנה וכל מה שאירע לה וכל פרטי הדברים וא"ל כי כשהוא רואה העניינים באותיות המצח יש דברים שאיננו יכול להבין אותם מרוב דקותם והעלמם וכיסויים והפוכם וכיוצא אבל כששואל וחוקר את נפש האדם אז יודע הדברים באמיתות גדול ובבירור.
גם א"ל מורי ז"ל כי הנה האדם מורכב מיצה"ר ומיצה"ט ולפעמים היצה"ר מראה קצת אותיות שיש בהם הוראת שקר ובפרט אם טבע האיש ההוא לדבר שקר.
גם אם האדם היה שואל למורי ז"ל על ענינים אחרים היה מגידם לו ע"פ הסתכלותו במצח האיש ההוא והענין הוא כי הנפש היא מראה תשובת הדבר ההוא וכל מה שישאל האדם אז הנפש מראה את התשוב' של השאל' הזאת.
גם א"ל כי המאה ברכות שבכל יום הם נרמזים בכ"ב אותיות ואמנם מסוד הברכות נעשים אורות סביב אל האותיות כדמות כתר ועטר' שהוא מסבב את האות ואור האור גדול מן אור האות עצמה אך כאשר תראה שאור האות גדול מן האור המקיף לה זה יורה שהית' ברכה לבטלה כי אור האות מבטל את אור המקיף אמנם כפי מקום האות ההוא כך נוכל להבין באיזו ברכה הוא שבירך לבטלה.

א"ש עוד מצאתי ענין סמוך לזה וז"ל דע כי כ"ב אותיות האלפ"א בית"א הם תלויות במאה ברכות שהאדם מברך בכל יום וכאשר אין האדם מברך כלל איזו ברכה מהם תחסר ממנו אותה האות שאותה ברכה תלויה בה ואם בירך אותה אלא שטע' בה אז תהי' האות ההיא מצויה אמנם תהיה חסירה בעצמה ואם בירך אותה כתקנה אלא שלא נתכוון בה אז תהיה האות ההיא חשוכה ובלתי מאירה.

גם דע כי האדם נוצר ע"י כ"ב אותיות כנז' בס' יצירה וכאשר ביארנו למעלה באורך וזה הוא בקצור והענין הוא כי האדם הוא מוכן לקבל נר"ן והחכם היודע בהכרת הפנים יוכל לדעת זה כיצד הנה מי שלא זכה עדיין אלא לנפש יראו בפניו אלפא ביתא דאותיות זעירות ומי שזכה גם אל הרוח יראו בפניו אותיות בינוניות ומי שזכה גם לנשמה יתראו בפניו אותיות גדולות ומי שהוא זכר אלא שהוא מגולגל מן נקבה יראו בפניו אותיות הפוכות.

גם סימן להכיר את האדם חטאו יצייר במחשבתו צורת ארבע אותיות ההוי"ה מצויירת בכתיבה אשורית כי ז"ס שויתי ה' לנגדי תמיד ובשעת שמציירו לפניו אם חטא באיזה חטא הפוגם באיזה אות מארבעת' אז אותה האות לא תוכל להצטייר בין עיניו וע"כ ידע כי יש שם פגם וכן אם האות הוא מצוייר בין עיניו בדיו שחור ידע שעדיין הוא בעשיה ואם אדום הוא ביצירה ואם לבן בבריאה ואם לבן ומאיר ומתנוצץ הארתו הנה הוא באצי' ועי"ז יכיר האדם באיזה עולם הוא נדבק וכן עד"ז יצייר ההוי"ה בכל אבר ואבר שבו או בפניו או בידו ואם שם יתראה החסרון יכיר כי באותו אבר חטא. ואני הכותב חיים שמעתי ממורי ז"ל שעיקר עיון ההוי"ה באמיתותה הוא בהיותה כמראה שלהבת אש ואם יוכל לציירה בדרך זה הנה האיש הזה בלתי פגום ושלם.

גם א"ל כי כל המצות יש להן אות רומזת על כל אחת ואחת וביום שיעשה האדם מצוה אחת אז תתרא' מאירה אך מצות הצדק' תאיר כל השבוע ההיא בסוד וצדקתו עומדת לעד אבל שאר המצו' לא יתגלו ביום אחר רק אם עשה איזו מצוה אחרת אז תאיר גם זו עמה.

גם א"ל כי האדם יש לו תרי"ג מצות וכנגד' יש לו תרי"ג נצוצו' נפשות בשרש נפשו ותרי"ג רוחין ברוחו ותרי"ג נשמות בנשמתו ולכשיהי' האדם מתוקן צריך שיתגלו כל הנשמות ההם התרי"ג וכל אלו התרי"ג הם ת"ח שבשרש ההוא מלבד שאר הנצוצות שהם בעלי מעשה ועמי הארץ ויש הרבה מאלו התרי"ג שאינם נכרי' בפני עצמם בפי' אבל הם נכללים עם האחרי' ויש כמה נצוצות שהם עיקרי התרי"ג כי כשאלו מתגלי' אז ודאי שכל השאר נכללים בהם אלא שלגדולת אלו העיקרים אינם נכרי' האחרי' אמנם מספר הנצוצות השרשי' והעיקרים לא ידעתי כמה הם.

גם ביום שבת קדש כל מי שהוא זוכה להיות לו סוד תוספת שבת בנפשו אין עונותיו מתגלים במצחו ביום שבת כי אין אחיזה אל החצונים ביום שבת קדש במי שיש בו תוספת שבת.

ובענין טומאת קרי א"ל מורי ז"ל כי כל אותו היום מתגלת אותה הטומא' וניכרת במצחו אף אם טבל אלא שהוא גלוי דבר מועט אבל אם לא טבל הוא נגלה שם תמיד כל זמן שלא טבל.

ובענין השגתו א"ל כי בתחלת ימי השגתו היה טורח לפעמי' שבוע אחד עלמ אמר אחד מן הזוהר כדי להבין אותו ולא היו אומרים לו פירושו דא"כ נמצא שלא היתה התור' ההיא שלו וצריך שהוא יחדש בשכלו מעצמו בתור' מה שקבלה נפשו בחלקה בהר סיני כנודע ולכן כאשר היה טורח אז היו אומרים לו בענין פלוני ובמאמר פלוני עיינת ועמדת על האמת אבל עדיין צריך קצת עומק יותר ולפעמים היו אומרים לו טעית בענין פלוני בכלו או במקצתו והיה חוזר ומעיין עד שהיה עומד על האמת.

ובענין השגתו אין הפה יכולה לספר הכללים של מיני החכמות ומכ"ש פרטי כל מין ומין. אמנם מה שראיתי בעיני דברים נפלאים ואמיתי' הם אלו היה יודע להמשיך לפניו נפש מי שתהיה או מן החיים או מן הנפטרים מן הראשוני' או מן האחרונים ושואל מהם כל רצונו בידיעת העתידות וברזי התורה. גם היה נגלה אליו אליהו הנביא ז"ל ומלמדו גם היה מכיר באותיות המצח ובחכמת הפרצוף. ובאורות שיש בעור גוף האדם. ובאורות שבשערות. ובצפצופי עופות. ובשיחת דקלים ואילנות ועשבי'. ואפי' שיחת הדומם כמש"ה אבן מקיר תזעק וגו'. ושיחת להבת הנר. ולהבת גחלי

אש. ורואה המלאכים המכריזים בעולם כל ההכרזות כנודע ומדבר עמהם ובקי בכל העשבי' ובסגולותיהם האמיתים. וכאלה רבות לא יכילם ספר לא יאמינום השומעי' כי יסופר להם ואשר עיני ראו ולא זר כתבתי באמת.

אמר לי מורי ז"ל כי כל מי שאין לו השגה להכיר באותיות המצח ובכל מיני השגת רות הקדש וחכמה נעלמת כאשר יחשוב ויצייר במחשבתו ארבעה אותיות הוי"ה לא יצטרפו לפניו במחשבתו ולא יוכלו להצטייר לפניו כהוגן כלל כאשר כתבתי למעלה בדף שעבר ומי שהוא יודע ומורגל בזה אם לא יוכל לציירם במחשבתו נגזר עליו מיתה ח"ו ואם הוא יודע ומורגל יצטיירו במחשבתו והנה כאשר עושה מצוה אחת במעשה יצייר ארבעה אותיות הוי"ה הנז' במחשבתו וכפי האותיות שלא יוכל לצייר כך בהם יכיר וידע היכן חטא ופגם כפי מה שהיא האות ההיא והנה חטאו הוא מצד המעשה וכן כשיעשה מצוה בדבור יצייר אז השם הנז' וכפי האות שבה חטא כך תתעלם ממנו וחטאו הוא מצד הדבור וכן אם חטאו הוא מצד המחשב' כמו בבינה וכיוצא בזה אז ג"כ יצייר כנז' ואז חטאו הוא במחשבה. גם יש מציאות אחר והוא כי מי שלא יצויר נגדו אלא כתיבה שחורה מורה שחטא ופגם למעלה ואם מצטייר בגוון אש אדום אז הוא מתוקן וכפי השתנות ציור ד' אותיות הנז' מגוון אש לגוון שחור מזה ידע ויכיר את הפגם מה הוא כפי בחי' האות ההוא וכן הדין אם הגוון ממוצע מן שחור ומן אש.

גם אם תצייר שם הנז' בכל אבר ואבר מאבריך וכפי האבר אשר לא תוכל לצייר בו אותיות ההוי"ה במחשבתך תדע כי באותו אבר יש פגם וחטא וענין זה הוא מ"ש דעה"ה שויתי ה' לנגדי תמיד כנז"ל.

גם א"ל מורי ז"ל כי אם האדם מריח בהדס ליל שבת או בליל מ"ש יוכל להבין באותו הריח ולהכיר באיזה אבר ממנו עומדת נשמתו אם באפיו אם בידיו אם ברגליו וכיוצא בזה וכמ"ש בזוהר שלפעמים יורדת עד רגליו בסוד ותגל מרגלותיו ונז' בר"מ בפ' בא וזה יוכר אם מריח תיכף אם לא וכן אם נראה לו שהריח בא ממקום קרוב או ממקום רחוק ובזה יכיר וידע הנז'.

גם צריך האדם בכל יום לפשוט זרועותיו תמיד כדי שיכנס קשרי הזרועות כלפי הגוף בצדו בסוד (מלכים א' ז') וכל אחוריהם ביתה הנז' בזוהר בפ' ויחי ולא יהיו כפופים באופן שיצאו הקשרים לצד אחורי הגוף.

גם נלענ"ד חיים ששמעתי מהר"א הלוי ז"ל בשם מורי ז"ל שכאשר יצא האדם מפתח ביתו ולחוץ אם יזדמן לפניו כלב אחד ופניו כנגד פניך ויפשוט זרועותיו בקרקע לצד ראשו ודומה כמי שמשתחוה לפניך מורה על בשורה טובה ואם יהפוך אחוריו אליך ויפשוט זרועותיו בקרקע יורה ח"ו להפך.

עוד בענין הכרת הפרצוף כבר נתב' למעלה כי במצחו של האדם ניכרים פעולותיו וכו' ודע כי גם בכל אבר ואבר שבאדם יש בו אותיות כתובים מורים על פעולות האדם אלא שעיקר כתיבת האותיות הוא במצח כנז"ל.

גם בעיני' של האדם יש בהם גלוי אותיו' גם בשערות האדם של הראש והזקן ובכל שאר גופו יש בהם הוראות גדולות המורים על דברי' רבים והוא כפי גוון שלהם או כפי ארכם או כפי קמיטתם או כפי נטייתם לצד מעלה או למטה כנז' בזוהר בפ' יתרו ובתיקו' תיקון ע'.

גם בצפרני ידיו של האדם א"ל מורי ז"ל כי יש בהם הוראות וידיעות גדולות אבל כשהוא בימי החול אז ההוראות של האדם הם מסטרא אחרא של הקליפה השולטת על הצפרנים אבל בע"ש אחר שטבל האדם לכבוד שבת האור שלהם מסטרא דקדושה וכל ההוראות שלהם הם מצד הקדושה ונמשך זה עד מ"ש ואז חוזרת הארתם כמו שהיה בתחלה בימי החול:

חלק ד

דרוש ב' בענין חכמת הכרת הפרצוף. אמר הכתוב (איוב י"ט) ואחר עורי נקפו זאת ומבשרי אחזה אלוה. כאן נרמז ענין הכרת הפרצוף וזה ביאורו דע כי אין לך שום גוף או נפש או רוח או נשמה שלא נבראת ע"י כ"ב אותיות התורה וכנודע למי שנתעסק בס' יצירה והנ' כל בחי' מאלו הארבעה הנז' יש בהם כ"ב אותיות בהם עצמם והנה ארבע' בחי' אלו מתלבשות זו בתוך זו ואח"כ בחי' העור של הגוף מכסה על כולם וחופה על כלם כדוגמת הרקיע החפה על כל מה שלמעלה מן הרקיע כנז' בזוהר בפ'

ואתה תחזה וכו' והנה כל נשמה יש לה קליפה אחת המלבשת אותה בחטאו של אדה"ר שערב טוב ברע כנז' אצלינו בש"ח שער הגלגול בדרוש חבוט הקבר ואמנם הצדיק ע"י התורה והמצות מזכך את נפשו ומפריד מעליו הקליפ' ההיא ועי"כ יש כח בנר"ן שלו להאיר ולבקוע האור שלהם במשך העור החופ' כנז' ושם מראות כחותיהם ופעולותיהם וכ"ב אותיותיה' מחוץ לעור ככוכבייא ברקיע בכל אבר ואבר ובפרט במצח האדם אמנם הרשעים כי קליפת החשך מכסה נפשם ורוחם המאירי' אין בהם כח לבקוע אורם לצאת מחוץ לעור וזש"ה נר רשעים ידעך כי נפש ורוח הרשעי' שהם ר"ת נ"ר ידעך מחמת חשך הקליפות כי רשעים בחשך ידמו וכבר ידעת כי חלק הנשמה אינה נכנסת ברשע כלל וכמש"ה (איוב כ"א) מנשמת אלוה יאבדו והלואי יהיה להם נפש ורוח כי אין הנשמה שהיא בינה יושבת תוך הקליפה ונמצא כי הרשע אין כ"ב אותיות נפשו או רוחו מאירי' בחוץ. אבל הצדיק מאירי' בו כ"ב אותיות של הנפש ושל הרוח ושל הנשמה במצחו ובשאר איבריו ולכן נבאר תחלה טעם למה נקרא עור ואח"כ נחזור לענין. דע כי העור בחי' הקלי' הסובבת הנקראת רע וכבר ידעת בס' הזוהר ר"פ יתרו דלית סטרא דמסאבא אא"כ אית לה נהירו זעיר דקדושה בתוכה והיא אות וא"ו שבין אותיות ר"ע ונעשה עור ולפי שהעור נקרא רקיע גם אות ו' הוא רקיע כנודע והנה עור האדם עצמו הוא סוד הקליפה הסובבת על הכל אשר לא נגלית מציאותה עד דאתפשט רקיע כנז' בזוהר בפ' תרומה בעובדא דבריה דרב ספרא בסוד אמ"ר 'אור 'מים 'רקיע כי בעוד שהטפה היא בסוד אור ומים לא נגלית הקליפה וכד אקריש ואתעביד רקיע כדין אתגלי פסולת שהיא הקליפה הנק' רע ואות ז' שהוא רקיע שנשמה בתוכה ונעשית עור. ובזה תבין מה שאמרו רז"ל שלשה חדשים ראשוני' זווג קשה לאשה וקשה לולד והטעם הוא לפי ששלשה חדשים ראשונים הם בסוד שלשה שנים ראשוני' דערלה וכלם רע ואח"כ אות הוא"ו נכנסת שם ונעשה עור ואז מתחיל הולד להקרש ולהתפשט בו בחי' עור כי בשלשה חדשים ראשוני' לא היה רק בבחי' אור ומים לבד. עוד יש טעם אחר למה נקרא עור ויובן במה שביארנו לעיל והוא כי הנה האדם העליון הוא בחי' שם ההוי"ה דמלוי אלפי"ן שהיא בגי' אד"ם והנה הוא כלול מד' בחי' שהם נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש כנגד ארבעה

אותיות הוי"ה הנז' והנה האור הפנימי שבכלם שהיא נשמה לנשמה הנק' יו"ד שהוא אבא רוצה להאיר בחוץ ואז האור שלו מכה בנשמה החופפת עליו הנק' ה"א שהיא אימא ומאיר בה והנה אם תכה יו"ד פעמים ה"א יהיו בגי' ק"ך אח"כ אור הנשמ' מכה ברוח הנק' וא"ו ואז הוא הכאת ה"א בוא"ו שהם בגי' ע"ח אח"כ מכה אור הרוח בנפש החיצונה מכלם והיא הכאת וא"ו בה"א שגם הם בגי' ע"ח ואם תחבר שלש ההכאות אלו הם בגי' עו"ר לפי שכל אלו האורות שמספר' רע"ו חוזרים ומכים בעור האדם לצאת חוצה לו ואז נקרא עור: וביאור הענין זה יותר מבואר הוא כי הנה האדם שהוא הוי"ה דאלפי"ן הוא ז"א אשר בתוכו המוחין דאבא תוך נה"י דאבא והם בחי' יו"ד נשמה לנשמה שבו ומחוץ נה"י דאימא עם המוחין דאימא והם בחי' ה"א והנה בהיות אורות נה"י דאבא מכים בנה"י דאימא מחוץ להם הרי יו"ד פעמים ה"א. אח"כ מכה נה"י דאימא בז"א והרי ה"א פעמים וא"ו. אח"כ יוצאים האורות מז"א אל לאה שהיא ה"א תתאה הרי וא"ו פעמים ה"א וכלם בגי' עור:

ונחזור לענין כי ז"ס פ' ואחר עורי נקפו זאת וגו' כי הנה העור הוא נכח פני האדם המסתכל בו ואותם האורות הנוקפי' ומכים בעור כנז' הם עומדים בפנים תוך הגוף מאחורי העור בבחי' האדם המסתכל בפני העור יקרא מה שבתו' העור אחורי העור ואמר כי האורות העומדי' אחורי עורי נקפו והכו הכאה זו בעור לצאת לחוץ כנז"ל וע"י היותם מתגלי' בבשרי בחוץ על ידי הכאת האורות בבשר גוף האדם לעבור מחוץ לעור אז אוכל להיותי רואה הנשמה הנקראת אלוה כנז' אצלינו במא' הסבא דמשפטי'. כי הנשמה באה משם אלוה ואלו לא היתה הנשמה משלחת אורותיה מחוץ בשרי ועורי היתה נעלמת היא וכוחותיה ואותיותיה ממני אבל עתה מבשרי אחזה אלוה שהם אורות הנשמה כנז' לראות הטובים הרעי' הם פעולותיה אם לאו. והנה כוונת איוב בפ' זה הוא שהיה אומר לאליפז התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי חבריו הנה אתם אומרים לי שאלו היסורין הבאים עלי הם מפני חטאתי שאתם נביאים וצופים בעיניכם העבירות הכתובי' במצחי מכח האורות של נפשי המנקפת אחרי עורי ואמנם אני איני יכול שעיני יחזו במצחי אם כדבריכם הוא אם לאו וצריך שאתם עיניכם יחזו החטאים הכתובים במצחי ואמנם אינני מאמין

לדבריכם שאלו הייתי יכול לחזות במצחי ובבשרי הייתי רואה חטאתי החקוקים במצחי כמש"ה ומבשרי אחזה אלוה אלו היה באפשרות שעיני יסתכלו במצחי אבל איני מאמין לכם כי הייתי רוצה שאנכי אחזה לי ועיני יראו במצחי ולא זר אם הוא כדבריכם. ודע כי כמו שאמרנו שהרשע אין אורות אותיות נפשו נחקקים במצחו כך האדם אם הוא ת"ח גדול ובפרט אם עוסק בחכמ' האמת תורתו מכסה על העונות שעושה ואינ' כתובי' במצחו אם הם עבירות קלות אבל אם הם עבירות חמורות הם נגלות וכתובות במצחו ואמנ' הקלות שאינם כתובות במצחו אי אפשר לדעת אותם אם לא ע"י ידיעה אחרת שביארנו למעלה שהיתה לו למורי ז"ל שהיה מדבר עם נפש האדם ממש ושואל וחוקר ממנה כל פעולותיה והיא מגדת לו:

חלק ה

דרוש ג' בחכמת ידיעת צפצופי עופות. עוד ידיעה אחרת היתה להרב ז"ל שהיה מכיר בצפצופי עופות וזה ענינו דע כי מן היום שנשרפה התורה כנודע ע"י אומות העול' בעו"ה נמסרו אז כוחותיה וסודותיה ביד הקליפות ולכן אין שום בריה שבעול' אפי' מן בריות טמאות כמו בהמות חיות ועופות שקצים ורמשי' שכל אלו יש להם שרים ממונים עליהם ואותם השרי' יודעים רזי התורה וסודותיה מן הזמן הנז' והנה אותם השרי' הממוני' על הבריות או העופות ההם יזמינו בפיהם בצפצופ' וקולם סודות עמוקים מן התורה ומי שיבין קולם וצפצופם יוכל לידע כמה סודות בתורה ויש דורות שיש צדיקים בתוכם מכירי' אות זה כמו שראיתי למורי ז"ל בעיני וע"כ השרי' מזמינים הסודות ההם ומכירים ומבינים אותם הראוי' להבינ' כנז'. גם דע כי כל מה שנגזר למעלה מכריזים הגזרה ההיא בכל העולמות ובפרט בעולם העשיה. גם כל העבירות שהאדם עובר כלם נכרזות בעוה"ז ע"י ב"ד של מעלה ושליח ב"ד ההולך עמהם והנה עבוי וגסות האויר אינו מניח לשיעבור ויורד קול הרוחני בתוכו ואמנם כאשר העופות מפריחי' באויר הם חותכים ובוקעי' האויר וחולקים אותו ע"י הפרחת' ועפיפת' ואז קול הכרוז עובר דרך שם וז"ס פ' כי עוף השמים יוליך את הקול כי דרך פריחתו ועפיפתו מוליך אותו ויש עופות אחרות שע"י דבורם וצפצופ' מצטרף

ומתחבר קול הכרוז עם קולם ועוברי' יחד וכנגד אלו נאמר ובעל כנפים יגיד דבר אבל כנגד העפות האחרות שאינם מדברות מוליכי' הקול האחר העליון ע"י עפיפת' בכנפיהם כנז' ואלו הם העופות הנקרא בלעז אבי"ש מודאו"ס ונקרא בלה"ק וגם בלשון ערבי רחם בפ' שמיני ועליה' נאמר יוליך את הקול ואחר שכתבתי זה נזכרתי שהוא להפך כי עוף השמי' הוא המדבר ולכן נאמר בו יוליך את הקול כי מתערב קולו עם קול הכרוז וע"י זה הוא יוליך הקול ההוא וכנגד האלמי' אמר ובעל כנפי' יגיד דבר שהוא העוף שאין בו בחי' דבור כלל רק בחי' עפיפתו בכנפי' וע"י כנפיו בלבד הוא מגיד הדבר העליון ולפי שאינו דבור גמור רק בדרך רמז ע"י העפיפ' לכן נאמר בו לשון הגדה כנודע כי כל לשון הגדה הוא ברמז ובחשאי וזהו יגיד דבר כי כפי רמז תנועת עפיפתו ניכר קול הכרוז. גם דע כי חילוק זה ישנו ג"כ בעופות שהם בעלי צפצוף כי פעמי' מצפצפי' ופעמי' מעופפי' ומגידי' בעפיפת'. והנה ענין עופות האלמי' הנז' הנק' רחם כנז"ל בלשון ערבי ובלה"ק הם נמשכות מצד לילי"ת ההורגת את הילדים הקטני' אשר עדיין לא הגיעו לכלל דבור וכל הנשמות ההם ובפרט אם הם רשעים כולם הולכות דבקות ומתחברות עם אלו העופות האלמי' הנז' והולכות עמהם ועם לילית ולכן אין להם כח דבור ויש עוף ממונה להודיע גזרת רעב ח"ו ויש ממונה להודי' גזרת הארבה ח"ו וכן עד"ז בכל הגזרות בין הטובות בין הרעות ויש ממונה על כמה דברי' חלוקי' ומשונים זה מזה והנה עופות האלמים הם ממוני' על גזרת הילדי' הקטנים המתי' בקטנות' וכן יודעים בשורות אחרות ג"כ והעורב ממונה על בשורות רעות בלבד ובפרט על בשורת המגפה בר מינן ולפעמי' בדרך מקרה אומר איזו בשורה טובה. והנץ הנק' בלשון לעז אל מולא"נו מבשר בשורות טובות והגולנדרינ"א הנק' בלה"ק צפור דרור מבשרות בשורות טובות ובפרט על בשורת עצירת המגפה בר מינן וכמעט שבכל זמן המגפה אינה נמצאת באותה העיר והולכת משם ולא די זה אלא אפי' כל התולעי' והזבובי' והיתושים כלם מגידי' חכמה ואין דבר בעל חי בעול' כלו אפי' מן השקצים והרמשי' שלא יגיד איזה דבר חכמה ולכן תמצא שאין העופות מצויים אלא במדינות במקום ישוב כדי להגיד לבני אדם פשעם וחטאתם וכל הקורות אותם והנגזר עליה' וע"כ בזמן חרבן הבית שגלו ישראל לבבל כתוב מעוף השמי'

ועד בהמה נדדו הלכו כי אין בהם צורך שם כיון שאין שם בני אדם. והנה לפעמי' ענין צפצוף העופות הוא באופן אחר כי יש נשמות בני אדם מגולגלי' בהם באותם העופות או בכל מיני בריות שיהיו והכל לסבות ידועות כפי ענשם ואלו הנשמות הנז' הם יודעי' ממה שהיו יודעות בתחלה וגם יודעי' הרבה עתידות ממה ששומעי' מן קול הכרת מאחורי הפרגוד ואז הם מגידי' אותם הדברי'. גם יש לפעמי' באופן אחר כי איזו נשמה של איזה צדיק באה מן העול' העליון ומתלבשת באותה צורה ודמיון ההוא ואינו בריה או עוף ממש אלא מתדמה ומתראה כך והוא מגלה ומגיד סודות התורה וכיוצא ואמנם כפי מדריגת ומעלת האד' הרואה אותם כך יתדמו לפניו ולפעמי' יתראו לפני שני אנשי' יחד ואיש אחד מהם יתדמה לו בצורת עוף או בריה אחרת והאיש השני יתדמה בפניו באופן אחר והכל כפי מעלת האדם הרואה אותם.

אמר שמואל זכורני ביו' ר"ה אחד שהיה מורי אבא מארי דורש על המי' ביום תשליך ראינו צפרדע אחת באה בנהר כנגדו והתחלנו להשליך עליה אבני' להשליכה ואבא מארי ז"ל היו עיניו סגורות ודורש בתורה כדרכו ומקול צפצוף הצפרדע פתח עינו וגער בנו ואמר לנו שהיתה נשמה אחת באה לשמוע תורתו ובאה מלובשת בצפרדע זאת ולכבודה התחיל לדרוש בענין הצפרדע למה נקראת צפרדע לשון צפור דעה וזהו ראיה למש"ל:

א"ש ראיתי ללקט כל השושני' הנמצאי' בדברי הרב הגדול ז"ל ודברי אבא מארי ז"ל בענין הנהגות האד' לזכך נר"ן שלו. וכיצד יתנהג בין בעסק התור' בין במידות טובות וכיוצא ובין בכוונות בתפלתו וכיוצא וגמרתי לסדר אותם אחר הדרושי' הנז' יען כי הם סבה אל החכמות הנז'.

ענין השגת האד' החכמ' יש תנאי'. תנאי א' הוא השתיקה ושימעט דבורו כל מה שיוכל ושלא ישיח שום שיחה בטילה וז"ש ז"ל סייג לחכמה שתיקה. תנאי ב' הוא שעל כל דבר ודבר ובכל ענין וענין שבתורה או שבס' הזוהר אשר לא תבין ענינם תשב ותבכה עליה' כל מה שתוכל להרבות בבכיה מהר"א הלוי ששמע מהרב ז"ל:

גם עליית נשמת האד' בלילה אחר שישכב ויישן שלא תשוט בהבלי העול' הזה אלא תכף תעלה למעלה במקו' הראוי לה כל זה תלוי בבכיה שתבכה בעת השינ' ותישן מתוך הבכיה:

גם אמר לי הר"ש סאגיס בשם מורי ז"ל כי הרוצה לינצל שלא יראה קרי בחלום על מטתו אחר שיאמר פ' בידך אפקיד רוחי בסוף סדר ק"ש שעל המט' יאמר אח"כ פ' ב' של אנא בכח וכו' והוא פ' קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא. ויכוין בשם השני של שם בן מ"ב הרמז בר"ת הנז' והוא שם **קרע שטן** כלו נקוד בשב"א אם אינו יודע נקודו האמיתי הראוי לשם זה ויכוין שבשם זה יהי' קורע כח השטן כדי שלא יביאנו לידי קרי. (אמר שמואל אפשר לומר שהם ששה נקודות של שב"א והם שני' עשר נקודות שהם י"ב יודי"ן וכל אחת כלולה מעשר והם ק"ך כנגד ק"ך בתי' של אלהי"ם שכתוב לקמן:)

(**אמר** שמואל הואיל וזכרנו ענין הדמע' נבאר כוונת הבכי' והדמע'). דע כי יש באחורי' של ז"א ק"ך צירופי' שיש בשם אלהי"ם כנודע כי כל תיבה בת ה' אותיות בונה ק"ך בתי' וכלם הם דינים קשי' והם ק"ך כמנין דמע"ה (א"ש עם הכולל) כי הדמע' הוא סוד הדין כנז' בזוהר בפ' שמות דף י"ט ע"ב והנה הדמע' ממתקת ק"ך אלהי"ם הנז' והבכי' גורמת להמשיך מלוי הוי"ה דס"ג שבאימא שהיא בגי' ל"ז כמנין בכי"ה ונמשך מלוי הנז' למטה בתוך ז"א ועי"כ מתמתקי"ם ק"ך אלהים הנז'.

עוד טעם אחר למה התפלה בדמעה היא מרוצית יותר לפי שהדמעות נמשכות מן חו"ב וכשאלו השני ספי' נפתחות מאיר הכתר בהם וימשכו רחמי' לשאר המדות:

(**אמר** שמואל ראיתי ג"כ לכתוב אחר הנז' כונת התעני' והשק והאפר המועילי' לאדם לזכך נפשו כי גם בעשיית הנז' יוכל האד' לתקן מעשיו ואח"כ יוכל להשיג השגה אשר ירצה)

חלק ו

כוונת התענית כוונה ראשונה יכוין אל מ"ש בס"ה שיחשוב עצמו כקרבן והחלב והדם הנחסרי' ממנו ע"י התענית נחשבי' כקרבן כיצד הנה הקרבן הי' נחלק לב' חלקי' והם וידוי חרטה בכיה תשובה שיעשה בעל הקרבן על הפרוד שעשה הוא

עולה לגבוה וזהו קרבן לה'. רוצה לומר שמקרב אותיות ההוי"ה שהפריד בעונו ויקרב אותם ע"י התשוב' שיעשה על הקרבן לפי שהקרבן נעשי' בו ד' מיתות וכראות בעליו אלו המיתות יכנע לבבו וישוב בתשובה ויבכה וזהו חלק א' מן הקרבן והנה מחשבה וכונה זו עולה לייחד הדברי' הרוחני' וגוף הקרבן מתעלה לזון ולפרנס כמה דברי' פנימי' וחצוני' כדי שלא לקטרג עליו וזהו לאשי אל תקרי לאשי אלא לאנשי וזו תהיה כונת האד' ביום תעניתו והתשוב' והדמע' והצדקה של יום התענית הם עולי' לייחד הדברי' שהפריד ולפי צריך לקבל התענית מבע"י לייחד לילה ביום ויום בלילה ומחלבו ודמו נזוני' מהם הכחות העליוני' כדי שלא יקטרגו עליו ולא יכוין ח"ו לזה לתת להם חלק אלא יכוין לתת הכל לגבוה והוא יחלק אח"כ לכל הכחות כנודע.
דבר אחר יכוין לתקן מה שאכל כיצד הנה כפי מעשה האדם שעושה כן יהיה לו אחר פטירתו כי אם עסק בתורה ובמצות ולא חטא בעבירות או אם חטא אלא שחזר בתשובה הנה בעת פטירתו מתעלה נשמתו למעלה ונדבק בשי"ת כמש"ה ואתם הדבקי' בה' אלהיכ' חיים כלכ' היו' ואם ח"ו עשה להפך הנה אמר פטירתו יתגלגל בדומ' ובצומח ובב"ח שאינו מדבר בטמאי' ובטהורי' והנה כשהאד' אוכל בשר אפשר ששם מגלגל איזה נפש אדם מישראל ולכן ביום התענית צריך שיכוין כנז"ל לתקן מה שאכל ר"ל להעלות כל החלקי' שנכנסו בו בעת שאכל הבשר אם נשמה אם רוח אם נפש. דבר אחר הנה ביום שהאד' אוכל אז האצטומכא מקריב המאכל ומעלהו אל הכבד והכבד אל הלב והלב למוח אבל ביו' התענית הוא דומה לצורה עליונה כי הוא מוריד מן המוח אל הלב ומן הלב לכבד וכמו שנת' בזוהר בפ' פקודי כי כשהגיעו הדברני' הרוחניי' בחכמה עילאה הנק' מחשבה ביררה ולקחה אוכל וזרקה הפסולת לחוץ כך ביום התענית בכח מחשבת האד' המתענ' דוחק הקליפות לחוץ. דבר אחר ביום התענית נשבר לבו וכחו של האד' ועי"כ נבדלים ממנו הקליפות כדמיון החטה שאין הקש והתבן שהם קליפותיה מובדלות ממנה אלא ע"י הדיש' וכן ע"י התעני' והסיגופי' והמלקיות יבדלו ממנו כל הקליפו' וישובר כח היצה"ר והאור שהוא יצה"ט נבדל מן החשך שהוא היצה"ר ואז היצה"ט וכוחותיו יוצאי' משעבוד

היצה"ר וכוחותיו כמש"ה לאמר לאסורי' צאו וגו'. אמר חיים נלע"ד בלי ספק אין זה ממורי ז"ל:

גם בענין התענית אין לערב תיקון אחד בחבירו אלא כל תיקון ותיקון יהיה נפרד מחבירו המשל בזה אם היו בידו לעשות ב' תיקונים של שתי עבירות כל תיקון מן מ' יום לא יאמר אעשה ג"פ ב' ימים רצופי' שהם לחשבון ג"פ כ"ז שמספר' פ"א יום לפי שמתערבי' יחד ב' התיקוני' בב' ימים האמצעיי' אמנם יתענה תחלה ב' ימים רצופים והרי יש בידו כ"ז יום ואח"כ יתענה י"ג תעניות בימי' בלי לילותיהם ויושלמו מ' תעניות של תיקון הראשון ואח"כ יתענה מ' יום של תיקון הב' בפני עצמם ע"ד הנז' ממש ואם ירצה לעשות ב' ימי' רצופי' ולילותיה' שהם כ"ז יום תמורת הי"ג יום בלי לילותיה' וכיוצא בזה הרשות בידו כי בכלל מאתי' מנה:

גם טוב הוא למי שמתענה ולובש שק שישכב בלילה על הארץ וישי' אבן תחת מראשותיו ויכוין בשם ההו"יה שהיא בגי' אב"ן כזה **יוד הה ואו הה**:

גם טעם למה שנהגו להתענו' בשני וחמישי בכל שבוע הוא מפני כי הגבור' וההוד שולטי' בימי' אלו והנה הם מדות הדין ולכן המתענ' בהם יכוין להמתיק דיני הגבור' ע"י החסד ודיני ההוד ע"י הנצח. גם יקרא באלו הימי' משניות ס' קדשי' שהם דיני הקרבנות ויחשוב כאלו הקריב קרבן בזמן שב"ה היה קיים וישמור עצמו מלשון הרע ורכילות וכיוצא בזה ונלע"ד שהוא להר"א הלוי ואינו למורי זלה"ה.

כונת התענית ותחלה נבאר טעם למה המתענ' ג' ימים רצופי' לילה ויום הם חשובי' כמו מ' יום רצופי' בלתי לילותיה'. והענין הוא כי ענין ג' תעניות אלו נמשכי' מסוד מצח הרצון העליון דא"א אשר יש שם שם הוי"ה דע"ב במלוי ארבעה יודי"ן אשר הם בגי' מ' ואלו הם ענין מ' תעניות אבל לפי שכל הוי"ה הזאת היא בגי' ע"ב והנה בשלשה תעניות רצופי' לילה ויום יש ע"ב שעות לכן הם חשובי' כמו מ' ימי' בלי לילותיה' והנה ז"ס מ' יום ומ' לילה שהתענה מרע"ה בהר סיני בקבלת התורה והם כנגד מ' יום דת"ת ומ' יום דמלכות ולכן היו מ' יום ומ' לילה אבל אנחנו אין בנו כח לתקן את המלכות הנק' לילה לפי שהיא למטה ורגליה יורדות מות כנודע ולכן אין אנו מתענים רק מ' ימים לתקן את הת"ת בלבד ואין אנו מתעני' גם הלילות שהם

כנגד המלכות והמתענ' ב' ימים רצופי' עם לילותיה' חשובי' כאלו התענה כ"ז יום והמתענה יום אחד ולילו עמו כמו יום הכפורים וט"ב אינו חשוב כ"א תענית יום אחד בלבד ונמצא כי המתענ' שלשה ימים רצופי' עם לילותיה' הנה היום הא' נחשב לתענית אחד בלבד ובהתחבר עמו יום השני נחשבי' לכ"ז שהם שני שלישי' מ' יום ובהתחבר עמהם יום השלישי שהוא י"ג ימים שליש מ' אז נשלמי' למספר מ' יום בלתי רצופי' ואמנ' ענין התענית הוא כי בחי' כונת האכיל' היא מלמעלה למטה להמשיך מזון לתחתוני' אבל התענית הוא עולה מלמטה למעלה כי הוא מעלה כח חלב ודם של האיברי' למעלה לפרנס ולזון הלב והמוח ביום התענית כנז' פ' פינחס והנה החלב והדם נק' קרבן בהמה לפרנס את החצוני' אבל מחשבת האד' ביום התענית נקרא קרבן האדם ועולה עד האד' שהיא הקדושה.

גם כונת התענית הנה הוא דמיון הקרבן והענין הוא כי אעפ"י שמצינו שהאכיל' כשהאד' מכוין בה היא כונה גדולה עד מאד עכ"ז הארתה היא מתתא לעילא ועולה העשן וריח הניחוח מעשיה ליצירה ומיצירה לבריאה וכו' עד א"ס כנז' בזוהר פ' פקודי וכך היא כונת האכיל' של האדם שע"י אותה הכוונה הנכונ' שמכוין בעת אכילתו עולה הנאת האכיל' ההיא מתתא לעילא מן הכבד ללב ומן הלב אל המוח שהוא העליון אשר באדם ואמנ' סיום הקרבן הוא שאחר שעלה הריח הניחוח למעלה אז יורד שפע גדול מעילא לתתא מן המוח העליון עד סוף המדריגו' ואל סיום הזה הוא דומה ענין התענית כי ביום התענית אין האכיל' עולה ממטה למעלה רק אדרבא המוח משלח מזון מעילא לתתא לכל האיברי' מן אותו המזון הרוחני שהוא חלקו של מוח והמזון הרוחני ההוא מוריד ומחלק ביום התענית לכל האיברי' כלם וצריך שיתכוין המתענ' ביום התענית אל כוונה הזאת.

גם ענין התענית דע כי ארז"ל (תענית די"א) בגמ' האי צורבא מרבנן דמתענה ליכול כלבא שירותיה. וטעם הדבר הוא כי מי שלא חטא מימיו אינו צריך להתענות ולכן ליכול כלבא שירותיה כי עסק התורה הוא גדול מן התענית לפי שהוא ממשיך ומביא לנפשו שפע ומזון ממקום גבוה שהוא מן חכמה בסוד והחכמה תחיה בעליה כנז' בזוהר בפ' בשלח והם סוד מוחין דגדלות אבל מי שחטא מוכרח הוא שיתענה כדי

שימרק עונותיו ויתקן המקום אשר פגם בו ואח"כ יעלה משם למעלה אמנם ביום תעניתו ניזון ממקום גרוע מן הראשון שהוא ממוחין דקטנות בלבד ומהם נמשך לו שפע ובהם הוא ניזון ביום תעניתו. והענין הוא כי תעני"ת הוא בגי' תת"קל והנה אלהי"ם דמלוי ההי"ן ברבוע שהם סוד האחוריי' שלו הוא בגי' אל"ף א' כזה **אלף אלף למד אלף למד הה אלף למד הה יוד אלף למד הה יוד מם** וכאשר תסיר ממנו האחוריי' הפשוטי' שהם בגי' מאתים ישארו ת"ת כמנין שתי אותיות ת"ת מן תענית נשארו שלשה אותיות ענ"י שהם בגי' ק"ל והם עשרה שמות אלהי"ם שיש בדעת דז"א בקטנות והם חמשה חסדים וחמשה גבורות ובהיות' מלאים יש במלוי כל שם מהם י"ג אותיות והנה עשר פעמי' י"ג בגי' ק"ל הרי כי התענית רמוז בשם אלהי"ם דקטנות בבחי' פנים ואחור שלהם וזה הפי' נלע"ד שהוא האמת בודאי ונלע"ד קצת ששמעתי באופן אחר כי עשר פעמי' אלהי"ם הם בגי' תת"ס מנין תני"ת של תענית ונשאר אות ע' והנה בחמשה אלהי"ם שבה' יש בכל אחד מהם י"ג אותיות וחמשה פעמי' י"ג הרי ס"ה והה' עצמה הרי ע' או אם נאמר כי האותיות עצמם של אלהי"ם הרי ה' והרי ע' אך הפי' הא' הוא אמיתי:

חלק ז

כונת השק מה עניינו וצריך תחלה שתדע מה שנתבאר אצלינו באדרת נשא דף קכ"ח ע"ב בענין רישא דא"א שיש שם י"ג נימין דשערי וי"ג חיוורתי ובו תבין ענין זה והוא כי שם נתבאר כי כל אחד מאלו הי"ג נימין והי"ג חיוורתי נחלקי' לשלשה חלקים והנה הארבעת חיוורתי עם ד' נימין דשערי הם נמשכי' אחורי ריש' דא"א ומפיו עד ריש' דז"א ונמצ' כי אלו השערות הם מכסי'. על או"א כנז' במקומו ושם ביארנו כי ד' נימין וד' חיוורתי אלו הם בחי' ד' יודי"ן שיש בהוי"ה אחת של ע"ב דמלוי יודי"ן וכל אחת כלולה מעשר פעמי' עשר הרי הם ת' שהם בגי' ש"ק והנה הנימין הם השערות עצמם של ד' הנימין והחלל שבין נקבי השק הוא בחי' ד' חוורתי והם כדמיון נייר חלק לבן ועליו כתובי' האותיות שחורות שהם השערות ואמנם שם ברישא דאריך הם לבני' כתלג חיוור ויש כנגדם בקליפות של עולם האצי' ת' אחרי' והם סומקי' ונקרא

אדרת שער של עשו אדמוני כמו שהודעתיך כי בקליפות של עול' האצי' לא נתקנו רק הקליפות שהם כנגד זו"ן שהם בחי' עשו הרשע ואשתו אבל באו"א דקליפות דאצי' לא היה בחי' תיקון פרצוף רק בחי' נקודות ע"ד מה שהי' באותם מלכין קדמאין קודם שנתקנו וכבר ידעת כי בקדושה הוצרכו ענין השערות כי כל זה הוא לצורך תקון להמעיט האור שימשך דרך צנורות השערות בדקות גדול ויוכלו התחתוני' לקבל האור ולא יתבטלו וימותו כבתחלה ואמנ' ענין אלו השערות שהם מכלל ענין התקון לא נמצא בקליפות דאצי' שכנגד או"א רק במה שהוא כנגד זו"ן והם עשו ואשתו ומה שהיו השערות בקדושה באו"א היו בקליפ' דזו"ן ולכן יצא עשו כלו כאדרת שער אדמוני אבל יעקב שהוא ז"א שבקדושה היה איש חלק כי כבר נתקן כל האצי' ולכן בחי' השערות אינם אלא באו"א ויעקב נשאר איש חלק ואלו הם סוד וארב' מאות איש עמו שהם תמורת ת' הנז' אשר נקראי' ת' שקל כסף והנה הקליפ' רצתה להתגבר ולהתקן ג"כ עד למעלה בקליפה שכנגד א"א ואו"א דאצי' ולהמשיך משם בחי' שערות כמו שהם בקדושה וזש"ה אם תגביה כנשר ואם בין כוכבי' שים קנך משם אורידך נאם ה' כי אם ח"ו יהיה תקון זה גם בקליפה שכנגד א"א ואו"א יחרב העול' והנה כשמשים האד' שק על מתניו גורם תשות כח באות' ת' שערות שהם כמנין ש"ק וגם הם דומים לש"ק כי הש"ק מן שערות הוא נעשה ואז גורם שאות' השערות העליונות יתלבנו כתלג חיוור ואז אותם ת' חוורתי שהם בתוכ' הנק' ארבע מאות שקל כסף שהם בחי' הלבנונית והמקו' החלק שבין נקבי השק יאירו דרך נקבי השק ויחזור השק לבן ככסף וחוזרים להיות בחי' כתנת בד קדש ילבש כי ב"ד בא"ת ב"ש הוא הש"ק והם ב' אותיות של קדש וזהו ב"ד קד"ש ואות ד' יתירה שבמלת קדש הם סוד הד' היודי"ן עצמם הנז"ל אשר הם בגי' ש"ק כנז"ל וכבר נתבאר כי החוורתי הם נייר לבן החלק ועליו הנימין דשערי שהם דמות כתיבת אותיות שחורות:

גם ש"ק בגי' ת' והוא נוטריקון תורה ומכפר ומבטל תחרות. גם ש"ק ר"ת קנאה שנאה לרמוז כי אלו מתבטלי' ע"י הש"ק מה"ר גדליה זלה"ה.

חלק ח

כונת האפר מה ענינו וגם נתינתו במצח במקו' הנחת תפילין. כבר ביארנו בסוד אפר הפרה אדומה שהוא סוד ה' גבורות מנצפ"ך ובהיות' למטה צריך לשרפ' ואז ע"י אותו החמום מעורר תאות הזווג של זו"ן כי ה' הגבורות הם ברחם המלכות כנודע ואחר שאנו שורפי' אותם ונעשים אפר כמבואר ענין האפר שם בפרה אדומה הנה אז מתעלי' חמשה גבורות אלו ברישא דז"א להיות' גם הם מעוררי' שם זיווג א"וא והענין הוא כי הנה נה"י של הבינה הם מוחין ברישא דז"א והנצח הוא מימין והוד משמאל והיסוד הוא באמצע במוחא דז"א וכאשר אנו מעלי' ה' גבורות אלו אחר חזרתם אפר עד מצח ז"א אשר שם הוא היסוד של בינה אז מתעוררת בינה בסוד מ"ן ומזדווגת עם החכמה:

עוד כונת השק והאפר ביחד הנה שניהם יחד בגי' תרפ"ז והם ארבע הייו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם רל"ב וג' אהי"ה יודי"ן ואלפי"ן וההי"ן שהם בגי' תנ"ה ורל"ב ותנ"ה שניהם יחד הם תרפ"ז. (א"ש שק ואפר עם ששה האותיות שלה' הם תרפ"ז) וצריך שתכוין לייחד ולשלב הוי"ה דע"ב עם אהי"ה דיודי"ן וכן הוי"ה דס"ג עם אהי"ה דיודי"ן והוי"ה דמ"ה עם אהי"ה דאלפי"ן והוי"ה דב"ן עם אהי"ה דההי"ן:

עוד כונת השק והאפר ביחד הנה ש"ק בגי' ת' שהם ת' כנגד ארבעה יודי"ן שיש בהוי"ה דע"ב דיודי"ן כל י' כלולה מעשר והם ת' שהם ק"ש ועם ד' אותיות הוי"ה הם קד"ש. גם ש"ק בא"ת ב"ש הוא ב"ד והם בגי' ו' ועם קדש סך הכל בגי' קדוש. גם ש' של ש"ק הם ג' יודי"ן דהוי"ה דס"ג וק' של ש"ק כנגד י' אחת דהוי"ה דמ"ה וזהו אשר תכוין בלבישת הש"ק כי הנה האד' כשחטא גרם למנוע אות' ת' קוצין דשערי דתליין בגלגלתא דעתיקא קדישא מלהאיר אל הקדושה והאירו אל הקליפה הנקרא ש"ק שסוד' הם ת' כחות של עשו שנאמר עליה' וארבע מאות איש עמו ועתה שחוזר בתשובה לובש הש"ק הזה כנגד מה שגרם ועתה יחזרו להאיר הארת הקוצין קדישין הנז למקומ' ומאירי' מן הוי"ה דע"ב לס"ג ומן ס"ג למ"ה ומן מ"ה לב"ן. והנה אפר הם בא"ת ב"ש תו"ג ועם המלה עצמה הם ת"י כמנין קדוש וגם זה הוא כנגד הוי"ה דע"ב דיודי"ן כזה יוד הי ויו ה י כי הארבעה יודי"ן שבה הם בגי' ת' כנז"ל וזו היא תמורת

א' של אפר שהיא ת' ותמורת פ"ר הם ו"ג ועם הכול הם ו"ד סך הכלל בגי' קדו"ש ולכן המתענה ולובש הש"ק ואפר כשסועד אחר צאתו מן התענית נקרא קדוש.

חלק ט

אמר חיים הכותב נלע"ד שאלו הם דברי הר"א הלוי ז"ל מהרב מהרמ"ק ז"ל והוא זה למה התפילה בדמעה היא מרוצית יותר לפי שהדמעות נמשכות מן חו"ב וכשאלו ב' הספי' נפתחות מאיר הכתר בהם וימשכו רחמים לשאר המדות.

חלק י

אמר שמואל ראיתי לכתוב אחר הנז' כל המדות טובות שיתנהג בהם האד' כדי לזכך נפשו ורוחו ונשמתו ומתוכ' יוכל לכנס בפרדס ולהשיג השגה ויוכל לייחד היחודים כמ"ש בע"ה **לזכך** האדם נפשו ולצחצחה ולהדביקה למעלה הנה נפש האדם היא מעולם העשיה אשר נק' אדנ"י ולכן יכוין האד' לחבר שם זה של אדנ"י עם שם הוי"ה שבעולם העשיה עצמו וכן שם ההוי"ה הזה יחברנו עם שם אהי"ה שבעול' העשיה עצמו ואח"כ יכוין להעלות ולחבר שם אהי"ה של עשיה בשם אדנ"י שביצירה ואדנ"י דיצירה בהוי"ה דיצירה וכו' וכן יעלה ממדריגה למדרי' עד אהי"ה דאצי' ואז יחבר אהי"ה דאצי' בא"ס העליון:

חלק יא

גם דע כי הסתכלות עיני האד' באנשי' הנהרגי' ע"י תלייה וכיוצא בה פוגם מאד בנפשו של אדם ואפי' אם מסתכל בהם מרחוק מאה אמה או יותר. גם בחוש הריח אם מריח אדם באיזו נבלה או ריח רע פוגם מאד בנפשו וגורם שתתרחק ממנו והראי' לזה מן הבשמי' של מ"ש להחזיר את הנפש. גם ארז"ל כי הנשמה נהנית מאד מן הריח טוב ועליו נאמר כל הנשמה תהלל יה:

חלק יב

כונה אחת נתן לנו מורי ז"ל לכל החברי' שנכוין בה ומועלת לזכך ולתקן ולקדש את הנשמה ואמנם הנקודות של השמות שנכתוב עתה לכוין אותם כל אחד כפי שרש

נשמתו. יש מי שצריך שיכוין כל השמות בנקודת ציר"י. ויש מי שצריך לכוין בהם בנקודת חול"ם והם הר"י ארזין - והרי משען. ויש מי שצריך לכוין בהם בנקודת חיריק ר' גדליה הלוי. ועד"ז לשאר החברי' כל א' כפי שרש נשמתו וזהו הפסוק שיכוין **ואני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך** ותכוין בפסוק זה בעת שיאמר העמידה של תפלת י"ח ויחלק הפסוק הזה בחמשה חלוקות בחמשה ימי השבוע אבגד"ה כמו שנבאר וזה סדרו: **ביום א**' יכוין בשתי תיבות ואני ברב והם שבעה אותיות אות א' שהיא **ו**' יכוין בברכת אבות. אות ב' שהיא **א**' יכוין בגבורות. אות ג' שהיא **נ**' יכוין בקדושת השם. אות ד' שהיא **י**' יכוין באמצעיות. אות ה' שהיא **ב**' יכוין ברצה. אות ששית שהיא **ר**' יכוין במודים. אות ז' שהיא **ב**' יכוין בשים שלום. והנה שבעה אותיות אלו תשלבם אח"כ ויצא מהם שם זה. **וַבְּאֲרֻנְבִּי** ותכוין בו. והנה בתפלת שחרית צריך שתכוין אח"כ בשם היוצא משבע אותיות שהם ואנ"י בר"ב בחלוף א"ת ב"ש שהוא **פֻּתַטְמַשְׁגֵּשׁ**. ובתפלת מנחה יכוין בשם אחר היוצא משבעה אותיות הנז' שהם ואנ"י בר"ב בחלו"ף אותיות אלפ"א בית"א דאי"ק בכ"ר והוא **סִיכֵּקְכֵּבֵךְ**. ובתפלת ערבית יכוין בשם אחר היוצא מז' אותיות הנז' של ואני ברב הוא באלפ"א בית"א דאח"ס בט"ע והוא **מֵחֲשַׁפֵּטֵוֵט**.

ביום ב' יכוין ע"ד הנז' ממש אלא שהכונ' היא בשבעה אותיות אחרות והם חסד"ך אב"א והשם היוצא מהם בשלוב **חֵאַסְבַּדַאֵךְ** והשם של שחרית בחלוף א"ת ב"ש הוא **סֵחֵקֵלַתַּשֵׁתֵ** ושל מנחה היוצא באי"ק בכ"ר הו' **פֵּמֵמַהֵיכֵיִ** ושל ערבית היוצא באח"ס בט"ע **סֵאֵבֵצֵחַטֵחַ**

ביום ג' יכוין ע"ד הנז' ממש אלא שהכונ' היא בעשרה אותיות והם בי"תך אשתחו"ה ושם השלוב הוא **בֶּאֱישֵׁתַּכַּחֲוֵה**. ושל שחרית בחלוף א"ת ב"ש והוא **שֵׁאֵלַתַּבְּאֵסֵפֵּץ** ושל מנחה היוצא באי"ק בכ"ר והוא **בֵּקֵדֵהֵיגֵדַפֵּסֵן**. ושל ערבית באח"ס בט"ע **טֵפֵזֵצֵחַתֵּזֵסֵמֵל**

ביום ד' יכוין ע"ד הנז' ממש אלא שהכונה היא בששה אותיות והם א"ל היכ"ל ושם השלוב הוא **אֵהַלֵּיכֵל** והשם של שחרית בחלוף א"ת ב"ש **תֵּכְצֵמַלֵּךְ**. ושל מנחה היוצא באי"ק בכ"ר הוא **יֵשֵׁנֵקֵרֵשׁ** ושל ערבית היוצא באח"ס בט"ע והוא **חֵקֵלֵפֵּצֵק**.

ביום ה' יכוין ע"ד הנז' ממש אלא שהכונה היא בעשרה אותיות והם קדשך ביראת"ך ושם השלוב הוא **קֶבְדֵיישֶרְכְּאַתֵּךְ**. והשם של שחרית בחלוף א"ת ב"ש **דְּקֶבְּלֶשְׁמַגְּחַאלָ**. ושל מנחה היוצא באי"ק בכ"ר והוא **אֲמַגֶּהֶכֶקֶבְיֶדֶהּ**. ושל ערבית היוצא באח"ס בט"ע והוא **הֶכֶתְצֶפֶּטֶוְחֶזֶץ** ושכחנו לחלק האותיות של כל יום בסדר ברכות התפלה ע"ד שסדרנו' ביום הא': והנה ביום ב' הוא ע"ד יום א' (א"ש מפני שהם ג"כ שבעה אותיות.) וביום ג' שלשה אותיות בי"ת יכוין באבות וגבורות וקדושת השם. וארבע אותיות **ך אשת** באמצעיות וג' אותיות חו"ה בשלשה אחרונות. וביום רביעי שהם ששה אותיות יכוין שלשה אותיות בשלשה ראשינות וג' אותיות בג' אחרונות. (א"ש ובאמצעיות לא יכוין כלום). וביום חמישי שהם עשרה אותיות יכוין כמו ביום שלישי ששלש' אותיות קד"ש יכוין בשלשה ראשונות. וארבעה אותיות ך בי"ד באמצעיות ושלשה אותיות את"ך בשלשה אחרונות ואעפ"י שנקדנו כל השמות בציר"י כבר הודעתיך שכל אדם צריך לנקוד אותם כפי שרש נשמתו בט' נקודות הנודעות (א"ש והם קמ"ץ פת"ח ציר"י סגו"ל שב"א וכו':)

חלק יג

עוד יחוד אחר וצריך שתמיד תשימנו נגד עיניך. הנה אלהי"ם במלוי יודי"ן הוא ש' כמנין מצפ"ץ שהוא תמורת הוי"ה בא"ת ב"ש ויש בו י"ג אותיות בהיותו במלוי יודי"ן ותכוין כי המלכות נקראת אלהי"ם והיא כלולה מן י"ג מדות שהם כנגד י"ג אותיות דמלוי אלהי"ם כי התחלת' של י"ג מדות דרחמי' הוא שם ההוי"ה כמש"ה ה' ה' אל רחום וחנון ואותה ההוי"ה תמורתה הוא מצפץ.

גם תכוין כי ב' אותיות יש באלהי"ם במלואו והם מ"ם ה"א שהם בגי' הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן תכוין כי המלכות מתמלאת מן י"ג מדות הנז' הרומזות בי"ג אותיות אנהי"ם וגם היא מתמלאת משם ההוי"ה דמ"ה דאלפי"ן דז"א הרמוזות במ"ה דאלה"ים כנז' וזה השם הנז' דאלהי"ם בכונה הנז' יהיה תמיד בין עיניך לעול'. גם תכוין בשם אבגית"ץ והוא בגי' שו"ר כי שם זה כורת כח המקטריגי' והקליפות העולים עד שש קצות העליוני' וז"ס השם הנז' כי אותיות אב"ג שבו הם סוד ששה קצות הנז' העולי'

בגי' אב"ג ואותיות ית"ץ שבו הוא לנתץ המקטרג. גם אב"ג פי' שט"ן כמ"ש בתלמוד אבגא דבי רב.

גם אם יכוין האד' תמיד בשלשה שמות אלו שנכתוב יזכה לדעת והנה הם ג' שמות של אהי"ה אחד במלוי יודי"ן ואחד במלוי אלפי"ן ואחד במלוי הה"ין אשר שלשת' הם בגי' תנ"ה ועם שלשה הכוללים יהיו בגי' נח"ת ועליה' נרמוז דברי חכמים בנחת הם נשמעים:

חלק יד

אמר חיים הכותב שמעתי ממורי ז"ל שראוי אל האד' שיכוין בקומו אחר חצות לילה בפ' פקח עיניך וראה שוממתינו ולכוין כך במחשבתו כי פק"ח בגי' שם הוי"ה מ"ה דאלפי"ן ושם אהי"ה דאלפי"ן והוא בגי' קמ"ג ושניה' הם בגי' פק"ח ותאיר בהם מן שם אהי"ה דיודי"ן שהוא בגי' כמנין עיניך ע"ה והוא קס"א והוא מועיל מאד אל האד':

גם פסוק עיניך לנכח יביטו נכ"ח בגי' שלשה פעמי' שם ההוי"ה כי צריך לצייר ג"פ שם ההוי"ה אחד מימינו של אדם ואחד משמאלו ואחד מלפניו אך לאחריו אינו צריך וזהו לנכח כי גם הצדדי' נקרא נכח ובזה ישמור עצמו מן החטא כי השי"ת רואה מעשיו הפנימי' בכח שלשה שמות אהי"ה יהו"ה אדנ"י התלוי' בנשמתו ורוחו ונפשו וז"ס פ' והי"ה שם בך לעד כי שם והיה הוא ששם בך לעד ובחוץ בפניו רמוז שם הוי"ה וכן בימין וכן ביד שמאל:

כבר ידעת כי כ"ח מלאכי' יוצאים מן ר"ת של הנקודות כנז' בתקונים תקון ע' דף קכ"ח. וביום א' מן השבוע תכוין שם הוי"ה כלה בסגו"ל כזה יְהֶוֶה עם מלאכיו שהם ר"ת סגול והם **סמטוריה** נ"א **סמטריה גזריאל למואל וענאל** נ"א **וענאל למואל** וביום **ב**' תכוין בשם הוי"ה כולה בנקוד שב"א כזה יְהָוְהָ ומלאכיו שהם ר"ת שב"א **שמעיאל ברכיאל אהניאל**.

וביום ג' תכוין בשם הוי"ה בחולם כזה יֹהָוֹה ומלאכיו **הניאל להדיאל מחניאל** (א"ש חל"ם בלא וא"ו):

וביום ד' תכוין בשם הוי"ה בחיריק כזה יְהִוְהִ ומלאכיו **חזקיאל רהטיאל קדשיאל** .

וביום ה' תכוין בשם הוי"ה בקבוץ כזה יֱהֲוֶהָ ומלאכיו **שמועאל רעמיאל קניאל** (א"ש נראה שגם הקבוץ מלאכיו בר"ת שורק בלא וא"ו כמו ביום ששי:)
וביום ששי תכוין בשם הוי"ה בשורק **יו הו וו הו** ומלאכיו **שמשיאל רפאל קדשיאל**.
וביום שבת תכוין בלילה בשם ההוי"ה כל אות ממנה בשתי נקודות שב"א סגו"ל עם מלאכיה' שר"ת הם שב"א סגול כנז"ל (א"ש כזה יֱהֱוֶהָ) וגם תכוין בהוי"ה אחרת בניקוד צירי עם מלאכיו כנז"ל (א"ש לא נזכר למעלה נקודת צירי וצ"ע ואולי נזכרו בספר התקונין)
בבקר של שבת יכוין בשם הוי"ה כל אות ממנה בשתי נקודות שהם שב"א קמץ עם מלאכיה' כנז"ל. (אמר שמואל גם קמ"ץ לא נזכר למעלה) וגם תכוין בהוי"ה אחרת בנקוד קמ"ץ עם מלאכיו שהם **קדמיאל מלכיאל צוריאל**. ובמנחת שבת יכוין בהוי"ה אחת שכל אות ממנה בשתי נקודות שהם שב"א פת"ח עם מלאכיה'. וגם תכוין בהוי"ה אחרת בניקוד פתח עם מלאכיו שהם **פדאל תלמיאל חסדיאל**
גם כבר ידעת כי ביום א' מתגלה בו בריאה. וביום ב' מתגלה בו יצירה. וביום ג' מתגלה בו עשיה. וביו' ד' מתגלה בו עשיה. וביום ה' מתגלה בו יצירה. וביום ו' מתגלה בו בריאה. גם דע כי א"ל שד"י הוא בבריאה. וא"ל יהו"ה הוא ביצירה. וא"ל אדנ"י בעשיה. גם דע כי הוי"ה דע"ב הוא באצי'. והוי"ה דס"ג בבריאה. והוי"ה דמ"ה ביצירה. והוי"ה דב"ן בעשיה. ובהקדמות אלו תכוין מה שנכתוב עתה בעהי"ת:
ביום א' תכוין בשם הוי"ה בנקודת אלהי"ם (א"ש כזה יֱהוֹהִ והם שב"א סגול חולם חיריק) **ואל שדי** ושם ס"ג ואהי"ה. דיודי"ן משולב בהוי"ה דס"ג (אמר שמואל מספקא לי אם מתחיל השלוב בהוי"ה או באהי"ה והיותר פשוט לי שמתחיל השלוב בהוי"ה כזה **יאההויהה**. גם תכוין בשני שמות **אְבָגְיָתֵץ יְהָוֶהֹ**) בניקוד ר"ת בראשית ברא אלהים את ומצד שיום א' רומז לחסד שהוא ענף החכמה שהוא שם ע"ב דיודי"ן לכן שם ההוי"ה השולט בו הוא הוי"ה דיודי"ן של ע"ב ומצד שהבריאה נגלית ביום א' כנז"ל לכן הוא שם ס"ג. ונלע"ד חיים שניקוד ע"ב יהיה בפתח וניקוד ס"ג יהיה בציר"י. גם תכוין שם ההוי"ה בניקוד סגול עם מלאכיו כנז"ל:
ביום ב' תכוין בשם קַרְעָ שְׂטָן בניקוד ר"ת ויאמר אלהי"ם יהי רקיע ומצד שיום ב' רומז לגבורה שהוא ענף הבינ' לכן שם ההוי"ה השולט בו הוא הוי"ה דס"ג ומצד

שהיציר' מתגל' ביום ב' כנז"ל לכן הוא הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן וניקוד דס"ג הוא ציר"י גם אפשר שב"א וטוב לכוין בשתיה' וניקוד דמ"ה הוא חול' גם תכוין בהו"יה בניקוד שב"א עם מלאכיו כנז"ל. גם א"ל הוי"ה והוי"ה דאלפי"ן דמ"ה עם אה"יה דאלפי"ן משולב זה בזה:

ביום ג' תכוין בשם **נַגְדִּיכַשׁ יהוה** בניקוד ר"ת ויאמר אלהי' יקוו המי' ומצד שהוא יום שלישי רומז בת"ת לכן שולט עליו שם מ"ה דאלפי"ן ומצד שהעשי' שולטת בו הוא שם ב"ן דההי"ן וניקו' דמ"ה הוא חול"ם וניקוד דב"ן הוא חול"ם ציר"י קמ"ץ ציר"י ושם הוי"ה בחול' עם מלאכיו כנז"ל וא"ל אדנ"י ושם הוי"ה דב"ן עם אהי"ה משולבי' זה בזה:

ביום ד' תכוין בשם **בַּטְרָצְתָג** בניקוד ר"ת ויאמר אלהי"ם יהי מאורות וההוי"ות כיום שלישי אלא ששם הוי"ה הפשוט בחיריק עם מלאכיו כנז"ל.

ביום ה' יכוין בשם **חַקְבָטַנַע** בניקוד ר"ת ויאמר אלהי"ם ישרצו המים וההוי"ה כיום ב' אלא שההוי"ה הפשוטה היא בקבוץ עם מלאכיו כנז"ל.

ביום ו' יכוין בשם **יַגְלָפַזָק** בניקוד ר"ת ויאמר אלהים תדשא הארץ וההויו"ת כיום א' אלא ששם הוי"ה הפשוט הוא בשורק עם מלאכיו כנז"ל.

ביום שבת יכוין בשם **שַקְוָצַיִת** בניקוד ר"ת ויאמר אלהים הנה נתתי לכם וכן הוי"ה דס"ג וכן בציר"י בלילה. ובבקר הוי"ה דע"ב בקמ"ץ גם בפתח. ובמנחה הוי"ה דמ"ה בחולם גם בפתח:

חלק טו

אמר שמואל הנה נא הואלתי לכתוב כל המדות טובות המצורכות לאדם אשר ירצה להשיג איזו השג' בין במדות טובות בין במלי דחסידות כדי להאיר נשמתו ונתחיל בזה:

הנה צריך האד' בעת קיומו כל מצוה ומצוה או בהתעסקו בתורה או כשמתפלל התפלה להיותו שמח וטוב לב יותר מכאשר מרויח או מוצא אלף אלפי' דינרי זהב וכמו שמצינו על החכם ההוא אביי ע"ה דהוה קאים קמיה דרבא והווה קא בדח טובא ואמר תפילין קא מנחנא וכו' וזהו פי' הפ' תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך

בשמחה ובטוב לבב מרוב כל פי' תשמח יותר מכאשר תרויח רוב כל ממון שבעול' וזה מרוב כל פי' יותר מכאשר הוא רב כל.

גם מדת העצבות בעצמה הוא מדה מגונה מאד ובפרט הרוצ' להשיג חכמה ורוח הקדש ואין דבר גורם מניעת ההשג' אפי' אם יהיה ראוי אליה כמו שיש בו מדת של העצבות והעד בזה מש"ה ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן וכמה ראיות אחרות.

גם מדת הכעס מלבד מה שמונעת ההשג' לגמרי וכמו שמצינו על פסוק ויקצף משה על אלעזר ועל איתמר וארז"ל כל הכועס אם נביא הוא נבואתו מסתלק' ממנו וכו' האמנם יתר רעה יש לו מדבר הנז' כמו שנבאר. והנה מורי ז"ל היה מקפיד בענין הכעס יותר מכל שאר העבירות אפי' כשהוא כועס בשביל מצוה וכענין משה כנז"ל והיה נותן טעם לזה ואומר כי הלא כל שאר העבירות אינם פוגמי' אלא כל עבירה ועבירה פוגמת אבר אחד אבל מדת הכעס פוגם כל הנשמה כלה ומחליף אותה לגמרי והענין הוא כי כאשר יכעס האד' הנה הנשמ' הקדושה מסתלקת ממנו לגמרי ונכנסת במקומה נפש מצד הקליפה וז"ס מש"ה טורף נפשו באפו וגו' כי ממש טורף נפשו הקדוש' ועושה אותה טריפה וממית אותה בעת אפו וכעסו וכמבואר בזוהר בפ' תצוה דף קפ"ב ע"ב וע"ש כמה מגזים ענין הכעס עד שאומר כי מאן דמשתעי עם הכועס כאלו משתעי עם ע"ז עצמה וע"ש ואעפ"י שעושה האד' תקונים לנפשו ותשובה מעולה על כל עונותיו ומצות רבות וגדולות הכל נאבדי' ממנו לגמרי לפי שהרי אותה הנשמה הקדוש' שעשתה כל המעשי' הטובי' נתחלפה בטמאה והלכה לה ונשארה שפחה טמאה במקומה וירשה את גבירתה וצריך שיחזור פעם אחרת לחזור ולתקן כל התקוני' הראשוני' שעשה בתחלה וכן הוא בכל פעם ופע' שהוא כועס נמצא כי בעל הכעס אין לו תקנה כלל כי תמיד הוא ככלב שב על קיאו וגם גורם היזק גדול אחר לעצמו והוא כי הנה אם עשה איזו מצוה גדולה אשר בסבתה היתה איזו נשמה קדושה של איזה צדיק ראשון מתעבר בו בסוד העיבור לסייעו כנודע ועתה ע"י הכעס מסתלקת גם היא וזה וג"כ ענין טרף נפשי באפו באופן כי מי שהיא בעל כעס אי איפשר לו כל ימי היותו בעל מדה זו להשיג שום השגה אפי' אם יהיה צדיק בכל שאר דרכיו לפי שהוא בונה וסותר כל מה שבנה בכל עת שכועס אמנם שאר העבירות

אינם טורפים ועוקרי' הנפש ממש אמנם נשארת דבוקה בו אלא שהיא פגומה בבחי' אותה העביר' שעושה בלבד וכאשר יתקן הפגם ההוא לבדו יתוקן לגמרי אבל הכעס צריך תקונים רבים והכנות רבות לחזור להביא את נשמתו הנטרפת ממנו וכולי האי ואולי כנז' בזוהר בפ' תצוה כנז"ל כי לפעמי' כפי בחי' ומציאות הכעס ההוא אין לו עוד תקנה כלל ולא די זה אלא אפי' כשהייתי מלמד את אחי יצ"ו ולא היה יודע כפי רצוני והייתי מתכעס עמו על הדבר הזה וגם על הדבר הזה הזהירני והוכיחני מורי ז"ל במאד מאד.

גם בענין עסק התורה היה אומר לי מורי ז"ל שעיקר כונת האדם בעסקו בתורה שימשיך עליו השגה וקדושה עליונה תלוי בענין זה שכל כונתי תהיה לקשר את נפשי ולחברה עם שרשה העליון ע"י התורה ותהיה כונתי בזה כדי שעי"כ יושלם תיקון אדם העליון כי זהו תכלית כונתו ית' בבריאתו את בני האדם ותכלית צוויו אותם שיעסקו בתורה.

גם עיקר כל המדות טובות הוא שיתנהג האדם בשפלות ובענוה וביראת חטא על פניו בתכלית האחרון בשלשה מדות הנז' וגם יתרחק בתכלית האחרון מן הגאוה והכעס והקפד' וליצנות ולשון הרע ואפי' אם יש לו סבה גדולה להקפיד לא יקפיד.

גם יתרחק מן שיח' בטילה אעפ"י שאינה חמורה כמו המדות החמש' הנז' ולא יקפיד אפי' עם בני ביתו.

גם שמירת שבת בכל הפרטי' במעשה ובדבור מועיל מאד אל ההשגה.

גם כניסת בית הכנס' וישיבתו שם בתכלית ברעדה במורא והכונ' הידועה הוא תועלת גדול' להשראת רוח הקדש.

גם א"ל מורי ז"ל כי עיקר השגת האדם אל רוח הקדש תלויה ע"י כונת האדם וזהירו' בכל ברכת הנהנין לפי שעל ידם מתבטל כח אותם הקליפות הנאחזות במאכלים החומריי' ומתדבקים בהם באדם האוכל אותם וע"י הברכות שעליהם הנאמרות בכונה הוא מסיר מהם הקליפות ההם ומזכך החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדושה והזהירני מאד בזה.

גם צריך לקום אחר חצות לילה ולומר מ' הללויה אודה ה' בכל לבב וגר ואח"כ יכוין בשם מנצפ"ך כמבואר אצלינו במקומו ודבר זה מועיל מאד אל ההשג'. והנה לעמוד

בחצי הלילה צריך כמה תנאים ואעפ"י שכתבתי' בתיקון חצות לילה אחזור לכותבם כאן. התנאי הא' להחזיר בני אדם בתשובה. הב' ליתן צדקה באופן שהוא לא ידע למי נותנה והמקבל' לא ידע ממי מקבלה. הג' לקרות הפסוקים בכל יום באהבה ויראה ותפילין ויכוין להמשיך ולעורר היראה מן אות **י**' והאהב' מן **ה**' והתיר' מן אות **ו**' והתפילין שהיא מצוה מן אות **ה** אחרונה. הד' להניח התפילין בכונה זו כי ד' פרשיות התפילין של ראש הם כנגד ד' אותיות הוי"ה וכ"א אזכרות שבהם כנגד שם אהי"ה וד' בתים שלהם כנגד ד' אותיות של אהי"ה ויכוין כי בד' אותיות ההוי"ה יש בהם ד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ואלו כולם הם מן ג' אותיות יה"ו בלבד בארבעה המלוים הנז' זולתי ה"א אחרונה וד' פרשיות תפילין של יד כנגד ד' אותיות ההוי"ה ובהם ד' שמות יה"ו פשוטים בלתי מלוי וכ"א אזכרות שבהם כנגד שם אהי"ה והבית שלה' כנגד שם אדנ"י כמבואר אצלינו בשער התפלות והמקיים בכל יום התנאים הנז' יזכה שיעזרוהו להתעורר לקום בחצי הלילה:

ואגב נאמר חדוש כי הנה מי שנעור כל הלילה ולא יישן כלל ועוסק בתורה כל אותה הלילה יהיה נפטר מעונש כרת אחד אם נתחייב ח"ו וכל לילה אחת פוטר כרת אחד.

גם צריך ליזהר להניח בכל יום תפילין כס' ר"ת שהם סוד צירוף שם **יהוה** כמבואר במקומו ושם זה יוצא מר"ת פ' 'יתהלל 'המתהלל 'השכל 'וידוע כנז' בהקדמת התקונין ולכן הנחת אלו התפילין מועיל מאד אל ההשג' והשכל והידיעה.

גם צריך ליזהר שלא לבטל בכל יום הקביעות של מקרא משנה תלמוד וקבלה עם הכונות שלהם כמבואר במקומו וצריך להזהר בזה מאד.

גם היה אומר לי מורי ז"ל שטוב לאדם שידור בבית שיש בו חלונות פתוחות לשמים כדי שיוכל בכל רגע ישא עיניו אל השמים כדי להסתכל בהם ובפרט אם יביט בנפלאותיו ית' במעשה שמים וארץ וכמש"ה כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך וגו' וכן דרשו במ' הנעלם בפ' בראשית על ענין נבוכדנצר שנאמר בו ולקצת יומיא אנא נבוכדנצר עיני לשמיא נטלית ולכן טוב לאדם שיסתכל בכל רגע אל השמים כי דבר זה מחכים את האדם ונותן בו יראה וקדושה.

גם א"ל מורי ז"ל כי שרש הכל לענין השגה הוא העיון בהלכה וא"ל כי הטעם הוא כי הנה ענין עיון ההלכ' הוא שיכוין האדם שיש קליפת האגוז החופפת על המוח שהוא

ענין הקדושה וזו הקליפ' היא ענין הקושיא שיש בהלכ' ההיא כי הקליפ' חופפת על ההלכ' ואינה מניחה אל האדם שיבין אותה וכאשר האד' מתרץ הקושיא ההיא יכוין לשבר כח הקליפ' ולהסירה מע"ג הקדושה ואז יתגלה המוח כהוא ההלכה ונמצא שאם אין האדם מתמיד לעיין ולשבר הקליפית איך יתגלה לו המוח שהם רזי התורה וחכמת הקבלה ולכן צריך להשתדל מאד לעיין ולכוין בכוונה זאת שביארנו. ושמעתי ממורי ז"ל שהי' תמיד מעיין ששה פירושים של פשט בהלכה ופי' הז' ע"ד הסוד בסוד ששת ימי החול והז' הוא יום שבת. ואמנם א"ל מורי ז"ל שהאד' שאינו קל העיון וצריך לטרוח מאד בעיון עד שיפיק מבוקשו אין ראוי לו שיתבטל מעסק התורה בשביל העיון ויותר טוב לו שיעסוק בדינים ובמרז"ל וכיוצא אבל מי שהוא קל העיון ואינו צריך טורח רב צריך שיטרח שעה או שתים בכל יום בלבד בעיון ואח"כ יעסוק בתורה כנז' בשאר היום אבל לא יתמיד כל היום בעיון.

גם א"ל הר"י סאגיס ז"ל בשם מורי ז"ל ששמע ממנו כי אין דבר יותר מוכרח וצריך אל האדם לענין ההשג' כמו הטבילה שצריך שיהי' האדם טהור בכל עת. ואמנם אני ראיתי למורי ז"ל ששה חדשים של החורף רובם לא טובל מפני שהיה חולני והיה שבור ואמו לא היתה מניחתו לטבול וזה אמת וברור אצלי ולא מפני כך נסתלקה אז השגתו ממנו כלל.

אמר שמואל הואיל ואתא לידן דרוש הטבילה נבאר ג"כ ענין מ' סאה שבמקוה הוא כי שם יה"ו במלוי אלפי"ן בגי' ט"ל ועם הכולל הרי מ'. פי' אחר כי הנה יה"ו בגי' אהי"ה והנה ט"ל דיה"ו עם כללות שם אהי"ה הרי מ'. וקודם שיטבול ויכנס למקוה לטבול יכוין כונה זו ולמקוה המים קרא ימים ר"ת שלהם בגי' קכ"א והם כנגד שם יה"וה אלהי"ם שהם בגי' יב"ק ועם ט' אותיותיה הם קכ"א. גם ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ויקרא עם הכולל הוא שם אלהי"ם דיודי"ן הוא ש' וי"ג אותיותיו של המלוי וה' אותיות פשוטות הם בגי' שי"ח כמנין ויקרא עם הכולל. יבשה ג"כ עם הכולל הוא שם אלהי"ם ע"ד הנז' הרי ב' שמות אלהי"ם ועם שם אלהי"ם עצמו הנז' בפ' הרי שלשה שמות אלהי"ם שהם בגי' חר"ן שהם כל הדינים הקשים כמבואר אצלינו בפ' ואברם בן ע"ה שנה בצאתו מחרן כי הם ג' מוחין דקטנות ואם תסיר ע"ה מן חר"ן

ישאר יעקב עם הכולל כי הוא בחי' רחמים פשוטי' שיצא מחרן שהם הדיני' הקשי' ונכנס ברחמים כי גם יעקב יצא מחרן בבאו לארץ כנודע. ונחזור לענין כי הנה נרמזו שלשה אלהי"ם בפ' זה ועוד מילת ארץ היא אלהי"ם דאלפי"ן הרי בד' תיבות הנז' נרמזו ד' שמות אלהי"ם רצופי' הם בגי' משה כמבואר אצלינו במקומו. (אמר שמואל נ"ל שהכונ' הזאת היא לטובל תקון עון משכב זכור כאשר במקומו נבארהו בעהי"ת).

גם א"ל הר"א הלוי יצ"ו שא"ל מורי ז"ל עצה לענין ההשג' והיא זו שלא ישיח שיחה בטילה ושיקום בחצי הליל' ויבכה על חסרון הידיע' ושילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושיקרא בס"ה פעמי' רבים ואמנ' א"ל מורי ז"ל כששאלתי לו איך זכה לכל החכמה הזאת והשיב לי שטרח במאד מאד בחכמה זאת ואמרתי לו כי גם הרמ"ק ז"ל וגם אני חיים טרחתי במאד מאד בחכמה זאת וא"ל שהאמת הוא שטרחנו מאד מאד יותר משאר אנשי דורינו אבל לא עשינו כמוהו כי כמה לילות היה נשאר בלתי שינה על מאמר אחד של ס' הזוהר ולפעמי' ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בזוהר בלבד ולא היה ישן כל הלילות ההם רוב פעמים:

חלק טז

והר"ש אוזידא ז"ל א"ל ששמע ממורי זלה"ה שמי שישב מ' יום רצופי' בלתי דבור של חול ישיג חכמה והשגה. גם שמעתי ממורי ז"ל כי האדם הרוצ' שתעלה נשמתו בלילה בסוד פקדון הנפש כמבואר אצלינו בפ' בידך אפקיד רוחי הנה אין ספק שמי שיהיה צדיק ושלם בכל מעשיו נשמתו עולה בכל לילה למעלה וכנז' היטב במ' הנעלם של הזוהר ע"ש אבל יש קצת מצות שאעפ"י שלא יהיה האדם שלם יש בהם סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה ואין צריך שיעשה כלם רק אם יעשה אחת מהם בלבד כמו שנבאר אם יעשה דבר אחד מהם כתקנו יספיק לו להעלות נשמתו למעלה בלילה ההיא בלבד זולתי אם ח"ו עבר איזו עבירה גדולה המונעת אותו מלעלות ואין דברינו עתה אלא באדם אשר מתהלך בדרכי השי"ת ואינו עושה עבירה במזיד והנה הם ששה דברים שכל אחד מהם לבדו אם הוא כתקנו יספיק. הא' הוא שבאותו יום נתכוון בתפלתו כוונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דתפלת שחרית זווג

העליון וז"ס משה"ה מי יעלה בהר ה' וגו' פי' מי היא הנשמה של האיש שתוכל לעלות בלילה אל הר ה' והוא הג"ע העליון והשיב הפסיק עצמו וביאר ואמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו פי' כאשר נשא נפשו למעלה בסוד מ"ן בנפילת אפים בעת אומרו אליך ה' נפשי אשא לא נשאה לשוא ר"ל על חנם אמנם היתה בנשיאות נפשו ממש שגרם זווג עליון ע"י נשיאת נפשו ואיש כזה ודאי שיוכל לעלות נשמתו בלילה בהר ה' ובמקום קדשו לעשות ג"כ על ידו זווג עליון של יעקב ולאה הנעשה בכל לילה אחר חצות לילה ועולה שם נשמתו ג"כ בסוד מ"ן כמבואר אצלינו בס' שכיבת הלילה. הב' הוא אם נתן ביום ההוא צדקה כתקנה והוא שלא ידע למי נותנה והמקבל' לא ידע ממי נטלה וגם צריך שיתן הצדקה ההיא לאדם הגון וראוי ליתן לו צדקה. הג' הוא אם היו עליו כל היום ההוא תפילין בלי הסח הדעת כלל מהם ויכוין בהם הכונה הקצר' המבוארת אצלינו. הד' הוא מאן דזכי לחייבא שבאותו היום מנע אל איזו רשע מן איזו עבירה והחזירו בתשובה מעון ההוא בלבד או אם מדבר על לב הרשע דברי תשובה ועשו פירות והם מועילי'. הה' הוא שבעת שכיבתו יתן אל לבו לזכור כל החטאי' שחטא ביום ההוא בלבד ויהיו כלם נגד עיניו אז וישוב בתשובה אז מהם ויתודה עליהם בפיו אחר הק"ש של השכיב' כמבואר אצלינו בסדר השכיב' שהוא אחר שיאמר מ' ויהי נועם ואלו נקראי' בס"ה מארי דחושבנא בכל ליליא וצריך שלא יחסר אפי' חטא או דקדוק קטן של חטא אשר חטא ביום ההוא וכלם יתודה עליהם אז בעת השכיב' ולא ישכח אפי' אחד מהם ולענ"ד ששמעתי ממורי ז"ל שאין צריך שיזכור כל מה שעשה ביום ההוא דא"כ אין לדבר סוף אמנם כיון שטורח בדעתו ונותן אל לבו לזכור כל אשר יוכל לזכור ממה שחטא ביום ההוא יספיק.

גם א"ל שמי שהוא משורש קין צריך להזהר להסיר הסכין מעל השלחן בעת ברכת המזון לגמרי ולא יספיק לכסותו בלבד יען כי כלי הזיין הם בקין כנודע. גם צריך שלא לשפוך דם ואפי' דם מילה ושלא להרוג אפי' פרעושי' וכנים. גם א"ל שצריך להזהר מן דברים אלו מן פסיעה גסה מהגאו' ממעוט אכילה. כונת התפלה. ובפרט בברכת השיבה שופטינו. יזהר בברכת הנהנין. יזהר לשים מלח על השלחן. יזהר שלא לשתות מים אחר המזון. צריך להזהר בכבוד חבירו. גם יזהר כשאומר נקדישך

לכוין לחבר רגליו ולכוין בשם אבגית"ץ כמבואר במקומו. גם צריך להזהר שלא לעקור שום שער מן הזקן אפי' דרך עסק שיכוין כי זק"ן זק"ן הם בגי' שד"י כנז' במקומו. גם צריך לכוין כשלובש בגדי שבת בשם אהרר"יאל כנז' במקומו. גם יזהר שלא לחבר ולשלב עשר אצבעות ימין ושמאל זה עם זה. ולכוין בהם בשם אהו"ה שהיא בגי' אצבע כנז' במקומו. (אמר שמואל החשבון הוא כך במלוי יודי"ן **אלף הי ויו הי** הם בגי' קס"ג ואצב"ע בגי' קס"ג). גם יזהר שלא יגעו רצועות התפילין בקרקע ולכוין כי רצועה היא בגי' שני פעמי' א"ל כנז' במקומו. גם יזהר שיסתכל בכוס של ברכה ולכוין כי כשתשליך לתוכו המי' הם ט' יודי"ן שבארבע הוי"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כנז' במקומו וראה והבן כי כל ניצוץ נשמה הוא יו"ד אחת כי כל נשמה כלולה מעשר ולכן בקרח הם י"ג נצוצין כנגד רבוע הוי"ה דאלפי"ן שהיא בגי' ק"ל ועד"ז בכלם עד המלכות. למך שהם כ"ב נצוצות כנגד כ"ב אותיות שבמלוי הוי"ה ואדנ"ות.

גם א"ל מורי ז"ל הקדמ' אחת טובה והיא זאת דע כי אין לך אדם שאין לו יום אחד קבוע בשבוע ויום א' קבוע בחדש ואותו היום יפה לו לכל דבריו כי מזלו תלוי באותו יום כפי שרש נשמתו ובאותו היום אין לו פחד משום דבר רע וגם כי לא ימות באותו היום וז"ס מ"ש רז"ל ושוב יום אחד לפני מיתתך והוא באותו היום שאין לך פחד שתמות בו שוב ביום ההוא בתשובה כי אח"כ בשאר הימי' אולי תמות ולא יהיה לך זמן לשוב בתשובה. גם א"ל כונת הצדק' והתפל' והוא לייחד שם י"ה הנפרד מן ו"ה וקודם שהאד' שיעשה איזו מצוה או צדקה יאמר לייחדא שמא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו בשם כל ישראל ויכוין לחבר שם י"ה שהם דחילו ורחימו עם ו"ה שהם קב"ה ושכינתיה.

וענין הצדק' תתן הפרוט' ותכוין כי פרוט"ה הוא סוד פר"ט ו"ה כי שרש הדיני' הם רפ"ח ניצוצין ועם הכולל הם פר"ט והדיני' עצמם הם במלכות הנקראת ה' תתאה וכשמתחבר ו' עם ה' אז פרט הדיני' נמתקים וזה נעשה ע"י הצדק'. גם מזמור יענך ה' ביום צרה טוב לבעל תשובה לקרותו ולכוין בשני פעמי' יב"ק שבו האחד בראש המזמור בר"ת 'יענך 'יהו"ה 'ביום 'צרה בגי' יב"ק והב' הוא בסוף המזמור בר"ת יעננו ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם פסוק כי אני ה' רופאיך יש בו ד' יודי"ן וטוב לאמרו בכל יום

ולכוין בו להסיר מעליו הקליפות ע"י ד' יודי"ן אלו שהם ד' יודין של שם הוי"ה דע"ב דיודי"ן. אמר שמואל מה שנלע"ד הוא שיאמר כל הפסוק האמנ' הכוונה תהיה בד' יודי"ן שבארבע תיבות הנז' ועדיין צ"ע כי במלת רופאיך אין בה יו"ד ואפשר שטעות נפל ואפשר לומר יו"ד של מלת עליך:

אמר שמואל אחר שכתבתי כל הנז' והם מדות טובות שיתנהג בהם האדם כדי שמתוכם תזדכך נפשו לקבל השגה או רוח הקדש או מיני התבודדות או ענין השתטחות על קברי הצדיקי' כדי לקבל מהם שפע והשג' כאשר נבאר ענינ' באורך בסוף השער בע"ה מהם יחודי' על קברי הצדיקי' עצמם ומהם יחודי' בבית האד' עצמו ומה' יחודי' לתקן את נשמתו הנה אכתיב כל מיני התקונין אשר צריך האד' לתקן את נפשו תחלה בעה"ז ויטהר מזוהמת חלאת עונותיו ואח"כ יוכל לייחד כל. מיני יחודי' אשר נבארם בעהי"ת וזה החלי בעזר צור גואלי:

א"ה עוד מצאתי לשון א' בספר עולת תמיד הנ"מ ד' נ"ט ע"ב השייך לכאן וז"ל **לפי** שהאדם נברא מחומר וצורה שהיא נפש ורוח ונשמה שהיא חלק אלוה ממעל שנאמר ויפח באפיו נשמת חיים וגופו הוא חומר עכור מצד הקליפה המקטרגת ומונעת האדם משלימות הנפש להכריתה מאילנא דחיי לפי שהוא מלך זקן וכסיל שנולד י"ג שנה קודם הנשמה כידוע ולכן אין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:

צמח ד' ענייני' שייכים בכל דבר נזכרו בחכמת ההגיון והם הפועל והחומר והצורה והתכלית ומתיישבים בענין זה הפועל הוא השי"ת שברא את האדם מחומר עפר מן האדמה: ונתן בו צורה ויפח באפיו כו' וכל זה לעובדה ולשומר' את הצורה כי זה כל האדם והיינו תכלית של הדברים וזהו שאמר פה כי לכך נבראת. וכמו שהחומר הקדים לצורה שהיא חלק אלוה כן היצר הרע הקדים ליצה"ט ודי בזה. וזהו סוף דבר הכל נשמע. כו' ר"ל דבר האחרונ' מאותם ד' הנז"ל שהיא התכלית וידוע שהחטא פגם וכתם וחלודה בנפש וזהו חולי הנפש הטהור' וכשהיא בטנופה ובכתימה אינה יכולה לראות ולהשיג השלמות האמיתי שהוא סודות התור' כדי להדבק בו צורה כי לכך נבראת ולכן שואלין אותה צפית בשיעור קומה שהם סודות התור' והעון

נעשה מסך ומבדיל בינה לבין קונה לראות ולהבין בדברים העליוני' קדושים וטהורי' שנאמר תורת ה' תמימה משיבת נפש שמשיבה אותה במקומה להדבק החלק בכל וכשאיננה טהורה אינה יכולה לראות ואין מזהירין בה הדברי' הטהורים כמו שאין מזהירין במראה הנחשת כשהיא מלאה כתמים ועלה בה חלודה שאין נראין בה הצורות כי אם עצבות ומקולקלות וכשהיא זכה וברה אז נראין בה הדברים והצורות כתקנם כצורתם. כך הנפש כשהיא טהורה וזכה אז מצטיירים בה הדברים הקדושים העליונים וכשהיא בחלודה ובכתימה אז כל מר מתוק כמו שהחולה כשהוא בחוליו הוא מואס הדברים הטובים ואוהב הדברים המכבידים החולי והרופא לקרב לו הבריאות נותן לו סממנים מהם כלענה שבאותם הדברי' יחזור הטבע לטבעו הראשון ובריאותו כשהי' כך הנפש החולה להסיר החולי ממנה צריך שיקבל עליו מרירות הרפוא' ותשובה בסיגופים ובתעניות בשק ובאפר ומלקיות וטבילות וטהרה מטינוף וכתם העונות כדי שיוכל להשיג ולהבין בדברים העליוני' שהם כבשונו של עולם שהיא זאת החכמ' הנעלמת מימות הקודמות הרשב"י ע"ה עד עתה כמו שאמר ע"ה דלית ליה רשותא לאתגלית עד דרא בתראה דייתי מלכא משיח' שהוא זה הזמן שע"י מורינו הקדוש האלהי כמהר"ר יצחק די לוריא ז"ל ע"י רות הנבוא' שהופיע בו התחיל להאיר עינינו באור החכמ' האלהי הזאת הנעלמת מעיני כל חי לשיהי' התעלות וסיוע מלמטה כמ"ש ז"ל העליונים צריכים לתחתונים בפועל והרשב"י ע"ה אמר דצריך התעוררות מתתא לעילא כדי שיהי' סיוע לביאת הגואל ושיהי' במהרה בימינו שאנו רואי' הצרות תכופות זו לזו וכל הסימני' שאמר ר' ישמעאל ע"ה שיהו בעקבות משיחא אנו רואים בזמנינו זה כי אם אחד לא נעדר ומהתגלות אור החכמה הזאת ע"י הקדוש האמיתי ע"ה והוא לא היה מגלה שום סוד מסודות החכמ' הקדוש' הזאת למי שהיה רואה ברוח הקדש פגם בנפשו עד שהי' נותן לו תקון לתקן את כל אשר עיוות וכמו שהרופא הבקי נותן לכל חולי הסם הצריך לרפאת אותו החולי כך ע"ה היה מכיר העון ואומר לו המקום שפגם ונותן לו התיקון שצריך לאותו עון לכבס נפשו כדי שיוכל לקבל האור העליון כדכתיב כבסי מרעה לבך ירושלם למען תושעי. ועתה בעונותינו הרבים והרעי' נתבקש בישיבה שלמעלה הוא ע"ה הלך למנוחתו

ועזב אותנו לאנחות ואין מי שיסיר מסך המבדיל ביניינו לבין אלהינו שהם העונות כמ"ש הנביא ע"ה כי אם עונותיכם מבדילי' ביניכם לבין אלהיכ' ובעבור שאמרו רז"ל הבא ליטהר מסייעין אותו אמרתי כדי לזנו' את עצמי ולזכו' למי שרוצה לשוב בתשובה שלימה ורוצה לטה' נפשו וליכנס בפרדס החכמ' כדי שיצטיירו בנפשו הדברי' העליונים הקדושי' אמרתי לכתוב העונות שהאדם נכשל בהם בבחרותו או בזקנותו כמש"ה כי יצר לב האדם רע מנעוריו והרפוא' שצריך שיעשה לכל עון ועון לידע המקום שפגם מה יעשה לתקן ומה תשובה שצריך לעשות לתקן את אשר עיות מהנמצא בידי מפי הרב ע"ה והכוונות ותקונים שצריך לכל עון ועון וגם הגלגולי' שיתגלגל על כל עון ועון כדי שיחרד לבבו מעונשו וישוב אל ה' וירחמהו והוא ית' ויתעלה יאיר עינינו באור תורתו ויגלה עינינו לראות ולהבין נפלאות וסודות תורתו הקדוש' והתמימ' ומאת עילת כל העילות וסבת כל הסבות אני מפיל תחנתי לפני כסא כבודו ומתפלל ומבקש ושואל עזר וסייוע שיעזרני ויסייעני ויצילני משגיאות לבל אכשל בכתיבתי ושיהיה עבודתי רצויה לפניו ושכוונתי לשוב מעונותי ולעובדו בלבב שלם כי בו בטח לבי ויעזרני ויאיר עיני באור תורתו הקדושה אעפ"י שאינני ראוי ולא כדאי ליכנס לפנים ממחיצתי אבל הבא ליטהר מסייעין אותו לכן שמתי פני כחלמיש ואדע כי לא אבוש ואתחיל עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ. והנה אתחיל לכתוב רפואת חולי הנפש כנז"ל כאשר שמעתי מפי מורי זלה"ה. עכ"ל הר' עולת תמיד)

חלק יז

תקון א' לאד' העובר על מצות עשה הנה תקון כל מצוה ומצוה בפני עצמה היא כפי מציאות חומרת ומעלת המצו' ההיא דרך פרט אמנ' דרך כלל ופרט בארבע מצות עשה אלו שהם בטול תפלה ותפילין וציצית וק"ש אעפ"י שכבר נתבארו במקומ' נבאר' פה שצריך להתענות על כל אחד מהם ס"א תעניות והענין הוא במה שנתבאר כי כל המצות עשה הם מן החסדי' וכל המצות לא תעשה הם מן הגבורות ונודע הוא כי החסד נקרא אל כמש"ה חסד אל כל היום והנה א"ל במלואו אל"ף למ"ד בגי' קפ"ה

ושני פעמי' א"ל בגי' ש"ע וחמשה אותיות המלוי הרי בגי' עש"ה וז"ס מצות עשה (א"ש לא הבנתי כיצד הם ה' כי ששה הם) ולכן התעניות הם ס"א כמספר ב"פ א"ל שהם שורש העש' והנה א"ל האחד נכלל בחבירו ולכן אינם רק ס"א תעניות וכמנין אני ה'. (אמר שמואל גם זה לא הבנתי כי אם אל האחד נכלל בחבירו א"כ יספיקו ל"א תעניות האמנם כונתו היא למה אינם ס"ב תעניות והשיב כי האחד נכלל בחבירו ויספיקו ס"א תעניות והאל"ף החסיר' האחת לרמוז כי האחד נכלל בחבירו ועדיין לא הרויתי צמאי:)

חלק יח

תקון ב' לאדם החוטא במחשבה: יתענה פ"ז תעניות ויכוין בהוי"ה דאלפי"ן שהיא בגי' מ"ה ובמ"ב אותיותיו שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי ושניהם יחד בגי' פ"ז:

חלק יט

תקון ג' לאדם המשתמש בקבלה מעשית. ובתחלה אבאר מהו העון שלו וז"ל מורי ז"ל. אני הכותב חיים שאלתי למורי ז"ל על ענין השמוש בקבלה מעשית הנאסרת בכל ספרי המקובלים האחרוני' ואיך ר' ישמעאל ור' עקיבא ע"ה בפרקי היכלות היו משתמשים בשמות נוראים לענין זכירה ופתיחת הלב והשיב לי כי בזמנם היה אפר פרה מצוי והיו נטהרים מכל הטומאו' לגמרי אבל אנחנו כלנו טמאי מת ואין לנו אפר פרה ליטהר מטומאת מת ומה תועלת כשנטהר משאר הטומאות ועדיין טומאת מת במקומה עומדת ולכן אין לנו רשות בזמנים אלו להשתמש בשמות הקדש והמשתמש בהם ענשם גדול כמש"ל. וה"ר אליה דיודא"ש הגיד לי כי גם הוא שאל למורי ז"ל שאלה הנז' כי הרי מצאנו ראינו הראשונים כלם משתמשי' בשמות והשיב לו כי כל האדם שיוכל לקיים בעצמו מש"ה על כן עלמות אהבוך נתן לו רשות להשתמש בהם והענין הוא כי אחז"ל אל תקרי עלמות אלא עלמות שאפי' מלאך המות נעשה אוהבו של הצדיק והנה מי שאין בו שום עון כדי שהמקטרג לא יוכל לקטרג עליו לפני הקב"ה לומר לפניו הנה פכ"פ משתמש בשמותיך והנה ביום פ' עבר עביר' פלונית כי אז יענשוהו מן השמים אם ישתמש בשמותיו ית' אבל אם אין בו שום עון כלל

ואין עליו שום קטרוג עד שלכך אפי' מלאך המות נעשה אוהבו הנה איש כזה יוכל להשתמש בשמותיו ית' ולא יענש וכבר מצאנו ראינו קרוב לזה בפרקי היכלות כי אין להשתמש בפרדס רק מי שלא עבר על שום לא תעשה שבתורה גם מצאנו שם בהיות ר' נחוניא מתבודד וצופה בפרדס ונגע בו ר' עקיבא ור' ישמעאל בחלוק אחד של אשה ספיקת טומאה ותכף פטרוהו מלפני כסא הכבוד. וכל זה ראיה לשתי התשובות הנז'. גם פעם אחרת השיב מורי ז"ל לאיש הנז' על שאלה הנז' באופן אחרת והיא זו. דע כי כל השמות והקמיעין הנמצאי' עתה כתובים בספרים הם מוטעים ואפי' השמות והקמיעין שנתנסו והומחו ע"י מומחה יש בהם טעיות רבות ולכן אסור להשתמש בהם אמנם אם היינו יודעים השמות על מתכונתם ואמיתותם היינו רשאים גם אנחנו להשתמש בהם וזה **תקונו** יתגלגל ט' פעמים בשלג ויתגלגל כל גופו ערום מצד פניו ומאחוריו בכל פעם ויהיו ט' גלגולים. אמר שמואל ובמקום אחר מצאתי כתוב דבר אחר ישב בשלג. דבר אחר יתגלגל בשלג שבעה פעמי' יען כי כל השמות יוצאים מאימא עילאה הנקראת שבע שנים ומשם מקור כל השמות ושם פגם בחטאו. אמר שמואל ובמקום אחר כתוב וז"ל ותשובתו היא שיתענה ז"פ שבעה. והנלע"ד שטעמו קשור עם האמור). נחזור לענייננו וזהו ענין מש"ה בפרש שדי מלכים בה פי' כאשר מזכיר ומפרש האדם מפיו שמות הקדש כמו שם שד"י וכיוצא בו הנקראי' מלכים כנודע כי כל שמות הקדש נק' מלכים ולכן ר"ת 'בפרש 'שדי 'מלכים הוא בשם פי' כי כשמפרש ומוציא מפיו שמות הקדש אז נדון בשלג אשר בגיהנם שיש כו ב' מדורות אחד של שלג ואחד של אש וזהו תשלג בצלמון ר"ל יכנס בגיהנ' של שלג הנק' צלמון ולכן תקונו הוא ע"י השלג כנז"ל ואמנם ענין השלג הזה נבארהו למטה בענין תקון עון משכב זכור וע"ש. ודע כי המשתמש בשמות הקדש רעתו גדולה עד מאד ואות' המלאכים שהוא מכריחם בכח השבעתו לעשות רצונו באים ומחטיאי' אותו לאבדו מן העולם ומזמינים תמיד בפיו ברכות לבטלה יען כי עבירה גוררת עבירה:

חלק כ

תקון ד' לכותב קמיע לאשה המקש' לילד הנה האיש הזה גורם להוציא העובר ההוא שלא בזמנו ועי"כ גורם לו או מיתה טרם זמן הראוי לו או בא לידי עניות לפיכך צריך להתענות מ"ה ימים כנגד שם הוי"ה דאלפ"ין שהוא בגי' אדם ולפי ששפך ד"ם האדם שהוא בגי' מ"ד יתענה יום אחר עוד להשלים מנין אד"ם:

חלק כא

תקון ה' שנתן לאיש אחד על ששתה יין נסך עם ישמעאל אחד והוא סתם יינם שאסור בשתיה והאיש ההוא עשה תקון לעון זה ושכחתי מה היה תקונו אמנם א"ל מורי ז"ל כי בהיותו עושה התקון ההוא נתעוררו עליו מקטרגים בשמים על שפעם אחת הוציא האדם ההוא עצמו דבה על איש אחד ששתה יין נסך ולא היה שהוא עצמו הוציא דבה אלא שגרם לאיש אחד שיוציא דבה עליו ויש עליו מקטרגי' גדולים על זה וא"ל שיאמר בעת השכיב' פסוק נשבע ה' ולא ינחם אתה כהן לעולם וכו' ותכוין באותיות שניות של נשבע יה"וה ולא ינחם שהוא שם קדוש **שהלנ** וניקוד' מפ' יום לשנה יום לשנה וגם השם הנז' יש לו צרוף אחר שהוא **לשנה** הנאמר בפסוק הנז' האמור במרגלים יען כי שם זה ממונה ליפרע מן מוצאי דבה רעה גם זה עם הכולל בגי' לשו"ן וגם הוא בגי' שפ"ה וגם הוא בגי' שכינ"ה רוצה לומר כי הוציאו דבה רעה על השכינה בלשונם ובשפתם. גם דב"ה בגי' י"א שהם א"י מן אדנ"י ושכחתי הענין מה הוא.

חלק כב

תקון ו' והו' תקון עון נדרים ושבועות לשקר. דע כי אעפ"י שאמרו בס"ה כי השבוע' היא בנוק' דז"א והנדר באימא עילאה שהיא בינה כנז' בפ' יתרו עכ"ז עיקר הדבר הוא ששניהם הם בנוק' דז"א כדאמר קרא אישה יקימנו ואישה יפירנו בין בנדר בין בשבועה ופירושם הוא כך כי מן הפה של ז"א יוצא הבל ונעשה אור מקיף אל ז' תחתונות דנוקביה והם סוד ז' הבלים דס' קהלת שהם יוצאים מפה של ז"א וז"ס **שבועת אמת** שהיא מצות עשה לישבע בשמו של הקב"ה שנאמר ובשמו תשבע

פי' כי שבעה הבלים של אור מקיף שלה נמשכים מפה של ז"א הנק' אמ"ת ונמצא כי הנשבע באמת גורם להמשיך אור הבל פה דז"א שהם ז' הבלים ומקיפים את ז' תחתונות דנוק' בסוד אור מקיף גופא דילה בהיותה גבוה מן החזה דז"א ולמטה כנודע ונמצא כי שבועה היא בנוק' אלא שנמשך לה מן בעלה שהיא ז"א ולכן קאמר קרא אישה יקימנו ואישה יפירנו. גם נקרא שבועת אמת לפי שהיא בחי' אור מקיף ונודע כי כל אור מקיף הוא משם אהי"ה והנה אהי"ה פעמים אהי"ה בגי' אמת כנודע ונודע מ"ש בתקונין דף ע"ד ע"ב ע"פ ועתה יגדל נא כת ה' כי המלכות נק' כח אדנ"י לפי שהיא נקראת בת שבע ובכל ספי' מז' תחתונות שבה יש בה שם הוי"ה אחת ותנה ז' הויו"ת יש בהם כ"ח אותיות והם נקרא כת ה' ואז נקרא בת שבע והבן זה והנת הנשבע לשקר מונע ממנה שבעה הבלים דקדושה אלו וכביכו"ל מלביש אותה ע"י שבעה הבלים דקליפה אשר עליהם נאמר גם זה הבל ורעות רוח ולכן תקון השבוע' הוא להתענות כ"ח ימים רצופים לתקן גופה שהם ז' תחתונות שבה שהם שבעה הויו"ת הנז' שהם כ"ח אותיות ויכוין בהם בכל יום לאות אחד כי אלו הם שעור גופה בבחי' אור מקיף ודע כי עתה שיעור י"ס שלה הם כשעור נה"י של ז"א בלבד וגם עד החזה של ת"ת דז"א:

אמר שמואל ובמקום אחר מצאתי תקון לנז' באופן אחר ולא אמנע ידי מלכותבו ג"כ וז"ל תקון לנשבע על שקר. דע כי פגם השבועה הוא בעולם הבריא' כי השבוע' היא סוד שבעה הבלים היוצאי' מן הפה העליון והבל בגי' ל"ז שהוא מלוי של שם ס"ג והוא בבריאה ולכן הפגם הוא בבריאה וז' הבלים אלו הם בגי' קלק"ל וז"ס ונפשנו קצה בלחם הקלקל והם כנגד ז' ספי' חכמה בינה חג"ת נ"ה ומלת שבעה עם הכולל היא בגי' חשמ"ל שהם ש"ע נהורין היוצאי' מן ב' שמות א"ל א"ל מליאים שהם בכתר הנקרא א"א ונמשכים דרך הז' ספי' הנז' אשר תחת הכתר הנק' א"א כנז' ונמשכים עד המלכות כדי להרחיק ממנה את הקליפות הנאחזות בה וע"י פגם שבועת שקר מתקלקלים אותם הצנורות שמתקני' הש"ע נהורין הנז"ל ואז נקראת המלכו' לחם הקלקל פי' ה' קלקל כי המלכות הנקרא ה' תתאה נתקלקלה ונעשת קלקל הפך התקון

שהיו מתקני' הש"ע נהורין הנז' ולכן תשובתו היא שיתענה ל"ז תעניות כמנין הב"ל וגם ע"ד הפשט הנה השבועה הוא הבל ודבור היוצא מפי האדם הנשבע.

אמר שמואל ובמקום אחר מצאתי באופן אחר תקון לנז' ולא אמנע ידי מלכתבו פה ג"כ וז"ל תקון לנשבע על שוא והמדבר נבלות הפה הנה הוא פוגם בז' הבלים כיצד הבל הקדוש היוצא מן הפה העליון של א"א ממנו נזונת ומתפרנ' אבא והיוצא מפי אבא הוא חיי אימא והיוצא מפי אימא הוא חיי ז"א והיוצא מפי ז"א הוא חיי נוקביה והיוצא מפי נוקביה הוא חיי הבריאה והיוצא מן הבריאה הוא חיי היציר' והיוצא מהיציר' הוא חיי העשיה ונמצא שהוא פוגם בז' הבלים הנז' שבכל המציאות מראשו ועד סופו. דבר אחר השבועה היא בסוד ההבל היוצא מן הפה העליון והנה הב"ל הוא בגי' ל"ז והוא מלוי הוי"ה דס"ג והנה ז' הבלים הם כנודע והם בגי' ז' פעמים ק"ל ק"ל שהם הדעת העלון והדעת התחתון אשר המלכות הנקרא לחם נזונת מהם אשר עליה אמרו ונפשנו קצה בלחם הקלקל ויען הפגם היה בסוד הבל שהוא ל"ז לכן ימי תעניותיו הם ל"ז כנודע:

אמר שמואל קרוב זה הלשון השלישי לתקון הב' והוא מאי דסליק מיניה. והנה ענין הנדר הוא בחי' אחרת. דע כי ג' מיני הארות נמשכים מן א"א למוחין דז"א האחד הוא שנמשך הארה מן חסד עליון דעתיק המתפשט עד תקון י"ג דדיקנא דאריך הנקרא מזלא ומשם נמשכת הארה עד הדעת שיש בין לאבא בין לאימא ומייחד אותם ומזווגם ואז בכח הזה נעשים נה"י דאימא מוחין ברישא דז"א בגדלותו כנודע. הב' הוא שנמשך הארה מן פנימיות מוחא סתימאה דא"א דרך השערות ראשו ודיקנא דיליה אשר הם נמשכי' עד רישא דז"א כנודע ומאירים במוחין דז"א. הג' הוא שנמש' הארה מאור הפנימי שבמצח דרישא דאריך מן המוח דאריך ונוקב ויוצא חוץ למצח שלו ויורד על מצח דז"א ומאיר במוחין דז"א עצמו אשר בתוך מצח שלו ומבטל כל הדינים אשר במצח דילי' כנודע. ועתה נבאר הענין של הנדר כי הנה כמו שא"א מסתכל ומאיר ממצח הרצון שלו אל מצחא דז"א במוחין שלו כן ז"א מסתכל ממצחו אל מצח דנוקביה להאיר בג' מוחין דילה. והענין הוא כי אחר שע"י שבועת אמת נשלם גופא שהם ז' תחתונות שבה אז אח"כ נשלמים ג' ראשונות שבה ואז היא בשוה

עם ז"א פנים בפנים עמו ואז יוצא הארה מתוך המוחין שלו שבתוך המצח שלו ויוצא לחוץ במצחו ומשם מסתכל במצחא דנוקביה ונכנס האור בתוך המצח שלה ומאיר בשלשה מוחין שבה והנה תקון עון הנדר הוא שיתענה ששה ימים רצופים והטעם הוא כי הנה בתחילה ע"י שבועת אמת היה שעור י"ס שלה בנה"י דז"א כנודע ואח"כ ע"י הנדר של אמת שהוא עלייתה לקבל מוחין היא מתפשטת וגדלת ועולה עד מוחין דיליה ועליי' זו היא שעור שש ספי' שלו שהם כח"ב חג"ת וע"י נדר לשוא חסר ממנה עליית ששה ספי' הנז' ולכן תקונו הוא ששה תעניות גם טעם אחר יותר עיקרי כי הנה הנדר הוא סוד רמ"ח איברים שבה ועוד יש ששה בחי' שהם הארת שלשה מוחין דיליה לשלשה מוחין דילה הרי נדר ולפי שהנדר לשוא גרם לבטל ששה מוחין לכן צריך ששה תעניות והנה אעפ"י שאין בנוק' רק תרין מוחין כנז' באדרת נשא וכנז' בפ' שלח לך כי דעתה קלה עכ"ז כבר נתבאר במקום אחר כי בזווג הראשון דזו"ן הנק' ביאה א' שהוא לעשות' כלי אז יהיב בה ההוא רוחא דשדי בגווה שהם הוי"ה דההי"ן הנקרא ב"ן והוא בחי' הדעת שלה בימי החול כנז' אצלינו אשר בכח הזה היא מעלה אח"כ מ"ן כנודע ואז נשלמים בה שלשה מוחין וזכור ענין זה. והנה נלמד מזה כי שיעור קומת המלכות כאשר היא בשוה עם ז"א פנים בפנים ממש הוא כ"ח בז' תחתונות וששה בענין המוחין שלה כנז' והם בגי' ד"ל וז"ס פ' ארך היריע' האחת שלשים באמ' ורוחב ארבע באמה והבן זה. והוא רומז אל שלשה שמות שכלם הם מורים ענין בחי' המלכות בהיות' פני' בפנים עם ז"א וכל אחד מהם הוא בגי' ד"ל והם שם **בוכו** ושם אגל"א ושם אד"ני במלוי המלוי שהם ל"ד אותיות ושלש השמות אלו ביארנום במקומם בברכת אבות במלות מלך עוזר ומושיע ומגן אשר שם הוא בחי' חזרת' פנים בפנים ושם נרמז שם בוכ"ו ובתיבות אתה גבור לעולם ה' נרמז שם אגל"א בר"ת (א"ש עם הכולל) וגם שם אדנ"י ההוא תמלאהו במלוי והרי שלשתם נרמזו שם:

ועתה נבאר ענין מ"ש חז"ל חומר בנדרים מבשבועות וחומר בשבועות מבנדרים והענין הוא כי השבוע' היא הבל היוצא מפה דז"א להקיף אותה והוא הבל כלול מאש מים ורוח שיש בו ממש ולכן אין השבוע' חלה אלא על דבר שיש בו ממש אשר לסבה

זו הוצרכו כ"ח תעניות לתקן עון פגם השבוע' לפי שהוא בחי' כללות כל גוף המלכות ובפרט שהוא בחי' אור המקיף שהוא גדול מן אור פנימי וגם שיש בה ממש ולכן צריך להתענות כ"ח ימים כנגד כל פרטיותיה שהם כ"ח והם עיקר המלכו' אבל הנדר אין צריך רק ששה ימים לפי שהוא דבר שאין בו ממש שאינו רק הסתכלו' הארה ממצח שלו אל מצח שלה כנז' ולכן הנדר חל על דבר שאין בו ממש ולכן אינו כ"כ חמור כמו השבוע' וגם שהוא אור פנימי בלבד ולא אור מקיף שהוא השבוע' שהוא אור יותר גדול וגם שהאור ההוא הוא תוספת במוחין דילה שנתוסף אור ורוחניות במוחין שלה ואינו עיקריות שרש הנקב' עצמה כמו שהוא בשבועה אשר מתבטלת מציאות הנקב' עצמה והשבוע' שהיא לצורך ז' תחתונות שהם עיקר המלכות אבל הנדר הוא בחי' המוחין תוספת קדושה ואינו עיקריות שרש הנקב' רק תוספת בלבד ואינו כ"כ פגם גם כי הנודר לשוא אינו גורם התלבשות קליפות כנז' בענין השבוע' רק מניעת הארה במוחין שלה אמנם בבחי' אחרת הנדר חמור מן השבוע' לפי ששבוע' היא כנשבע במלך עצמו שהוא הז"א שהוא ההבל היוצא מפיו עצמו להקיף ז' תחתונות של הנקב' והנדר הוא כנודר בחיי המלך שהם המוחין הנמשכים מן בינה אל ז"א הנקרא חיי המלך כנודע ומשם נמשכת ההאר' אל המוחין שלה ונמצא שהאמת הוא שהשבוע' והנדר שניהם הם אורות הנמשכים אל הנקב' כנז"ל ואמנם להיות כי הנדר נמשך מן מוחין דז"א הנמשכים אליו מן הבינ' כנז' לכן ארז"ל בס"ה שהנדר הוא באימא עילאה ונמצא כי להיות הנדר תלוי במוחין עליונים הנמשכים אליו מן הבינה כנז' מבחי' עצמה לכן הם חמורים מן השבועה:

חלק כג

תקון ז' והוא תקון הגאו' ובתחלה נבאר מהו הפגם שלה והיכן אחיזתה. דע כי הגאו' מקומה בשם י"ה שהו' שתי אותיו' הגבוהי' שבשם ההוי"ה אשר עליהם נאמר יהו"ה מלך גאות לבש והנה היא גאוה כפולה האחת היא בשם י"ה פשוט שהוא בגי' גאוה. והשנית היא באותיות מלוי שם י"ה בההי"ן שם וד"ה שגם הם בגי' גאוה וז"ס פ' אשירה לה' כי גאה גאה והם ב' גאות הנז' ושניהם הם בשם י"ה זה בפשוטו

וזה במלואו של ההי"ן והנה לא יאתה הגאו' אלא להקב"ה כי עליו נאמר ה' מלך גאות לבש כנז' וכשהאדם מתגאה למטה גורם פגם למעלה והוא כי הנה אין אחיזה לקליפות אלא בשתי אותיות ו"ה התחתונות של ההוי"ה שהוא סוד הו"ק בלבד כנודע וע"י האדם המתגא' גורם גאוה ותגבורת של הקליפות שיתגאו ויעלו עד מקום י"ה שהוא מקום הגאוה כנז' ויתאחזו וינקו משם וז"ס פ' והדו' בנדתה כי הנה אחיזת הקליפות אינה אלא בשתי אותיות ו"ה שבמלת והדו"ה וע"י הגאו' נאחזים גם במלוי שם י"ה שהם אותיות דו"ה שבמלת והדוה כנז"ל. גם ז"ש אני מליאה הלכתי וגו' כי הנה אלהי"ם הוא צירוף **מליאה** כנז' בתקונין על פ' זה ונודע כי בהסתלקות י"ה מן אלהי"ם נשאר אל"ם בסוד נאלמתי דומיה פי' נאלמתי ונעשתי אל"ם מן אלהי"ם בעבור דומיה בעבור אותיות י"ה שבאלהי"ם נדממו והוסרו משם כי אותיות י"ה שבאלהי"ם הם החיות שבו הגורם הדבור ובהיותי ריקנית ודוממת מן י"ה שבאלהי"ם נאלמתי ונשארתי אלם כנז' וזהו הענין אני מליאה הלכתי והוא במה שנודע כי אמרו במ' רות בזוהר וגם במ' הנעלם מן הזהר פ' לך לך כי אלימלך ונעמי הם סוד ב' אותיות י"ה נשמתא לנשמתא ונשמתא ואמרה נעמי הנה שם י"ה שהיה תחלה בי היא מלא בההי"ן יו"ד ה"ה וזהו אני מליאה הלכתי ועתה שלטו בי הקליפות ונתאחזו גם בי באותיות מלוי דו"ה אשר בשם י"ה שלי שהוא כמנין גאוה ונשארתי י"ה פשוט ריקם מן המלוי. גם ז"ס גאות פרעה שנתגאה על שאר המלכים יען אמר לי יאורי ואני עשיתני כנודע שעשה עצמו אלוה וטעם הדבר במה שאמרנו כי הגאו' היא גורמת עליית הקליפות למעלה בשם י"ה וכבר הודעתיך כי פרעה הוא בחי' הקליפ' הנאחזת בעורף אחורי הגרון אשר שם מקום שלשה המוחין דאלהי"ם דקטנו' שהם בגי' גרון ומאלו השמו' של י"ה שבשמו' אלהי' שבגרון שם הו' אחיז' פרע' ומצרי' המתגאי' ועולי' עד שם ולכן נקר' פרע' אותיו' העורף שהם אחוריי' של הגרון גם מצרי' נקרא' כך ע"ש שאין בכל הגוף מקו' דק וצר יותר ממנו כי ע"כ הוא דינים גמורי' ונאחזי' בו החצוני' גם להיותו צר גורם אל המוחי' דקטנות שבבא המוחין דגדלות אינם נדחי' לירד למטה ומתעכבי' בגרון. גם חירם מלך צור נתגאה כפרעה ועשה עצמו אלוה כי גם הוא נשרש כאן כי חירם בגי' גרו"ן עם הכולל. גם צור כדמיון מצרי'

שהוא מצד הגרון כנז'. ונחזור לענין מצרים כי בהיות הקליפות נאחזות בתקום מצר התחתון שהוא הגרון שכלו הם דיני' הם מתגברי' וז"ס תגבורת מלכות ושולטנות פרעה ומצרי' וכאשר הקב"ה רצה להכניע' אז נאמר וסכסכתי מצרי' במצרי' והענין הוא במה שהודעתיך כי אין הדיני' נכנעי' אלא ע"י שרשם ומקורם ואז נשבתים ומתבטלי'. והנה המצר התחתון שבו נאחזי' פרעה ומצרי' הוא הגרון כנז' הוא תלוי ונשרש בשרשו העליון שהוא המצר העליון שהוא מקום תקונא קדמא' דדיקנא שהם הפאות העליוני' של הזקן שעליו נאמר מן המצר קראתי י"ה כנז' באדרא רבא והוא נק' א"ל מן אל רחום וחנון כמבואר אצלינו שהוא אל מן אלהי"ם שהוא בגי' פא"ה ובשני צדדי הפני' הם י"ה י"ה והם התקון הא' הנק' א"ל ושם ביארנו כי שלשה פעמי' א"ל נכללי' בו והם א"ל שד"י וא"ל יהו"ה וא"ל אד"ני ונמצא כי ב' שמות י"ה י"ה שהם בשני מצרי הפאות הנז"ל בסוד מן המצר קראתי י"ה כנז' כל אחד מהם כולל ג' שמות א"ל א"ל א"ל והנה הם שני שמות י"ה וכוללי' ששה שמות א"ל בשתי מצרי הזקן העליון וכמבואר אצלינו בביאור ברכת אבות על האל הגדול וכו' ושם תבין היטב כל הענין. איך מן ג' מלואי אות ה' של שם י"ה נעשה שם א"ל (א"ש בזה האופן ה"י ה"ה ה"א) ואיך נעשי' ג"כ ששה פעמים א"ל ונמצא כי ששה א"ל הם וכלם בסוד י"ה וכלם הם בתקון הא' של י"ג תקוני דיקנא והנה כד אתגלייא דיקנא קדישא אתכפיין כל הדיני' כנז' באדרא קדישא ואז כל הדיני' אשר למטה במצר התחתון הנקרא גרון שהם בחי' אלהי"ם ששה מוחין דקטנות ג' דאבא וג' דאימא הנקרא מצרי' התחתונים מתמתקי' במצרי' העליוני' דדיקנא וז"ס וסכסכתי מצרי' במצרי' כי מסתכסכים ונמשכי' האורות מן מצרי' העליון במצרי' התחתון ועי"כ ג"כ מסתכסך ומתאחז מצרי' התחתון בעליון ומתמתקי' הדיני' שבמצרי' התחתון ע"י שרשם שהוא מצרי' העליון ואז הקליפות הנאחזות במצרי' התחתון מתבטלות וגם פרעה ומלכות מצרים הנאחזי' בקליפות ההם מתבטלות ומתאבדי' מלכות' ושליטת' ונמצא כפי זה כי שש שמות א"ל יש במצרי' העליוני' בסוד חסד כמש"ה חסד א"ל כל היום ולכן הם מתמתקי' ששה שמות אלהי"ם שהם דיני' אשר במצרים התחתוני' שבגרון וכבר נתבאר כי שם א"ל שבמצרי' העליון הוא סוד א"ל מאלהי"ם שבפאות ולכן הוא גורם

להשבית הקליפות לפי שהדיני' מתמתקי' בשרשם כי שרש אלהי"ם הוא שם א"ל שבמצרי' העליון כנז' גם נתבאר לך כי שש שמות א"ל הנז' הם שני שמות של י"ה כנז' וע"י שמות י"ה האלו נמתקי' האלהי"ם כמבואר אצלינו בסוד אמן יהא שמיה רבא כי הוא י"ה מן אלה"ים. גם ז"ס במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ודרשו רז"ל מקום יש להקב"ה ומסתרי' שמו וגו' מפני גוה מפני גאותן של ישראל שנטלה מהם ונתנה לאומות העול' וביאור דברי רז"ל הוא כך כי הנה עלמא דאתכסיא שהוא שם י"ה שהם או"א הוא הנק' מסתרי' וכבר ידעת כי פ' זה נאמר בירמי' על חרבן ב"ה אשר הוא סוד ה' עילאה עלמא דאתכסי' כנז' בזוהר ריש פ' שמות והנה אותיות המלוי דשם י"ה דהה"ין נקראים מסתרי' יען כי המלוי הוא מכוסה ונסתר ונעל' תוך אותיות י"ה הפשוטות ולפי שמלוי ההי"ן הוא יותר תחתון מן מלוי אלפי"ן או יודי"ן לכן מתאחזי' החצונים בו יותר משאר מלויי שם י"ה והנה זה המלוי שהם אותיות דו"ה הנקרא מסתרים הוא בגי' גו"ה עם הכולל וז"ש במסתרי' תבכה נפשי מפני גוה כי עון הגאו' שהית' אז בישראל גרמה שהקליפות נטלו מהם הגאו' הזאת הנקרא מסתרי' ויתנוה לאומות העול' וז"ש רז"ל מפני גאותם של ישראל שנטלה מהם ונתנה לאומות העולם ויהי' כך פי' הכתוב במסתרי' וכו' פי' בעון מה שנאחזו הקליפות במסתרי' העליוני' מפני גאותם של ישראל לכן תבכה נפשי כי ראתה זרים וגלו את סתריה ואל זה רמזו רז"ל באמרם מקום יש לו להקב"ה ושמו מסתרי' ויובן במ"ש כי מלוי שם י"ה נקרא מסתרי' וגם ביארנו כי שם י"ה שרשו הוא בתקון א' דדיקנא הנקרא א"ל ובו כלולים ששה שמות של א"ל ונמצא כי שם י"ה שרשו הוא ששה שמות של א"ל היוצאים ממנו והנה ששה פעמים א"ל הם בגי' מקום הרי כי נקרא שם י"ה מקום ומסתרים.

ועתה נבאר מה שצריך לכוין לתקן מקום פגם הגאו' הנז"ל צריך שיכוין בשם י"ה דההי"ן כזה יו"ד ה"ה כי בו סוד הגאו' כנז"ל בשתי בחי' כפשוטו וגם במלואו ותכוין לסלק ולהסיר הגאוה הזאת מן הקליפות שנטלוה כנז' ולהחזיר' לבעלה הוא ית' בעל הגאו' האמיתית אשר לו יאתה ולא לזולתו כמש"ה ה' מלך גאות לבש ותכוין להחזיר. לו באופן זה שיתמלא שם י"ה במלוי ההי"ן כנז"ל ותכוין כי הגאו' הראשונ' שהיא שם י"ה פשוט העול' כמנין גאוה הוא לא"א בתקונא קדמאה דדיקנא קדישא דיליה.

והגאו' השני' שהיא באותיות המלוי של י"ה דההי"ן שגם הוא בגי' גאו"ה הוא בז"א כתקונא קדמאה דדיקנא קדישא דיליה. (אמר שמואל לא מצאתי עוד בתקון הזה האמנ' מצאתי במקו' אחר תקון אחר ואפש' שאותו התקון יהי' תשלום זה התקון יען כי נזכרו בו מנין התעניו' וז"ל תקון הגאו' והליצנות ושניהם ענין אחד והם נתלים במקו' אחד והסוד הוא זד יהיר לץ שמו וענין עון זה הוא ענין אלהי"ם אחרי' שהם הקליפות שהם מתגאי' ועולים למעלה לינק והם נקר' צל מות והם אותיות לץ כמבואר אצלינו בפ' ויקהל דף קצ"ה ע"ב במאמר קלא אתער בארבע תקופי שתא וכו' ובאדרת נשא דף קכ"ח ע"ב ענין יתיב על כרסייא דשכיבין לאכפייא לון והנה יתען' נ"ה תעניות כמנין ג' אותיות הי"ס מן אלהי"ם ותכוין לשתף אותיות א"ל שהם בחסד עם ג' אותיות הי"ס כי עי"ז יתבסמו הדינים ואז יחזרו לרדת כלם במקומם וזהו פי' שם אלהי"ם גם צריך שתכוין כונה זו בתעניותיך:

חלק כד

תקון ח' והוא לעובר על מצות כבוד אב ואם הנה פגם שלו הוא בשם י"ה שהם או"א ובהיותו במלוי אלפי"ן כזה יוד ה"א עולה בגי' כ"ו ולכן יתענה כנגדו כ"ו תעניות ובכל יום מהם ילקה כ"ו מלקיות ויכוין בשם הנז' ע"ד הנז':

חלק כה

תקון ט' והוא למי שחטא בכבוד אביו ואמו יתענה מ"ה תעניות כמנין א"ב וא"ם. (א"ש נלע"ד עם הכולל לשניהם) ויכוין לשם י"ה שהם באו"א כי שם הוא המקו' שפגם ויכוין לתקן את אשר עותו אלא שבשחרית יכוין לשם י"ה הנז' במלוי יודי"ן כזה יו"ד ה"י ובמנחה יכוין בו במלוי אלפי"ן כזה יו"ד ה"א ובערבית יכוין בו במלוי ההי"ן כזה י"וד ה"ה גם יכוין ששלש' פעמים י"ה י"ה י"ה ע"ד הנז' הם בגי' צ"א כמנין יאהדונה"י והכונ' ההיא כי כאשר יתקן פגם או"א אז יאירו וישפיעו בבניה' שהם ז"א יה"וה ונוקביה אדנ"י. ונלע"ד חיים הכותב שחסר עוד פה כונה אחרת והיא זאת כי ג' פעמים י"ה פשוטי' הם בגי' מ"ה כמספר ימי תעניותיו ובכל יום יכוין אל מספר אחד עד כלות מ"ה מספרים כנודע בשאר התקוני':

חלק כו

תקון י' והו' למי שקלל אביו ואמו יתענה ג' ימים רצופי' כנגד ג' עטרין קדישין דברא בוכרא שהם חב"ד שהם ירותא דאו"א דמעטרי לברא קדישא ז"א שהם תלת מוחין דיליה כנודע והמקלל אביו ואמו גורם הסתלקות העטרין הנז' וכנגדם הם ג' ימים רצופי' אשר בכל יום מהם עם לילו הם עשרי' וארבעה שעות וכבר ידעת איך יש שם ע"ב שמות ונחלקי' לג' חלוקות כ"ד כ"ד כ"ד. כנז' בס' הבהיר והם כנגד ג' ימים ובהם ע"ב שעות כ"ד כ"ד ונלע"ד חיים הכותב שאלו הע"ב שעות יכוין שהם כנגד ההוי"ה דמלוי יודי"ן שמספר' ע"ב ובה יש ד' יודי"ן שהם עולי' מ' כנגד ג' הימי' רצופים שעולים לחשבון מ' יום בלתי הלילות כמו שנתבאר בענין התעניות וע"ש. גם הארבע' יודי"ן שבהם כנגד ארבע' המוחין והם חו"ב ועוד חו"ג הנכללי' בדעת כנודע שבכללם הם שלשה מוחין כנגד ג' ימי התענית ובפרטם הם ארבעה כנגד ד' יודי"ן שבהוי"ה הנז':

חלק כז

תקון י"א למלבין פני חבירו ברבים ותקונו הוא שיתגלגל על החרלים הנקראי' בלעז אורטיגאס בהיות ערו' בשר לגמרי וסי' לדבר כסו פניו חרולים כי גרם כסות פנים לחבירו ע"י שביישו והלבין פניו ולכן תקונו הוא בחרולי' ויכוין כי חרולי' בגי' אלהי"ם במלוי ההי"ן עם הכולל והוא רצ"ה:

חלק כח

תקון י"ב למבזה אדם אחר פטירתו וז"ל אבא מארי ז"ל תקון אחד א"ל מורי ז"ל כי חטאתי לאדם אחד שבזיתיו אחר פטירתו וגם שנתעכב בידי קצת ממון שלו ואיני זוכר ומכיר מי הוא וא"ל שאלך לבית החיים ר"ל לבית הקברו' אשר שם היו קבורי' כל המתי' של העיר ההיא. (אמר שמואל מתוך דברי הרב ז"ל נר' שאעפ"י שאינו מכיר בפרטית אותו האיש הנז' שחטא לו, לפחות יודע שהוא מאנשי המדינ' ההיא הנקברי' בבית הקברות ההוא האמנ' אם אפי' זה אינו מכיר ושמא הוא נקבר במדינה אחרת או אפי' בבית החיים אחר זולת זה לא יספיק התקון הזה כנלע"ד מתוך דברי

הרב ההוא ז"ל) ונחזור לענינינו שא"ל שאלך לבית החיים אשר שם הם קבורי' כל המתי' של העיר ההוא ושאסבב ואקיף אותו כלו בכל ארבע רוחותיו ותמיד צריך להיות רחוק ד' אמות מן הקברות כדי שלא יאחזו עמי אותם הרוחות הנמצאות שם הנעשי' מן טיפין בעלי קריין הנקראת נגעי בני אדם כנודע ותחלה אלך ברוח אחד וכשאסיי' ללכת ברוח ההוא אומר דברים אלו כסדר זה שאכתוב כאן ואל תתעכב שם ברוח הראשונ' פן יתדבקו ויתאחזו בך נגעי בני אדם הנז' אלא תכף תלך משם ותרוץ ותסבב רוח השנית ובסיום סבובה תחזור לומר הסדר זה ותכף תרוץ אל רוח השלישית ותסבב אות' ובגמר סבובה תחזור לומר סדר זה ותכף תרוץ אל רוח רביעית ותסבב אותה ובסיום סבוב' תחזור לומר סדר זה. וזהו הסדר שתאמר בכל רוח ורוח כנז' חטאתי לה' אלהי ישראל ולפלוני המת הקבור בכאן שחטאתי לו ועשיתי לו כך וכך ואני מבקש ושואל ממנו מחילה לפני ה' אלהי ישראל שיתיר לי ושימחול לי מה שעשיתי לו לפני ה' אלהי ישראל ותכוין כי בסדר דבור זה הוזכרו ג' פעמי' השי"ת ותכוין שהם ג' הויו"ת דע"ב דיודי"ן ושלשתם בגי' רי"ו ואח"כ תאמר פ' כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדום רגלי וגו' ותכוין במלת הדו"ם שהוא מלא בוא"ו ותכוין שבו רמוז דומ"ה שר של בית הקברות ותכוין בכונה בלבד ולא בדבור ממש רק בכונה להבריח אל דומה הנז' בכח הרי"ו הנז"ל וגם שהם רמוזים בר"ת 'והארץ 'הדום 'רגלי 'איזה 'בית 'אשר בגי' רי"ו הנז' עם הכללו' ותכוין להבריחו ע"י רי"ו הנז' שיודיע דברים אלו שאמרת בפיך ויאמר אותם אל נפש המת ההוא:

חלק כט

תקון י"ג והוא תקון אל האדם הכועס. והנה היה רוצה מורי ז"ל קודם שנפטר לחיי העה"ב לתת לכל החבירי' תקון על הכעס ולא זכינו לעשותו בעונות הרבי' ונשכח עניינו ממני אמנם עיקרו של דבר להתענות קנ"א תעניות כמנין כע"ס. (א"ש עם הכולל). ולכוין בשם אהי"ה דההי"ן שהוא בגי' כעס והנה שלשה קנאות נרמזות בפנחס ואלו הם בקנאו את קנאתי ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי והם אהי"ה דההי"ן בגי' קנ"א וזה צריך לכוין בתפלת שחרית. ובמנחה צריך לכוין לשם אהי"ה

שעולה קנ"א באופן אחר כזה א' פעמי' א' ה' פעמי' ה'. י' פעמים י' ה"פ ה' ובערבית צריך לכוין לקנ"א השלישי והוא שני שמות אדנ"י אלהי"ם שהם בגי' קנ"א ואני מסופק אם אמר לנו לכוין להפך שהוא של מנחה בערבית ושל ערבית במנחה. והנה אופן הכונ' הוא זה ולכן נבאר קנ"א הא' דשחרית ומשם תבין האחרי' הנה תתענה קי"א תעניות וביום הא' תכוין לאלף פשוטה. ובשלשי' תעניות האחרות תכוין אל אות ל' של מלוי האל"ף ובשמוני' תעניות האחרים תכוין באות פ' של מלוי האל"ף וכן עד"ז תכוין שאר ימים של הקנ"א בשם הנז' ואמנם הנקודות של השמות הנז' אינני זוכר:

חלק ל

י"**ד גם** אינני זוכר המקום הפרטי שראוי לכוין כו כונות אלו אך מה שאני זוכר הוא שצריך לכוין זה בשעת התפל' כנז' והנה אם ירצה לכוין זה בכל שאר רגעי ושעות היום הוא יותר טוב. וגם להסיר הכעס טוב הוא שבשעת הכעת יכוין בשם אהי"ה דמלוי ההי"ן כנז' שהוא בגי' כעס. גם מצאתי ענין אחד לתקון הכעס והוא זה כל פעם שתקרא ק"ש בשחרית תקבץ בידך ד' כנפות הציצית כנודע ושים אותם על החז' ותכוין כי כל כנף מארבעת" עולה בגי' כעס והוא ג"כ בגי' אהי"ה דמלוי ההי"ן העול' בגי' קנ"א והנה ד' כנפות הם בגי' ציצית ותכוין כי אלו ד' פעמים אהי"ה הנז' אשר מהם נמשך הדין והכעס יתמתקו ע"י אורות החסדי' המתגלים במקום חזה דז"א כנודע:

חלק לא

ט"**ו גם** מצאתי תקון אחר להסיר הכעס מן האדם כשמתגבר עליו זולת מה שכתבנו למעלה שיכוין בשם אהי"ה דמלוי ההי"ן שהוא בגי' כעס. גם יכוין במה שנכתוב ויתבטל ממנו היצה"ר הגורם לו לכעוס ויועיל לו, זולתי אם בבחירתו של האדם רוצה להמשיך עליו הכעס. ונבאר תחלה מהו ענין הכעס. דע כי ג' קנ"א הם כאשר ביארנו למעלה. הא' הוא אהי"ה דההי"ן שהוא בגי' קנ"א כמנין כע"ס. הב' הוא אדנ"י אלהי"ם שהם בגי' קנ"א כמנין כע"ס. הג' הוא א' פעמים א'. ה' פעמים ה'. י' פעמים י'. ה'

פעמים ה'. והם בגי' קנ"א כמנין כעס. נמצא כי הכעס נמשך מב' שמות אדנ"י אלה"ים תרי בתי דינא רפייא וקשייא וכשמתחברי' שניהם יחד אז הכעס נמשך מהם וז"ש כי ה' אלהיך אל קנא כי מן אדנ"י ואלהי"ם נמשך מן הכעס שהוא קנ"א. (אמר שמואל ק"ל מ"ש כי ה' אלהיך באדנות ואינו אלא בשם הוי"ה ואולי מפני שנקרא בשם אדנ"י אמר כן או אולי הוא פסוק אחר חוץ מפ' יתרו ופ' ואתחנן). וז"ס מש"ה כי כעס בחיק כסילי' ינוח פי' מלת בחיק הם בגי' ק"ך צרופי שם אלהי"ם ומשם נמשך הכעס והנה בחיק הם אותיות יב"ק ועוד אות ח' שהושמה באמצעם והענין הוא כי בהיות הוי"ה ואלהי"ם מחוברים יחד מתמתק הדין של אלהי"ם עם הרחמים שהוא ההוי"ה ואז הם בגי' יב"ק וע"י הכעס גורם שאות ח' שהם הח' מלכים שמלכו בארץ אדום מתחברי' שם ועי"כ מחזירי' העול' לתהו ובהו וז"ס ונרגן מפריד אלוף וכשנפרדי' ההוי"ה מן אלהי"ם נעשה דינא קשיא ואז נעשה כעס שהוא מן ק"ך צירופי אלהי"ם כמנין בחיק כנז'. גם ז"ס מ"ש לאהרן קום עשה לנו אלהי"ם ר"ל עשה באופן ששם אלהי"ם אשר בהיותו בסוד הקדוש' אינו אלא אלהי"ם אחד. עשה שיתפשט על ידך ויהיו אלהי"ם רבים ק"ך צירופים שלו וזהו שאמר אשר ילכו לפנינו לשון רבים ולא אמרו אשר ילך גם משמעות ילכו הוא לשון הליכה והתפשטות ממקו' למקום והכונה הוא שיתפשט וילך עד מספר ק"ך צירופים וזהו אשר ילכו לשון רבים וזהו מה שרמז הסבא בזוהר בפ' משפטי' על פ' מלך אלהי"ם על גוים דאתפשט האי שמא דאלהי"ם עד דנפיק מיניה אלהי' אחרים והכונה הוא כי שם זה דאלהים מתפשט לק"ך צרופי אלהי"ם וכל זה בסטרא דקדושה ומתמן ואילך הם אלהים אחרי' ומתאחזים בק"ך צירופי' אלהי"ם הנז' ואל זה רמז מ"ש אח"כ ויעשו להם אלהי זהב לשון רבים גם אמר עשו להם עגל מסכה כי מסכ"ה בגי' קכ"ה שהם ק"ך צרופים המתפשטי' מן חמשה אותיות אלהי"ם שהם השרש לכל הק"ך וזהו מסכה מס"ך ה' ולכן היו בעגל ק"ך כיכרי זהב כנגד ק"ך צירופים הנז' וכמנין מסכה כנז' כמ"ש רז"ל גם ז"ס אלהי מסכה לא תעשה לך פי' אלהי"ם המתפשטי' למספר ק"ך כמנין מסכה כדי שיתאחזו בה' החצונים הנקראי' אלהי"ם אחרי' ואחר שביארנו הפגם נבאר עתה התקון כי כיון שהפגם היה שע"י הכעס גרם להפריד הוי"ה מן אלהי"ם תקונו עתה הוא שיחזור

לחברם יחד כמו שנבאר והוא כי בתפלת שחרית מנחה ערבית בג' ברכות ראשונות של העמיד' יכוין זה כי בברכה א' דאבות כשאומר בא"י יכוין בהוי"ה זו אל הוי"ה דע"ב דיודי"ן ותכוין לחבר ולייחד עמה שם אהי"ה ביודי"ן ובברכה ב' דגבורות כשאומר בא"י יכוין בהו"יה זו אל הוי"ה דס"ג ויחבר וייחד עמה שם אלהים באופן זה והוא שיכוין בהוי"ה בניקוד אלהי"ם כנודע. ובהוי"ה של ברכה ג' דקדושת השם כשאומר בא"י יכוין בהוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ויחבר וייחד עמה שם אד"ני. ונמצא עתה כי בברכה ב' וג' כבר נתכוון אל חבור הוי"ה ואלהי"ם והוי"ה ואדנ"י שהם ב' כחות הדין אלהי"ם ואד"ני שמשניהם הכעס נמשך בגי' כנז' ונמתקו ע"י ההויו"ת ובברכה א' נתכוון גם למתק השרש של שני הדיני' הנז' שהוא שם אהי"ה אשר גם ממנו נמשך הכעס בהיותו מלא בההי"ן כנז' ונמתק ע"י ההוי"ה דע"ב והרי נמתקו ג' מיני הכעס שהם השרש ושתי ענפין כנז"ל. גם צריך שיטבול ב' פעמים בכל שבוע והוא ביום הג' וביום הו':

עוד מצאתי נוסחא אחרת בכונה הנז' ושתיהם כאחד טובים וזו היא יכוין בתפילת שחרית לשם ההוי"ה דע"ב דיודי"ן לחברה עם אהי"ה דההי"ן שהיא בגי' כעס כדי להמתיקה ובתפלת מנחה יכוין בהוי"ה דס"ג לחברה עם שם אלהים שהוא דין למתקו ובתפלת ערבית יכוין להוי"ה דמ"ה דאלפי"ן לחברה עם אדנ"י שהוא דין למתקה וכבר הודעתיך כי אדנ"י ואלהי"ם שניהם בגי' כע"ס ג"כ והנה שלשה יחודים הנז' שהם ששה שמות כלם עולים בנ"י נ"ר. (אמר שמואל החשבון הוא בפשוטם בלבד בלתי מלויים והם הוי"ה אהי"ה הוי"ה אלהי"ם הוי"ה אדנ"י) גם כאשר יטבול יכוין כי מקוה הוא בגי' כע"ס ובגי' אהי"ה דההי"ן ויכוין כי ע"י טבילות אלו יתבטל הכעס המתגבר עליו לאנסו אם יתמיד בטבילות בכונה זו:

חלק לב

תקון י"ו והוא למחוייב ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק יתענה מאתים תעניות ובכל יום מהם יקרא פ' עקידת יצחק בכוונה ויתפלל לבוראו שבזכות אברהם שנתנסה באש יצילהו משריפה שהיא כנגד אות ה' ראשונ' של ההוי"ה ובזכות יצחק שנעקד יצילהו מהרג שהיא כנגד ו' של הוי"ה ובזכות יעקב שגלה בגלות יצילהו

מחנק שהיא כנגד אות ה' אחרונה של ההוי"ה הנדמה לגלות ובזכות שלשתם יחד יצילהו מסקילה שהיא כנגד אות י' של ההוי"ה. נלע"ד חיים הכותב שזה הוא מהר"א הלוי ואינו ממורי ז"ל בלי ספק:

חלק לג

תקון י"ז והוא לבועל נדה יתענה נ"ט תעניות כמנין נד"ה וילקה ויטבול בכל יום מהם ולא ישמש מטתו באלו הימים כ"א בלילי שבת וי"ט ור"ח וישכב לעפר בכל הלילות הנז' כי כן נד"ה שהוא מספר ימי התעניות רצה לומר נ"ד ה' שגרם אל השכינה הנק' ה' תתאה להשפילה עד עפר ולהיותה נע ונד בגלות וצריך לתשובתו נוטריקון של תשובה שהוא 'תענית 'שק 'ואפר 'בכיה 'הספד על עונו: נלע"ד חיים הכותב שהוא להר"א הלוי ואינו למורי זלה"ה

חלק לד

תקון ח"י והוא ג"כ לבועל נדה יתענה פ"ב יום ויכוין כי החטא הזה הוא פוגם בשם יה"ה היוצא מר"ת ה' 'הושיעה 'המלך והענין הוא כי כל אות ה' משתיהם יש בה שני ציורים או ציור ד"י או ציור ד"ו נמצאת כל אות ה' משתיהם בשני הציורים הנז' הם בגי' כ"ד וב' פעמים כ"ד הם מ"ח ועם אות י' הרי כ"א ועם הכולל הרי הם בגי' נד"ה הרי איך עון נדה תלוי בשם הנז' ואמנם מה שצריך להתענות פ"ב יום הוא לפי שכל אות ה' משתיהם יש בה ג' מיני מלויים ואלו הם ה"י ה"א ה"ה והם בגי' ל"א ואמנם ב' ההה"ין הם בגי' ס"ב ועם יו"ד במלואה הרי פ"ב גם יכוין כי בעון נדה גרם שאות ה' היתה נעה ונדה כי זהו פי' נדה נ"ד ה' ועתה בתשובה תתזור למקומה ותתיישב ובכל יום מימי תעניותיו הנז' יכוין בשם הנז' בכונות הנז'. גם יתגלגל בשלג ז"פ יען כי החריב והוביש שבעה נחלי המלכות ובתשובתו יחזרו להיות נמשכים כבתחלה. אמר שמואל נלע"ד שזהו מן הרב ז"ל:

חלק לה

תקון י"ט למי שבא על הבהמ' או על חיה ועוף או על כל מין בריה חוץ ממין האדם יתענה רי"ו תעניות כנגד מספר האחורייי' פשוטים ומלאים של שם ב"ן דהוי"ה דההי"ן כזה י' י"ה יה"ו יהו"ה יו"ד יו"ד ה"ה יו"ד ה"ה ו"ו יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה שהם ע"ב קד"ס ומספרם רי"ו ויכוין בכל יום מימי תעניותיו אל חלק אחד מרי"ו חלקים של השמות הנז'. גם צריך לכוין בהוי"ה דב"ן שהיא בגי' בהמ"ה גם היא בגי' כל"ב וכמבואר אצלינו טעם לזה והנה בתפלת שחרית בברכת אבות כשאומר ההוי"ה של ברוך אתה ה' או"א וכו' יכוי"ן ברי"ו הנז"ל שהוא ע"ב קד"ם ג"כ יכוין זה הרי"ו עצמו כשמזכיר ההוי"ה של חתימת ברכת אבות באמרו בא"י מגן אברהם. ובתפלת מנחה יכוין בשתי ההוי"ת הנז' ברי"ו אחר שהוא א"ל אל"ף למ"ד. ובתפלת ערבית יכוין בב' הויו"ת הנז' ברי"ו אחר שהוא הוי"ה דס"ג עם עשר אותיותיה הרי ע"ג והו"יה דמ"ה עם מספרה הפשוט שהוא כ"ו הרי ע"א. ואחורים פשוטי' דהוי"ה דב"ן שהם בגי' ע"ב סך שלשתם הם רי"ו ובכל תפלה משלש' תפלות היום בברכת שמע קולינו כשאומר ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו יכוין בתיבת ריק"ם שהיא בגי' ש"ן ותוסיף עליו חמשה אותיות של שם אלהי"ם דמלוי ההי"ן העול' רצ"ה וה' אותיות אדנ"י עם הכולל הרי ש"ס ותכוין כי ש"ס הוא רי"ו וקד"ם ולכן תסיר ממנו הרי"ו וישאר קד"ם ותכוין להמתיקו בתיבת א"ל תשיבנו כי א"ל במלויו הוא אל"ף למ"ד קפ"ה כנגד אחורייי מלאים של ההוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד שעל ידם יתמתקו אלו האחורייי' דהוי"ה דההי"ן העולי' קד"ם ע"י א"ל הנז' שהוא קפ"ד. (א"ש אעפ"י שהוא יתר אחד אין בזה קפידא) גם בכל לילה של כל רי"ו תעניות כשישכב על מטתו ויאמר פ' בידך אפקיד רוחי כנודע אז בהזכירו שם ההו"יה שבפ' הזה יכוין לציירה בציור ג' פעמים רי"ו י"ה יר"ו ה"ו ו"ה ור"י (א"ש מה שנלע"ד הוא שהכונ' היא לצייר הה' בציור ר"י או ר"ו והיו"ד במקומה עומדת וקרוב לזה ציירנו ברי"ו של תפלות ר"ה וע"ש): והרי שלשה רי"ו אלו כנגד שלשה רי"ו שנתכוונת בהויו"ת של שלשה תפלות כנז"ל ותכוין עתה ג"כ בהם. גם תכוין כי ג' פעמי' רי"ו הם בגי' תרח"ם ולכן תאמר אח"כ פסוק אתה תקום תרחם ציון ובתיבת תרחם תכוין אל ג"פ רי"ו הנז'. גם תכוין שהוא בגי'

מצפ"ץ מצפ"ץ יה"וה אהי"ה והכולל ובכל סיום תפלה משלשתם כשיאמר עלינו לשבח יאמר אח"כ 'אשר 'נשבעת 'לאבותינו 'מימי 'קדם ויכוין כי ר"ת הם בגי' אד"ך והם **אנלמק** ותכוין כי מן ש"ע נהורין שיש בא"א תמשיך מהם מנין אר"ך אל ז"א שאין לו רק ק"ן נהורין כדי להשלי' בו מנין ש"ע ג"כ וס"ת הנז' הם **רתוי"מ** והם כמספר תרנ"ו והם עשר פעמי' אדנ"י הם תר"ן ותכוין להלביש' בה' חסדים ויעלה תרנ"ו עם הכולל. מי"מי קד"ם הוא ע"ב רי"ו וכ"ח אותיות והכונ' של כ"ת אותיות הנז' הם כ"ד של מלוי השם והד' של השם בעצמו ותכוין להמתיק ע"ב וריו"ו וכ"ח אותיות במלוי. ונלע"ד חיים שהם רי"ו וכ"ח אותיות לבד כי הרי"ו הוא ע"ב קד"ם הנז"ל ועם הכ"ח הרי רמ"ד כמספר מימי קד"ם. (א"ש אם לא היה תקון לשון מורי ז"ל לא היה הבנה אל הכונ' הנז"ל:)

חלק לו

תקון ד' למי שבא על הגויה. דע כי ארז"ל הבא על הגויה קשורה בו ככלב וכונת חז"ל היא כי הבא על הגוי' יתגלגל אחרי מותו בכלב ובזה תבין סוד נפלא מש"ה ענו בכבל רגלו כי הנה יוסף גמר בדעתו לזרוק הטפות ההם באותה גויה אלא שראה לפניו אקונין של אביו כמ"ש רז"ל וכן אמרו שם בגמ' על פ' ויבא הביתה לעשות מלאכתו חד אמר מלאכתו ממש וכו' והנה אם החטא בא לידי פועל ח"ו והיה בא על הגוי' היה מוכרח להתגלגל בכל"ב אבל כיון שחזר בו לכן נצול מן הכלב אבל כיון שחטא במחשבה ויצאו טפות זרע מבין צפרניו לכן ניתן תמורתו הכב"ל תמורת כל"ב ותמורת היותו נקשר ככלב בגלגול נקשר עתה בחייו בכבל ולכן ניתן בבית הסוהר עשרה שנים כנגד עשרה טפות הזרע שיצאו ממנו וזש"ה ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו ר"ל ענו בכבל רגלו של הגוף ועם היותו כבל ברזל נחשב עליו כאלו באה נפשו בכלב תמורת כבל ברזל וזהו ברזל באה נפשו ולא אמר באה גופו והנה טעם היותו מתגלגל הוא כי נודע שהוי"ה דב"ן דההי"ן היא בנוק' דקדוש' והוא המעל' מ"ן שבה כנודע ועל זה נאמר בת היתה לאברהם ובכ"ל שמה שהיא הוי"ה זו דההי"ן שהיא בגי' ב"ן כמו בכ"ל וגם בקליפות יש בנוקבא החיצונ' אשה זרה בחי' המעל' מ"ן שבה

ונקרא כל"ב תמורת כב"ל והיא תמורת שם הוי"ה דב"ן דההי"ן והבא על הגוי' נקשר בכלב ההוא המעל' מ"ן של הקליפ' ותקונו הוא שיטבול בשלג ז' או ט"פ כמבואר אצלינו כיוצא בזה התקון משתמש בקבלה מעשית ע"ש. והטעם הוא כי כל"ב בלשון תרגום שג"ל כמ"ש חז"ל על פ' והשגל יושבת לימינו דא כלבתא וע"י טבילת השלג יוסר ממנו קשירת השג"ל בו שהוא הכלב החצון העליון ובזה תבין סוד נפלא אין לגלותו והמשכיל יבין ענין בניהו בן יהוידע שהכתוב ספר ענינו ואמר והוא הכה את הארי ביום השלג דתבר גזיזי דברד' וירד וטבל וכפי הנרא' שאין ענין זה כ"כ שבח כדי שיספר אותו הפסוק אבל הסוד הוא כי בניהו נחלק לשתי תיבות ב"ן יה"ו כי ביה"ו יש בהם שלש' הוי"ות ע"ב ס"ג מ"ה אבל בה' אחרונה יש שם ב"ן דההי"ן וזהו ב"ן יה"ו ונמצא כי בניהו הוא בחי' שם ב"ן דקדושה המעל' מ"ן ולכן הוא הכה הארי ביום השלג שהוא אותיות שלג שטבל בו והמשכיל יבין ומספר ימי התענית לא קבלתי':

חלק לז

תקון כ"א והוא למי שבא על אשת איש יתענה שכ"ה ימים כנגד ה' פעמי' אדנ"י והם סוד שכ"ה דינים כנודע כי ש"ך דינים הם כמנין נע"ר והם ה' פעמי' דין של אדנ"י ואח"כ ע"י ה' אלפי"ן של אדנ"י מתמתקים ונעשים שכ"ה והם סוד ה' פעמי' אדנ"י שבנוק' דז"א. עוד יש שכ"ה אחרי' והם ז' מלכים שמתו ונתבטלו וכל אחד מהם נקרא אד"ם והנה ז' פעמי' אדם הם שט"ו והנה הם נולדו ויצאו מן ארץ אדום שהיא בינה ה' עילא' ולכן תחבר השט"ו הנז' עם השרש שלהם שהיא ה' עילא' והיו ש"ך דינים. עוד יש שבעה הויו"ת דאלפי"ן דמ"ה עם ה' עילא' דבינה שמשם יצאו הם ג"כ ש"ך דינים והנה ז"פ אדם הנז"ל הם עצמם אלו הז"פ מ"ה דאלפי"ן ונמצאו עתה ג' כונות שתכוין בשכ"ה תעניות והם ז' הויו"ת דמ"ה דאלפי"ן וז"פ אדם וה"פ אד"ני והם ג' מיני ש"ך דיני וצריך שתכוין בשכ"ה תעניותיך בג' הכונות הנז' באופן זה ביום א' של תעניותיך תכוין באות א' של אדם הא' שבשבעה ובאות א' של אד"ני הא' שבחמשה ובחלק הא' של עשרה חלקי אות י' של הו"יה הראשונ' שבשבעה הויו"ת דאלפי"ן ועד"ז תכוין בכל יום ויום כפי החלקי' הנוגעים ליום ההוא ב"ג בחי' הש"ך

דיני' הנז' ואם תעשה הפסקות ר"ל תעניות רצופים של שני ימים ולילותיהם אשר כבר ביארנו שהם חשובי' כמו שבעה ועשרים תעניות בלתי רצופים הנה אז יכוין בהפסקה א' בכ"ז חלקים מן אדם הא' שהם ב' אותיות א"ד ועוד כ"ב חלקי' מן אות **ם** וכן בכ"ז חלקים מן אדנ"י הא' שהם ב' אותיות א"ד ועוד כ"ב חלקים מאות נ' וכן כ"ז חלקי' מהוי"ה דמ"ה הא' שהם ה' אותיות יו"ד ה"א ועוד חלק אחד הראשון של אות ו' הראשונ' שבמלוי וא"ו שבה הרי ג' בחי' כ"ז בהפסקה א' ועד"ז בשאר הפסקות של שכ"ה תעניותיך ובכל השכ"ה תעניות תלבש שק גם תשים מעט אפר במצחך במקום הנחת תפילין של ראש וכאשר תאכל הסעודה המפסקת לצורך התענית של מחר או לצורך ההפסק' של שני ימים רצופים כנז' תאכל המלוגמא האחרונ' מטובלת באפר זולתי אם הוא יום שבת וכן כשתאכל הסעודה במוצאי כל התענית תטבול הבציעה הא' באפר ותאכלנה זולתי אם הוא יום שבת ותכוין כי ש"ק ואפ"ר הם בגי' תרפ"ז והם הארבע ההוי"ת של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והשלש' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן. והנה המלכות נקראת בת שבע ע"ש שבעה שמות אלו כנודע ומה שתכוין הוא כי ע"י ז' שמות האלו העולים תרפ"ז כמנין ש"ק ואפ"ר תמתיק השכ"ה דיני' שהם ה' שמות אדנ"י אשר בה במלכות. גם תכוין כי ש"ק ואפ"ר הם בגי' שמים וארץ שהם סוד זו"ן שהפרדת אותם בעון הנז' ועתה ע"י זה השק ואפר שהם כמנין שבעה השמות הנז' הם מתחברים שמים וארץ העולי' בגי' כמותם ובכל יום משכ"ה תעניותיך תכוין בג' התפלות שחרית מנחה ערבית כשתאמר פ' אדנ"י שפתי תפתח של קודם העמיד' תכוין להמתיק השכ"ה דינים שהם ה' פעמי' אדנ"י כנז"ל אלא שבשחרית במלת אד"ני תכוין להמתיק הב' שמות אדנ"י שבחמשה הנז' ובמנחה לשנים האחרי' ובערבית לאדנ"י החמישי וזה סדרם בשחרית באדנ"י שפתי תפתח תכוין כי הם ר"ת אש"ת ועם ו' של ופ"י יהיה אשתו ר"ל אשת ו' פי' כי ע"י העון הנז' הפריד נוק' דז"א הנקרא אד"ני מבעלה שהוא ז"א הנקרא ו' ועתה יחבר אותם יחד האשה הנז' עם אות ו' שהוא בעלה ובמלת אדנ"י יכוין בשתי שמות אדנ"י שהם בגי' ק"ל ותמתקם בה' הויו"ת העולי' בגי' ק"ל. גם תכוין במלת אדנ"י לב' שמות של אדנ"י שהם ק"ל כנז' ותכוין שאלו הב' שמות שעולים ק"ל הם בחי' החמש גבורו'

שבה שהם ה' הויו"ת אחרות העולי' ק"ל כנודע ולכן תכוין ג"כ להמתיק' בה' חסדי' שהם ה' הוי"ות אחרות העולי' ג"כ ק"ל. ובתפל' מנחה יכוין ג"כ בפי' אדנ"י שפתי תפתח לב' שמות אחרי' של אדנ"י ע"ד שחרי'. ובתפלת ערבית יכוין באדנ"י אחר החמישי ובזה נשלמו ה' שמות אד"ני שהם שכ"ה כנז'. גם בכל ימי תעניותיך השכ"ה כשתאמר הי"ג מדות אחר העמיד' שהם ויעבור אל רחום וחנון וכו' כשתגיע בתיבת נושא עון תכוין באלו הכונות שנכתוב והוא שתכוין להמתיק השכ"ה דינים שהם ה' שמות אדנ"י ע"י הוי"ה א' פשוטה וכל זה הוא בגי' נשא וזהו נשא עון גם תכוין למה שנוד' כי נשא עון הוא מדה שניה שבפסוק מי אל כמוך וכו' והוא בתקונא תניינא דדיקנא דא"א שהיא בחי' השפה העליונה שעל פומא. גם במלת עון תכוין שהוא בגי' כמנין אחורי' הפשוטים של שם אדנ"י העולה קכ"ו כמנין עון והוא דינים ותכוין להמתיקם גם ע"י אותה ההוי"ה שנתכוונת במלת נשא כנז' ואמנם תכוין כי יש ג' מלויים באותה ההוי"ה והם ע"ב ס"ג מ"ה וכבר ידעת כי בכל הוי"ה משלשתם יש מ"ב אותיות בפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי והנה ג"פ מ"ב הם קכ"ו ותכוין להמתיק קכ"ו דאחוריים של אדנ"י כנז' עם ג' מ"ב הנז' שהם בגי' עון גם תכוין כי ר"ת נושא עון הוא בגי' ק"ך צרופי שם אלהי"ם ותכוין להמתיק' ג"כ ע"י ג"פ מ"ב הנז' שהם כמנין עון. גם תכוין למה שנודע כי שערות דדיקנא דאריך הם צנורות המושכים שפע האורות למטה כדרך המעטת האור כדי שיהיה כח בתחתוני' לקבל האור כי לכן הם נקראי' תקונים והנה ע"י עון אשת איש גורם מניעת התפשטות האורות דרך זה התקון הב' דדיקנא הנקרא נושא עון כנז"ל שהוא השפה העליו' ותכוין כי עתה ע"י אלו הכונות הנז' יחזור האור להתפשט דרך התקון הזה וכל זה תכוין בפ' מי אל כמוך וכו' בנושא עון וכו' גם צריך שתטבול במים בכל יום שני ויום ששי שבשכ"ה תעניותיך ובהיותך טובל תוך המקוה תאמר מי אל כמוך וכו' ישוב ירחמנו וכו' תתן אמת שהם י"ג מדות דדיקנא דא"א ובתיבת נושא עון תכוין ג"כ לכל אלו הכונות שביארנו בו:

עוד מצאתי בקונטריס אחד של בעל התקון הנז' קצת שינוים וראיתי לכותב' והם אלו כשתאמר אדנ"י שפתי תפתח תכוין לה' פעמי' אדנ"י באופן זה כי תתחיל בהם מתפלת ערבית לכוין בשם אחד של אד"ני הראשון שבכלם ואח"כ שתים אחרי'

בשחרית ושתים האחרוני' במנחה כי היום הולך אחר הליל' כמש"ה ויהי ערב ויהי בוקר וכשתאמר ברכת שומע תפלה בשחרית במנחה ובערבית קודם שתאמר ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו תאמר כך ירמ"י או"א שתכפר לי על עון אשת איש שחטאתי לפניך מי אל כמוך נושא עון וגו' ישוב ירחמנו. תתן אמת. ואז במלת נושא עון ההוא שם תכוין כל הכונות הנז"ל כלם כאחד ולא באמרך ויעבור כנז"ל. ג"כ עתה במלת נושא עון תכוין אל ג' מיני שכ"ה הנז"ל בשבעה פעמי' מ"ה ושבעה פעמים אד"ם וחמשה פעמי' אדנ"י כנז"ל כי כלם נרמזים במלת נש"א בהוסיפך עליהם הוי"ה אחת פשוטה כנז"ל כי עיקר כל אלו הכונות הם בברכ' שומע תפלה וג"כ כשתטבול יום שני וששי תכוין בכונות אלו עצמם כלם במלת נושא עון. (א"ש ג"כ יש יחודי' לתקון עון הנז' ואכתוב אותם לקמן עם שאר היחודים בע"ה:)

חלק לח

תקון כ"ב והוא להבא על הזכור. ראיתי למורי ז"ל שנתן תקון זה לג' בני אדם ואיני יודע אם הוא שוה בכל נפש כי לא קבלתי ענין זה מפיו אלא מפי הג' אנשי' שעשו התקון הזה. הנה נודע שאין בזכר מקום ביאה וצריך להבין מה ענין עון זה והיכן הוא פוגם ויובן זה עמ"ש הכתוב ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה היא. ובר קפרא פי' הפסוק לרבינו הקדוש תועבה ר"ל תועה אתה בה וכפי זה קשה דהיל"ל תועה אתה בו ולא בה אך הענין הוא במה שנודע כי הנה"י של או"א הם מתלבשי' בסוד מוחין גו רישא דז"א ונודע כי היסוד דאימא מסיים בחזה דז"א. והנה הבא על הזכור פוגם בז"א שהוא זכר ובודאי שאין שם בחי' ביאה רק שגורם להוריד אימא עילאה עד למטה באופן שהיסוד שלה יורד עד תוך היסוד שבו עצמו ואז הבא על הזכור חושב שהוא כך ותוע' הוא בה פי' באימא עילאה שהוא תועה ואינו יודע כי בה ממש היא ביאה ההיא כי בזכר לא שייך ביאה ולפי שנודע כי התלבשות אימא בז"א אינו אלא בחי' אחוריים שלהם בלבד שהם בגי' תש"כח כנודע לכן ביאה זו היא בבחי' אחורי' ואין להאריך בזה וא"כ נמצא כי החוטא חטא הנז' גורם להוריד א"וא למטה ומזדווגי' שם למטה במקום שהוא שם היסוד של ז"א וז"ש בזוהר בפ' ויחי כי אימא נקרא עלמא

דדכורא לפי שסיומא בדכורא ופי' ענין זה הוא מה שביארנו כי הנה היסוד שלה מתלבש בחזה של ז"א הנקרא זכר והאורות של החמש חסדים אשר ביסוד דאימא הם יורדי' ומתפשטי' עד היסוד דז"א ושם מסתיימים וז"ש המא' לפי שסיומה בדכורא איהו ולכן נקראת דכורא וזמש"ל תועבה היא תועה אתה בה כי אתה חושב שהוא בזכר ואינו אלא בנוקבא המלובשת תוך הזכר ואין אתה שוכב בזכר אלא בנקבה וכבר ידעת כי יש או"א וישסו"ת והנה או"א נשארים למעלה ושם הם מזדווגי' בסוד ונהר יוצא מעדן דלא פסיק זווגייהו אבל בחי' ישסו"ת שהם בתוך ז"א בסוד והאם רובצת על האפרוחים אינם יכולים להזדווג יחד בהיותם שם והבא על הזכור גורם ב' מיני פגמים אחד הוא שמונע אותו זווג עליון של או"א עילאין לפי שכיון שמוריד את ישסו"ת עד נה"י דז"א למטה ודאי שאו"א יורדים עד ג' ראשונות דז"א ושם אינו מקום זווג ואינם יכולי' להזדווג שם. הפגם הב' הוא שגורם ירידת או"א למטה מן מדריגתם עד הרגלי' ממש של ז"א והנה רג"ל בגי' זכו"ר וזהו טעה שאמרו הבא על הזכור ולא אמרו הבא על הזכר לרמוז כי עון זה נקרא זכור להורות שהוריד או"א עד רגל דז"א כנז'. גם ידעת כי או"א הם הוי"ה דע"ב דיודי"ן ואהי"ה דמלוי יודי"ן והוא בגי' קס"א ושניהם בגי' זכו"ר ולכן נקרא העון זה משכב זכור להורות שהוריד את או"א הנקרא זכור כנז' ולכן התקון שלהם הוא שיתענה רל"ג תעניות כמנין רג"ל הנז' וכמנין עון זכור וכמנין או"א שהם ב' שמות שהם בגי' זכור כדי לתקן מה שפגם. והנה ענין הכונה הוא כך שיכוין בכל יום ויום להעלות שני שמות הנז' מלמטה מן הרגלי' של ז"א עד מקומם העליון כיצד עשרה ימים הראשוני' יכוין ביו"ד א' של הוי"ה וכן יעשה עד שישלים ע"ב תעניות ואז כבר תקן פגם אבא ואח"כ יתענה קס"א תעניות לתקן פגם אימא ובכל יום ויום יכוין באיזה אות של השמות הוא עומד ומתקן אז. והנה התקון הוא הצריך לזה שיתענה אלו התעניות בימי החורף שירד השלג ויטבול בו ואין קפידא אם ענין השלג הזה יהי' בתחלת תעניותיו או בסופם רק שיהי' באיזה יום שיהיה מכלל אלו הקס"א תעניות ולא ביום אחר. וענין השלג הזה הוא שתפשוט בגדיך ותשאר ערום לגמרי ואז תתגלגל בו פנים ואחור ותחזור תקום וכה תעשה עד ט' פעמי'. גם אם יש איזה מקוה שנפשר השלג לתוכו ותטבול בו ט"פ מספיק. והנה

כונת השלג הוא כי מלת שלג בגי' שלשה פעמים אל"ף במלואה והיא קי"א והם סוד ג' אלפי"ן שיש בשם מ"ה דאלפי"ן שהוא בז"א ולפי שגרמת שירדו א"וא תוך השלג הזה כנז' לכן תטבול בשלג וז"ס פ' והו' ירד והכה את הארי ביום השלג שהוא בי דינא עילא' כנז' בזוהר בהקדמת בראשית פי' כי הורדת או"א לתתא בז"א ע"ד הנז' הוא דין גמור ולהיותם עתה בחי' או"א שנעשי' עתה דין גמור ע"י ירידת' למטה בז"א הנקרא שלג לכן נקרא בחי' זו בי דינא עילאה וסוד טבילת בניהו בן יהוידע ביום השלג יובן במה שנתבאר אצלינו בענין שרשו וגלגולו איך תחלה היה אליעזר עבד אברהם וגם שהוא בחי' שם ב"ן המעלה מ"ן כנודע. ואינו רשאי לבאר הענין יותר מפורש:

אמר שמואל עוד מצאתי תקונים אחרי' לעון הנז' מהם קרובים אל האמור וגם ביתר שאת ואסדרם כלם לפניך בע"ה ואח"כ אסדר לפניך גם יחודי' לעון הנז' באר היטב:

חלק לט

תקון כ"ג לעון משכב זכור. דע כאשר אימא היא למעל' עם אבא אז נקראת נקבה בערך הנקבה המקבלת מן הזכר אבל כשהיא למטה רובצת על בניה ומשפעת להם אז נקראת זכר כי אז היא בערך הזכר המשפיע אל הנקב' והנה החוטא במשכב זכור גורם להוריד להכח שיש לאימא בהיות' למעלה וגם את אבא המשפיע באימא בהיות' למעלה וגורם להוריד לשניה' למטה עד נה"י דז"א ואז גורם פגם באו"א שהוריד' למטה עד רגלי ז"א גם גורם פגם גדול בזו"ן בכמה בחי' אם מפני שע"י יורדת אימא למטה עד רגלי ז"א נסתמים ונתכסי' אורות החסדי' המגולי' המתפשטי' בז"א משא"כ בהיות אימא מסתיימת כדרכה עד החז' דז"א כי אז החסדי' מתגלים משם ולמטה כנודע. וכבר ביארנו בענין אדה"ר כי אחד מן הפגמי' שגרם בחטא עץ הדעת היה זה ג"כ ועוד כי עתה אשר או"א ירשו מקום ז"א כלו אין כח בז"א לסבול האורות הגדולים ההם ועי"כ כביכול הוא מתבטל כחו לגמרי ע"ד מה שביארנו בענין ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום שמתו ונתבטלו לסבה כזו ולכן נקרא עון זה משכב זכור כי ידעת שאלו היורדי' עתה הם בחי' ישסו"ת שיורדי' עד כל מקום ז"א עד דמטו רגלין ברגלין בשוה ממש וכבר ידעת כי היו"ה דע"ב דיודי"ן הוא באבא ואהי"ה דיודי"ן העולה קס"א הוא באימא והנה ע"ב וקס"א הם בגי' זכו"ר גם הם בגי' רגל וירמוז

אל מ"ש כי הוריד את או"א שהם ע"ב וקס"א עד סיום רגלי ז"א: ובזה תבין טעם מה שנקרא העון הזה תועב"ה וביאר בר קפרא לרבינו הקדוש שהוא מלשון נוטרי"קן תועה אתה בה פי' כי אתה חושב שע"י הורדתך את אימא על הבני' למטה אתה גורם שתשפיע היא בהם ועי"כ נק' הוא זכר כנז"ל כדמיון הזכר המשפיע ואינו כן אלא אדרבא אתה גורם לעשותה נקב' ולשכב עמה ולהשפיע בה והנה כמו שגרם פגם בבחי' הפני' שלהם שהם ע"ב קס"א העולי' זכו"ר ג"כ גרם פגם באחוריי' שלהם העולי' בגי' קפ"ד תקמ"ד להוריד' גם הם והם בגי' תשכ"ח כי הזכיר' באה מן הפני' והשכח' מן אחורי' וז"ס זכור אל תשכח ולכן תשובת החוטא הזה הוא שיתענה רל"ג תעניות כמספר ע"ב קס"א של בחי' הפנים דאו"א שהוריד למטה ויכוין בכל יום להעלות חלק אחד מרל"ג חלקים כל חלק כפי יומו ונמצא כי בעשר' ימים הראשוני' יכוין להעלות אות י' הראשונ' של ע"ב וכן עד"ז עד תשלו' רל"ג ימים כי אז נגמר' עלייתם ולפי שחטא ג"כ להוריד בחי' האחוריים העולי' בגי' תשכ"ח צריך לכוין להעלות' גם הם וזה עניינם הנה תשכח הוא בגי' ג' פעמים רג"ל ולכן בכל יום שמכוין להעלות חלק אחד מן הפנים יכוין ג"כ להעלות ג' חלקים מן האחוריים ונמצא כי בעשרה ימים הראשונים שהעלה את י' ראשונה של הוי"ה דע"ב שהיא פנים יכוין להעלות בהם שלשי' חלקי' מן האחוריי' והוא יו"ד של האחוריי' כזה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י וי"ו ה"י וכו' עד שנמצא כי ברג"ל תעניות נשלמו רג"ל חלקי' של הפני' וגי רג"ל מן האחוריי' שהם תשכ"ח ואמנ' עדיין יתרי' פ"ט חלקי' על חשבון ג"פ רג"ל עד מלת תשכ"ח כי ג"פ רג"ל הם ת"ש פחות אחד נשארי' כ"ט חלקי' ולכן יכוין ביום האחרון של הרגל לכלול כל הבחי' ביחד ולהעלות' כל רג"ל של בחי' הפני' וכל תשכ"ח של בחי' האחוריי' בבת אחת למעל' למקומ' הראשון שהיו שם ישסו"ת בתחיל'. גם צריך שתדע כי כיון שחטא הוא באימא והנה יש בה ג' שמות של אהיה דיודי"ן ואלפין וההי"ן והג' אלפין ראשונות שבשלשתם הם בגי' של"ג ולכן טוב הוא למי שחטא במשכב זכור שיטבול ט' פעמים בשלג ויכוין לג' אלפי"ן הנז' העולי' בגי' של"ג. והיות ט"פ הוא כנגד ט' אותיות שבשלשה אלפי"ן בכל פעם אות אחת:

חלק מ

כונה כ"ד לתקון עון משכב זכור קודם שיעשה הפסק לסעודתו לרג"ל תעניותיו יאמר כל הפסוק הזה ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך ויכוין בס"ת של ואני אמרתי בחפזי נגרזתי שהם ד' יודי"ן של הוי"ה דע"ב דיודי"ן וגם ר"ת של בחפזי נגרזתי הוא שם ב"ן דההי"ן. מנגד יכוין נגד משם נגד"יכש של בן מ"ב ונקודו מן אותיות מְנֶגֶד. עיניך יכוין בד' יודי"ן הנז"ל בס"ת של ואני אמרתי בחפזי נגרזתי שהם העיני' של ההוי"ה דע"ב דיודי"ן. גם ר"ת אכן שמעת קול תחנוני בשועי אלך הם תת"ד ועם עשר אותיות של הוי"ה דע"ב דיודי"ן שנתכוונת אליה בארבע' היודי"ן שבר"ת הנז"ל הרי תתי"ד כמנין שד"י במלואו. אליך שתי אותיותיו הראשונים הוא שם א"ל ותכוין בו במלוי אל"ף למ"ד שהוא קפ"ה בגי' ואם תחברהו עם שם שד"י במלואו כנז"ל ועם הכולל יעלו בגי' אלף שהם סוד האלף לך שלמה וסדר מה שיתכוין בפ' זה הוא שיתכוין כי ע"י עונו נכרת ונגרז מב' שמות הנז' שהם הוי"ה דע"ב דיודי"ן והוי"ה דב"ן דההי"ן וכן נגרז משם שם נגד הנז"ל ועל כן אני מתחנן ומתפלל לב' שמות של א"ל שד"י במלואיהם כנז' שישמעו קול תחנוני ותפלתי ושיעלו אל עולם הבריאה שהיא סוד אלף עלמין כנודע והם כמנין שני שמות הנז' כי שם מקום' ולא יהיה לעולם היצירה והעשי' אחיזה בעולם הבריא' הנז':

חלק מא

כונה כ"ה שנית בפסוק הנז' לתיקון הנז'. ואני עם הכולל בגי' אהי"ה יה"וה אהי"ה שהם ס"ח (אמר שמואל כמנין חיים.) אמרתי בגי' עשר שמות של שם אדנ"י ה' דחסדים וה' דגבורות.(א"ש עם הכולל). בחפזי בגי' עם הכולל הוי"ה דס"ג ומ"ה. נגרזתי עם הכולל בגי' אדני במלואו שהוא תרע"א כזה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. מנגד עם הכולל בגי' כמנין אל אד"ני. עיניך בגי' אהי"ה דיודי"ן קס"א (א"ש עם הכולל). אכן בגי' יהו"ה פשוטה כ"ו ובמלואה באלפי"ן מ"ה הרי ע"א כמנין אכן. שמעת בגי' עם ארבעה אותיותיו הוא תת"יד כמספר שד"י במלואו שי"ן דל"ת יו"ד. קל חסר וא"ו כמנין ה' הויו"ת פשוטות. תחנוני ג' שמות אהי"ה יודי"ן אלפי"ן ההי"ן בגי' תנ"ה

תסיר ל"ב ממנו ישאר בי"ת והוא ב' פעמים בי"ת א' בבינה ב' במלכות. בשועי בגי' שפ"ח והם בגי' ב' פעמים צד"ק צד"ק והם בינה ומלכות. אליך הוי"ה דס"ג והוא מלוי הוי"ה באל"ף.(א"ש גם הלשון הזה מוטעה בודאי). והנה אליך חסר שנים להוי"ה דס"ג ואולי ר"ל שחסר שני כוללי' האחד הוא כולל מהוי"ה והאחד כולל מאהי"ה כאשר נבאר בע"ה וא' של אליך היא אלף דאהי"ה דיודי"ן. ול' של אליך היא שלשה ג' יודי"ן שבאהי"ה הנז'. וי' של אליך היא כנגד אות י' ראשונה שבהוי"ה דס"ג וך' של אליך כנגד ב' יודי"ן אחרים שבהוי"ה דס"ג וגם הא' של אליך היא אלף דהוי"ה דס"ג והטעם למה השלש' יודי"ן דס"ג נרמזו בשתי אותיות י"ך של אלי"ך והם נפרדות והג' יודין של אהי"ה דיודי"ן נרמזו שלשתם באות אחת לבד שהיא ל' של אליך הטעם הוא לפי שיודי"ן דס"ג הם עצמם נפרדות זו מזו במקומם כי י' ראשונה נפרדת משתי יודי"ן אחרות ע"י אות אלף שהפסיק בינתים משא"כ ביודי"ן של אהיה שאות האלף קדמה לשלשת' ונשארו שלשתם סמוכי'. אח"כ תכוין כי הוי"ה דס"ג ואהי"ה דיודי"ן הנז' שניהם בגי' דרך שהוא ב' פעמים יב"ק בגי' יה"וה אלהי"ם. גם אם תכוין בנפילת אפים בתיבת אליך ה' נפשי אשא כל כונות הנז' באליך הנז"ל והוא טוב מאד.

(**אמר** שמואל הנה כונת הטבילה הזאת כבר כתבתי אותה למעלה בכונות הטבילות ועכ"ז אחזור ואכתוב אותה פה יען היא מסוגלת בפרטות לתקון עון הנז') וקודם שיטבול ויכנס למקוה לטבול יכוין כונה זו ולמקוה המים קרא ימים ר"ת הוי"ה אלהי"ם שהוא יב"ק עם ט' אותיותיה'. ויקרא אלהים ליבשה ארץ הנה ויקרא עם הכולל בגי' שם אלהי"ם דיודי"ן והוא ש' וי"ג אותיות מלויו וה' אותיו' פשוט הם שי"ח בגי' ויקרא עם הכולל. יבשה ג"כ בגי' שי"ח עם הנז"ל הרי ב' שמות אלהי"ם ועם שם אלהי' עצמו הנז' בפסוק ויקרא אלהי"ם הרי הם ג' שמות אלהים שהם בגי' חר"ן שהם כל הדיני' הקשים כמבואר אצלינו בפ' ואברם בן ע"ה שנה בצאתו מחרן כי הם ג' מוחין דקטנות ואם תסיר מנין ע"ה מן תר"ן ישאר בגי' יעקב עם הכולל כי הוא בחי' רחמים פשוטי' שיצא מחרן שהם הדיני' הקשים ונכנס ברחמי' כי גם יעקב יצא מחרן בבואו לארץ כנודע. ונחזור לענין כי הנה נרמזו ג' אלהים בפסוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהי"ם דאלפי"ן הרי בארבעה תיבות הנז' נרמוז ד' שמות של אלהים

רצופי' והם ויקרא אלהים ליבשה ארץ והם בגי' משה. (א"ש ע"ה). (א"ש עוד מצאתי כונה אחר' לעון הנז' והוא קרוב אל האמור ויש בו ג"כ חדושי' אחרים):

חלק מב

תקון כ"ו לעון משכב זכור וז"ל אימא עילאה מן החזה שלה ולמטה מתפשטת ומתלבשת תוך ז"א כלו וגם בג' ראשונות של נוקביה ונמצאת אימא מתפשטת בתוך הזכר. והנה בהיות האדם חוטא במשכב זכור גורם להוריד או"א מן מקום העליון למטה עד הנצח והוד וגורם לבטל זו"ן ולהחזיר' אח' באח' ומתמלאי' דינים וגבורות ולכן חטא זה גדול מאד ותשובתו היא שיתענה רל"ג ימים כמנין זכו"ר לפי שהוריד או"א עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן צריך שיכוין בכל יום מימי תעניותיו אלו ששני שעות אלו של או"א שהם הוי"ה דיודי"ן ואהי"ה דיודי"ן העולים ג"כ בגי' רג"ל והוא הוריד' בחטאו עד הרגל כנז' יכוין להעלותם למקומ'. גם יכוין להעלות עמהם גם האחוריי' שלהם העולים בגי' קפ"ד ותקמ"ד ושניהם בגי' תשכ"ח. ובעשרה ימים ראשוני' מימי תעניותיו יכוין באות **י'** של ההוי"ה דיודי"ן וכן יכוין מספר שלשים מן האחוריי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז יעשה עד תשלום הרג"ל והתשכ"ח ואמנם אם חטא כפלים שבעל ונבעל בזכר כמו השפן והארנבת צריך עוד ג"כ תקון אחר והוא שישתטח ויתגלגל ע"י השלג ט' פעמים ויכוין כי שלג הוא בגי' ג' אלפי"ן והנה ע"י חטאו הנז' גרם להסיר ג' האלפי"ן הנז' מן ג' שמות אהי"ה שבבינה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן ונשאר כל אחד מהם בסוד הי"ה בלבד וע"י השתטחותו בשלג העולה ג' אלפ"ין במלואם יגרום להחזיר ג' האלפי"ן למקומ' ויושלמו ג' השמות הנז' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הנז' גורם לסלק ג' אלפי"ן הנז' ולהוריד' אל הקליפות למטה ועי"כ נותנת שכחה באדם ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפי"ן הנז' הם ג"כ בגי' שכחה כמו שלג וכאשר האדם חוזר בתשובה ומכוין להחזיר שלשה אלפי"ן הנז' למקומ' תוסר ממנו השכח'. (אמר שמואל עוד נמצא עמי דברים קרובים אל האמור וגם יש בהם מעט חדוש האמנם להיות כי נקשרים עמם

כמה יחודים לתקן עון הנז' כאשר עיניך תחזינה מישרים בע"ה לכן אענדם יחד לקמן במקומם באר היטב וע"ש:)

חלק מג

תקון כ"ז למוציא שכבת זרע לבטלה. והנה יש בו כמה כונות בפרטות ובכללות. הנה ענין עון שכבת זרע לבטלה ומה עניינו ומה כונתו נת' בק"ש שעל המטה וע"ש כי הוא תקון גדול מאד והוא עיקר תיקון עון הקרי וע"ש היטב.

ענין השובבי"ם הנודעי' ר"ל שיש מנהג קדום בכל ישראל להתענות מ' יום רצופי' שיש מן יום הראשון של פ' שמות עד פ' תרומה וקצת מן תצוה ונתנו סימן בהם שובו בנים שובבים ר"ת 'שמות 'וארא 'בא 'בשלח 'יתרו 'משפטים. והנה עיקר התענית בהם במ' ימים אלו לא נתקנו אלא על עון הקרי וימים אלו מסוגלי' להתענות בהם על הקרי יותר מכל ימות השנה. וטעם הדבר יתבאר לך ממה שביארנו בענין גלות מצרי' בחומר ובלבנים מה ענינו ושם נתבאר כי אותם שנשתעבדו בגלות מצרים היו אותם הניצוצות של הנשמות שיצאו מאדה"ר באות' ק"ל שנה שפירש מן אשתו והיה מוליד שדין ורוחין ע"י טפית קרי וכל אלו נתקנו בגלות מצרי' ההוא ולכן בזמן הפרשיות אלו יש בהם סגולה לקבל תשובת האדם המתענ' בהם על עון הקרי ולכן הם מתחילי' מן פ' שמות מפני שאז בפ' ההיא היה התחלת השעבוד ומסתיימי' בפ' משפטי' לטעם שנתבאר שם ג"כ בענין סמיכות כי תקנה עבד עברי אל מתן תורה כי אז נגמרו אותם הניצוצות להתקן בענין כי תקנה עבד עברי וע"ש. גם דע כי עיקר אלו התעניות נתקנו בימי' אלו לכפר על עון שכבת זרע לבטל' שעליה' כתיב סוחטי הילדים וכו' ומה שצריך לכוין בתעניות הנז' הוא זה. יכוין בהוי"ה דע"ב דיודי"ן כי יש בה ד' יודי"ן שהם בגי' מ' כנגד מ' יום של התעניות ולכן בעשרה ימים ראשוני' יכוין בכל יום מהם אל החלק האחד מעשרה של היו"ד הראשונה ועד"ז יכוין במ' יום בד' היודי"ן הנז' ויכוין בכל יום להעלות ביום ההוא חלק אחד מן היודי"ן ההם אשר בהם הגיע הפגם שלו והשליכו ארצה בעונו ומסר איתו חלק הקדושה תוך הקליפות ועי"כ נתן חיות וכח אל הקליפות ועתה ע"י תשובתו זאת מסיר הקדוש' מתוך הקליפות וחוזר להעלותה למקומה ועי"כ נשארים הקליפות מתים בלתי חיות וז"ס פ' שובו

בנים שובבים פי' כי אותם הבנים שמסר אל הקליפות בהשחתת הזרע ועי"כ נתלבשו תוך הקליפות ונעשו שובבים לכן עתה שובו בתשובה והסירו אותם הבני' השובבים בתוך הקליפות והשיבום אל הקדוש' כבראשונה. גם צריך שיתענה פ"ד ימים רצופי' כנגד שם של מ"ב שהוא סוד הזווג והטפה העליונה שהם מ"ב זווגי' והם פ"ד כי כל זווג כולל שנים כמבואר אצלינו במאמר בראשית דף א' וע"ש על מ"ש וכמה דדיוקנא דברית אזדרע במ"ב זווגין וכו' וטוב הוא שיתענה מ' יום הנז' של כל ימי השובבים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי' הפ"ד יום הנז'. גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת לצדקה קודם התפלה בכל יום מימי תעניותיו ויכוין לתקן מה שגרע וחסר מן הצידק העליון אל המלכות. גם צריך שיזהר משם ואילך שלא לשמש מטתו אלא אחר חצות לילה ולשהות על הבטן עד שיכלו כל טפות זרע ושלא להשיח עם האשה בדברי בטלה בעת הזווג.

עוד כונה אחרת בענין הפ"ד יום תכוין בהוי"ה דע"ב דיודי"ן במ"ב אותיות שבו כי זהו הנקרא טפה עילאה מיין דכורין מ"ב זווגין ומ"ב פ"ד.

אמר שמואל כך מצאתי כתוב ולא הבנתי הענין ובודאי שיש בו טעות ולא שלחתי את ידי בו וז"ל ג' יודי"ן ט"ל מ"ב ד' יודי"ן שם ב"ן הוא שתי הויו"ת חד רוחא דשדי בגווה ונשאר תמיד בה וז"ס פ' איזה ספר כריתות אמכם וגו' בסוד אין האשה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי ומתמלא במלוי יודי"ן. ע"כ מצאתי ואיני מבין הענין ונלע"ד לפרשו כי יה"ו דיודי"ן יש בו ג' יודי"ן והוא בגי' ט"ל ובג' אותיות עצמם נעשים מ"ב:

חלק מד

עוד מצאתי כתוב ממורי ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכב' זרע לבטל' ובעון הזה יש מיני' הרבה יש שחוטא ע"י מחשבה שמהרהר בעביר' ויצרו תקפו ורוא' קרי מאיליו בלי מעש' כלל ויש מי שמשמש בידו ומוציא קרי ויש מי שחושב באשה ומנאף בידו ומוציא קרי ויש מי שחושב בזכר ומוציא קרי ויש מי שמשמש ברוק פיו ומוציא קרי ויש שכשמנאף מכסה ראש העטר' בעור האבר שממשיכו למט' וזה נקרא מושך בערלתו. והתקון לכל זה הוא דע כי או"א הם זכר ונקב' למעל' העליונים והנה טיפת מיין דכורין של אבא הוא מ"ב אחד והוא שם יה"ו במלוי אלפין שהוא

בגי' ט"ל ועם ג' אותיות הרי מ"ב וכנגדו יש טיפת מ"ן באימא והוא מ"ב שני ושני מ"ב אלו הם פ"ד והנה כשחוטא במחשב' כנ"ל הנה הוא גורם להשחית טפות זרע או"א ארצ' שהם פ"ד ולכן יתענ' כנגדם פ"ד תעניות ויכוין שמה שגרם בעונו להוריד למט' שני מ"ב הנז' ע"י מחשבתו הנה עת' יכוין להעלותם למקומם למעלה ואם ממשמש ממש בידו במעשה או אם היה מהרהר וחושב בזכר צריך שיכוין בחמשה חסדים ובחמשה גבורות שהם מ"ד ומ"ן ויכוין בג' פעמים כ"ח אותיות מלוי המלוי שיש בכל הוי"ה מאלו השלשה שהם הוי"ה של ע"ב ושל ס"ג ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשממשמש בידו היה חושב באשה אז יכוין בשם אהי"ה באופן זה כי הנה באהי"ה פעמים אהי"ה יש בהם פ"ד אותיות ויכוין להעלותם למקומם והטעם הוא לפי שבחי' כ"ח של הוי"ה הוא בזכר ובחי' אהי"ה בנקבה כנודע. ואם כשמנאף היה מושך בערלתו ומכסה העטרה בעור כנז' יכוין ג"כ בשם אהי"ה כנז' אלא שהוא בבחי' מספרם והוא שיכוין כי אהי"ה פעמים אהי"ה הם בגי' אמ"ת וז"ס כלו זרע אמת וז"ס פסוק ותשלך אמת ארצה ויכוין בפ"ד תעניותיו להעלות פ"ד אותיות שבהם ואם כשמנאף ממשמש היה בידו ע"י רוק בפיו אז הפגם הוא בסוד זווג עליון שבפה שהם חיך וגרון זכר ונקבה ולכן בתעניותיו שהם פ"ד יכוין להעלות ד' אותיות אחה"ע שהם ג"כ בגי' פ"ד והם סוד מ"ן שבגרון אשר משם נמשך הרוק לתוך הפה כי בהם חטא באופן כי כל מיני העונות הנז' מספר תעניותיה' הם פ"ד אלא שכונותיה' הם חלוקי' כנז':

ובנוסחא אחרת מצאתי במש"ל שאם היה ממשמש בידו וחושב בזכר יכוין בה' חסדים ובה' גבורו' ובכ"ח אותיות וכו' וכאן מצאתי שתכוין לכ"ח אותיות מלוי המלוי של ע"ב ס"ג מ"ה שהם בגי' פ"ד ותכוין להמשיכ' אל נוקבא דז"א בהוי"ה דב"ן שבה ונלע"ד לקיים שני הנסחאות שצריך שיכוין כך כי בטפת הזכר שהם ה' חסדי' יש בהם ג' בחי' או בסוד ע"ב או בסוד ס"ג או בסוד מ"ה ויכוין להמשיכ' בהוי"ה דב"ן שבמלכות שהם ה' גבורות שבה. גם מצאתי כי כשהעון הוא במחשבה לבד אז הפג' הוא באו"א ולכן יכוין להוריד טפת מ"ב שהם דוכרין מאבא ולהעלות טפיי' שהם פ"ד מאימא ואם העון במעש' אז הפג' הוא בזו"ן אלא שיש חלוק שאם היה חושב

בזכר אז העון הוא בז"א ויכוין בג' פעמי' כ"ח הנז"ל ואם היה חושב באשה אז הפגם הוא בנוקביה ויכוין באמת הנז"ל להמשיכ' מן ז"א הנק' אמת אל נוקביה ואז יהיה כלו זרע אמת:

אמר שמואל כך לשון מורי ז"ל שהנה התקוני' הנז' נתנם הרב הגדול זלה"ה לאדם אחד לפני מורי ז"ל וצוהו על כל הנז"ל ואח"כ נתן לו כונה אחרת עצומה הלהוציא הטיפות ההם (נ"ל שצ"ל מן הקליפה ולהכניס') בקדוש' כאשר נבאר בע"ה וז"ל אח"כ אמר מורי ז"ל לאיש הנז"ל כי כבר נשלם לתקן ענין עון הקרי אמנם נשארו עדיין תשעי' ניצוצות של נשמות של קרי אשר היה צריך לתקנם ולהסיר' מתוך הקליפות ולהחזיר' אל הקדושה וא"ל שכשאומר מזמור יושב בסתר עליון בעת שכיבת הליל' כמבואר אצלינו שיכוין בשלשה תיבות של אלי"ך ל"א יג"ש כונ' זאת כי ס"ת שלה' הם **שכא** והאותיות הקדומות להם הם **יגל** שם של מ"ב כנודע ויכוין כי שם **יגל פזק** הוא ביסוד ויכוין להעלות עם שם הזה את הש"ך ניצוצין הידועי' שהם כמנין נער שהם סוד הדיני' ועם הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות עמה' ניצוצות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנז' להעלות' ביסוד העליון ואז היסוד ישפעי' במלכות ויחזרו להתתקן עת' ולהיות בסוד זכר ונקבה מה שלא היו מתחלה אלא בסוד זכר לבד בלתי נקב' אח"כ יכוין באותיות הנשארות שה' א"ל מן אליך וי' מן יגש והם בגי' מ"א ותכוין בהם למ"א אותיות שיש בשם אהי"ה דיודי"ן בפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי אח"כ יכוין בר"ת של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"י והוא מ"א אותיות שיש באהי"ה דאלפי"ן ע"ד הנז' ותכוין להעלות כל הנז"ל בכח שני אלו האהי"ה הנז' שהם מ"א אותיות ומ"א אותיות:

אמר שמואל נלע"ד ג"כ לצרף השני מ"א הנז' עם ב' הכוללי' שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"ב זווגים כפולים שהם פ"ד כנלע"ד אח"כ בלילה האחרת א"ל מורי זלה"ה שכבר נסתלקו ע"י הכונה ההיא י"ב ניצוצות מתוך הקליפות ונתקנו ולא נשארו אלא ע"ח נצוצות לבד אמנם אלו הע"ח נצוצות צריך טורח גדול להסירם מתוך הקליפות והטעם הוא לפי שהם בחי' נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש שלכל הנצוצות של הנשמות ההם כולם שיצאו ממנו ע"י הקרי

והם בחי' ג' שמות ההוי"ה שהם בגי' ע"ח כמנין מזל"א לפי שהם בחי' הנז' כמבואר אצלינו לעיל ביחוד של שם שד"י וע"ש וא"ל שיכוין בעת השכיבה כשאומר פ' אלף ורבב' מימיניך יכוין בג' תיבות אלו כונ' זו והוא כי ר"ת של ג' תיבות אלו הם מ"ז והם כנגד שם הוי"ה ואהי"ה ותכוין לחברם ולזווג' וע"י זווג זה תוכל להכניע הקליפות המעכבי' את הניצוצות הע"ח הנז' ולהעלותם משם אח"כ תכוין בס"ת של ג' תיבות הנז' שהם בגי' ק"ה והם ז"פ י"ה שיש בשני שמות אלו בזה האופן כי בהוי"ה יש ג' פעמים י"ה באופן זה כי ב' אותיות ראשונות הם י"ה ואח"כ היו"ד במלואה הרי י"ה שני. וה"י שנית במלואה הרי י"ה ג' ובשם אהי"ה ג"כ יש ד' פעמים י"ה בזה האופן ה"י א' במלואה וה"י שנית במלואה הרי ב' פעמים י"ה גם אם תחבר י' של אהי"ה עם ה' ראשונה הרי י"ה ותחזור לחברם עם ה' אחרונה יהיו ב' פעמים י"ה אחרי' הרי ד' פעמים י"ה באהי"ה וג' בהוי"ה הרי ז' פעמים י"ה שהם ק"ה ואמנם בשם ההוי"ה אין היו"ד שבה יכולה להתחבר רק עם הי' א' בלבד ולא עם ה' השניה כי יש אות ו' מפסיק בינתים. אח"כ תכוין כי ז"פ י"ה אלו הם בגי' על"ה וגם תכוין באותיו' הקודמו' אל הס"ת שהם לב"ן שהם סוד הקליפות הנק' לב"ן ונב"ל ותכוין כי העלה הנז' יהיה נובל עתה ויתפרדו אלו הנשמות הנקשרי' באילן הטומאה ויהיו עלה נובל משם וזה בכח שם הוי"ה דמלוי יודי"ן שהוא בגי' ע"ב ועם עשר אותיותיו הם בגי' פ"ב כמנין נב"ל וגם הוא ב' פעמים אל"י אל"י שביארנו לעיל באותיות אליך לא יגש וע"י זה יהיו עלה נובל. אח"כ תכוין אל אותיות הנשארות והם ר"ב מן ורבבה וימי מן ממניך שהם בגי' בס"ר ותכוין לחברם בקדושה ולהביא' שם ותכוין שעתה מתחילים להיות בקדושה בבחי' בוס"ר ואח"כ יתוקנו בבחי' ענ"בים גמורים כמו שנבאר והיותם בוסר הוא ע"י ה' הויו"ת דחסדים וה' הויו"ת דגבורות אשר בדעת שהם בגי' ר"ס ועם ב' הכוללים הרי בס"ר. אח"כ תכוין כי ר"ת של עלה נובל בוסר הם ענ"ב ועם ר"ת של יפול מצדך הם י"ם הרי ענבי"ם ותכוין שעת' יהיו בקדוש' בבחי' ענבי' גמורי' וזהו ע"י ב' שמות של אלהי"ם שהם בגי' ענבי"ם

אח"כ. א"ל מורי ז"ל כי ע"י זאת העונה הנז' נסתלקה בחי' נשמה לנשמה שלהם מתוך הקליפה ועדיין נשארו נשמה ורוח ונפש שהם בחי' ג' הויו"ת שהם בגי' ע"ח

וא"ל שיכוין בעת השכיבה בברכת המפיל חבלי שינה באופן זה תחלה יכוין בג' הויו"ת שהם בגי' מזנ"א כמנין ע"ח וצריך לחברם ולשלבם יחד שלשת' ויכוין בג' יודי"ן שבהם שהם ל' של המפיל והג' ההי"ן הם י"ה של המפיל והג' ווי"ן שהם י"ח בגי' הם ב' אותיות מ"פ של המפיל כי מ' בא"ת ב"ש היא י' והפ' הוא סוד ח' פעמים י' שהם שיזונים הרי י"ח בשתי אותיות מ"פ ולפי שעיקר אלו הם ג' ווי"ן וסוד הוא"ו היא פ' בא"ת ב"ש לכן סוד ג' ווי"ן אלו הם רמוזים בפ' של המפיל. והג' ההי"ן אחרונות הם ג"כ י"ה הנז' של המפיל. אח"כ יכוין למלאת ג' הויו"ת הנז' בע"ב ס"ג מ"ה בסדר הזה עצמו ויכוין כי הג' יודי"ן הם ל' של חבלי והג' ווי"ן הם י"ח של חבלי. והג' דלתי"ן הם י"ב של חבלי. אח"כ בג' אותיות ה"י ה"י ה"א יכוין כי ג' ההי"ן הה"ה הם י"ה של שינה והשלשה אותיות יי"א הם כ"א הם ש' של שינה שהיא בא"ת ב"ש ב' ואות נ' של שינה היא בא"ת ב"ש ט' הרי י"א ועם י' של שינה הרי כ"א. אח"כ ג' אותיות וי"ו וא"ו וא"ו תכוין כי הם בגי' מ"ח והוא חיבור שם הוי"ה ואהי"ה ועם כללותם ורמוזים במלת ע"ל באופן זה כיע' של ע"ל נחלפת בא"ת ב"ש בז' והרי ע"ל בגי' ל"ז. אח"כ ע"ל במ"ק הוא עשרה ועם ל"ז הרי מ"ח עם הכללות. אח"כ ג' צרופים ה"י ה"י ה"א האחרונות והם בגי' ל"ו והוא ע"נ מן עיני ובא"ת ב"ש הם ז"ט וב' יודי"ן של עיני הרי ל"ו. גם תכוין כי עי"ני בגי' ק"מ כמנין מלוי של אהי"ה דיודי"ן וצוהו שלא לכוין ברכה זו ע"ד זה אם הוא ליל ר"ח. אח"כ בלילה האחרת א"ל כי להיות שאלו הע"ח ניצוצית הם מושרשים מאד בקליפות שהיה צריך תקון וטורח גדול להוציאם משם וצוהו שבלילה ההיא בעת השכיבה יכוין בג' תיבות האלו והם ותנומה על עפעפי באופן זה כי נודע שהעינים הם שם יהו"ה והעפעפים הם שם אדנ"י והנה עתה צריך להוריד ע"ח אלו למטה אצל המלכות ולהוריד' מסוד שם יהו"ה אל שם אדנ"י ונודע הוא כי אדנ"י במלואו הוא תרע"א שהוא תרגום של שער ותכוין כי עתה ירדו ע"ח אלו אל השערים למטה והוא סוד פ' אז ירדו לשערי' עם ה' ותכוין בפ' אז לחם שערי' כי ע"ח הנז' הם בגי' לחם והם ירדו עתה למטה אל השערי' ותחלה תכוין בג' שמות אדנ"י אדנ"י אדנ"י והם בגי' קצ"ה והם בחי' נקודת ציון שבמלכות שהוא היסוד שבה ותכוין להמשיכ' שם וז"ס קצה השמים כי השמי' בגי' שצ"ה שהם ג' מלויים של

אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן וג' כללותם ואלו הם בחי' חותם שבמלכות שבקצה התחתון שלה שהוא היסוד שבה כי ג' אהי"ה עצמם דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן הם בגי' חותם ועם הכולל הם תנ"ה בסוד אשר תנה הודך על השמים כי אשר היא הבינה כנז' בתקונין בסוד אשר הוצאתיך מארץ מצרי' וגו' וממנה נמשכים ג' אהי"ה שהם בגי' תנ"ה אל המלנות להעשות בה חותם כמנין תנ"ה ומלוי החות' הזה הוא בגי' השמים כנז' וזהו אשר תנה הודך על השמים וגם המלכות במ"ן אשר בחותם זה שלה שם ב"ן והנה תכוין באומרך ותנומה שהוא חותם ב"ן כמנין ותנומה. ותכוין להמשיך ע"ח הנז"ל בחותם הנז' ותכוין לנקד ג' שמות הנז' בי"ב נקודין שיש בפסוק **צֶדֶק צָדֶק תִּרְדּוֹף לְמַעַן תִּחְיֶה** כנז' בסדר זה **אדני** הא סגול כלו כמו ארבעה סגול שיש בצדק צדק **אדני** הב' הם חירי"ק שב"א חולם בג' אותיות ראשונות וב' נקודות שב"א ופת"ח של למען הם ביו"ד של אד"ני **אדני** הג' הם ד' נקודים של עץ תחיה. והם פת"ח חירי"ק שב"א סגול והטעם הוא כי ג' שמות אלו הם ג"כ בגי' צד"ק עם הכולל ותכוין להסתר מחרון אף ה' ע"י צדק זה בסוד בקשו צדק בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף ה'. אח"כ תכוין למלאות במלוייהם והנה ג' פעמים תרע"א הם בגי' ב' אלפים וי"ג ותכוין לנקד ד' אותיות הפשיטות לבד שבכל שם מן השלשה והם י"ב נקודין שיש בפסוק **אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם יְהוָה** ואמנם מה שתכוין בזה הוא כי כבר ידעת מ"ש בזוה' בפ' וארא דף כ"ז ע"א בענין אותם הי"ג יאורין והאלף יאורין ושם ביארנוהו וע"ש היט' איך בנה"י של הזכר יש ב' אחוריי' והם ב' פעמים תצ"ט ופלגא מכאן ותצ"ט ופלגא מכאן ואם תחבר עמהם הי"ג יאורין יהיו תק"ה ופלגא מכאן ותק"ה ופלגא מכאן כמנין שם אבגית"ץ וכן בנה"י שלה יש במספר הזה נמצא שכלם הם ב' אלפי"ם וי"ג והוא סוד ועושה חסד לאלפי' כי שם אביגת"ץ עם היותו רומז בשם מ"ב שהוא גבורה הנה הוא בחי' ספירה החסד כנודע והנה ביארנו איך נרמז כאן ב' שמות אבגית"ץ למעלה בנה"י שלו ושנים אחרי' בנה"י שלה וד' פעמי' שם זה הוא בגי ב' אלפים וי"ג הרי איך שם אבגית"ץ שהוא חסד ניתן באלו האלפי' וזהו ועושה חסד לאלפים ואעפ"י שהם ב' אלפים וכ"ד אין אנו מונים רק הי"ג בלבד שהם הראשי' והשרשי' של היאורי' כלם ותכוין כי ג' פעמים אדנ"י במלואו שהם ג"פ תרע"א הם ב'

אלפי' וי"ג ותכוין להורידם מן אלו העליוני' שבזכר אל נה"י שבנקבה שהם ג' פעמי' תרע"א בסוד אז ירדו לשערי' וכל זה תכוין בשתי תיבות ע"ל עפעפ"י באופן זה כי ע"ל עפעפ"י בגי' ת"י ואם תחלפם בא"ת ב"ש יהיו שם אחד קדוש וזהו **זַךְ זָו זוֹם** והוא בגי' צ"ג ועם מלת ותנומה שהוא בגי' תק"ז סך הכל בגי' אלף ועשרה ועם ג' התיבות של ותנומה על עפעפי הרי אלף וי"ג והם האלף וי"ג יאורין הנז"ל וצריך שתכוין כי שם ז"ך זוזו"ם הוא שם קדוש ונקוד' הם פתח חיריק נקוד של זית וז"ס של שמן זית זך וארבע אותיות זוז"ו הם ניקוד של יצרתי שבפסוק עם זו יָצַרְתִי לי׃

אח"כ בליל' האחר' היתה ליל ר"ח וא"ל שאין לכוין בליל ר"ח כונ' הברכ' ע"ד הנז"ל רק בכונה האחרת והוא שתכוין בשם שד"י במלואו שהוא תתי"ד והוא בגי' רא"ש חד"ש וא"ל כי בכל יום שאירע בו ר"ת צריך לכוין בו כונה זו הנז' אעפ"י שלא יהיה צריך לתקון עון הנז' רק כונ' זו היא צריכ' לכל אדם לכוין כונה זו בכל ר"ח לעול' ויכוין כך בכל רגע ובכל שעה שביו' ר"ח אמנ' עתה יכוין כונ' אחר' ג"כ והו' לצורך תקון הע"ח נצוצו' הנז"ל וזו היא שיאמ' בעת שכיבתו קודם פסוק בידך אפקיד רוחי יאמר פ' **וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו** ושיכוין בו כי בפסוק זה רמוזים אותם תלת עלמין הנז' באדרת נשא שהם בתקון א' דדיקנא דעתיקא הא' הוא סוד אלף אלפין והב' הוא נז' אלפין והג' הוא צ"ו אלפין בסדר הזה כי תיבת יתקדשו הם אותיות יתקד"ש והוא שם שד"י במלואו וזהו יתקד"ש שד"י ת"ק כי ת"ק הוא מלוי של שד"י והנה זה עולה תתי"ד וכאשר תצרף עם זה תיבת א"ל הנז' בפסוק הזה במלויו שהוא אל"ף למ"ד עם תתי"ד יהיה הכל אל"ף עם הכללות וזה רומז אל עולם הראשון שהוא אל שד"י במלוייהם שהם אלף והעולם הב' שהוא נ"ז הוא נרמז בתיבות אל יהו"ה שבפסוק שהם בגי' נ"ז והעולם הג' שהוא צ"ו תכוין בר"ת של 'פן 'יפרוץ שהם בגי' צ' ועם ו' של יתקדשו הרי צ"ו והוא סוד אל אדנ"י שהוא בגי' צ"ו אח"כ תאמר פ' **ובני דן חשים** ותכוין כי חשים חסר ו' וס"ת הם **ינם** והם מאה והוא שם אדנ"י שהוא בגי' ס"ה ול"ד אותיות של מלויו ועם הכולל הם מאה ור"ת ובני דן חשים הם בגי' ח"י ותכוין להעלות הנצוצות אל היסוד הנק' ח"י להחיותם וגם זה תכוין במלת ובני שהוא בגי' חיי"ם ותכוין להעלות' מן הנחש שהוא בגי' חשי"ם וזה יהיה ע"י שם

יוד הא ויו הא שהוא בגי' ד"ן. **אח"כ** בלילה האחרת א"ל שיכוין קודם שיאמר סדר השיכבה בשם **תגעץ** ותחלה יצרפיהו בצרוף **תע גץ** ות"ע הוא ע"ב ק"ל וע"ב קד"ם וב"ן שכל זה הוא בגי' ת"ע ויחבר עמהם ג"פ א"ל א"ל א"ל שסודם מג"ן והם ג"ץ הנז' ונקודו הוא מפ' **אנכי מגן** לך **תע גץ** הם אנ מאנכי **וגץ** הם מ"ג ממגן אח"כ תצרפהו בצרוף **תגעץ** ונקודו של ת"ג מן פ'. גת דרך ה' לבתולת בת יהודה וניקוד ע"ץ הוא חי בסוד עץ חיים וכונת הענין הוא במה שהודעתיך כי כתר דאבא הם טעמים וט"ס דאבא הם נקודות וכתר דאימא הם תגין וט"ס דילה הם אותיות וב' הכתרים דאו"א הם בגרון דא"א והנה מה שאמרנו כי כתר דאימא הם תגין הענין הוא כי הנה כאשר אנו רוצים לקרוא שם אל הנקודות להכיר אותם הוא בהכרח להזכירם ע"י אותיות כגון נקודה זו ֶ נקראת סגול ונקודה זו ִ נקראת שב"א וכיוצא בזה בשאר הנקודות והנה אלו האותיות אשר הם שמות אל שתי הנקודות מן הנקודות שבט"ם אחרונות של אבא הם בכתר של בינ"ה וא"ו נקראים תגין וכמו שהודעתיך פירושו כי האות עשוי' בצור' תגין כזה ?**ב** שזו היא אות ב' עשויה כצורת תגין גם הנקודות של אבא הה האותיות של הטעמי' כזה ?**זרקא** שהם אותיו' זרקא וכיוצ' בזה וכן הענין בטעמים עצמם שהם אותיות כצורת עגולי' כזה ? שהיא צורת ב' וכיוצ' בזה.

ונחזור לענין כי האותיו' אשר בכתר של אימא אשר הם צורת האותיות של הנקודות אינם רק אותיו' של שב"א סגו"ל אשר הם בגי' תג' והענין הוא כי הנה אבא איחד במזל השמיני דדיקנא דעתיקא וכשתמנה מתקון הח' עד הי"ג יש ששה תקוני' וכשתחלק' באבא יהיו תקין הח' בכתר והט' בחכמה והי' בבינה והי"א בדעת והי"ב בחסד והי"ג בגבורה וכבר ידעת כי אימא נפקת בין תרין דרועין דאבא בין חסד לגבורה ונמצאו חו"ג דאבא ע"ג כתר דאימא לפי שכתר דאימא הוא בת"ת דאבא וכבר ידעת כי נקודות חו"ג הם סגול שבא נמצא כי אימא אין לה קבלה רק מאלו השני' שעל ראשה ואותיות של אלו הב' נקודות שלהם הם הנעשי' תגין אליה והם הכתר שלה. גם נתבאר בסדר הי"ג מדות כי תקון הח' הנקרא מזלא הוא יסוד של הכתר ועד"ז הולך ממטה למעלה ונמצא כי ונק"ה שהוא מזל הי"ג האחרון הוא חסד של הכתר הרי כי במקום שמסתיימי' י"ג תיקוני דיקנא שלהם חו"ג של הכתר דדיקנא עילאה

שם מתחיל כתר אימא ולכן מזל הי"ג אחיד בה אימא ולפי שאימא היא נקבה לכן גברה נקודת הנקבה שהיא שב"א וקדמה אל נקודת הזכר שהוא סגו"ל. ובתיבת ע"ץ תכוין אל כללות הבינה ששם האותיות עצמם ושם הוא אה"יה דיודי"ן שהוא בגי' ע"ץ והנה פרטיות שם זה הוא בחו"ב של אימא כי בז' תחתונות שבה הוא שם ס"ג כנודע. והרי נתבאר כי איתיות שב"א סגו"ל הם בכתר דאימא שהם ת"ג על חו"ב שבה ששם הוא אהי"ה דיודי"ן שהוא בגי' ע"ץ **תגעץ** ת"ג על ע"ץ. אח"כ תצרפהו בא"ת ב"ש ויהי' **ארזה** והו' בנקוד פסוק (צפני' ב') כי ארזה ערה והוא סודו ממש כי ע"י שם זה ערה את ארזה והוא בגי' רי"ג והענין הוא שתכוין בע"ב ק"ל שהוא השם ברבועו העולה ע"ב וגם תרבע השם במלוי אלפ"ין העולה ק"ל. והנה ע"ב ק"ל בגי' רב ועם עשר אותיות ההו"ה הרי רי"ב ועם הכללות הרי רי"ג. אח"כ תצרפהו צרוף רביעי והוא **תץ גע** וניקוד ת"ץ יוצא מן פסוק תנור וכירים יותץ קבוץ וקמץ של יותץ ונקוד ג"ע יוצא ממלת עוג מלך הבשן סגול סגול מן מלך והענין הוא כי תחלה יכוין כי אותם הג' עלמין הנז' בריש אדרת נשא שהם בלע יובב חשם כמבואר אצלינו הנה העליון נקרא תנור והוא סוד הנה יום ה' בא בוער כתנור כי שם התעוררות כל הדיני' והוא סוד אלף אלפין רבוא כנז' שם באדרא והם סוד אלף יומין דחול ולכן קראו הפסוק יום ה'. והשני עולמות אחרים נקראי' כירים כי הם דיני' יותר חלשים והנה נתיצת אלו הדינים של תנור וכירי' הוא ע"י שם ת"ץ הנז"ל כמו שנבאר וזש"ה יותץ וצריך לכוין בת"ץ מן אבגית"ץ אשר על ידו תהרוס ותנתוץ כל הדינים הנמשכי' מאלו העולמות והנה סוד כל זה הוא במה שידעת כי ג' יחודים הם שהם הוי"ה אהי"ה יהו"ה אלהי"ם יהו"ה אדנ"י. וביאורם הוא הוי"ה ואהי"ה כתר ז"א עה כתר נוקביה. ויה"וה אלהי"ם מוחין דז"א עם מוחין דנוקביה. והוי"ה אדנ"י הם ז' תחתונות דז"א עם שבעה תחתונות דנוקביה. וג' יחודים אלו הם בגי' נ"ר וכלם הם בזווג זו"ן וכנגדם נ"ר ב' למעלה בזווג או"א ממש עד"ז וז"ס חיוב האדם להדליק בכל ליל שבת שתי נרות לרמז אל ב' זוגי' אלו שהם זווג דאב' באימ' וזווג דז"א עם נוקביה והנה ממש כנגד ב' אלו דקדושה יש בקליפה ולכן הוא חובה להדליק ב' נרות אלו בקדושה כדי שיכבו ב' נרות של הקליפות כנז' בזוהר בר"מ בענין כוכב שבתי המושל בשבת והנה

ב' פעמים נ"ר הם ת"ק וצריך להסיר העשרה מהם וישארו ת"ץ בלבד ובזה הוא סוד נתיצתם והענין הוא כי הנה ענין נ"ר זה הם סוד רמ"ח איברים כנזכר ברב ספרא בפ' תרומה והנה השנים היתרי' הם נפש ורוח של רמ"ח איברים אלו שהם ר"ת נ"ר נפש רוח ונמצא כי הרמ"ח איברי' עם נפש ורוח הם נ"ר והנה ביארנו שהם ב' נרות והנה כאשר נחלק הת"ץ לשנים יהיו רמ"ה המ"ה ומה שהיו תחלה נ"ר נ"ר יהיו עתה רמ"ה רמ"ה פי' כי כשתסיר מן מלת נ"ר נפש רוח ישארו רמ"ח ואח"כ תסיר ג' אלפין שהם ר"ת של אהי"ה אלהי"ם אד"ני ישארו רמ"ה בלבד ובזה הוא נתיצת כל הקליפות וז"ס פסוק ה' רמה ידך בל יחזיון כי כאשר יוסרו בחי' אלו מן הנ"ר וישארו רמ"ה בלבד אז הקליפות בל יחזיון ויתבטלו וזהו הטע' שהיה אומר שלמה המלך ע"ה פסוק זה בלכתו אל הררי חשך כנז' בסבא דמשפטים ולפי ששלשה שמות אלו כלם הם מסטרא דנוקבא כנודע ומשם הוא אחיזת הקליפות לכן אנו מסירי' הראשים שלהם כי עי"ז יותץ הקליפה וישאר רמ"ה בלבד וזהו תכוין במלת ת"ץ ובמלת ג"ע צריך לכוין כי הוא שם ס"ג אשר בז' תחתונות של הבינ' כנז"ל ועם עשר אותיותיהם ג"ע כנז' בתקונין וי"ש ג"ע בהרים ויעשנו וז"ס וג"ע בכל אשר לו פירוש ואולם שלח נא ידך שהיא היו"ד שהם עשר אותיות ההוי"ה ותצרפ' עם ס"ג ואז יהיו ע"ג ובזה וגע בכל אשר לו:

והנה ענין גע זה הוא סוד עוג מלך הבשן וצריך לבאר לך ענינו כדי שתכוין בו היטב. דע כי הנה כמו שביארנו איך יש בחי' ז"א והוא כולל שני פרצופי' פרצוף אחד מראשו עד החזה שלו ופרצוף ב' מן החזה ועד רגליו והם נקרא ישראל ויעקב ושניהם נקראי' פרצוף אחד וכן יש במלכות שהיא נוקבא דז"א פרצוף אחד וכוללת ב' פרצופין ועומדי' באחורי ז"א כנודע והם פרצוף אחד מכנגד ראש ז"א עד החזה ופרצוף שני מכנגד החזה שלו ועד רגליו ואלו נקראי' לאה ורחל וז"ס פסוק ואהב יעקב את רחל כי יעקב ורחל שוים ממש והם זה כנגד זה והנה נודע כי באחוריי' של ז"א נאחזים דיני' וגבורות ויש שם כנגדו באחוריו בחי' ז"א אחד והוא נקרא עבד של ז"א הראשון נקרא עוג מלך הבשן והוא אליעזר עבד אברהם והוא כולל ג"כ ב' פרצופין כדוגמת הז"א הראשון שבצד הפני' וכן באחוריי' של הנקב' יש ב' פרצופין

אחרים כנגד לאה ורחל ונקראי' שתי השפחו' והם זלפה ובלה' וכמו שהנוקב' דצד פנים נקראת בלשון שנים לאה ורחל גם השפחות שתי' זלפה ובלהה וכמו שהז"א עם היותו שנים נקרא אחד בלבד גם העבד הנז' נקרא אחד אעפ"י שהוא שנים והנה ג"כ כמו שיש בז"א הנקרא יעקב אנו אומרי' שיש לו ארבעה נשים שתים גבירות ושתים שפחות שהם לאה ורחל בלהה זלפה כן העבד הזה יש לו ארבעה נשים שתי' גבירות ושתי' שפחות כי כח אלו קשור באלו ועל אלו נאמר וכל אחוריה' ביתה כי הכל הוא בקדושה ולכן עבד זה אינו כשאר העבדים שהם שאר האחוריי' שיש בכל הקדושה למטה מאלו כי כל שאר האחוריים הם קליפות עבדים ארורי' בסוד ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו. אבל עבד הזה שהוא האחוריי' של ז"א יצא מכלל ארור ונכנס בכלל ברוך כמ"ש ח"זל על פסוק ויאמר בא ברוך ה' והנה פסוק זה אמר לבן אותו שהוא סוד לבנון אבא עילאה אבי ארבעה נשים שהם לאה ורחל זלפה בלהה אשר נתנם ליעקב מצד פנים וכנגדו ניתן לעבד הזה כנגד האחו' וז"ס פסוק כי רק עוג מלך הבשן הנה ערשו ערש ברזל שהם ר"ת בלהה רחל זלפה לאה אשר אלו הם נשותיו והם בחי' המטה והערש שלו והבט וראה איך בתיבת ברז"ל הוזכרו בלהה עם רחל וזלפה עם לאה כי כן הסדר. גם התחיל בשפחות תחלה כי היותר קרובים אל העבד הנז' שהוא עוג הם השפחות גם הקדי' תחילה רחל ושפחתה כי שם עיקריות וכח האחוריי' וז"ס מ"ש הנה הוא נשאר מיתר הרפאי' כי נשאר ויצא מכלל יתר העבדי' הארורי' ונכנס בכלל ברוך והנה כל הנקבות הם הוי"ה דההי"ן שהוא ארבע אמות רחבו והם ד' אותיות ההוי"ה ותשע אמות ארכה שהם ט' אותיות המלוי דההי"ן והנה אמרו הלא היא ברבת בני עמון הענין הוא כי הנה נודע שנה"י של הבי' הם הנכנס ' בסוד מוחין בז"א וכבר נודע כי ז' תחתונות של בינה הוא שם ס"ג אבל ב' עליונות שלה שהם חו"ב שבה הם אהי"ה דיודי"ן והנה כאשר מתפשטת בינה בז"א אינו אלא ג' אחרונות שלה ששם הוא ס"ג כנז' ועם עשר אותיותיה' ע"ג הנה כמו שמפנימיות הבינה נאצל פנימיות ז"א כן מן האחוריי' של שם ס"ג הנז' של הבינה העול' ע"ג כנז' משם נאצל אחורי ז"א שהוא העבד הזה ולכן נקרא עוג מלך הבשן חסר ו' ולפעמים נק' עוג מלא ו' לרמוז כי הוא בחי' הוא"ו כי גם ז"א נקרא ו' כנודע גם בזה תבין למה

נקרא עוג מלך הבשן אליעזר עבד אברהם כנז"ל כי גם שם אליעזר נמשך משם ס"ג כמו שהודעתך ביחוד אחד שפירש לי מורי ז"ל עם ר"א בן הורקנוס וע"ש והנה שם ס"ג הזה הנקר' עוג כנז' הנה שרשו הוא בבינה אשר השרש שלה הוא אהי"ה דיודי"ן כנז"ל והוא בגי' נע"ם בסוד ויהי נועם ה' אלהינו כמבואר שם והנה כנגד אחורי שם זה ביארנו ששם הוא רבת בני עמון שהוא היפוך נועם כמבואר בספר הזוהר בס"ת פ' וירא כי עמון דרגא דאתכסייא וכו' והנה כמו שז"א יונק מן נועם העליון כן העבד הזה יונק מן עמון העליון וזש"ה הלא היא ברבת בני עמון ולסבת גדולת העבד הזה הי' משה ע"ה מתיירא ממנו ויאמר לו אל תירא אותו. ונחזור לכונתינו כי צריך לכוין באותיות ג"ע אל כל הנז' אשר שם הם האחוריי' העליונים אשר משם נשתלשלו ג' עולמות הנז"ל הנז' בריש אדרת נשא והם סוד תנור וכירים יותץ ע"י אותיות ת"ץ כנז' גם תכוין להכניע גבורות ודינים עוג זה ולמתקם ולהסיר משם נשמות הע"ח ניצוצין הנז' ר"ל נפש רוח שלהם בסוד נ"ר הנז' שהוא ר"ת נפש רוח כנז"ל. **אח"כ** בלילה האחרת א"ל שקודם שישכב יאמר פסוק **נְשַׁבֵּעַ יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם** ושיכוין בו ממטה למעלה ויתתיל לכוין בס"ת של **דברת"י מלכ"י צד"ק** שהם בגי' ק"ך צירופי שם אלהי"ם כנודע. אח"כ תחבר עמו ל' של על ויהיו ק"ן ויכוין באהי"ה דמלוי ההי"ן. אח"כ יכוין בס"ת את"ה כה"ן לעו"לם עם הכולל שלהם והם בגי' צ"ו שהוא העולם השלישי מן הג' עולמות הנז"ל ביחוד הקודם לזה והוא עוד א"ל אדנ"י שהוא בגי' צ"ו והרי נרמזו עתה בפ' הזה ג' שמות אהי"ה אלהי"ם אדנ"י אשר ג"כ נתבארו לעיל בסוד נ"ר ותכוין להמתיק' ע"י החסד הנרמז באומרו אתה כהן לעול' שהוא החסד הנקרא כהן. אח"כ תכוין בס"ת של נש"בע יהו"ה ול"א ינח"ם שהוא שם גדול וקדוש ועיקר כל הכוונ' צריך שתכוין בשם זה שהוא **עִהָאִם** ונקודו מן הפסוק ההוא נשבע ה' ולא ינחם ושם זה בגי' קי"ו ותכוין כי הוא סוד בפ' נח נח הנז' בפסו' אלא תולדות נח נח וגו' והם סוד ונח מצא חן והם ב' הויו"ת ע"ד מלוי זה **יוד הי ואו הה** שהיא בגי' נח ותכוין להוציא נשמת הע"ח ניצוצין ע"י היו"ד שבמלוי ה"י ראשונה וע"י האלף שבמלוי הוא"ו להוציא הרוח וע"י הה' שבמלוי ה"ה להוציא הנפש. אח"כ תחליף זה השם בא"ת ב"ש והוא **זצתי** והוא בגי' אבגית"ץ עם הכולל ותכוין כי ע"י

שם אבגית"ץ שהוא בגי' תק"ו נתצים ונהרסי' הדינים כמו שביארנו לעיל בסוד תנור וכירים יותץ ביחוד שעבר. אח"כ תכוין בר"ת נשבע יהוה ולא ינחם שהוא בגי' ע"ו שהוא שם ע"ב דיודי"ן ועם ד' אותיותיו הרי ע"ו.

אח"כ בלילה אחרת א"ל שקודם שישכב יאמר פ' נעברה נא בארצך האמור במלך אדום בפ' חקת ושיכוין כי ר"ת נעב"רה נ"א בארצ"ך הוא ק"ב כמנין ג' מלויים של ע"ב ס"ג מ"ה ור"ת של לא נעבור בשדה הם פ"ב כמנין ע"ב ועשר אותיותיו ור"ת של לא נעבור בשדה ובכרם הם פ"ח שהם שם מ"ה דאלפי"ן ותכוין באות א' שבתוך הוא"ו שהוא שם אהי"ה ברבועו העולה מ"ד גם שם מ"ה אחר שיוסר אות א' ממנו ישאר מ"ד הרי ב"פ מ"ד הם פ"ח ותכוין כי מ"ד של אהי"ה הוא החיות של מ"ד דאלפי"ן ור"ת של ול"א נש"תה מ"י בא"ר הם צ"ח והם מלוי של ע"ב דיודי"ן שהוא בגי' מ"ו עם שם ב"ן שהוא בגי' צ"ח והם סוד מים זכרו' ומים נקבות ור"ת דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאל הם בגי' קנ"ה ועם הכללות הוא בגי' קנ"ו כמנין יוסף והכונ' היא כי יש שתי נקודות פנימיות אחת בזכר ואחת בנקבה והנה יוסף הוא יסוד שבזכר ואינו אלא קנ"ה כי הנקוד' הפנימית נעלמת וכן יש נקודה אחרת ביסוד שבה והוא בר"ת עד אשר נעבור גבולך והם ר"ת בגי' קכ"ד ועם הכולל בגי' קכ"ה והם החמש גבורות שביסוד הנקב' שהם ה' פעמי' כ"ה כ"ה וחסר עדיין נקוד' הפנימית הנעלמת שבה אשר עמה יהיה בגי' קכ"ו כמו שם אדנ"י ברבועו כזה א' א"ד אד"נ אדנ"י. אח"כ תכוין בד' תיבות אלו והם מי באר דרך מלך וכאן תהיה עיקר כונתיך ותכוון כי ר"ת מי בא"ר דרך הוא **מֵבְ**"ָד והוא שם קדוש ונקודו בנקוד האותיות עצמם ובגי' הוא מ"ו כמלוי שם ע"ב דיודי"ן אח"כ תכוין בשם אחד קדוש והוא **בְּמֵיאֶ**"ָך ונקודו הוא מר"ת נשתה מי באר דרך ותכוין לצרפו כזה **בם יאר** וב"מ הוא שם מ"ב ויא"ר עם כללותו הוא סוד ע"ב ק"ל עם עשר אותיות ההוי"ה ייאלפי"ן הרי רב"י (א"ש עם הכולל). אח"כ תכוין באר והם ב' יחודים הנודעי' שהם יה"וה אלהי"ם יה"וה אדנ"י ודרך הם ב' פעמים היחיד הנז' של יהו"ה אלהי"ם שהיא שני פעמים יב"ק. אח"כ תכוין מ"י בא"ר שהוא בגי' אברהם ה' פי' כי אברה' היא רח"ם של האשה ובה ה' גבירות הנקרא מי באר עצמה אשר שם הוא דרך המלך שהוא ז"א בסוד דרך גבר

בעלמה מהו דרך המלך. אח"כ תכוין בס"ת מ"י בא"ר דר"ך שהם ירך ותכוין כי יש ה' חסדים וה' גבורות והם עשרה הויו"ת ומכפר' קלק"ל והם בדעת הזכר אבל בדעת הנקב' אין שם רק ה' גבורות והם ק"נ ארת וע"י זווג הזכר נותן בה החמש' חסדים אשר עמה' הם בגי' ס"ר והוא סוד וירא ה' כי סר לראות כי העיני' הם ממש כנגד הדעת אשר שם הראי' ושם הוא ס"ר שהם קלק"נ כ שם היה ראיית והסתכלות משה בסוד וראית את אחורי והנה כשיורד ק"נ של הגבורות של ראשה למטה ביסוד שלה אשר למטה מבחי' הירך אינו יורד רק ק' לבד ומתחברי' עם ה' החסדי' שנתן בה הזכר שהם ק"ל ונעשי' ר"ל כמנין ירך וחסירי' ממנה לה' פי' הענין הוא כי נשארים ה' ויו"ן בה' קצותיה שהם בגי' נ' והמאה מהם יורדים ביסוד שלה ואיתם הנ' אשר נשארי' למעלה בה' קצותיה נקראי בדברי רז"ל מגדל הפורח באויר. אח"כ תכוין. ברי"ש של מלת דר"ך ובר"ת של מי באר והם רמ"ב אח"כ תכוין בר' ההיא עם י"א כל מי באר ויהיו ריי"א והוא בגי' ריי"ב הנז"ל שהם ע"ב ק"ל ועשר אותיות ההוי"ה של האלפיי"ן אח"כ תחזיר לראש הפ' בס"ת של נעברה נא בארצך שהוא בגי' כ"ו כנגד שם יהו"ה ועם ס"ת של מלת לא הוא בגי' כ"ז במנין אותיות התור' ותכוין כי עתה יורדים ה' גבורות מנצפ"ך מן הזכר אל הנקבה וכדי שלא יתאחז החצוני' שהם באחוריי' של אנו לכן אני מחברי' עמהם שאר הי"ב אותיות. אח"כ תכוין בס"ת אנו והם נעברה נא בארצך לא שהוא שם קדוש אחד והוא **האבא** ואיני זוכר יותר בזה מה שאמר בזה. (אמר שמואל אפשר לומר כי גם שם זה עולה בגי' ז"ך כמנין כ"ז אותיות שבתורה כמש"ל) אח"כ תכוין בס"ת אלו עד אשר נעבור גבולך שהם בגי' תכ"ד שהם ב' פעמי' ריי"ב ריי"ב אשר לעיל ביארנו עניינם והם ע"ב ק"ל ועשר אותיות ההוי"ה דאלפי"ן והיותם שנים הוא האחד ביצירה והאחד בעשיה זש"ה דברי ריבות בשעריך אשר שם נאחזי' הקליפות והם תרין ריבות כנז' בתיקונין כי צריך להריב עם הקליפות שלא יאחזו בהם החצוני' בשני השערי' שהם יצירה ועשיה זכר ונקבה בסוד זה השער לה' ובסוד פתחו לי שערי צדק ואחר הכל ותכוין בסוד זכור שהוא חבור יהו"ה אהי"ה במלוי יודי"ן ע"ב קס"א שהם סוד פנים. אח"כ תכוין בלא תשכח שהם ב' האחוריי' שלהם כמנין תשכ"ח כי לעולם השכח' באה מן האחוריי' ולכן אל

תשכח והם הרבוע של יהו"ה אהי"ה ביודי"ן כנודע ורבוע ההוי"ה ביודי"ן הוא זכר והוא בגי' מקדם ורבוע אהי"ה דיודי"ן הוא נקבה והוא בגי' קדמ"ת וז"ס אחור וקדם צרתני כי האחוריים נעשו קדם בסוד מקד"ם וקדמ"ת כנז' **אח"כ** בלילה האחרת א"ל שיכוין בעת השכיבה ויאמר פ' אם אמרתי מטה רגלי חסדך ה' יסעדני ויכוין במלת א"ם לאהי"ה דאלפין בפשוטו ובמלואו ובמלוי מלויו והם א"ס אותיות ור"ת של אם אמרתי מטה הם מ"ב אותיות של הוי"ה דאלפי"ן בפשטו ובמלואו ובמלוי מלויו ור"ת אם אמרתי מטה רגלי הם רמ"ב והם ד' שמות אלהים [4] והם ד' אלפי"ן שיש בהוי"ה דס"ג ומ"ה והם ב' כוללי' עם רמ"ב הרי רמ"ד גם ר"ת של חסדך יהוה יסעדני הם כ"ח כנגד כח אותיות שיש במלוי המלוי של הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ועיקר הכונ' היא באלו השמות שאכתוב בס"ת של אם אמרתי מטה הוא שם מ"ה של אלפא ביתא דאי"ה בי"ה גי"ה ונקודו מר"ת אם אמרתי מטה אח"כ תחליף שם זה באלפא ביתא דא"ת ב"ש ויהיה **ימץ** והוא ג"כ שם קדוש ונקודו מר"ת רגלי חסדך יסעדני:

חלק מה

הקדמה א אמר שמואל אחר שהשלמתי כל התקונין לתקן כל עונות האדם עתה אתחיל לבאר ולכתוב כל היחודי' אשר צריך האדם לייחד כדי לתקן את נפשו לגמרי מאשר חטא על הנפש ואח"כ אכתוב יחודי' אחרי' לבלי צורך שום תקון כלל זולת נקשר יפשו באצי' העליון כאשר עיניך תחזינה מישרי' וקודם לכל אכתוב לפניך הקדמות הצריכות לתקוני' והיחודי' וזה החלי בעזר בוראי בע"ה.

הנה האיש המייחד יחוד עליון יתדבקו בו הנשמות של הצדיקי' והנה נשמות הצדיקי' הם מתגלים אל האדם ומתדבקי' בו הן לסבת היותם משרש נשמתו או גם משרש איש אחר או שבאי' בו בסוד העיבור לסייעו מחמת שעשה איזו מצוה מתייחסת אליהם ודע כי בניהו בן יהוידע הוא נמצא ומתגלה בכל המקומות שמייחדי' איזה יחד הגור' העלאת מ"ן וסוד הדבר הוא כי היו צדיקים רבים אשר בחייה' היו תמיד מייחדי' יחודי' עליוני' והיו יודעים לכוין בעת רצון העליון ואיו היו מיחדי' היחודי' ובזה היה

[4] אמר שמואל כך מצאתי כתו' ונלע"ד שנפל ט"ס וצ"ל כך הם רמ"ב והם ג' שמות אלהים עם הכולל ויהיו רמ"ג ע"ה:

נמשך להם תועלת גדול' והטע' היא לפי כי בשעח האחרת אעפ"י שהאדם מייחד בהם אינו יכל לייחד רק כפי בחי' שרש נפשו בלבד אבל המייחד בעת רצון גורם לייחד כל השרשי' העליוני' כלם וזו היא מעל' גדול' מאד ולכן שאר הצדיקי' כשנפטרי' מן עה"ז הם גורמי' שאז יתייחדו כל עולמות כלם אבל אלו הצדיקי' אשר מייחדי' בעת רצון בחייהם הם עושי' בחייהם מה שעושים שאר הצדיקי' בעת פטירתם והנה בניהו בן יהוידע היה אחד מהם ולכן נקרא בן איש חי אפי' לאחר מיתתו להורות זה הנז' שאפי' בחייו היה מייחד כל העולמות כלם וזש"ה מקבצאל שהיה מקבץ ומייחד כל העולמות כלם ונק' בניהו ע"ש יחודו שהיה מייחד ומעלה מ"ן וזהו בניהו ב"ן יה"ו כי יה"ו הוא בחי' הת"ת הנותן ההוא רוחה דמ"ן הנק' שם ב"ן בנקבה וזהו בן יה"ו וזהו ג"כ בן איש חי כי זה השם דמנוי ההי"ן הנק' ב"ן נמשך הן היסוד הנק' בן איש חי. גם היו צדיקי' אחרי' דומי' אליו בענין הזה כמו מרע"ה ורב המנונא סבא ורב ייבא סבא ע"ה וכיוצא ולפי שאלו הצדיקי' זכו למדריג' זאת בחייה' לכן גם אחרי פטירת' בכל מקום שרואי' שני ת"ת עוסקי' בתור' ומייחד' יחיד עליון הם מתגלי' ונמצאי' שם עמהם או בהסתר עומדי' שם ומתדבקי' עמהם תמיד אעפ"י שאינם משרש' והטעם הוא לפי שהם בסוד כללות כל העולמות כנז"ל ומגלי' להם סתרי תור' וזהו ענין רב המנונא סבא ובניהו בן יהוידע שהיו מתגלי' לרבי אלעזר ולרבי אבא כנז' בפ' משפטי' וז"ל ובכל אתר דאנא משכח רבנן אנא טעין אבתרייהו ודע כי אם הנשמות של אלו הצדיקי' הנז' הם מתגלי' אל האדם שהוא משרש נשמת' תגדל השגתו להפליא כי אפי' למי שאינו משרש מתגלי' כנז' וכ"ש אם היה למי שהוא משרש' שיש תקין בתקנתו כנודע. גם דע כי האיש ואשר התחיל לייחד הייחודי' הנודעים ונמנע מלייחד' הנה גורם לו נזק גדול אם יעזב' יומים יעזבוהו יגרו' שאותם הנשמות שרוצי' להתדבק באדם יבדלו ויתרחקו ממנו ואל תאמר שעסק התור' גדול ואין ראוי לבטלו כי ענין הייחודים הנז' הוא גדול מעסק התור' כי הוא מייחד העולמות העליונים ונק' עסק התורה ויחוד והכל הוא ביחד ואעפ"י שלא יתגלו בו הנשמות היטב אין לחוש ולא יחדל מן היחיד וצריך שלא תהיה כונתו לבד להמשיך אליו את הנשמה ההיא אלא לתקן העולמות העליוני':

חלק מו

הקדמה ב' ונבאר ענין היחידים ונתחיל בביאור כללותם דע כי בכל היחודי' שבעולם אם מיחד אותו בהשתטחך על קבר הצדיק ממש צריך שתכוין כי ע"י השתטחות' עליו אתה גורם שגם הצדיק ההוא ג"כ ישתטח נפשו ותתפשט בעצמותיו אשר שם בקבר וחוזר לחיות ונעשים עצמותיו בחי' גוף אל הנפש המשתטחת ומתפשט בתיכם וזו הנפש היא איתה הנשארת בקבר כנודע בסוד ונפשו עליו תאבל והרי הצדיק ההוא באותה שעה כאלו הוא חי בגוף ונפש ואם אתה מייחד היחודי' בביתך שלא ע"י השתטחות אין צורך אל כונה הנז' אמנם לעולם צריך שתכוין בין אם הוא בבתי' השתטחית בין אם הוא בביתך תכוין בכל היחודי' כלם להעלו' נפשך ונפש הצדיק ההוא קשורים יחד ונפשך כלולה בנפשו וצריך שתכוין באותו השרש אשר נפש הצדיק ונפשך תלוים בו באדה"ר ותכוין לעורר איתו המקו' שהוא האבר שתלוי בו נפש איתו הצדיק באדה"ר ומצד האבר ההוא אתה מעלה את נפשו בסוד מ"ן והמשל בזה אם נפש הצדיק ההוא היא משרש אבר זרוע הימני של אדה"ר ואתה ג"כ משם מהשור' שלו והנה הצדיק ההוא כבר עלה מסיף הזרוע אל ראשו אחר שנפטר אבל אתה עדיין נפשך בסוף הזרוע ההוא כנודע כי כל שרש ושרש יש בו פרצוף שלם ואם נפשך תהיה על דרך משל מן העקב או מן הרגל של הפרצוף ההוא של השרש שלך תכוין להעלות נפשך מן העקב של הפרצוף ההוא עד ראשו ואז יתדבק נפשך עם נפש הצדיק ההוא ואז תעורר את ב' הנפשות יחד ותעל' למעל' בסוד מ"ן. גם צריך שתדע שאם ידעת בעצמך שיש לך נשמ' אז תעורר ג"כ נשמתך עם נשמת הצדיק ההוא ואם אין לך אלא רוח תעורר את הרוח שלך בלבד ואם אין לך אלא נפש תעורר את הנפש שלך פי' כי בעוררך את נשמת הצדיק ואת רוחו לא תעורר אלא נשמתו ורוחו של הצדיק בלבד וכאשר תגיע לעורר גם את הנפש של הצדיק אז תכוין בנפש של הצדיק ותכוין לשתף נפשך ג"כ עמו. גם עיקר הכל תלוי שתכוין בחשק גדול נמרץ ובשמחה ובהתפשטות החומר מעל הנפש מכל וכל:

חלק מז

הקדמה ג' ענין היחודים ובו יתבאר ענין מ"ש חז"ל על פ' ולא אבא בעיר נשבע הקב"ה שלא יכנס בירושלים של מעלה וכו' דע כי כל השמות של בינה הם בלי ניקוד אך שמות שבחכמה הם בנקיד והנה כשאנו מייחדים או"א או מזווגים אותם אין ראוי לכוין השמות עם הנקודות כי הרי נשבע הקב"ה שלא יכנס בירושלים של מעלה אמנם צריך לכוין בשמות בלי נקוד כי אז אעפ"י שאותם השמות הם באבא והם מיסוד הבינה שבו ובאופן זה נק' זווג בינה עם בינה ואין זה נק' זווג חכמה עם בינה והזהר בזה ואל תעבור על השבועה ונת' זה במצות שליח הקן וע"ש:

חלק מח

הקדמה ד' טוב ללכת על קברי הצדיקי' ולהתפלל עליה' ואמנ' הצדיקי' אשר קברותיה' נעלמי' מבני אדם ואינם ידועות להם אלא לפרטי' כמו אלו שנכתוב בעהי"ת בשער הגלגול' הנה התפלות שהאדם מתפלל עליה' הם יותר מתקבלות לפני הקב"ה ויותר נשמעות:

חלק מט

יחוד א' החזיר את הרשע בתשוב' והוא להר"מ אלשיך זלה"ה על אודות בנו שנשתמד ולמד לו מורי זלה"ה שיכוין ליחוד הזה להשיבו בתשוב' והועיל לו ושב לדת ישראל. **כבר** ידעת כי ברכת השיבנו אבינו לתורתיך שבתפלת י"ח היא בבינ' הנק' תשוב' ולכן בהגיעך בברכ' זו בתפלתך תאמר תפילה זו קודם החתימ'. ירמ"י או"א שתחתור חתיר' מתחת כסא כבודך וקבל בתשוב' את פב"פ כי ימינך פשוטה לקבל שבי' בא"י הרוצ' בתשוב' ובמלת ימינך תכוין אל ספי' החסד הנק' ימין ותכוין בה שהיא שם הוי"ה נקוד' בסגול כל ד' אותיותי' והנה החסד נקשר עם בינה ולכן תכוין לקשר ולחבר החסד עם בינ' הנק' ימין ותשוב' ותכוין שיפשוט יד ימינו הנק' חסד כדי לקבלו בתשובה הנק' בינ' הסמוכים יחד: מכאן ועד יחוד ט"ו למהר"י ארזין.

חלק נ

יחוד ב' ג"כ להחזיר הרשע בתשוב' וצריך שיכוין החוטא ההוא אלו הכונות שנכתוב על הסדר קח **א**. **לְךָ ב**' **סַמִּים ג**' **נָטָף ד**' **וּשְׁחֶלֶת ה**' **וְחֶלְבְּנָה ו**' **סַמִּים** ליל שבת **ולבנָה** יום שבת **זַכָּה** מנח' של שבת וביאור הענין הוא כי כשהאד' עוסק בתורה יכוין תמיד ויצייר נגד עיניו שם ההוי"ה בא"ת ב"ת שהו' **מַצַפָּץ** מנוקד כלו בפת"ח בנקוד קח. וביום ב' בנקוד לך שהוא שב"א קמ"ץ וכן עד"ז עד שנמצא כי ביום ששי ינקדהו בנקוד וחלבנה ובליל שבת בנקוד סמים ובבקר ביו' שבת בנקוד ולבנ' ובמנח' של שבת בנקוד זכה:

חלק נא

יחוד ג' וגם הוא אל הנז' בקראי עננ אלהי צדקי בצר הרחבת לי והם ר"ת בגי' ע"ב דיודי"ן גם צ"א והוא יהו"ה אדנ"י. גם ל"ז היא מלוי דס"ג להמתי' האחוריי' דאלהי' וימשיך עליה' ההוי"ה דיודי"ן העול' קדו"ש כנודע בי"ד אותיותיו פשוט ומלא ובע"ב צ"א אנו ממשיכי' ד' יודי"ן שבס"ת הראשונות ובל"ז אנו ממשיכ' מספר אותיות מלוי המלוי ובשם קדוש וארבע' אותיותיו כנז' אנו ממשיכי' הט' יודי"ן (**אמר** שמואל לא ידעתי כיצד הוי"ה דיודי"ן עולה בגי' קדו"ש אלא בהיותינו לוקחי' הארבע' יודי"ן משם ע"ב ונעש' מהם ת' ועשר אותיות של המלוי הוא ת"י כמנין קדוש וקשיא לי כמ"ש בי"ד אותיותיו פשוט ומלא ואולי מונה גם ד' אותיות של קדוש

חלק נב

יחוד ד' וגם הוא אל הנז' **אדני** במלואו הוא בגי' תרע"א וכשתוסיף עליו י"ו אותיותיו המלוי עולה תרפ"ז (אמר שמואל נלע"ד מ"ש י"ו אותיותיו הם ארבע אותיות הפשוטי' ושנים עשר אותיות של המלוי) להורות כי שם זה הוא היכל אל ארבע הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וגם לשלש' שמות אהי"ה דיודי"ן דאלפי"ן ודההי"ן העולי' כל הז' שמות תרפ"ז ואם תוסיף עליו ל"ה אותיות מלוי המלוי יעלה בגי' תשכ"ב (אמר שמואל הענין הוא כי בשם אדנ"י יש בו נ"א אותיות ונתבארו בפ' ועתה יגדל נא כח ה' ולכן מתחל' הזכיר הי"ו אותיות ארבע' פשוטות וי"ב של המלוי ול"ה אותיות של מלוי

המלוי סך כלם הם נ"א) וזהו אם תשכב לא תפחד ושכבת' וערבה שנתיך ולזה יכוין האדם בשע' ששוכב על מטתו בלילא ולא יתייירא נפשו מן המזיקין ואפשר כי גם ינצל מן הקרי גם ז' שמות הנז' שהם תרפ"ז אם תוסיף עליה' כ"ח אותיותיה' הפשוטי' יעלו בגי' תשכ"ב באופן שצריך לכוין לייחד אלו הז' שמות הנז' עם שם אדנ"י ע"ד מ"ש גם אם תוסיף ס"ה שהוא מספ' אדנ"י פשוט על תשכ"ב הנז' יהיה הכל בגי' תשפ"ז והוא בגי' **השתפא** עם הכולל והוא תמור'. צבאו"ת בא"ת ב"ש ונלע"ד חיים הכותב כי אין זה ממורי זלה"ה **גם יהוה** כלו בנקוד חולם עולה אדנ"י עם הכולל להורות כי הוא הממתקו (אמר שמואל זהו ביאור הענין כי שם ההוי"ה פשוט' הוא כ"ו וארבעה נקודות של הארבע' חול"ם הם ארבע' יודי"ן והם בגי' מ' והנה מ' וכו' הם הס' כמנין אדנ"י עם הכולל) גם **אדני** כלו בנקוד חולם עולה בגי' הוי"ה דס"ג עם מ"ב אותיות פשוט ומלוי ומלוי המלוי להורות כי משם נמשכת המתקתו. (אמר שמואל גם המספר הזה כמספר הקודם לזה) גם **אהיה** כלו בנקוד חול' עול' אי"ן בגי' ולכן שם אהי"ה סודו הוא בכתר הנק' אי"ן ואם תחבר כלם ג' חשבונות הנ"ל עולי' בגי' רל"ב עם הכולל כמנין ארבעה הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כי מהם נמשך השפע לשלש' שמות אלו הכוללים כל הי"ס מראש ועד סוף וטוב לאד' שיכוין באלו השמות עם הנקודות הנז' כשעול' לשכב על מטתו. גם זה נלע"ד חיים שאינו ממורי ז"ל:

חלק נג

יחוד ה' וגם הוא אל הנז"ל **כמעט שעברתי מהם** וגו' כמע"ט בגי' ק"מ (אמר שמואל עם הכולל) מה"ם בגי' אלהי"ם עם הכולל גם ר"ת כמעט שעברתי מהם הוא שכ"ם והוא ר"ת **שם כבוד מלכותו** לעו"לם בגי' קע"ו ברו"ך וע"ד גי' **דָּגֵשׁ** שהוא **ושב** בנקוד ושב ורפא לו והוא שאהב. (אמר שמואל מה שנלע"ד הוא כי מלת ברו"ך בגי' רכ"ח ומלת וע"ד הוא בגי פ' ושניה' ביחד בגי' ש"ח כמנין שם דג"ש עם הכולל ונקוד שלו הוא ב' שב"א מאותיות וְשב וְרפא והחול' מתיבת לו וקש' לי כי תיבת ושב נקוד' בקמ"ץ וצ"ע.)

עד שמצאתי ש"ע נהורין (אמר שמואל הענין הוא כך ר"ת עד שמצאתי) שהם א"ל א"ל במלואיה' אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד שעברת"י בגי' אלה"י דיודי"ן ש'. אלה"ים

דאחוריי' ר' אלה"ים ר' אלהי' ש' והח"י החסירי' הם פשוטו ומלואו י"ח אותיות (אמר שמואל הענין הוא כך ארבע' פעמי' אלהי' שני' מהם ביודי"ן והם שש מאות ושני' מהם האחוריי' והם ת' וארבעת' הם אלף ומלת שעברתי בגי' אלף פחות ח"י ופירושו כי הח"י הם פשוטו ה' אותיות ומלואו הם י"ג אותיות כול' הם ח"י) את שאהב' נפשי ר"ת שנ"א והם קע"ו קע"ה קע"ו הם אחוריי' דס"ג קס"ו עם עשר אותיותיו הם קע"ו. קע"ה שרש החסד וט' מדות נשא לשך מעביר (אמר שמואל לא הבנתי ואולי ירצה להביא גם אחוריי' דע"ב שהם שרש החסד והם קפ"ד הסר מש' ט' מדות והם ט' תקוני' דכהנא רבא וישארו בגי' קע"ה והשאר לא הבנתי). אותיות אמצעיות **עם עברה מצא אהב פש** אמר (שמואל נלע"ד שהענין הוא אותיות אמצעיות של כל הפסוק הנז' של כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהב' נפשי בהסיר' את ר"ת שלהם כמו שכתבנו עד עת' יהיו האותיו' אמצעיות זולתי הס"ת התיבות הנז"ל) ויצאו. מהם הצירופי' האלו אשר אציירם לפניך בע"ה והם אותיות אלו **עָמַע בֶּרַהַ מִצָּאַ אָהַבַ פש אלף הי יוד הי יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי.**

חלק נד

יחוד ו' גם הוא אל הנז"ל **חשמל שע** נהורין יהו"ה יהו"ה **לאל שע** יהו"ה יהו"ה שלשה אותיות מ"ב זווגים אחה"ע גיכ"ק אלף אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד ה"י **יהו"ה אלהים לאל שעח** שלשה אותיות א"ל אדנ"י א"ל א"ל כ"ב אותיות ושלש' מוצאות וחמשה מוצאות אלהי"ם אלהי"ם **צַפַּכֶזָ** כ"ו ע"ב כ"ו ס"ג כ"ו מ"ה כ"ד ב"ן. כ"ו כ"ו כ"ו ש"ע ה"ו **אלף אלף אלף אלף אל אל יהוה יהוה יהוה** הם פנים

חלק נה

יחוד ז' גם הוא אל הנז' **אל יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד אֶלֶף אֵל אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יההו יוהה הוהי הויה ההוי והיה וההי ויהה היהו היוה ההיו יה יהוה אהיה אלף הי יוד הי אלף למד פא הי יוד יוד ויו דלת הי יוד אהיה אלף הי יוד הי** תשלב' זה ביושר וזה למפרע כזה אאהלדפוהייאיהופדלהאי אאלהפדהוייאוהדפהליא זה מצאתי בפני עצמו סמוך

מעט אל הנז' ואיני יודע אם הוא הכל אחד או שני ענייני' **מצפץ יהמץ והפץ** והשלוב **מיוצההפמפצצץ תצמץ אהתץ יהמץ** והשלוב כזה **תאיצההמתמצצץ**.

חלק נו

יחוד ח' גם הוא אל הנז"ל **אל שַׁדַּיֵּי** [5] בחג"ת הנקודות והטעמי' הם סוד אור **שַׁדַּיֵּי** בנה"י הנקודות הם סוד ק"ל השדים הם במקו' בינה ונעשי' מן מלוי אהי"ה כמו שנכתוב למטה **אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא** הם סוד שד השמן **אלף הי יוד הי אלף הה יוד הה** עם שני השמות הם שד"י וז"ס 'בין 'שדי 'יליו ר"ת שב"י ועם הב' שמות הם שד"י **אור אור** בגי' דת"י ע"ב רי"ו בגי' רפ"ח ועם יהו"ה בגי' שד"י זה השם נעש' כתר לשם אדנ"י בשלש' מ"ב היוצאי' מן ע"ב ס"ג מ"ה אשר מהם נבנה צרוף זה **אאד אדנ אדני** וזה הצרוף עם רפ"ח עולה דת"י וזהו באבהן חג"ת ובנה"י. שם אדני נעש' ק"ל בשני דלתין וצירין אשר אלו היו המחיצות המונעי' האור העליון וכל ציר עם הדלת נעש' ש"ך והרי שני שדי' ובהמשך הדעת בהם נתרב' ונתגדל עד שפתח אלו הדלתות ונמשך עד למטה ומן קכ"ו נעשה ק"ל א"כ אור אור וב' דלתות וב' פעמי' ציר הם תח"י נפשי והנה נעש' זה מן ע"ב ק"ל וע"ב קד"ם ועם הוי"ה דב"ן הוא ע"ת ועם ארבע' אותיות ההוי"ה הרי דע"ת יהו"ה יר"ו ור"י:

חלק נז

יחוד ט' וגם הוא אל הנז' **יְוֵאָחְצְבִירְוָן יו** [6] כה אח ו' א שלימה **צ צ** שלש' השמות בי' אותיות השלש' שמות רו"ן רל"ב כ"ד **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְוֵאָחְ צַוֵּה צַ צֵּ בְּי נִשְׁבַּעְתִּי בְּיִ רָנּוּ רָוֹן אִי הֵה יְוֵאָחְץ צְבָיְרוֹן** ברצון ה' שהם ארבע' שמות שעולי' רל"ב עם אדנ"י בצרופ (נ"ל שצ"ל ברבועו) העול' קכ"ו ובאפיס' המחשב' לשלש' שמות ובשם הרביעי לצרף עמו שם אדנ"י **יַוֹאחֶצְבִירוֹן** [7]

[5] א"ה יוסד נ"ל דצ"ל רפא על כל או' ואו' משדי ומס' הנקו' עם הטעמי' הם קצ"ח וכללות' הם ט' הרי אור ע"כ

[6] א"ה הר יוסף סדבון ז"ל נ"ל דצ"ל י"ו א"ח כה' ור"ל יחוד פ' דשמע ישראל שיש בו כה' והשאר ט"ס ומ"ש **צ"צ** ג' שמות היינו עס"מ שגי' ק"פ ומ"ש בי' אותיו הג' שמות קמפרש ואזיל תשלום השם ובי הם י"ב אותיו הפשוטות דעס"מ ורו"ן רל"ב כ"ד עה' כה' שמע וכו' וה' אחד נרמזי' ביו' אח' יו"ד וי"ו מהוי"ה ואל"ף חי"ת מאחד ואח"כ חזר באופן אחר לדרוש ביחוד השם הנז' ויש בו ט"ס ואח"כ חזר באופן אחר והוא מובן עכ"ל

[7] פי' נשארו **יואח"צ** כי צבירו"ן גי' רל"ב וקכ"ו ועם היות שנצטרף הקכ"ו עם הרל"ב במחשבה אנו מצרפים אותו עם העס"מ וחוזרי' לצרפו פ"א אדנ"י בשביל הב"ן לבדו שהוא בחי' המלכות עצמה וזהו **יואח"צ** שגי' קי"ו ע"ה קי"ז

חלק נח

יחוד י' וגם הוא הוא אל הנז"ל. 'שבע 'ביום 'הללתיך ר"ת שב"ה ב' שמות אהי"ה דיודין ואלפי"ן והכולל. על משפטי צדקך ר"ת ר' אחוריים פשוטים דאלהי"ם. שבע אלהי"ם דיודי"ן והוי"ה דיודי"ן. ביום יו"ד ה"י וא"ו ה"ה. הללתיך עשר הויו"ת דמ"ה דאלפין וד' אותיות והחמש הם גבורות משולבות בחמש אחרות שהם חסדים. שבע ביום ת"ל עשר פעמים יו"ד ה"ה וא"ו. שבע ביום הללתיך תתקכ"ה עשר פעמים הוי"ה ואדנ"י והעשר שמות ומשולבות חמש בחמש. וע' משבע. וב' מביום וארבע אותיות ההוי"ה הרי אלף ואחד שהוא אחוריים דאלהי"ם במלוי ההי"ן שעב [8] מכלי"ך ק"ך בתים הבנויות מאלהי"ם צדקך מלוי אלהי"ם דיודין והשם צדקך במלוי **צַדְיָ דָלֶתְ קָוּף כֶּפְ צדי דלת תקלח קוף רפו** הוא **שדי שין דלת יוד** והטז' אותיו' הר"ש הלוי כי בי עשר פעמים:

חלק נט

יחוד י"א גם הוא אל הנז"ל. ישמע חכם ויוסף לקח ר"ת **יוד הא ואו הי** ונבון תחבולו יקנה ר"ת יצחק יצחק ד' פעמים הוי"ה דב"ן **י"ד וו וו וו וו** וכן עד ד' פעמים וס"ת **צחק צדקה** וס"ת תנ"ה שלשה. אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן וגם **נָתַה** שהוא שם אחד משם בן ע"ב דויסע. ישמע ת"ך ד' יודי"ן דהוי"ה דע"ב הם ת' ועשר אותיות ו"ד ממלוי יו"ד. חכ"ם חיי"ם ובא"ת ב"ש **סלי** שהוא אדנ"י ס"ה ול"ה אותיותיו דמלוי המלוי. ויוסף שלשה הויו"ת דב"ן. לקח הוי"ה אהי"ה הוי"ה אדני. ונבון הוי"ה דע"ב דיודי"ן ומ"ב אותיותיו. (אמר שמואל נלע"ד שצריך להגיה למעלה בישמע שהוא ת"ך ולא ת"ק והם ד' יודי"ן ת' ו"ד ועשר הם ת"ך כנלע"ד) [9]. **שין דלת יוד** ומלוי המלוי של אדנ"י והב' הם שד"י ול"ב [12] אחוריי' דס"ג [11] **שֹׂכַסֵּקְבָלֵן** [10] ב' מנצפ"ך עם הכולל והנקוד משה **יֹאַהֲלַוִיֹהֵ** בינה.

[8] א"ה צ"ל ס"ת ביום הללתיך' על' משפטי' צדק"ך מכלי"כ ק"ך ור"ל שבע ש' וע"ב ממתיק צירופי אלהים עכ"ל
[9] א"ה יוס"ד תחבולות גי' ש' דלת וכו' והג' הם ג' אותיו שדי' עכ"ל
[10] הוי"ה מצורף עם אלי' שהוא אם אותי' אהי"ה בינה שם
[11] יוצא מה"פ עצמו ש' מן ישמע וכו')
[12] יקנה אחורים דס"ג כצ"ל שם)

חלק ס

יחוד י"ב וגם הוא אל הנז"ל. ולא כתב הפסוק עצמו כי אם הר"ת וס"ת וחפש תמצא וזהו **לבש שדי שין יוד נון דלת למד תו יוד ואו דלת** ועם השמנה יתירים יעלה [13]

חלק סא

יחוד י"ג וגם הוא אל הנז"ל גם כל קויך לא יבושו וגו'. ג"ם בגי' י"גל שם אחד משם בן מ"ב ג"ם כ"ל בגי' שלשה פעמים א"ל. קויך חמש חסדים שהם ה' הויות ביסוד שנק' ו'. קויך לא יבושו ר"ת בגי' ק"מ והוא מלוי של אהי"ה דיודי"ן. גם כל קויך לא יבושו הוא ק"ס והוא ר"ת אהי"ה ביודי"ן. (א"ש עם הכולל). גם כל קויך לא יבושו ר"ת אחוריים דס"ג בלי אות אל"ף שהוא סוד ב' פעמים א"ל. והג' [14] לא יבושו. קוי"ך ל"א בגי' אחוריים דס"ג. קויך ל"א עם אות י' של יבושו בגי' אחוריים דס"ג עם עשר אותיותיו. קוי"ך ל"א ר"ת ה' הויו"ת של חמשה גבורות. גם כל קויך עם שתחליף אות מ' בי' בא"ת ב"ש יהיה ר"ת גיכ"ק ויכוין להמשיך מן גיכ"ק שהיא חכמה אל הגבורות הנז' להמתיקם (א"ש הנלע"ד הוא שמונה כל תיבת גם ומחליף המ"ם ביו"ד ואז יהיה גיכ"ק על הסדר כאשר נקדתי האותיות לפניך. גם כל קויך הוא ר"ת גיכ"ק כאמור והוא בגי' קל"ג כי הק"ל הם החמש גבורות חמשה הוי"ת והג' הם הממותקות כנודע). גם כל קויך הם ס"ת מלך בגי' יהו"ה אדנ"י שהוא עוד ארבע' פעמי' [15] כחות כ"ב אותיות הנמשכות מן החכמה ושתי ההוי"ת מן הגבורות שאינם ממותקות

[13] א"ה יוס"ד כי ברבוע כ"ד אותיו' וציורו ק"ד כנ"ל קכ"ח עכ"לן בגי' **שם בציון** שלשה הוי"ות דב"ן וכל בן עולה קכ"ח שהוא קכ"ג וה' והשלשה פעמים קכ"ג עולי' ש"ע דהיינו תיבה א' ועם שלשה הה"ין עולה שכינה. (אמר שמואל מתוך דברי הרב זלה"ה נלע"ד שהפסוק הזה הוא לספר בציון שם ה' וגו' ולכן ר"ת הם לב"ש. וגם תיבת לספר היא בגי' ש"ע וזהו מ"ש דהיינו תיבה הא' ועם שלשה הה"ין עול' שכיני כנלע"ד). **בש"י קנ"א וקס"א** אהי"ה דההי"ן ודיודי. (א"ש נלע"ד שהם ר"ת של בציון שם הוי"ה שהו' בש"י) שהו' בש"י **רנס אלהים ה' באלף שדי יהוה** (א"ש נלע"ד שהם ס"ת לספ בציון שם שהו' רנ"ס.) **בציון שם** עם הכוללל צבאות בירושלי"ם שופר תקצ"ח תתמ"ז שין (א"ה) יוס"ד הענין הוא כך כי ירושלם גי' תקפ"ו כמנין שופ"ר ואותיו' שופ"ר במילואם י"ב אותיו ע"ה ונדרשו בכוונת השופר והויין תכצ"ח ועם ג' ההי"ן הנז' בתחילת היחוד הויין תרי"ג ותהלתו גי' תתמ"ז שהוא שד"י במלואו שהוא תתי"ד נשאר ל"ג מן תתמ"ז והם כ"ו אותיו' מלוי המלוי דשדי כי הת' חסירה י' ועם ט' אותיו' המלא הויין ל"ה ולזה אמר וב' יתירים וכו' עכ"ל: בירושלים ש"ע רוכ"ב כ"ו ע"ב ק"ל תקצ"ח עם שלשה הה"ין תרי"ג תנועה תנועה צ"ל תנו' ע"ה ומפרש ואזיל שהוא ג' בן וכו' שם יוס"ד. ג' ב"ן שתי הויו"ת מ"ה כ"ו. שי"ן דל"ת יו"ד. שי"ן יו"ד נו"ן. דל"ת למ"ד תי"ו. יו"ד וא"ו דל"ת וט' אותיו' שני' יתירי' כנגד הכוללי' **שְׁיְהֶן וּמֵהֶם**:

[14] פי' והאל הג' נרמז בתיבת ל"א אותיות אל יוס"ד עכ"ל

[15] א"ה כ"ב אותיו' אלפא ביתא שעולים פ"ת ועם ב' הויו"ת וכו' ואח"כ תכה ד"פ ב"ח אותיו' של ב' הויו"ת הנז' הרי ל"ב עכ"ל יוס"ד:

ארבעה פעמים [16] שמנה הם ל"ב שיניים הנמשכים מן החכמה. (אמר שמואל מה שנלע"ד הוא ארבע' פעמי' הנז' הוא משמנ' אותיו' שיש בהוי"ה ואדנ"י והכונ' היא להמתי'). גם כל קויך לא יבושו ס"ת הם צו שהו' א"ל אדנ"י והכונ' הוא להמתי' עולם השלישי מן השלשה הנודעי'. יבושו הבוגדי' ריק' ר"ת יה"ר והם אמה"ע גיכ"ק ושנים חסירים שהם הכוללים מן הנז'. וס"ת מו"ם והוא שם אחד משם בן ע"ב והוא בגי' פ"ד שהוא סוד אחה"ע מ"ב זווגים ושנים היתירים הם יה"ר. (א"ש הכונה היא לומר ושנים היתירי' על פ"ד הם משלימי' על השנים החסירים למעלה משם יה"ר [17]). ריקם ש"ן (אמר שמואל בגי' ריקם הוא ש"ן) והוא רצ"ה אלהי"ם אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם אל"ף למ"ד פ"א למ"ד מ"ם דל"ת ה"א אל"ף יו"ד וא"ו דל"ת מ"ם מ"ם והכולל הרי ש"ן ונקודו גם כל קויך לא נקוד הר"ת אלו (אמר שמואל לא עמדתי על אמיתות החשבון הנז' ובודאי שחסירי' תיבות).

חלק סב

יחוד י"ד גם הוא אל הנז' הלא פרוס לרעב לחמך וגו' ס"ג ועשר אותיותיו ומ"ב שלו הוא ר"ת הלא פרוס לרעב ה"א ראשונ' ל"א מן ס"ג (אמר שמואל הכונ' היא בתיבת 'הלא' **ה**' ל"א והוא שם א"ל היוצא משם ס"ג שהוא שלש' יודי"ן ואלף) פר"ס בגי' יהו"ה שד"י (א"ש חסר ו') הל"א פרו"ס בגי' שע"ה נהירין והכולל. לרע"ב בגי' ש"ב והוא בגי' אהי"ה כזה א' פעמי' א'. ה' פעמי' ה' י' פעמי' י' ה' פעמי' ה' סך הכל קנ"ה ועוד אהיה דההי"ן קנ"א הרי ב' פעמים קנ"א והם ש"ב. ס"ת הלא פרוס לרעב הוא הוי"ה דס"ג לחמך בגי' א"ל אדנ"י וב' כוללי'. ר"ת הלא פרוס הוא אלהי' עם הכולל ה' מתיבת הל"א עם ר"ת 'לרעב 'לחמך בגי' אדנ"י. ועניים מרודי' תביא בית ר"ת בגי' ב"פ דר"ך שהם תמ"ח שהם דרכי מות וצריך לעורר ב' פעמי' [18]

[16] א"ה יוסד שמונה הם ח' אותיו' של ב' הויות שאינם ממותקו' ודלא כר"ש עכ"ל.

[17] א"ה יוס"ד ש"ן הם אלהי' דההי"ן ואלהים יודין פשוט ומלא ומלא דמלא ב"ן וב' כוללים וכולל' עכ"ל:

[18] פי' ב"פ ס"ג וב"פ קס"ו עולי' תנ"ת שהם תמח והיו"ד היא י' של אדנ"י ע"כ שם יוס"ד ס"ג וקס"ו דאחוריי' שלו להמתיק' (א"ש החשבון אינו יוצא לאמתו כי אם בהיותנו מונים גם חמשה אותיות של ס"ג קס"ו ומספר' הוא רכ"ט ועדיין חסירי' חמשה מתיבת דרך ונשלימ' עם חמשה אותיות של ס"ג קס"ו על דרך ואז יהיו בגי' רכ"ט כנלע"ד) והשם הוא כצ"ל שהם ר"ת וענים מרודי' תביא בית ע"כ שם יוס"ד. **מִמְּאַתַּ** מן ס"ת וענייי' מרודי' תביא בית

ואחר היחוד הנז' מצאתי כתוב זה ואיני יודע אם נקשר עם הקוד' או הוא יחוד בפני עצמו על איזה פסוק לא כתבו הכותב וזהו מ"ו ס"ג הכל והכולל כסא מצפ"ץ מצפ"ץ א"ל ק"ם מ"ו ששה יודי"ן רום אלהי"ם מ"ו ס"מ אלהי"ם ה' אלהי"ם ה' והכולל אלהי"ם אלהי"ם א"י לאדנ"י אל"ף אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד ה"י ואהי"ה. אדנ"י בא"ת ב"ש הוא תקט"ם (א"ש אפשר ששם זה עם ארבע' אותיותיו והכולל של אדנ"י יעל' כך רצוני לומר קדמ"ת עם ארבע' אותיו' של אדנ"י והכולל יעל' בגי' תקט"ם) א"ת בגי' ב' אחוריי' דאלהי"ם פשוטי" והכולל (א"ש מובן הוא שהאחוריי' הם מאתים וב' פעמי' מאתי' הם ת' כו') רוכב אלהי"ם אלהי"ם והכולל (א"ש לא הבנתי המספר. והשם [19] **צהפג צְהַהְהָפְהַגְ**

חלק סג

יחוד ט"ו גם אל הנז"ל מסודר על שבע' ימי השבוע ויכוין זה בברכות אמצעיו' של תפילת י"ח ויכוין באלו הצדיקי'. ונלע"ד שיכוין כל אחד ביומו ואין זה אלא כפי שרש נשמת האיש הנז' בעל היחוד הנז' ולא לזולתו. רבי יוסי בן קסמא. רב יוסף. רב אחאי בריה דרבינא. רבינו האיי גאון. מרימר. יהושע בן פרחיא. וביו' שבת יכוין באלישע בן שפט הנביא וזה ענינו להנחיל אוהבי יש ר"ת א"ל י' אל"י שם בוכ"ו ונקודו מן זה אלי ואנוהו אם גם א"ך ואוצרותיה' אמלא מלוי ע"ב רי"ו ב"ן קריאת אותיות נקודות להנחיל ס"ג מנח' אהבי ע"ב ערבי' אל אלי אם עד המנח'. שָׁם בַּוַכַ"וְ ערבית יום א'. ואוצרותיה' אמלא ואוצרותיה' תשכ"ח. אמלא תת"ל נקוד קריא' האותיו' מנחה מ"ו ע"ב. צוא"ר אור אור. נוריאל נקוד אוצר. נקוד מ"ו ואוצרותיה' נקוד ע"ב ב"י. ערבית קפ"ד אחוריי' דע"ב אל"ף למ"ד י' אלי נקוד ציור א"ל. יום ה' בהפך **לְיָחנהל** גיכ"ק ד' מלוי" קריאת אותיות להנחיל ה"א. מנחה אהב"י יבה"א כן כן נקודם. אהב"י מלא בקריאת אותיות. ערבית ש"י ג' ב"ן וג' ב"ן ערבית ר"ת וס"ת לא לי. בת ש בם מ מה טו ע"ב ק"ל ע"ב קָדֶם כֵן נקוד' **בְּכָתָם יייאיייי** נקוד' להנחיל אהבי ובמנח' אוהבי להנחיל. ליל א' אכ"ת אל כת י' קריא' משנה בשעת השינה זהירות גדול מן הקפדנות

[19] תיבת הצור בא"ת ב"ש מצורף עם שם ההה יוס"ד.

י"פ א"ל חצי כתר. ליל שבת אהי"ה יה"ו יו"י וו"ו ע"ב ווו"ן ל"ז בוכ"ו נקודם **ייא** בקריאת' ס"ג מ"ה יו"ד וי"ו וי"ו וי"ו וי"ו נקוד' ארבעה חול' וי"ו. וי"ו וי"ו וי"ו וי"ו וי"ו אהי"ה יה"ו יו"ד וי"ו יו"ד וו"ו יו"ד וו"ו. צדק קפד ו"י אותיות נקוד בקריאת יוד וָי"ו דָלת ארבעה פעמי' וכן במוסף צד"ק קפ"ד וטפטפי"ה. במנח' אהי"ה יה"ו יו"ד וא"ו דלת וכל הווי"ן במלוי אלף נקוד' ד' יודי"ן עוד **ייא**: ע"כ **צריך** האדם המתעסק בהתבודדות כנ"ל שיכוין בכל יום משבע' ימי השבוע בשם אחד מז' שמות שם בן מ"ב על סדר' כיצד יום א' בשבוע יחשוב בשם אבגית"ץ וביו' שני בשם קר"ע שט"ן וכו' וביום שבת בשם שקיצי"ת כי עד עתה היתה היא מתלבשת בימי החול ועת' ביום שבת היא עולה למעלה ומאיר' אלינו שלא ע"י לבושי החול:

כונה אחת להנצל מן הלסטי' א"ל הר"ש סאגיס בשם מורי ז"ל שהגיד לו מורי ז"ל כי אביו של מורי ז"ל נסה להנצל מן הלסטי' ע"י הזכירו שם **מצמצית** והגם שלא היה יודע אביו נקודו של שם הנז' עכ"ז נצול ושא"ל מורי ז"ל כי הנקוד של שם זה האמיתי יוצא מפסוק ביום ההוא יגלח אדנ"י בתער השכיר' כי שס הנז' עולה בגי' תע"ר ונקודו עולה בגי' כנ"ף ועיין ביחוד ה"ר גדליא כתקון עון משכב זכור וע"ש:

חלק סד

יחוד אחד שהיה עוש' מורי זלה"ה להעלות כמה ניצוצות נשמות שנשתיירו עדיין עתה בזמן הזה בגיהנ' בתוך הקליפות והם משרש קין שהוריש אדם אליו שהיא הבחי' העליונ' כנ"ל ואמר כי מי שיהיה משרש קין ובפרט אם יהיה מן הבחי' של מוח הדעת עצמו ולא מן השש קצוות ובפרט להיותו בזה בדור האחרון היה יכול להעלות כל הניצוצות האלו ולתקנ' להחזיר' בעה"ז כשאר בני אדם והנה צריך כמה דברי' להעלות' האחד הוא שיכוין להעלות' כל בחי' מהם ע"י השרש המתחייס אליה'. וגם ע"י הספירות העליונות כל אחד כפי שרשו ועד"ז ע"י כמה מלאכי' המתייחסי' להם וע"י קצת שמות המיוחסי' להם וע"י כמה אזהר' בקצת דברי' המתייחסי' להם ודע כי אלו הניצוצות הנז' הם שבע' בחי' כנגד ז' ספי' ובכל בחי' נשארי' קצת ניצוצות וזה סדרם. קרח בחסד ובו י"ג נצוצות שנשארו עדיין. יתרו בגבור' ובו ששה ניצוצות. יובל בת"ת ובו ט' ניצצות. דתן ואבירם בנצח והוד ובהם י"ב ניצוצות. יבל ביסוד ובו

ח' נצוצות. למך במלכות ובו כ"ב ניצוצות ואלו הם שרשיה' קרח עם אלישע הנביא. יתרו עם ריב"ז. יובל עם רבי יהוד' הנדואה. דתן ואביר' עם רבן גמליאל יבל עם באלי האמורא. למך עם רב מלכיו. ואלו הם. שבע' המלאכי' כסדר' ארגמ"ן אכתריא"ל מטטרו"ן וצריך לנקוד כל אות ואות מהם בשתי נקודות והם שב"א קמ"ץ ואלו הם שש אזהרות עין אוזן פה הסתכלות ברע חוטם ידיעה גדולה בחכמת האמת. כפי מה שיכול וזה סדרם בקצור. קרח י"ג נצוצות אלישע יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א וא"ו יו"ד ה"א וא"ו ה"א עין בתוך ארבע אמות בלבד חסד **אֲוָרְיֵאֶל**. דתן ואביר' י"ג ניצוצין רבן גמליאל ק"ך צרופי שם אלהי' שלא להסתכל ברע נצח והוד **רָפָאֶל גַּבְרִיאֶל**. יתרו ששה נצוצות ריב"זי"היו"ד ה"א וא"ו ה"א אוזן משמוע ברע ושיחה בטילה גבור' **מִיכָאֶל**. יבל ח' ניצוצות באלי י"ה אדנ"י חוטם מריח מבואות מטונפו' ומבשמי' דעריות יסוד **נוּרְיֵאֶל** יובל ט' ניצוצין רב יהודה הנדואה יהו"ה אדנ"י פה מן שיחה בטילה וליצנות ת"ת **אֶכְתָּרְיֵאֶל** למך כ"ב ניצוצות רב מלכיו יו"ד ה"א וא"ו ה"א אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד ידיעה ועסק חכמ' האמ' מלכות **מָטָטְרוֹן**. גם אמר שצריך להזהר מדברי' אלו פסעה גסה גאוה. מעוט אכילה כונת תפלה. השיבה שופטנו. ברכת הנהנין. לשים מלח על השלחן. שלא לשתות מים אחר המזון. להזהר בכבוד חביריו. גם יזהר כשיאמר נקדישך לכוין לחבר רגליו ולכוין בשם של אבגית"ץ כמבואר במקומו וכבר העתקתים למעלה.

יחוד אחד מועיל אל השכח' וז"ל גם כאשר האד' יעשה עונות רבי' גורם לסלק שלשה אלפי"ן שהם אותיות של"ג ולהורידם לקליפות למטה ועי"כ נתנת השכחה באד' ושוכח כל מה שלומד כי כן שלש' אלפ"ן הנז' הם ג"כ בגי' שכחה וכאשר האד' חוזר בתשוב' ומכוין להחזיר ג' אלפי"ן הנז' למקומם תוסר ממנו השכח' (א"ש גם זה נכתב למעל'):

יחוד אחד מועיל אל ענין הזכיר' לכל אדם אמנם למי שהוא שרש נפשו מאבר כתף של אדה"ר של הימין או של שמאל טוב מאד שיכוין בזה יותר משאר בני אדם והם סוד שני שמות של י"ה במלוי יודי"ן ושל מלוי ההי"ן ואותיותיה' משולבות זה בזה ואלו הם **יְיָוְוַדָּהַהַיָּהַ יְיָוְוָדָהַהַיָּ** וזמן כונה זו הוא בכל בוקר בעת עלות השחר גם

ביום הכפורי' בקדושת מוסף ובנעיל' בעת שאומרי' איה מקום כבודו ותכוין זה במלת איה כי אלו השמות הם סוד י"ה וזהו מה שתכוין כי שם הראשון הוא י"ה במלוי יודי"ן והוא בכתף הימני ולכן הוא הגובר על שם י"ה במלוי ההי"ן ואותיותיו קודמי' כמצוייר לעיל והשם השני הוא כתף השמאלי אשר בו גובר מלוי ההי"ן ותכוין כי נקודות שם האחד הם בגי' ע' (אמר שמואל בזה האופן ט' נקודות פת"ח והם ט' ווי"ן בגי' נ"ד וקמ"ץ אחד בגי' י"ו הרי ע') נקודות שם הב' בגי' ק"ל כי כתף השמאלי יש בו ממשה גבורות והם ה' הויו"ת שהם בגי ק"ל (אמר שמואל בזה האופן ז' נקודות קמ"ץ הם קי"ב ושלש' נקודות פת"ח הם ח"י הרי ק"ל) ושניה' יחד הם בגי' ק"ק בסוד ומאתי' לנוטרי' את פריו כי אלו הנקודות שהם בגי' ק"ק כנז' הם נוטרי' ושומרי' את הזכיר' ואמר האלף לך שלמה הוא שם י"ה כנז' שהוא בגי' אל"ף והענין הוא כי שם י"ה דיודי"ן הוא בכתף הימני וי"ה דההי"ן הוא בכתף שמאלי וכתף בגי' ת"ק וב' פעמי' כת"ף בגי' אלף:

ואבאר עניינו באורך כי הנה הם ב' שמות י"ה מליאי' ביודי"ן וההי"ן והם כפולי' ונמצא שהם ד' שמות י"ה שני' של מלוי יודי"ן ושני' של מלוי ההי"ן וארבעת' בגי' ק"ל והם בגי' ב' שמות אדנ"י בשתי הכתפות האלו ונקודותיה' בגי' ע' וק"ל והם אותיות ק"לע וז"ס פ' קלעי' לכתף חמש עשרה אמה אל הכתף וכו' פי' כי שם י"ה הוא חמש עשרה והוא בכל כתף משתי הכתפי' וזהו לכתף כי כבר אמרנו שהם ב' שמות י"ה בכתף הימין אחד דיודי"ן ואחד דההי"ן רק דשל יודי"ן גובר על של ההי"ן כאש' נשלב שניה' וכן הם שניה' בכתף שמאלי רק כשנשליב' גוב' שם מלוי ההי"ן שהו' סוד הנקב' על של יודי"ן שהו' הדכור' והנה יו"ד פעמי' ה"י הם בגי ש' ויו"ד פעמי' ה"ה הם בגי' ר' ושניה' בגי' ת"ק כמנין כת"ף בימין וכן בכתף שמאל ונקודותיה' בגי' ק"ע כנז' וזהו קלעי' לכתף גם נקודותיה' בגי' ר' כמנין אחוריים פשוטי' של שם אלהי"ם וז"ס האלף לך שלמה כי ב' פעמי' כתף הנז' בגי' אלף שהם ארבעה שמות י"ה במלויי' כנז' ונקודותיה' בגי' ר' שהוא י"ה דההין יו"ד פעמי' ה"ה בגי' ר' ודלו הם סוד ומאתי' לנוטרים את פריו כי שם י"ה דההין העולה מאתים הוא נוטר ושומר ר"ת פריו שהוא י"ה דיודי"ן הנק' פרי דאילנא כי אבא י' גנוז ושמור תוך אימא שהיא ה'

ונמצא כי הנקודות שהם בגי' ר' הם שומרי' את הפרי שהם נקראי' האלף לך שלמה שהם ארבעה פעמי' י"ה שיש בשתי הכתפות האלו כנז' שהם בגי' אלף וז"ס ר"ת לנוטרי' את פריו אלף כי המאת' נטרי' את פריו שהוא האלף לך שלמה הרמוז בר"ת לנטרי' את פריו גם ז"ש אלף ומאתי' אלו הם סוד אלהי' דההי"ן כי האחורי' שלהם במלוא' הם בגי' אלף והפשוט שלהם שהם בגי' ר' הוא נוטר ושומר בתוכו את המלוי הנקרת פריו והנה אלו התרין כתפין הם תרין כתפין דא"א המתלבשי' תוך או"א אבא בכתף ימני ואימא בכתף שמאל ומאותם כתפין נעשים להם מוחין ולכן הם סוד י"ה כי י"ה הם או"א ולכן הם נכללי' בזה וזה בזה שני י"ה בכל כתף כנז"ל ולכן מועיל כונת יחוד הזה לזכירה כי זכירה יש בו אותיות זכר י"ה כי שם תלוי ענין הזכירה כי החצוני' והקליפות אשר מהם באה השכחה אינ' נאחזי' שם וז"ס ב' שמות או"א שהם הוי"ה דיידי"ן ואהי"ה דיודי"ן שהם בגי' זכו"ר וזהו זכירה זכ"ר י"ה וכבר ידעת כי כמו שאו"א הם בתרין כתפין דא"א כן זו"ן הם בראשי פרקין של נצח והוד דא"א כנודע ושם עומדי' שניה' מחוברי' שתי כתפותיה' אחר באחו' וז"ס פסוק שתי כתפות חוברות ונמשכו להם אות' תרין כתפין עלאין דאריך בסוד תרין עיטרין דירתין מאו"א כמבואר אצלינו שהם בחי' התרין כתפין דא"א וזהו ענין האלף לך שלמה כי ז"א הנק' שלמה מלך שהשלו' שלו לוקח כל התרין עטרין שהם אלף כנז"ל ואח"כ נשאר לו כתף אחד הימין דאריך שהוא עטרא דחשדי' הנק' זרוע ימין דחסד וז"ס כל מקום הנמצא בזוהר כי זרוע ימין הוא נק' חסד והוא זרוע ימין דאריך הכולל כל החמשה חסדי' בסוד חמשה אצבעותיו והם מתפשטי' בז"א וכל אחד כלול מעשר ועשר מעשר שהם ה' פעמי' מאה וז"ס עץ חיים מהלך ת"ק אמה ואמנם עטרא דגבורה שהוא זרוע שמאל דאריך לוקחי אח"כ הנקבה ע"ד הנז' אך תחילה לוקחם ז"א לבדו בסוד האלף לך שלמה ובזה תבין איך הכתר הוא מתפשט עד או"א כי הנה או"א הם לוקחי' תרין כתפין הנז' שהם יו"ד פעמי' ה"י בגי' ש' לאבא ויו"ד פעמי' ה"ה הם בגי' ר' לאימא ושניה' בגי' ת"ק עוד יש י"ה דאלפי"ן והנה יו"ד פעמי' ה"א הם ק"ך וסך הכל בגי' כת"ר נמצא כי בחי' הכתר נעשה מן שלשה פעמי' י"ה הנז' ושתי בחינותיו של יודי"ן ושל ההי"ן נתני' לאו"א והרי איך הכתר מתפשט עד או"א:

יחוד אחד שלמדני מורי ז"ל כדי להוציא רוח רעה ר"ל שיש לפעמי' נפש איזה אדם רשע שנפשו אינה יכולה להכנס בגיהנ' עדיין מרוב עונותיו והולך נע ונד ונכנס לפעמי' בגוף איזה אדם או אשה וכופה אותו ונקרא חולי הנופל וע"י היחוד הזה נתקן נפשו מעט ויוצא מגוף האדם וזה מעשיו כמו שאני עשיתי בידי ונסיתיו כי הייתי לוקח זרועו של האיש ההוא ומשים ידי על הדפק שלו שבזרוע שמאל או הימין כי שם הוא לבוש הנפש ובו מתלבשת ואני מכוין אל הנפש ההיא המתלבשת בדפק ההוא שיצא משם בכח היחוד ובעודי מחזיק בידו בדפק אני אומר זה הפסוק ביושר ולמפרע ומכוין באלו השמות היוצאי' ממנו הן במספר כל תיבה ותיבה הן בראשי תיבותיו הן בסופי תיבותיו כמו שידעת ועי"ז אני מכוין שיצא ואז הוא מדבר מתוך הגוף כל מה שתשאל ממנו ותצוהו לצאת ולפעמי' צריך לתקוע בשופר סמוך לאזנו ולכוין בשם **קֶרַע שָׂטָן** כלו' בשבא וגם בחלופו בא"ת ב"ש כלו' בשב"א והוא שם זה **דְּנָזְבָּנָט** ודע כי הרוח ההו' אינו בא יחידי אלא שטן אחד מחזי' בו ומוליכו נע ונד עד"ז להשלי' פרעון עונותיו ואינו יכול לעשות שום דבר אלא ברשותו כי השי"ת נתנו שוטר עליו וכמ"ש בזוהר פ' בא רשע יצה"ר שופטו. וזש"ה הפקד עליו רשע ושטן יעמוד על ימינו שדוד הע"ה היה מקלל את הרשעי' שהקב"ה יפקיד נפש רשע עליו שיכנס בו ויזיקהו ויבא עמו שטן אחד לעמוד על ימינו של נפש הרשע ההוא לעזרו לעמוד שם ולפעמי' יוצא הנפש משם ונשאר השטן לבדו שומר מקומו ולכן לא בכל שעה עומדת שם הנפש ההיא המגולגלת וכאשר יוצא והולך בשעות ידועות להענישו צריך שיצא משם לקבל ענשו ובין כך ובין כך יושב שם השטן ההוא הממונה עליו לשמו' המקום ואין האדם מתרפא מחולי ההוא עד שיצאו שניהם וידעת כי הקב"ה ממתק מר במר ואדרבא בזה הפסוק שהוא נראה כמצוה שיפקד עליו נפש הרשע ההוא אדרבא שם רמוז תקינו בכונות אלו שנכתוב ואיני יכול להאריך יותר בדבר זה לרוב מה שיש לדבר בזה ואעתיק לפניך נוסח הכוונה ואתה תבין מעצמך איך יוצא מן הפסוק ואפשר כי מן סגוגיא"ל ואילך אינם יוצאים מן פסוק הפקד וזהו הפסוק (תהלים קי"ט) **הפקד עליו רשע ושטן יעמוד על ימינו ימינו על יעמוד ושטן רשע עליו הפקד ונָימי לַע דמַעי נטָשו עשָר וילֹע דקפה** אלו הם נקודות של כתר חכמה

בינ' חסד גבור' ת"ת נצח (א"ש כמדומ' לי שצרי' לנקי' כל תיב' ונימ"י בקמ"ץ וכן תיבת ל"ע בפתח וכן עד"ז שאר תיבות הפסוק **סַגְסַגִּיאֵ֫ל מֶטָטְרוֹן נַעֲרָטְיָמֵיהִנְגְפִּיָּה** שם זה הוא מטטרון בחלוף א"ת ב"ש **יֵיֵ֫הֵ יֵהֵוֵ יֵהֵוֵה יֵוֵד יֵוֵד הֵא יֵוֵד הֵא וָאוֵ יֵוֵד הֵא וָאוֵ הֵא יְוֵאֵחֲצַ֫ע בֶּיְרוֹן קְרַע שְׁטָן יְלֵ֫י מְכָסֶ֫** (**אמר** שמואל דע כי בסוף כל הספר מצאתי השמטה אחת מדברת ביחוד הנז' ששכחה מורי ז"ל והיא עיקר המעש' הנז' ולכן העתקתי הפה לפניך) וז"ל דע כי שכחתי עניינו כי מצאתיו כתוב מכאשר שמעתיו בקצור נמרץ כאשר העתקתי עניינו שם ונ"ל כי זה אופן מעשהו שבתחל' תאמר פסוק הפקד עליו רשע וגו' ביושר ואח"כ למפרע ר"ל הפוך התיבות שתתחיל מן ימינו על יעמד כנז"ל ואח"כ למפרע בבחי' כל האותיות עצמם מסופ' לתחלת' כזה ונימי לע דמעי נטשו עשר וילע דקפה וכו' ואמנם תנקד כל אות מתיבת ימינו בקמ"ץ וכל אותיות ע"ל בפת"ח וכל אותיות יעמ"ד בציר"י וכל אותיות ושט"ן בסגו"ל וכל אותיות רש"ע בשב"א וכל אותיות עלי"ו בחול"ם וכל אותיות הפק"ד בחיר"ק וכן כולם וכל זה יובן בהיות' מהופכות כנז' בזה הא פן **וָנָיָמֵי** וכו' עד **דִּקְפֵּהּ** וסדר שבעה נקודות אלו הם סדר הז' ספי' מכתר עד נצח כנז' בתקונין קמ"ץ בכתר פת"ח בחכמ' וכו' ודע כי אלו הז' תיבות בהיות' מהופכות ע"ד הנז' הם שמות קדושי' היוצאי' מזה הפסוק ואני מסופק אם צריך לכוין באלו השמות בהיותו קורא הפסוק למפרע בתיבותיו או שאחר שיאמר הפסו' ישר ולמפר' תיבותיו אח"כ יכוין בשמו' אלו וזה נ"ל יותר צודק ואח"כ יכוין כל שאר השמות בנקודותיהם כסדר שהעתקנו לעיל וכל אלו אינם יוצאים מפסוק הפקד עליו רשע וכו' ויכוין תחלה בשם סגזגיא"ל כלו נקוד בחולם ואח"כ מטטרו"ן ישר כלו נקוד בשבא קמץ ואח"כ במטטרו"ן בהפוך אותיות כלו נקוד בשב"א קמ"ץ ואח"כ במטטרו"ן בחלוף א"ת ב"ש כלו נקוד בשב"א ואח"כ ברבוע אחוריי פשוטים של ההוי"ה כל אות מנוקדת בשב"א קמ"ץ ואח"כ ברבוע הנז' במלואם דאלפי"ן כלו בנקוד שב"א קמ"ץ ואח"כ שם יואחצבירו"ן בנקודותיו אשר שם ואח"כ שם קר"ע שט"ן כלו בנקו' שב"א ואח"כ שם יל"י כלו בנקוד שב"א ואח"כ שם מכ"ם כלו בנקוד שב"א ותכוין כי יצא בכח כל אלו השמות ואם לא יצא חזיר לומר הפסוק הנז' ולכוין בכל השמות הנז' ובסיום כל פעם אמור בכח צא צא במהר'

ודע כי עיקר הכל תלוי שתאמץ ותחזק לבבך כגבור בלי שום פחד ולא ירך לבבך כי יתחזק הוא ולא יחוש לדבריך גם צריך שתגזור עליו שלא יצא משום מקום אלא מבין הצפורן של גודל רגלו לבין הבשר באופן שלא יזיק לגוף אשר עומד בו גם תגזור עליו בלא השמות הנז' אשר נתכוונת בהם ובכח חרם ונדוי שלא יזיק ולא יכנס בשום גוף ישראל עוד כלל ודע כי יפציר מאד מלדבר כדי שלא יתביש לפני השומעי' ודע כי כשידבר נשאר גוף האדם כאבן דומם וקול הרוח ההוא יוצא מפיו בלי הנעת שפתים בקול דק כקול ילד קטן גם כשעול' מתוך הגוף עד הפה לדבר יעלה כתבנית לוז אחד עגול עולה דרך הצואר תוך עור הצואר וכן כשיורד אל צפורן בהן הרגל לצאת כנז' ודע כי כשתשאל ממנו מי הוא ומה שמו יכזב בך ויאמ' שם זולתי או להלעיג עליך או כדי שלא יחול עליו הגזר' שתגזו' עליו שיצא ולכן צריך שתגזו' עליו בחר' ובנדוי ובכח השמו' הנז' שנתכונ' בהם שלא יכזב כלל ויאמ' לך מי הוא ומה שמו בתכלי' האמת גם צריך שתעש' הדבר בטהר' בטביל' ובקדוש' וכונה יתירה

חלק סה

עוד יחוד ב' אל הנז"ל אבל הראשון הוא עיקר כלם וזהו השני פסוק בתהלים סי' ל"א וזהו **ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך. ואני אהיה יהוה אהיה** (א"ש נלע"ד עם הכולל) **אמרתי** עשרה פעמי' שם אדנ"י (א"ש עם הכולל) **בחפזי אהיה אלהים. נגרזתי אלף דלת נון יוד** (א"ש עם הכולל) **מנגד אל אדני** (א"ש עם הכולל) **מצמצית יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי יוד הא נועם יוד הי ויו הי לף יודי** ר"ל האותיות האלו הם מלוי אהי"ה דיודי"ן **אלף אלף הה אלף הה יוד אלף הי ויו יוד הי ויו הי טפטפיה ילי טדהד כוזו.**

חלק סו

יחוד ג' אל הנז"ל פסוק בתהלים סי' נ' וזהו **אלה עשית והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה לעיניך** ואח"כ למפרע כזה **לעיניך ואערכה אוכיחך כמוך אהיה היות דמית והחרשתי עשית אלה יוד הא ואו הא יהוה וְדָהְאָ אְהָדְוָ** (אמר שמואל החשבון ואולי היא הוי"ה חציה באלפי"ן וחציה בההי"ן עד אות י"א כאשר

יתבאר עתה בעהי"ת **יֱוֶֽד הֵהֶ֥ וָאֶ֛** כולו בשבא קמץ **אלף הי יוד הי אֶלְ יְהֹוָה וְדִי אְוִיְ** והוא מלוי הוי"ה דאלפי"ן. (א"ש לא הבנתי) **יוד הי ואו הי ע"ג** (א"ש גם זה לא הבנתי יען כי הוא ס"ג ולא ע"ג) **שִׁיֵּן דָּלֶת יֱוֶד כהת יְוֶד הֶא וְאֶו הֶא אלה יוד ואו דלת הא הא ואו ואו הא הא יוד הה וו הה עשית יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי שני קדוש והחרשתי לף לף מד ה לף מד ה וד לף מד ה וד ס' לף הודה: דמית אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה היות תָּךְ כמוך אלהים אוכיחךְ אדני ואערכה אלף הה יוד הה** שני פעמים **לעיניךְ** יו"ד פעמים יו"ד ה' פעמי' ה' ו' פעמי' ו' ה' פעמי' ה'

חלק סז

יחוד ד' אל הנ"ל כשהיזקה בתו של פלוני ברוח רעה ח"ו פ' ביחזקאל סי' ל"א וזהו **והנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין עבותים היתה צמרתו יוד הא ואו הא יה הִנֵּה אבגיתץ אַשׁוּר** א"ש עם הכולל **ארז** הוא ארבע' פעמי' שם ב"ן **בלבנון** הוא מלוי אהי"ה דיודי"ן ק"מ. **יְפֵה** היא א"ל אדנ"י א"ש עם הכולל. **עַנַף** אחוריים אהי"ה פשוט (א"ש לא הבנתי כי אחוריי' דאהי"ה פשו' הם מ"ד ולא ר' ולכן אני אומר שמא טעית ק למים נפל והכי אית למימר אחוריי' דאלהי"ם פשוט והוא בגי' מאתים כמנין ענ"ף כנלע"ד). **וחרש אלף למד הי יוד מס** א"ש גם זה לא הבנתי כי אלהי"ם דיודי"ן הנז' הוא בגי' ש' כמספר ש' ממלת וחרש ושאר האותיות מה נעש' בהם. **מֵצַל** הוא אהי"ה דיודי"ן. א"ש עם הכולל. **וגבה** מלוי אחוריי' של אהי"ה דההי"ן. א"ש גם זה לא הבנתי. **קומה** הוא אהי"ה דההי"ן. **וּבֵין אהיה יהוה אהיה. עֲבוֹתִים** עשר' פעמי' שם הוי"ה של ההי"ן א"ש עוד יתרים שנים על המספר שהם תק"ך ואולי מינה הכולל וכולל הכולל כמו בכמה מקומות. **הָיְתָה** מספר' ת"ך **יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף יור הא ואו הא יהוה** עשר פעמים **צַמַּרְתּוֹ** יו"ד פעמי' ה"י יו"ד פעמי' ה"א יו"ד פעמי' ה"ה יוד הי. יו"ד ה"א יו"ד ה"ה. וד"י א"ה ר"ל שלשה מלויי י"ה דאלפי"ן ויודי"ן וההי"ן. אח"כ תכוין בשמות אלו והם **תגעץ טעצץ מטטרון קרע שטן** אח"כ פסוק זה **אשרי אנוש יעשה זאת** ר"ח י"ט והוא בגי' י"ט והוא בגי' מלוי מ"ה של אלפי"ן. **ובן אדם יחזיק בה** ג"כ ר"ת י"ט בגי' מלוי של מ"ה

שהוא י"ט **שומר שבת מחללו** ז"פ מ"ה וה' פעמי' אדנ"י. אמר שמואל הכינ' היא כי ר"ת הם תר"מ והנה ז"פ מ"ה הם שט"ן וה"פ אדנ"י הם שכ"ה ושניה' יחד הם תר"מ. **ושומר ידו מעשות כל רע** יו"ד פעמי' ה"א ה"א פעמי' וא"ו וא"ו פעמי' ה"א א"ש הכונ' היא כי ר"ת הם רע"ו והנה יו"ד ה"א הם ק"ך. ה"א פעמי' וא"ו הם ע"ח. וא"ו פעמי' ה"א הם ע"ח סך הכל הם רע"ו אח"כ פסוק זה **אל נא רפא נא לה** ותכוין בחלוף א"ת ב"ש **תך טת גות טתכץ**. **פעם** אחרת נתן לי יחוד על פסוק זה **ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר** ולמפרע. ידבר לחוץ יצא לו און יקבוץ לבו ידבר שוא לראות בא ואם. וא"ל שאכוין במלת יצא שיצא הרוח ההוא משם ואמנם כוונת היחוד בפ' זה שכחתיו:

חלק סח

יחוד ה' אל הנז"ל וז"ל פעם אחרת היה אחד פגוע מרוח מזיק עד שכמעט היה נאלם ולא היה מדבר ולא היה ג"כ יכול לזוז ממקומו אבל לא היה נופל או נכפה ומסר לי ללחוש באזנו יחודי' אלו

חלק סט

יחוד א' הוא זה פסו' בתהלים סי' ל' **שמחה ותאזרני שקי פתחתה לי למחול מספדי הפכת החמָש ינרזַאתוֹ יקָש תחָתפ יַל לוחָמל יד פָּסמ תכפה. אח"כ פסוק זה תהלים מזמור כ"ו יהוה אברך במקהלים במישור עמדה רגלי: הוהי כרבא מילהקמב רושימב הרמע ילגר: אח"כ פסוק במיכה סי' ז' הוא חסר חפץ כי אפו לעד החזיק לא נחלתו. לשארית פשע על ועובר עון נשא כמוך אל מי:**

חלק ע

יחוד ב' אל הנז"ל פסוק בתילים סי' ק"י **אדני על ימינך מחץ ביום אפ"ו מלכי"ם** ס"ת **מו"ם מיכלם ופא מויב צחם כנימי לע ינדא**

חלק עא

יחוד ג' אל הנז' פסוק בתילים סי' ט"ל **ואמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעוד רשע לנגדי. יְדַגְנָלְ עִשְׂרָ דּוֹעֵבְ מְוָסֹחָסְ יִפְלְ הֹרְמָשֹׁאְ יָנוּשָׁלְבְ אָוֹטְחָמְ יְכָרְדְ הָרְמָשָׁאְ יְתָרְמָאָ** וכלו בנקוד שבא קמץ חלם חוזר חלילה:

חלק עב

יחוד ד' אל הנז"ל פסיק בתילים סי' ע"ג **ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני יְהֹוָה מחסי לספר כל מלאכותיך אהיה אלהים** והם ר"ת ואני קרבת אלקים ר"ת בגי' ק"ז. לי טוב ר"ת **יוד הא ואו 'שתי 'באדני 'יהוה 'מחסי** ר"ת בגי' שנ"ב במספר **אלף למד הי יוד מם יוד הה וו הה** אמר שמואל והם אלהי" דיודי"ן במלואו ש' והוי"ה דב"ן לספר כל מלאכותיך הם ר"ת בגי' **יהוה אדני** א"ש עם הכולל **יוד הי ויו הי יוד הה וו הה**

חלק עג

יחוד ה' אל הנז' פ' בתור' בפ' ואתחנן. פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל **לָמָס לְךְ תנֶוּמת לְסָף מְכַל מתְיֶשעו נוְתָיחשת נָךַ** וכלו נקוד שב"א קמ"ץ שבא פת"ח שבא סגול **דְגָזְבְנָטְ והוא חלוף שם קרע שט"נ כְדְיְ לְפְנָלְוָ נָטָבְ תְוּבְצָלְ** כלו נקוד שבא והוא תיבות לצבות בטן ולנפלירך למפרע:

חלק עד

יחוד ו אל הנז"ל פ' בתילים סי' ק"ט **ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בְּברכה ותרחק ממנו. ונמַס קחרְתו הכֶרֶבב צָפַח אַלו והאֶובתו הָלֶלק בַהאיו** אמר שמואל נעלם ממני אם הנקודות הם חוזרים חליל' או לאו:

חלק עה

יחוד ז' אל הנז"ל פ' בעובדיה סי' א' **הנה קטן נתתיךְ בגוים בזוי אתה מאד דאם התֵא יוֹזָב מיוגב כיתַתן נטק הנה יְוָדְ יְוָדְ הָיְ יָוָדְ הָיְ וָאָוְ יָוָדְ הָיָ וְאָוְ הָיָ** וכלו חוזר חלילה קמץ קמץ שבא חוץ מאות ראשונ' שמתחיל בשבא:

חלק עו

יחוד ח' אל הנז"ל פ' בתורה בפ' נשא **יברכך יהוה וישמרך כְּרִמֹּשֶׁיוֶ הוֹהֶיֵ כָּכרִבָּיֵ** והוא חוזר חלילה קמץ שורק חולם קמץ צירי **אָנקֹתָם מֵתָקנָא** והוא שם אנקת' למפרע ובניקוד הנז' ג"כ למפרע **דְּגָזְבָנְטָ** והוא חלוף שם קר"ע שט"ן בא"ת ב"ש. ואח"כ פסוק בתילים סי' צ"א **יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש שָׁגִי אַל כֵּילא כנֵימים הִבָּכרוּ פֹּלא כְדצם לפֵּי יגש לא אליך מימינך ורבבה אלף מצדך יפל** והם נקודות שמנה ספי' כח"ב תג"ת נ"ה כנז' בתקונין:

חלק עז

יחוד אחד נתן לי מורי זלה"ה שלא תפיל אשה פרי בטנה יאמר בכל לילה קוד' השכיב' מ' כ' יענך ה' ביום צרה כלו ואח"כ יחזור לומר פסוק יענך ה' ביום צרה עם הכונות אשר נבאר ויועיל ואני נסיתיו וכבר ידעת מ"ש בזוהר דאית בהאי מזמור שבעי' תיבות כנגד ע' מפתחן שיש לפתוח ע' קלין דיהיבת אתתא קודם שתלד ופ' זה צריך לכוין בחלופו בא"ת ב"ש ביושר ולמפר' והכונות שיש בכל תיב' מהם שעול'. כך בני' כמו שנצייר בהם וזה סדרו **יענך יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב** מַזַטְלָ מְצֹפָּץ שְׁמֹפִי הָגָץ מְבַרֶ שְׁלָבֵי תֶכֹּצֵם מָזַרֹשׁ. ולמפרע שָׁרַזֹם מֶצֹכֵת יֵבֹ לְשַׁרְבְּמָ צָנָה יְפֹּמֹשׁ צְפֹּצָם לטַזַם ונקודותיהם בנקוד הפסוק עצמו ואלו הם הכונות **מז יהוה אהיה טל יוד הא ואו מצ יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא פצ אלף הי יוד הי** עם מספר עשר אותיותיו. א"ש עם הכולל **שמ עב סג** ועשר אותיותיו **מה יהוה י יה יוה יהוה וב"ן פי** שני שמות מ"ה דהוי"ה דמלוי אלפי"ן **הג"ץ** מ"ה וב"ן והכולל. **מ"ב** ב' אהי"ה **רש"ל** אלהי"ם דיודי"ן ורבוע אלהי"ם פשוט.(א"ש לא הבנתי זה יען כי אלהי"ם דיודי"ן הוא ש' ורבוע אלהים פשוט הוא ר' והל' יתירה). **ב"י** י"ב אותיות אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. **ת"כ** עשרה מ"ב של הויו"ת של מ"ה כנודע. **צ"מ** רבוע מ"ה העולה ק"ל **מ"ז** יהו"ה אהי"ה. **ד"ש** אהי"ה דיודי"ן קס"א ואלפי"ן קמ"ג ושניהם הם ד"ש (אמר שמואל כל אלו הכונית הם בסדר תיבות הנז"ל מזט"ל מצפ"ץ שמפ"י הג"ץ מברש"ל ב"י תכצ"ם מזד"ש: מכאן ועד יחוד י"ט למהר"י גדליה:

חלק עח

יחוד א' לעון משכב זכור. ותחל' נבאר מהו הפגם שגרם הנה הפגם הוא זה כי עד עתה לא ירד היסוד של התבונ' עד היסוד של ז"א אלא עד החז' וזה שחטא בעון זכור גרם להורידו עד היסוד של ז"א ממש ונמצאת התבונ' שוה בשוה עם ז"א ולכן נמצא שגרם ג"כ להוריד בחי' יש"ס עד שם כדי שיזדווג עם התבונ' ונעשו ז"א ונוקבי' אחוריי' של ישסו"ת וגרם להם שנתמעט אור שלהם והוחשך וגם שהוריד להם למטה עד סיום רגלי ז"א ממש שוה בשוה ולכן צריך שיתעג' רג"ל תעניות כמנין זכו"ר והם ע"ב קס"א של או"א בבחי' הפני' שלהם אמנם האחוריי' שלהם הם קפ"ד וקדמ"ת והם בגי' תשכ"ח וצריך לכוין בכל יום בחי' אחת מן הפני' ושלש' מהאחורי' ונמצא כי ברג"ל תעניו' תכוין בכל הפני' שהם ג"כ רג"ל אבל מן האחוריי' לא נתכוונת רק בת"ש בלבד שהם ג"פ רג"ל ולכן הכ"ח הנשארי' תכוין בהם ביום האחרון של הרג"ל בכ"ד שעות שבו הכ"ד מהם ובשע' האחרונ' תכוין הארבע' הנשארי'. (א"ש ק"ל כי גם יתיר' אחת ג"כ בחשבון הת"ש כי המאה בהתחלק' לשלש' מלקי' יהיו צ"ט ולא ק' ואמאי אשמיטי' לרב ז"ל וצ"ע). והנה לפי שיש בתבונ' שלש' שמות אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן והנה שלש' האלפי"ן שבשלש' אהי"ה הנז' הם בגי' של"ג והוא כנגד החטא שחטאת ועשית אותם שג"ל ולכן צריך ג"כ שתטבול בשלג לכפר העון זה:

וזה היחוד שתייחד יו"ד ה"י וי"ו ה"י אל"ף ה"י יו"ד ה"י הם בגי' רג"ל וזכו"ר וצריך לכוין בהם על מנין האותיות בימי' ולכוין בשם **מְצָמְצַיְת** ונקודו הוא מן ר"ת יגלח אדני בתער השכיר' בעברי. (אמר שמואל הכונ' היא כי שם אדנ"י נקוד' בשבא פתח ולוקח השבא א') והנקוד הוא בגי' אלהי"ם (אמר שמואל הכונ' היא כי יש בנקודות הנז' שמנה נקודות והם שמנ' יודי"ן בשיזנ' ופתח אחד בשש' הרי פ"ו כמנין אלהי"ם) והשם הוא בגי' תע"ר ובגי' אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד.(אמר שמואל תע"ר עם הכולל). כמנין תרע"א וז"ס מש"ה יגלח אדנ"י בתער שהוא הפשט עם מלוי והנה אם תחבר מספר הנקוד שעולה פ"ו עם השם שהוא אדנ"י ס"ה יהיו שניה' בגי' קנ"א והנה השם שהוא בגי' תע"ר הוא כך מ"צ הראשון בגי' ק"ל שהם ה' הויו"ת וכן מ"צ הב' בגי' ק"ל שהם ה' הויו"ת אחרו' והם סוד תרין עיטרין שבאו"א לזווג ה' חסדי' דאב' עם ה"ה

גבורו' דאימ' לפי שכשחט' בעון הנז' תעה בה בסוד הנק' תועב' תועה אתה בה כי הוריד את התבונ' עד רג"ל דז"א שהוא דכירא זכור יצריך עתה להחזיר' למעל' כדי לזווג' עם יש"ס בעל' כיון שהוא הפריד' ממנו בחטאו כנז' ואותיות י"ת הנשארות מן מצמצי"ת תכוין בהם כי צריך להמשיך אליה מן רישא דא"א בחי' ת"י אשר שם שהם בגי' קדו"ש כי היו"ד היא העשר אותיות שבהוי"ה דע"ב דיודי"ן שברישא דא"א וה"ת הם הארבע' יודי"ן אשר בה אשר כל אמת מהם כלול' מעשר והם ת' כי להיות הוי"ה זו דא"א לכן מספר' גדול וצריך להאיר בתבונ' מזה השם כדי לזווג' עם בעל' כנז' וז"ס טעם למה בית המקדש א' נתקיים ת"י שנים לפי שבית א' הוא סוד אימא עילא' שבה היו מאירי' ת"י שנים הנז'. ודע כי בכל יום ששי שני אל התענית. נלע"ד חיים הכותב פי' אלו הדברים כי האיש הזה היה מתענ' שני ימים רצופי' חמישי וששי ונמצא כי יום הששי היה השני אל תעניותיו והנה ביום הששי שהוא שני של התעניות כנז' תכוין כל היום כלו בשם זה ויהיה תמיד בין עיניך **יגביהיה** והיא השם הד' של שם מ"ב היוצא מן י' של אבגית"ץ כנודע וכנז' בתיקונין תקון ע' וזה סדר נקודו **יוּגְבִּיהִיָה** ונקודו מן וגבוהי' עליהם ושם זה בגי' ג' פעמים י"ה והוא בגי' שם הויה דמ"ה דאלפי"ן.

חלק עט

יחוד ב' אל הנז"ל 'כי 'אתה ר"ת כ"א שהוא שם אהי"ה. 'כי 'אתה 'יהוה ר"ת ג' יודי"ן ואל"ף שבאהי"ה דיודי"ן. מ' של מחסי ארבע' יודי"ן של הוי"ה דיוד"ן גם ר"ת כי אתה יהוה מחסי הוא **כְּאַיְמַ** והוא שם בפני עצמו והוא עולה ע"ב עם הכולל ונקודותיו הם הנקודות עצמם שבפסוק (א"ש אלמלא דמסתפינא הייתי אומר שגם מספר הנקודות הם בגי' מ"ב). גם ס"ת ארבע' מלות הנז' הם י"ה ה"י היו"ד ה"י במלוי יודי"ן הם ל"ה וה"ה יו"ד במלוי ההי"ן הם ל' וב' המלויי' הנז' הם בגי' ס"ה בגי' אדנ"י. עליו"ן בגי' קס"ו והם אחוריי' דהוי"ה דס"ג שמ"ת מעונ"ך ר"ת ש"ם. והוא יהו"ה שד"י עליו"ן שמ"ת מעונ"ך ר"ת ת"י וקדו"ש והוא הוי"ה דמלוי יודי"ן הארבע' יודי"ן הם ת'. ועשר

אותיות המלוי הרי ת"י וס"ת נת"ך שהם בגי' ע"ת שהוא ע"ב ק"ל וע"ב קד"ם והוי"ה דב"ן דההי"ן.

חלק פ

יחוד ג' אל הנז"ל ילך נא אדני בקרבנו ר"ת ס"ג וס"ת של ילך נא הם כ"א שהוא אהי"ה וס"ת ילך נא אדני בקרבנו הם ל"ז והוא מלוי של הוי"ה דס"ג בקרבנו בגי' שי"ן וש"ם ר"ת אדנ"י שמעה אדנ"י סלח'. אדני בקרבנו הם בגי' **כהת** והוא שם משמות בן ע"ב. גם בקרבנו בגי' ש"ם כאמור והם ב' פעמי' ק"פ הקכ"ח הם המלוי' של ד' הויו"ת והם מ"ו ל"ז י"ט כ"ו ותוסיף עליו ב"ן דהוי"ה דההי"ן הרי ק"פ ותנפלהו ב"פ ק"פ כמנין בקרבנו.

חלק פא

יחוד ד' אל הנז"ל לכן ישוב עמו הלום ומי מלא. ר"ת אהי"ה במלוי יודי"ן קס"א ומי מלא ימצו למו ר"ת אלהי"ם. לכן בגי' ק' שהוא שם אדנ"י וס"ה ול"ד אותיותיו במלוי ישוב קרי וכתיב ישיב והנה הקרי שהוא ישוב הוא בגי' אלהי"ם במלוי יודי"ן שהוא ש' וי"ג אותיות מלויו וה' אותיותיו הפשיטות'. וכתיב ישיב הוא שני פעמי' אהי"ה במלוי יודי"ן. עמ"ו אחוריים פשוטי' דהוי"ה והם ע"ב ואחוריי פשיטי' דאהי"ה והם מ"ד. הלום הוא ב"פ א"ם. (א"ש עם הכולל). ומ"י בגי' אל יהי"ה (א"ש עם הכולל). מל"א הם אותיות אל"ם מן אלהי'. ומ"י מל"א ביחד הוא שם בפני עצמו ונקודו מן האמנם אלם. ימצו הוא קמ"ו והוא מלוי אהי"ה דיודי"ן שהוא ק"מ ועם ששה אותיות המלוי הרי קמ"ו. (אמר שמואל והם ל"ף י' ו"ד י'). למ"ו הוא הוי"ה דע"ב ועם ארבע אותייתיה הפשוטי' הרי ע"ו:

חלק פב

יחוד ה' אל הנז"ל כי **תקדמנו ברכות טוב** ר"ת ב"פ ריו"ו. (א"ש עם הכולל) הרי"ו האחד הוא הוי"ה דס"ג עם עשר אותיותיה ע"ב והוי"ה דמ"ה עם כ"ו של מספר' הפשוט הרי ע"ב. (א"ש היתר בע"ב הראשון תשימהו בע"ב השני שהם ע"ג וע"א) ואחוריים של

הוי"ה דב"ן פשוט' הרי ע"ב הרי שלש' פעמי' ע"ב הוא ריו"ו ראשון. והרי"ו השני הוא ג"כ שלש' ע"ב של אהי"ה הרי ריו"ו של חכמה וריו"ו של בינה ר"ת **כי תקדמנו ברכות** ר"ת כת"ב ועם מלת טו"ב הרי כתב טוב והוא רמז על התור' שנתנ' כתב אש לבנה שהוא מכמה ע"ג אש שחור' שהיא בינ'. תשית לראשו עטרת פז ר"ת בגי' ת"ק פ"ז והוא אלהי"ם במלוי יודי"ן ש' ואחוריי' הפשוטי' ר' הם בגי' ת"ק ואלהי"ם עצמו פ"ז עם הכולל וס"ת הם תתי"ג והוא שד"י במלואו גם ס"ת כי תקדמנו ברכות טוב הוא תח"י והם ע"ב ק"ל ע"ב קד"ם. תקדמנו הוא אחוריי' מליאים דאהי"ה דיודי"ן והם תקמ"ד וב' פעמי'. כ"ז איתיות שיש במלוי אהי"ה עם שני הכוללים שהם נ"ו השם הוא תיבות **תַּקְדְּמֵנוּ** ונקודו מן ברכות טוב. אמר שמואל הפתח נעלם:

חלק פג

יחוד ו' אל הנז"ל 'אמרי 'האזינא 'יהו"ה בינ' 'הגיגי ר"ת חוץ מתיבת בינה הוא אהי"ה ואהי"ה הוא בבינ' כנודע וזהו תיבת בינ' וס"ת הם ל"ה בגי' **אגלא** היוצא מן ר"ת ארבע' פסוקים והם יהוד' אתה וכו' א' מאתה. ג' מן גור אריה יהודה. ל' מן לא יסור שבט. א' מן אוסרי לגפן עירה. אמרי עם הכוללות הוא רנ"ב שהם מספר האיברים של האשה. הגיגי בגי' אל והוא שם בפני עצמו ונקודו במבטאו **הֲגִיגִי**

חלק פד

יחוד ז' אל הנז"ל שפת אמת תכון לעד ר"ת שא"ת ואשת והוא בחינות כל השמות שהם ארבע' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם רנ"ב וארבע' אהי"ה ב' דיודי"ן וא' דאלפי"ן ואחד דההי"ן שהם תנ"ה ושבע' שמות הנז' פשוטי' ושבע' שמות הנז' מליאים והם יד סך הכל אש"ת וה"ם שאת או ספחת כי הנשבע לשקר בז' שמות הנז' לוקה בצרעת הנקרא שאת וז"ס אשה רעה צרעת לבעלה וס"ת של שפת אמת תכון לעד ועד הם תתנ"ח והם עשר שמות אלהי"ם שעולים בגי' תק"ס שהם ה' חסדי' וה' גבורות. לעד בגי' ק"ד שהיא הוי"ה דההי"ן כשתצייר ארבע' ההי"ן כל אחת לשלש' ווי"ן כזה **ה'** יהיו י"ב ווי"ן ועם שארית ההוי"ה יעלה ק"ד. (אמר שמואל בזה האופן י' ב' ו"ו י"ב י"ב ווי"ן ע"ב הרי ק"ד). ועד ארגיעה לשון ר"ת בגי' ל"ז והוא מלוי ס"ג וש' של שקר

הוא אלהי"ם דמלוי יודי"ן. עוד מלת ועד כמנין יְהָ אֲדנָי שהם פ'. גם ועד בא"ת ב"ש הם פּוּזָךְ והוא אחד משמות בן מ"ב. (א"ש והוא פנה זוכרי קדושתיך). ארגיע לשון שקר ס"ת הם רנ"ה שהוא נהיר והוא יסוד כנודע כי הוא מועד מלמעני' יהו"ה ואהי"ה העולים בגי' מ"ז ויהו"ה ואדנ"י העולים בגי' צ"א ויהו"ה ואלהי"ם העונים בגי' יב"ק הרי נ"ר מן רנ"ה ואות ה' היתיר' הוא לפי שהיסו' אינו ממשיך אל המלכות רק הה' שמות שהם ירו"ה אהי"ה יהו"ה אלהי"ם יהו"ה של הת"ת הרי חמשה ונותנם אל המלכות הנק' אדנ"י וז"ס רנ"ה ונה"ר:

חלק פה

יחוד ח' אל הנז"ל גדולים מעשי יהוה ר"ת הוי"ה דב"ן דההי"ן עם הכולל. דרושים לכל חפציהם ר"ת שם ב"ן מ"ב וס"ת של כל הפסוק הנז' שהם אותיות מיה"מלם עם הכללו' הוא קס"ו והם אחוריים דס"ג. גדולים בגי' צ"ג והם שלש' פעמים א"ל שהם בגי' מג"ן. מעש"י יהו"ה הם בגי' תמ"ו כמנין ואמ"ת עם הכולל שהוא התקון השביעי של דיקנא הנק' תפוחין קדישין ורומז לש"ע נהורין שבינה מאיר' בהם וזהו מלת מעשי אותיות מ"י ש"ע מ"י בינה. ש"ע הם ש"ע נהורין וכן ר"ת מעשי יהוה הם אותיות מי שהיא בינה כנז'. דרושים הם בגי' תק"ס והם ב"פ מנצפ"ך שהם ה' חסדים וה' גבורות. לכל הם בגי' י"ה אדנ"י. חפציהם בגי' רל"ג והם הוי"ה דיודי"ן ע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א

חלק פו

יחוד ט' אל הנז"ל כי תלך במו אש ר"ת בגי' תכ"ג שהם ב"פ ע"ב ק"ל והם ת"ד ועם י"ט של מלוי אלפ"ין דמ"ה תכ"ג. "במו "אש "לא "תכוה ר"ת תב"ל (א"ש עם הכולל). והוא ב"פ רי"ו וכל רי"ו הוא ג' פעמים ע"ב כנודע "לא "תבער "בך ר"ת תב"ל והוא ב' פעמים רי"ו שהם ששה פעמים ע"ב הנרמזים באות ו' ראשונה של ולהבה. כי תלך במו אש לא תכוה ס"ת שמ"ב ושבי"ל וגש"ם עם הכוללות והוא ארבעה הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והם רל"ב ועם אות אל"ף של אש הרי שבי"ל עם הכולל (א"ש לא הבנתי החשבון כי הוא מונה שמ"ב בס"ת וארבעה הויו"ת אינם אלא רל"ב וחסרים מאה

ועשרה ואולי נוכל לומר כי טעות קולמוס נפל ושמא חסר מספר יב"ק או חשבון אחר ואין אתנו יודע עד מה). ולהבה לא תבער בך ס"ת כו"ר שהוא שם ב"ן שהוא ב' פעמים יב"ק שהוא הוי"ה אלהי"ם עם הכוללות של שני יב"ק (א"ש גם זה לא הבנתי ושמא טעות קולמוס נפל וצ"ל שני פעמים יב"ק עם שני הכוללות של שני יב"ק). ולהבה שם בפני עצמו ונקודו כך **לְהָבָה** א"ש הוא"ו שמוש כי תעבור במים אתך אני ר"ת תכ"ה עם הכולל שהוא השם היוצא מר"ת כל הנשמה תהלל יה וס"ת בגי' מנצפ"ך

חלק פז

יחוד י' אל הנז"ל שלשה אלה בני נח ר"ת של 'שלש' 'אלה 'בני הוא ש"ג ועם הכולל ש"ד והם אהי"ה דיודי"ן קס"א ודאלפי"ן קמ"ג.'שלשה 'אלה 'בני 'נח ר"ת גש"ן והוא אלהים דיודי"ן ש' ול"ד אותיות מלוי המלוי וי"ג אותיות מלויו וה' אותיות פשוטו. א"ש עם הכולל. 'ומאלה 'נפצה 'כל 'הארץ ר"ת בגי' כס"א שהוא אדנ"י ס"ה וי"ב אותיות מלויו וד' אותיות פשוט. שלשה אלה בני נח ס"ת כ"ח אותיות מלוי המלוי של שם הוי"ה. ומאל"ה 'נפצה 'כל 'הארץ ס"ת ק"ל והוא ה' פעמי' כ"ז אותיות של המלוי דשם אהי"ה: אמר שמואל עדיין חסרים חמשה ושמא רצה לומר שהם ה' הויו"ת כ"ו. גם אותיות המלוי של מלת נח הם ו"ן ת' שהם בגי' תנ"ו. שהם ארבע' אהי"ה שנים דיודי"ן ואחד דאלפי"ן ואחד דההי"ן אבל אינם רק שלש' מיני מלוים והם אחד דיודי"ן קס"א ואחד דההי"ן קנ"א ואחד דאלפי"ן קמ"ג והם תנ"ה ועם הכולל הם תנ"ו והם הם בני נח גם מלת אל"ה הם ל"ו אותיות שיש בפשוט ומלוי ומלוי המלוי של הוי"ה דב"ן דההי"ן וכן ר"ת בני נח הוא ב"ן לרמוז אל הנז"ל וז"ש אלה בני נח השם הוא בני נח עצמו וזה ציורו בנקודו **בּוּ נֵי נָחְ** ונקודו מתיבת ומאלה.

חלק פח

יחוד י"א אל הנז"ל אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו ר"ת כ"ו כמנין שם הוי"ה וס"ת אליך זעקו ג"כ כ"ו וס"ת ונמלטו בך ג"כ כ"ו הרי הם ג' פעמי' שם הוי"ה והם ג' הויו"ת שבהם י"ב אותיות ועם הכולל הם י"ג וזהו ס"ת בטחו ולא בושו והם סוד י"ג תקוני דיקנא קדישא כנודע. ב"ך הם י"ג תקוני דיקנא דאריך וט' תיקוני דיקנא

דזעיר הרי ב"ך. בטחו בגי' כ"ה שהיא נוק' דזעיר. א"ש הנק' כ"ה ותכוין שיאירו כ"ב תיקוני' דתרין דיקנין הנז' בה ותחבר כ"ב וכ"ה והם מ"ז כמנין יהו"ה אהי"ה. השם היא מן תיבת אליך ובא"ת ב"ש הוא תֵּכָמֵל ונקודו מן ר"ת אליך זעקו ונמלטו בך:

חלק פט

יחוד יב אל הנז"ל 'להן 'מלכא 'מלכי 'ישפר ר"ת ק"ך צירופי' של אלהי"ם ואם תוסיף על הנז"ל ר"ת ע' ש"ל עלך בגי' ק"ץ והוא אהי"ה דיודי"ן קס"א ושם א"ל והכללות של שניה'. א"ש כצ"ל להוסיף על חשבון ק"ץ הנז' שני הכוללי'. עליך בגי' ק"ל והם ה' הויו"ת של ה' גבורות. ישפר חלקהו י"ש פ"ר והיא י"ש להנחי' אהבי יש. שהוא עשר פעמי' א"ל. פ"ר היא מנצפ"ך. מלכ"י בגי' ק' והוא אדנ"י בגי' ס"ה ול"ד אותיות מלוי המלוי. א"ש עם הכולל הוא ק'. מלכ"א הוא צ"א בגי' יהו"ה אדנ"י. לה"ן בגי' פ"ה כמנין אלהי"ם. א"ש ע"ה:

חלק צ

יחוד יג אל הנז"ל זכר עשה לנפלאותיו זכ"ר עולה שם ב"ן והם ב' פעמי' יב"ק כמנין דר"ך וב' כוללי' של שני יב"ק ואחד הכולל כלם הרי זכ"ר א"ש לא הבנתי מ"ש כי זכ"ר עול' שם ב"ן. גם ר"ת של זכר עשה לנפלאותיו הם ק"ן שהוא אדנ"י שם ס"ה ומ"ב אותיות דהוי"ה דמ"ה דאלפי"ן. עשה הוא ש"ע נהורין דבתרין תפוחין שהם ב"פ א"ל במלוא' עם אות ה' דבנוקבא דפרדשק'. חנון ורחו' יהו"ה ר"ת כ"ד אותיות של בשכמל"ו חנון ורחו' ה' ס"ת הם צ"ה והם א"ל אדנ"י א"ש עם הכולל. חנון בגי' קי"ד כמנין יהו"ה אלהי"ם יב"ק וב' כוללי' שלהם והשם מן עשה במלואו עֲיֶן שָׁיְן הֵיְ ונקודו מן זכר עשה לנפלואתיו והשם זה בגי' תק"ה כמנין צבאות וה' אותיותיו א"ש עם הכולל:

חלק צא

יחוד יד אל הנז"ל. מי בכם ירא יהו"ה וגו' מי בכם בגי' יב"ק יהו"ה אלהי"ם גם מי בכם ירא ר"ת ב"ן ועם ר"ת י' של הוי"ה הרי ס"ב. גם מלת בכם בגי' ס"ב והנה הס"ב

הא' שהוא בד"ת היא הוי"ה אחת העולה ס"ב כזה יו"ד ה"י ו"ו ה"י שהיא בג' ב"פ א"ל וזו עצמה היא כונת ההוי"ה הכתוב' בפסוק והס"ב השני של בכם הוא הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ושם י"ה ושני הכוללי' ושני הס"ב הם קכ"ד. יר"א יהו"ה בגי' רל"ז היא שעור קומ' של המלאך רל"ו כנודע וז"ס פ' גדול אדוננו ורב כח בגי' רנ"ו 'כח 'לתבונתו 'אין 'מספר ר"ת מלאך. מי בכם ירא יהו"ה ס"ת נ"ו והוא א"ל יהו"ה עם הכולל שומע בקול עבדו ר"ת שבע והם שבע יודי"ן שיש בהוי"ה דיודי"ן ובאהי"ה דיודי"ן גם השב"ע הוא אלהי"ם דמלוי יודי"ן והע"ב הוא הוי"ה דיודי"ן. גם בשני שמות הוי"ה אלהי"ם הנז' במלוא' יש שש' יודי"ן ועם הכולל הם שבע' יודי"ן שהם שב"ע ג"כ בקו"ל בגי' חק"ל שהם יהו"ה אהי"ה יהו"ה אדני. (א"ש עם הכולל. עבד"ו הוי"ה דיודי"ן ע"ב וד' אותיותי' הפשוטי' א"ש ק"ל לעשות ו' המלה שמוש ולכן נלע"ד יותר טוב לומר ו"ד בגי' עשר אותיות המלוי) שמ"ע בגי' ת"י וקדו"ש שהם עשר אותיות מלוי ההוי"ה דיודי"ן והארבע' יודי"ן שבה כל אחת כלונ' מעשר הם ת' והוי"ה זו היא ברישא דא"א. שמע בקול עבדו ס"ת ק"ו היא הוי"ה דההי"ן כשתצייר ההי"ן שבה ציור שלש' ויו"ן כל אחת וכן הדל"ת ציור ב' ויו"ן והוא"ו שבה הרי ט"ו ויו"ן בגי' צ' והיו"ד הרי ק' ועם הו' שבהוי"ה הרי ק"ו כי המלוי של זו הוא"ו אינ' בחשבון. א"ש ציור' כזה **יוד הה וו הה** והשם היוצא ממנו הוא מלת בקו"ל בא"ת ב"ש **שַׁדַּ֫י** ונקודו מן עב קל עב קל ובגי' השם הנז' הוא ת"ד שהם ב"פ ע"ב ק"ל ע"ב ק"ל:

חלק צב

יחוד ט"ו אל הנז"ל מיהו"ה מצעדי גבר. מיהו"ה בגי' אדנ"י. א"ש עם הכולל. מצעדי הוא מלוי אלהי"ם דיודי"ן שהוא רד"י וזה נק' מצעדי גבר כי גב"ר הוא שם אלהי"ם בבחי' אחוריי' פשוטי' ר' וחמש' אותיות השם עצמו הרי כמנין גב"ר והרי"ד הנז' הם מצעדיו. כוננו הוא כונן ו' כונ"ן הוא קכ"ו שהם ג' פעמי' מ"ב של ע"ב ס"ג מ"ה להורות כי ע"י אלו השלש' מ"ב דז"א הנק' ו' מתכונן על ידם. ודרכו הוא דרך ו' דרך הם שני פעמי' יב"ק הא' הוא הוי"ה אלהי"ם והב' הוא אהי"ה יהו"ה אדנ"י וב' הוי"ן הם י"ב אותיות של שלש' שמות הנז' והם אהי"ה יהו"ה אדנ"י. יחפ"ץ בגי' קפ"ח הם

הוי"ה דאלפי"ן מ"ה ואהי"ה דאלפי"ן קמ"ג והשם היוצא ממנו הוא מן מלת יחפ"ץ בא"ת ב"ש הוא מַסְיֹהָ ונקודו הוא מן ר"ת מיהו"ה מצעדי גבר כוננו. והשם הנז' בגי' היא אהי"ה יהו"ה אדנ"י. א"ש עם הכולל:

חלק צג

יחוד י"ו אל הנז"ל והוא חבור ושלוב משמות ההויו"ת של ע"ב ס"ג מ"א ב"ן ושמות אהיה של יודי"ן ואלפי"ן וההי"ן משולבי' עם שם אלהי"ם במלוי כמו שתרא' וזה סדרו **יָאָ וֹלְ דָפֵ הֵלְ יֹמַ וָרְ יפֹ וָאָ הֵלְ יֹמ: יֹדְ וָמַ דְמֵ הֵדְ יֹלְ וָתְ אָהֵ וֹיְ הֵיֹ יוֹ יֹדְ וָיְ דָוָ הֵדְ אָוָ וָיְ אָוָ וָדְ הֵלְ אָתְ. יֹמַ וָמֵ דְמֵ הֵמֵ הֵאָ וָלְ וָפֵ הֵלְ הֵמֵ אָדְ לָהֵ פֵּיְ הֵיֹ יוֹ יֹדְ וָמֵ דָמֵ הֵאָ יֹלְ: אָהֵ לָיְ פֵּמֵ הֵאָ אָלְ יפֹ וָלְ דָמֵ הֵדָ אָהֵ אָיְ לָיְ פֵּוָ הֵדְ הֵמֵ יֹמַ וָאָ דָלְ הֵהֵ הַיִּם.** כללות ההויו"ת עם ס' של אלהי"ם הרי ע' **יוֹדְ יוֹדְ הֵאָ יוֹדְ הֵאָ וָאָוָ** הסר י"ה הראשונים כי צריך להעלות כל זה אל חוב כי מהם שרשי האותיות שהם אחה"ע ביני'. ג'יכ"ק חכמ' ולהמתיק הפ' ונשארו ע' וצריך לכוין המנין אחד בכל יום עם האותיות דלעיל צריך להסיר י"ה הראשוני' נשארו מ"ח וכ"ב אותיות אלו הרי ע' **יוֹדְ הֵיֹ וָאָוָ הֵי אָחֵעָה גִיכָ"ק דָטֵלָנָ"תְ זָשְׁסָרֵ"ץ בֵּוָמֵ"ף** לקמן נכתב באופן אחר

חלק צד

יחוד י"ז אל הנ"ל **צבאות** מ"ה אותיות כזה **צדי צדי בית צדי בית אלף צדי בית אלף ואו צדי בית אלף ואו תיו צבאות צבאתו צבואת צבותא צבתאו צבתוא צאבות צאבתו צאובת צאותב צאתבו צאתוב צובאת צובתא צואבת צואתב צותבא צותאב צתבאו צתבוא צתאבו צתאוב צתובא צתואב וצבאת וצבתא וצאבת וצאתב וצתבא וצתאב ובצאת ובצתא ובאצת ובאתץ ובהצא ובתאצ ואצבת ואצתב ואבצת ואבתצ ואתצב ואתבצ ותצאב ותצבא ותבצא ותבאצ ותאצב ותאבצ**: שלוב אלהי"ם וצבאות כזה **אולצהביאמת אולצהבמתיא אולציאהבמת אולציאמתהב אולצמתהביא אולצמתיאהב אוהבלציאמת אוהבלצמתיא אוהביאלצמת אוהבמתלציא אוהבמתיאלצ אויאלצהבמת אויאלצמתהב אויאהבלצמת אויאהבמתלצ אויאמתלצהב אויאמתהבלצ אומתלצביאה**

אומתלציאהב אומתהבלציא אומתהביאלצ אומתיאלצהב אומתיאהבלצ אלף למד הא יוד מם אלף אלף למד אלף למד הא אלף למד הא יוד אלף למד הא יוד מם אלף פחות **י"א צבאות תקמה ואם פ"ו ארץ אלהים תש"צ אנקתם תקצ"א פסתם תק"פ פספסים של דיונסים ק"פ אלף תרפ"א**

חלק צה

יחוד י"ח אל הנז"ל ולא אדע על מה זה האמנם יש בו אזהרות מאיז' דברים וציוי על איז' דברים ואח"כ בא ענין היחוד כמו שתרא' לפניך וזה ענייני תקבץ הציצית ד' **כנף כעם כנף שכינה ש"ך אדנ"י** כל הכועס אין שכינ' חשוב' כנגדו. כנף בגי' ק"נ ארבע פעמי' כנף הם אהי"ה דההי"ן (א"ש עם הכולל) וישימם כחזה כי שם גלוי החסדי' **עני קל יוד הא ואו הה** בגי' חול"ה חו"ה ל ג' יודין מן ס"ג. **לח"ם מל"ח ע"ח ע"ח** ג' חסדי' ג' גבורות ע"ב ס"ג מ"ה כ"ח כ"ח כ"ח שלהם בנטיל'. **יאי ככ"במ"ב** אותיות שבהוי"ה דאלפי"ן כשתנגב ידך עיקר השכח' היא באה בעבור הכעס ובעבור שמוש בשמותיו ית'. וזה היחוד יום א' תכוין באות אל"ף של אהי"ה דיודי"ן והוא בגי' יהו"ה אלהי"ם האמנם תשלבם ותקדי' ההוי"ה לאלהי' אם הוא בבקר ביום ואם הוא בליל' תקדי' בשלוב אלהים להוי"ה נשארו ג' אותיות הי"ה מאהי"ה דיודי"ן ותכוין ביום י"ה ה"י ובליל' ה"י י"ה וכשתסלק ה"י ה"י מן אל"ף שהוא יב"ק ישארו פ"ב והם א"ם א"ם אותיות שבאהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן. ביום ב' אלף מאהי"ה דאלפי"ן ע"ד הנז'. ביום ג' ג' פעמי' אלף הם של"ג ויכויץ בהו"י שעולה של"ג כזה יו"ד פעמי' ה"י הם ש'. ואותיות הו"י הם כ"א הרי שכ"א ותמלא אות ו' כזה ו"ו הרי של"ג השלוב של היום הוא כך יאהל וההי"ם ושל הליל' אילה הויה"ם השם מן אותיות בכ"ח בא"ת ב"ש הם **שלְסָ** ובגי' קצ"ה קצ"ה ב' פעמי' אלהי"ם הם עקב. אכיל"ה הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ואהי"ה. (א"ש ע"ה) מלאכ"ה א"ל אדנ"י יהו"ה אלהי"ם הם יב"ק והם ז"א עם לאה ויב"ק שהוא אהי"ה יהו"ה אדנ"י הם ברחל וב' פעמי' יב"ק הוא דרך והם אהי"ה דיודי"ן קס"א והוי"ה דס"ג. אל"ף למ"ד יהו"ה בגי' יא"ר. לנ"ו בגי' אלהי"ם וזהו א"ל יהו"ה ויאר לנו שם יג"ל שרשו מן הוי"ה דס"ג כי מלוא' בגי' ל"ז ועם שש אותיות המלוי הרי מ"ג

מלוי אחוריי' מליאי' דאהי"ה דיודי"ן הם בגי' ת"ק גם מלוי שד"י במלואו בגי' ת"ק וא"ל שד"י במלואו בגי' אל"ף.

חלק צו

יחוד יט אל הנז"ל יהו"ה הושיע' המלך יעננו ביום קראנו. יהו"ה תכוין בהוי"ה דיודי"ן 'יהו"ה 'הושיע' 'המלך ר"ת. יה"ה במלוי ההי"ן יו"ד ה"ה ה"ה וחסר אות ו' משם ההוי"ה הרי **יַעֲנֵנוּ בְיוֹם** קראנו **יהוה יוֹד הֵי וִיו הֵי** הנקוד בגי' ק"ב ועם עשר אותיות הרי יב"ק ב' **יָוֵד הֵה הֵה** הנקוד בגי' צ"ב וג' אותיות די"ו שלא ננקדו מהוי"ה דיודי"ן הנז"ל הרי יב"ק והרי ב' יב"ק **יַי וָו דֵד הָה יְהֹוָה יֵהוֶה יַי וָו דֵד הָה יְהֹוָה יֵהוֶה** יב"ק להמשיך ר' יוחנן בן ברוקא ר"ת יב"ק יעננו ביום קראנו ס"ת ב"ן ע"ב ונ"ב קכ"ד בגי' יוחנן והשם הכולל אותם אחוריי' מליאי' דהוי"ה דההי"ן שהם בגי' קד"ם ותסיר כ"ו מן ההוי"ה עצמ' ישאר קי"ח והוא"ו ראשונ' במלוי יודי"ן הרי קכ"ד:

חלק צז

יחוד כ' יאמר פסוק זכור תזכור ותשוח עלי נפשי ותכוין במה שנכתוב ר"ת ותשוח עלי נפשי הוא בגי' קכ"ו והם ג"פ מ"ב אותיות שיש בג' הויו"ת דע"ב ס"ג מ"ה ס"ת כל הפסוק הנז' בגי' שם חת"ך היוצא מס"ת פות"ח א"ת יד"ך בנודע כי הוא החותך מזון מן ז"א לתת לנוקביה והנה חת"ך הנז' הוא סוד החשמל הנקרא **אורפניאל** והוא כך בגי' כמו חשמ"ל שהוא בחי' אור הפנים של הנקב' הנק' א"ל בסוד ואל זועם בכל יום כנודע ואמנם מן חשמ"ל חסר עוד חמשי' כדי שיעל' לחשבון חת"ך כנז' וענין אלו החמשים הוא בחי' ה' ספי' חג"ת נ"ה של ז"א כל אחת כלול' מעשר הם חמשים והענין הוא כי אותה הקליפ' הנק' קליפת נוגה לפעמים היא לוקחת מאלו החמש ספי' דז"א ואינו נשאר מהארתם לנוקבי' רק בחשבון חשמל שהוא סוד אור פנים שלה כנז' וכאשר האדם חוזר בתשוב' אז מה שהיה נקרא בתחלה קליפת נוגה נקרא עתה אור נוגה וחוזר אל הקדוש'. גם ר"ת כל הפסוק הנז' הוא בגי' תקל"ג והוא אלהי"ם במלוי יודי"ן ש' ומלוי מלויו ר' נלע"ד חיים הכותב שצ"ל כך והאחוריי' הפשוטי' שלו הם ר' ומנין אותיות שבו הם ל"ג והנה שם אלהי"ם הזה הוא בנוק' דז"א וכונת

זכור תזכור הוא שתכוין שיעלו נה"י במקום חג"ת ויעלו חג"ת במקום חב"ד ונמצא' שיש עתה ב' בחי' של יסוד הנק' זכר וז"ס זכור תזכור והענין הוא כי אין עול' כל ספי' כלה אלא שליש אחד בלבד שבכל ספי' היא העול' לבד כדי שלא ישאר המקו' ריקן ופנוי ונמצא כי לא עלה כל היסוד אבל נשאר קצתו למט' במקומו וקצתו עלה למקו' הת"ת והרי הם שתי יסודות ונודע כי מהארת ב' יסודות אלו יצא' נוק' דז"א הנק' נפש וע"י העון הנז"ל נכנעה המלכות אשר הית' ראוי' לצאת משם וזהו ותשוח עלי נפשי שהיא הנקב' תשוח ותכנע עלי בעבור העון שלי תחת רגלי ז"א וע"י התשוב' עול' נפשי שם ויחזור מלת עלי נפשי שהוא נקוד בפתח תחת הלמ"ד כאלו נקוד בחריק כמו עלי באר ענו לה וזהו עלי נפשי ולכן ר"ת 'ותשוח 'עלי 'נפשי הוא ענו והענין היא כי הבאר שהיא הנקב' היא עול' כנגד ג' פעמי' מ"ב אותיות של ג' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה שהם טפת מיין דוכרין כנז"ל והם בגי' ענ"ו וכשחטא נעש' עו"ן ועי"כ הית' המלכות מעונ' ונכנעת ושוח' למט' ועתה נעשת ענ"ו ועי"כ עול' בסוד עלי באר ענו לה ואמנם זכור כנגד יסוד עליון ותזכור כנגד יסוד תחתון כנז"ל והנה תזכור בגי' אדנ"י במלואו שהוא תרע"א תסיר ממנו הפשוט שהוא ס"ה ישאר בגי' תמ"ד שהיא השכינ'. נסחא אחרינא ישאר בגי' תזכור שהיא השכינ'. ונלע"ד חיים הכותב שצ"ל כך ישאר בגי' רו"ת כ"ז שהיא השכינ' הנק' רו"ת. (א"ש נלע"ד שהכ"ז הנותרות הם כ"ב אותיות עם ה' כפולות של מנצפ"ך כאשר ביארנו בכונת אתה א"ת ה' שהם כ"ב אותיו' עם ה' אותיות של מנצפך כנלע"ד). גם נלע"ד כי אין תקון זה אלא לשכבת זרע לבט' כמובן מן דרוש עלי באר ענו לה על ותשוח וכו' שהוא סוד המ"ן הנקרא נפש שיעלו עתה לקבל דכורין הנק' ענו כנז':

חלק צח

יחוד א' תקון לעון הבא על אשת איש פ' נ"ר יהו"ה נשמת אדם ר"ת בגי' ק"י והם הוי"ה דמ"ה ואדנ"י. אדם הוא ג"כ הוי"ה דמ"ה חופש כל חדרי בטן ר"ת ל"ח והם ל"ג אותיות מלוי המלוי של שם אלהי"ם וה' אותיותיו הפשוטות. גם ס"ת של נ"ר ה' נשמת אדם הוא הר"ת שהם כל הדיני' שהם שכ"ה ופ"ר כנודע גם ס"ת של אדם

חופש כל הם בגי' ש"ע שהם ש"ע נהורין שהם ב' שמות א"ל א"ל במלואם. גם ס"ת של חדרי בטן הם ס' הרי ששי' יודי"ן שיש בג' הויו"ת דע"ב מ"ה ב"ן. א"ש ד' בע"ב ואחד דמ"ה ואחד דב"ן.

חלק צט

יחוד ב' אל הנז"ל 'כי 'רצו 'עבדיך 'את 'אבניה ר"ת אלהי"ם דאלפי"ן רצ"א והכולל וס"ת הם בג' אמ"ת שהיא אהי"ה פעמי' אהי"ה וג"כ הם שבע' הויות דס"ג וא"ת 'עפר' 'יחוננו ר"ת בגי' אלהי"ם והוא הפשוט של המלוי הנז"ל דאלהי"ם דאלפ"ן רצ"א. וס"ת תה"ו לרמוז כי ע"י האמת הנרמז למענ" בס"ת החלת הפסוק מתקיים אפילו עולם התהו הנרמז בס"ת אלו.

חלק ק

יחוד ג' אל הנז"ל שש אנכי על אמרתיך. ר"ת אות ש' הוא אלהי"ם דיודי"ן ואותיות אע"א הוא הוי"ת דע"ב דיודי"ן הממתקת האלהי"ם הנז' וס"ת הם ש"ם שהם שתי הויו"ת דע"ב ובי' הויו"ת דס"ג ובי' הויו"ת דמ"ה. שש הם ב' שמות מצפ"ץ: אנכ"י ע"ל הם בגי' ע"ב ס"ג מ"ה והכולל. אמרתיך בגי' הם עשר שמות אדנ"י ועשר' כוללי' ואחד הכולל כולם. כמוצא שלל רב ר"ת תק"ך שהוא אלהי"ם דיודי"ן ש' ואחוריי' פשוטי' ר' וט"ו אותיות האחוריי' וה' אותיות הפשוטי' וס"ת הנז' הם ל"ג והם אותיות מלוי המלוי של אלהי"ם הנז'. כמוצא הוא קנ"ז בגי' והם ג' הויו"ת דב"ן דההי"ן והכולל. שלל כמספר שתי הויו"ת דע"ב ושתים דס"ג ושתי' דמ"ה. ר"ב בגי' ע"ב ק"ל.

חלק קא

יחוד ד' אל הנז"ל תתן אמת ליעקב ר"ת רי"ו רי"ו (א"ש ע"ה) שהם שש' פעמי' ע"ב ובי' רי"ו אלו הם מן ציור ההוי"ה כי רי"ו האחד הוא מאותיות י"ה וציור' הוא יר"ו כזה י"ה והב' הוא מאותיות ה"ו ציור' רי"ו כזה הו וס"ת הם תנ"ב שהם עשר' הויו"ת דמ"ה חמש' דחסדי' וחמש' דגבורות וב' הכוללי'. אמת הוא אהי"ה פעמי' אהי"ה וכן שבע' הויו"ת דס"ג. תתן הוא שני פעמי' תכ"ה והנה הוא שם אחד משם בן ע"ב ויוצא

מר"ת כל הנשמה תהלל ועם הכולל הוא סוד עלמה תוכ"ו וזהו השם שהזכיר מרע"ה ויאמר לרשע למה תכ"ה רעך והוא סוד ב' האחוריי' פשוטי' דאלהי"ם בגי' ת' ועם כ"ו אותיות מלוי שיש בשניהם בהיותם מליאים הרי תכ"ה (א"ש צ"ל תכ"ו) ונמצא כי תת"ן הוא ב' פעמי' תכ"ה והם ד' אחורי' דאלהי"ם שהם דינים קשי' ולכן הכה בהם מרע"ה את המצרי וגם כי ד' אלהי"ם עצמם הפשוטי' הם בגי' משה עצמו (א"ש ע"ה) וצריך לכוין כי אלו ארבע' אלהי"ם הם בעול' העשי' הנק' א"ל אדנ"י כנודע ושם הוא בחי' ד' אלהי"ם אלו הם בגי' משה ולכן תכוין להוריד שם א"ל שד"י שהוא בעולם הבריא' כנודע וגם הוא בגי' עשה ובו תמתיק לד' אלהי"ם אלו ליעקב בגי' רי"ב והוא אהי"ה דיודי"ן קס"א ועם עשר' אותיותיו קע"א ועם א"ם אותיותיו שבפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי הרי ליעקב. וז"ס פ' אם אסק שמי' וגו' להמשיך הא"ם ואס"ק הנז"ל מאימא אל ז"א שהוא שמים והוא יעקב ותכוין להוריד א"ם אס"ק הנז' להמתיק האחוריי' שהם ע"ב ק"ל שהם ג"כ מנין א"ם אס"ק וכל זה הוא ביעקב. (א"ש לא נעל' כי עדיין חסרי' עשר' אותיות הנז"ל). ע"ב ק"ל הוא ביהו"ה ותכוין כי עשור אמת הוא הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן שהוא בז"א הנק' יעקב וזהו תתן אמת ליעקב. א"ש צריך למנות כולל אחד בכל הוי"ה כדי להשלימ' לעשור הנז' וחסד שהיא הוי"ה דע"ב דיודי"ן לאברהם והנה אמת הנז' הוא סוד אהי"ה פעמי' אהי"ה. וחסד הוא הוי"ה דיודי"ן הרי הוא חבור יהו"ה ואהי"ה וזה עצמו נרמז בר"ת ליעקב חסד לאברהם שהם בגי' חיים שהוא אהי"ה יהו"ה אהי"ה. אשר נשבעת לאבותינו ר"ת כס"א וס"ת רו"ת שהוא מלוי שם אדנ"י. א"ש הכינ' היא בהסירך מנין אדנ"י שהוא ס"ה מתרע"א ישאר רו"ת. א"ש נלע"ד ג"כ לחברי' יחד כי כש"א ורו"ח הם בגי' תרפ"ז והם כמספר ד' הויו"ת של ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם רל"ב וג' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן וכללות' הם תרפ"ז להורות כי כל האורות הנז' נמשכי' אל המלכות כנלע"ד. מימי קדם בגי' רמ"ד והם הוי"ה דיודי"ן ע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א ועשר אותיות שלהם (א"ש ע"ה) וס"ת כל חמש' תיבות הנז"ל הם תרנ"ו כי אדנ"י במלואו עול' תרפ"ז עם מספר אותיות הפשוט והמלוי (א"ש עדיין יתירי' שני' כי תרע"א וי"ג אותיות המלוי וחמש' אותיות הפשוט הם בגי' תרפ"ט ויתכן שהוא מונ' שני כוללי'). ואם תוציא מתרפ"ז מנין א"ל ישאר

בגי' תרנ"ו והם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וג' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן שהם בגי' תרנ"ו א"ש צ"ל שהם בגי' תרע"ז כנז"ל:

חלק קב

יחוד ה' אל הנז"ל גל מעלי חרפ' ובוז ר"ת בגי' א"ל יהו"ה וס"ת הוי"ה דב"ן דההי"ן גל מעלי עם הכולל בגי' קפ"ד והם אחורייי' דהוי"ה דיודי"ן חרפ' ובוז בגי' שד"י השם שצריך לכוין בו הוא **גל** מלא גימל למד והוא בגי' יוסף והכולל שהיא ג' הויו"ת דב"ן והכולל. גם שתי אותיות עצמ' של גימ"ל ולמ"ד הם ביסוד ומלכות ואח"כ תכוין כי שם אל הרמז בר"ת כנז"ל עם שם שד"י הנז"ל הם בגי' משה והם סוד שכ"ה דיני' עם עשור אותיות דאחורייי' דקפ"ד ועם עשר אותיות דאהי"ה קס"א כנודע כי גם קפ"ד וקס"א הם בגי' משה וכבר ידעת כי יחודי' אלו הם קוד' שתישן בליל' גם צריך לקרוא בקריאה מתייחסת כפי היחוד ההוא והנה הקריא' עתה תהי' סכ"ה לך לבדך חטאתי בס' הזוהר.

חלק קג

יחוד ו אל הנז"ל שמש ירח עמד זבול' ר"ת בגי' שפ"ז והוא חשמל בגי' שהם ש"ע נהורין הנמשכי' מן שני אחורייי' דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד קפ"ד כנודע ותכוין ג"כ בעשר אותיות דהוי"ה דיודי"ן ע"ב עצמו עם חשמל היוצא ממנו הרי שפ"ח. א"ש עם הכולל. וס"ת הם שי"ז ועם הכולל הם שי"ח והוא אלהי"ם דיודי"ן ש' וי"ג אותיות המלוי וה' אותיות הפשוט שמש בגי' תמר והם ש"ך דינים שברחל וש"ך דיני' שבלא' ירח הוא אלהי"ם דאחורייי' פשוטי' והם ר' וי"ח אותיות שבפשוט ובמלוי המלוי עמד בגי' קי"ד וצריך לכוין בהוי"ה דע"ב ובמ"ב אותיות הרי קי"ד למתק כל בחי' אלהי"ם כנז' זבול' בגי' נ' והם חמשי' אותיות שיש בפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי של אדנ"י. השם הוא מן שמש בא"ת ב"ש והוא **בֶּיָבָ** והנקוד הוא מן שמש ירח עמד והוא בגי' י"ד אותיות של הוי"ה דאלפי"ן בפשוטו ובמלואו הקריא' בס' התקונין תקון כ"א

חלק קד

יחוד ז אל הנז"ל. יהו"ה יספור בכתוב עמי' ר"ת צ"ב הוי"ה לי"א כ"ו ואדנ"י לנוקבי' ה"ס והכולל הרי צ"ב. זה יולד שם סל' ר"ת חשמל נהירין (א"ש עם הכולל) ס"ת יהו"ה יספור בכתוב עמי' והכולל הם רמ"ח והם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וי"ו אותיותיה' הפשוטות ס"ת זה יולד שם סלה בגי' הם נ"ד והם ב' מלויים כל אחד ז"ך ז"ך ז"ך של הוי"ה לז"א וז"ך של אדנ"י לנוקבי'. יהו"ה יספור בגי' שע"ו והם ש"ע נהורין ושש אותיות אלף למד שהם שרשם כנודע הרי שע"ו אמר שמואל מבואר הוא שהם קפ"ה קפ"ה בכתב בגי' תכ"ה עם הכולל והוא שם קדוש היוצ' מר"ת 'כל 'הנשמ' תהלל. עמי' בגי' אהי"ה דיודין (אמר שמואל עם הכולל) זה יולד בגי' שם בן דההי"ן וט' אותיותיו (אמר שמואל עם הכולל) שם סלה בגי' חמש' אלהי"ם שהם בגי' ת"ל וה' אותיותיו פשוטות או ה' כוללי' של ה' אלהי"ם עצמ'. השם הוא מן שם בא"ת ב"ש יָבֹ֫ והנקוד מן זה יולד. והוא בגי' י"ב אותיות של אהי"ה יהו"ה אדנ"י להמתיק עמהם ה' אלהי"ם הנז' הקריא' בתקון מ"ג

חלק קה

יחוד ה' אל הנז"ל ברבות הטוב' רבו אוכליה. ר"ת ר"ח והם ד' הויו"ת דב"ן דההי"ן וס"ת תי"ו והם ב' אחוריי' פשוטי' דאלהי"ם והם ת' וט"ו אותיות שבהם והכולל. ברבות בגי' ית"ר והם ב' שמות מצפ"ץ מצפ"ץ וח' אותיותיה' וב' כולליהם. הטוב' רבו. בגי' רל"ה והכולל הם רל"ו והם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וד' כולליה'. אוכליה בגי' אדנ"י. אמר שמואל עם הכולל ותכוין כי ב' שמות מצפ"ץ ימחקו לשני אחוריי' דאלהי"ם הנז"ל וד' הויו"ת הנז' ימתקו לשם אדנ"י הנז' וכל זה הוא בז"א וכל זה הוא אחר שארבע' הויו"ת דב"ן הנז"ל ירדו בסוד מוחין של ז"א עצמו הג' ב"ן הם בג' מוחין שלו ואחד ב"ן הוא בשאר התפשטותו השם הוא מן רבו בא"ת ב"ש **גשף** והוא בגי' ש"ע נהורין וי"ג תיקוני דיקנא דא"א. הקריא' בתיקון מ"ו.

חלק קו

יחוד ט' אל הנז"ל אמרתי אשמר' דרכי מחטוא בלשוני. ר"ת כ"ד כ"ד שהם ב' שלישים המגולי' של החסד המתפשט בת"ת דז"א אמר שמואל הענין הוא שר"ת של התיבות הנז' הם בגי' מ"ח והם ב' שלישי' של שם ע"ב שהוא בחסד וכו'. וס"ת התיבות הנז' הם ל"ו והם ל"ו אותיות שבפשוט ובמלוי ומלוי המלוי דהוי"ה דב"ן דההי"ן. אמרתי בגי' תרנ"ו. עשר הויו"ת. נלע"ד חיים עשר אדנ"י. אמר שמואל צ"ל בגי' תרנ"א ויהיה עם הכולל ואם ירצה למנות גם החמש' אותיות עצמם להוסיפם על התרנ"ו לא יהיו כמנין עשר אדנ"י. אשמר' בגי' תקמ"ו מ"ו הוא המלוי הוי"ה דיודין שהיא ע"ב. ות"ק הוא מלוי אהי"ה דיודי"ן דאחוריי'. דרכי בגי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם רל"ב וב' כוללי'. מחטיא בגי' אדנ"י אמר שמואל עם הכולל. בלשוני בגי' שצ"ח והם ב' פעמי' קנ"א קנ"א ואל אדנ"י השם הוא מן דרכי בא"ת ב"ש **קגלס** והוא בגי' ב' אלהי"ם והכולל הנקוד מן ר"ת אמרתי אשמר' דרכי הקריא' בתקין מ"א

חלק קז

יחוד י' אל הנז"ל תפלה לעני כי יעטוף ר"ת ת"ס והם עשר מלויים של הוי"ה דע"ב דיודי"ן שהיא מ"ו. ולפני ה' ישפוך שיחו. ר"ת שכ"ה דיני' והכולל והם נמתקים על ידי עשר' מלויים הנז' ס"ת תפלה לעני כי יעטוף הוא בגי' הוי"ה דס"ג ומ"ב אותיותיו להמשיך בז"א להמתיק השכ"ה דינים הנז' ס"ת ולפני ה' ישפוך שיחו הם א"ם אותיות דאהי"ה להמתיק גם כן שכ"ה דינים הנז' תפלה בגי' תקי"ה והם יוד פמי' ה"י ש'. יו"ד פעמי' ה"ה הם ר' וי"ה עצמו הרי תקי"ה לעני הוא אהי"ה דיודי"ן אמר שמואל עם הכולל כי יעטוף הם בגי' צדקה והם יו"ד פעמים ה"א הם ק"ך ה"א פעמי' וא"ו הרי ע"ח אמר שמואל עם הכולל ולפני הוי"ה בגי' ע"ב ק"ל. ישפוך בגי' תי"ו והם ארבע' יודין שבע"ב ק"ל הנז' כל אחת כלול' מעשר הם ת' ועשר אותיות שבהוי"ה דע"ב הנז' וד' אותיות הוי"ה עצמ' פשיט' וב' הכוללים. השם הוא מן תפלה בא"ת ב"ש **אָוְכִץ** בגי' קי"ז והוא בן דההין ואדנ"י והנקוד מן תפלה לעני כי יעטוף הקריא' בתקון י"ט ותתן לשני עניים צדקה כרצונך:

חלק קח

יחוד א' והוא להסיר ולדחות איזה נפש רעה שנתעבר' בנפש האדם לסבת איזה עון ח"ו והוא למהר"י משען. יכוין ביחוד ב' השמות האלו יהו"ה ואהי"ה במלוי יודי"ן ובתחל' יחבר שבע' היודי" שבשני השמות הנז' ויכוין להמשיך השפע מן הז' בחי' שבבינ' מחסד ולמט' לשבעה דז"א ויכוין לבטל ולשבר כח העבור ההוא של נחבי בן ופסי העול' בגי' ע' אח"כ יכוין בד' ההי"ן שיש בשני השמות הנז' שעולים בגי' ב' יודי"ן ויכוין להמשיך השפע מן או"א לחו"ב שבז"א אח"כ יכוין בארבע' ווי"ן שבהם שעולים כ"ד ויכוין בהם בצורת **ם** סתומ' ויכוין כנגד בחינת הדעת שהוא כלול מן י"ב בחי' ו' של אבא ו' של אימא הרי י"ב וימשיך השפע מן הדעת הזה הכולל י"ב כנז' אל הי"ב בחי' אחרות שיש בז"א שהם שש' של הת"ת ושש' של היסוד ואח"כ יכוין בשני דלתים שיש בהם והם כנגד שמנ' תיקוני דיקנא עליונים להמשיך מהם שפע לשמנ' תקוני דיקנא התחתוני' למט' בז"א ויכוין להסיר כל השערות וכל כחות הדין שיש בדיקנא דז"א ולהמתיק' באלו תקוני דיקנא העליוני' אח"כ יכוין בג' אותיות אלף של אהי"ה ויכוין להמשיך שפע מן הכתר הנק' א"א אל אבא הנק' חכמ' וימשיך למט' ויעש' בחי' כתר בז"א ומשם ימשך עוד וייעש' חכמ' בז"א הכלל הוא בכל הכונות הנז"ל שיכוין להמתיק הדיני' כולם אשר בז"א ולשבר ולבטל כל הקליפות והחצוני' הנאחזי' שם וכבר כתבתי למעל' בתחלת היחוד הזה כי כונת היחוד הזה הוא להסיר ולדחות נפש רעה של נחבי בן ופסי שנתעבר' בנפש האיש הנז' בעל היחוד הנז':

אמר שמואל אחר שהשלמתי כל היחודי' הנז' לתקן נפש האדם עתה אתחיל לכתוב ולסדר כל הקדמות והיחודי' אשר ייחד אותם האדם בין בהיותו בביתו מתבודד בין בלכתו על קברי הצדיקי' כדי לטהר ולזכך נפשו ולהשיג מעלת נבוא' קטנ' כאשר עיניך תחזנ' מישרי' בע"ה.

הקדמה א' דע כי עיקר כל היחודי' הם או לייחד' בעת שתשתטח על קברי הצדיקי' או אפילו בביתך שלא על קברי הצדיק' והנה אם תייחד' על קברי הצדיקי' עיקרם הוא בערב ר"ח או בט"ו לחדש כי אז יש הכנ' יותר משאר הימים ובשבתות וימים טובים ור"ח לא תשתטח כי אז נפשות' עולות למעל' ואינם מושגות ואפילו בחול המועד

תוכל להתפלל עליהם אבל לא תייחד יחודי'. ואם תייחד בביתך לא תייחד אלא אחר חצות ליל' לפי שאז היא עת רצון כנודע ואז היא שעה הנבחרת מכל שאר השעות.

הקדמה ב' ודע כי היחוד שהוא של היודי"ן והווי"ן אשר לקמן אכתוב אותו בע"ה תייחד אותו יותר בקביעות מכל שאר היחודי' ואם הוא לילי החול תייחדנו אחר חצות ליל' ובליל שבת תייחדהו אפילו קודם חצות ליל' תכף אחר הסעוד' והיחוד של ראש חדש תייחדנו ביום ראש חודש בדוקא ואפילו להשתטח בקבר הצדיק ביום ר"ח על ידי יחוד זה תוכל משא"כ בשאר היחודי' כנז' והיחוד של פסוק חדשים לבקרי' תייחדנו או בליל שבת קוד' חצות או בלילי החול אחר חצות לילה והיחוד של עשר הויו"ת הדעת תייחדנו ליל שבת קודם חצות גם טוב לקרות בכל ליל שבת אחר ברכת המזון מ' ערובין בסוד ע"ב רי"ו ובסוד העירוב:

הקדמה ג' עוד יש מיני יחודי' אחרים לזכך הנפש ולצחצח אות' וסוד הענין הוא דע כי התור' היא מחצב של נשמותיה' של ישראל כי ממנ' חוצבו ולכן היא תור' אחת וישראל גוי אחד והקב"ה אחד הוא סוד שש ספי' חג"ת נה"י שבהם נשרשת תורה שבכתב כי ע"כ נקראת תור' ע"ש כי אלו השש ספי' הם עלמא דאתגליא שבו מתגלים הוראותיו ית' משא"כ בג' ספי' ראשונות שהם עלמא דאתכסיא גם בחינת' ממט' למעל' וממעל' למט' הם ו' כפול' כי משם י"ב שבטי ישראל וכללות תכלית פרטם הם שש מאות אלף רגלי כמנין ו' והם סוד ששים רבוא שרשים של נשמות ואין עוד וז"ס דור הולך ודור בא אין דור פחות מס' רבוא והדור שהולך הוא הדור שבא כנז' בס' הבהיר ובדוגמא זו יש ס' רבוא פי' רבי' לתור' שבכתב על כל פסוק ופסוק וכן נודע כי ד' מיני דרכי פירושים יש לתור' וסימנ' פרדס 'פשט 'רמז 'דרש 'סוד וכל דרך מארבע דרכי' אלו יש בו ס' רבוא פירושי' נמצא כי כל נשמ' ונשמ' שבס' רבוא נשמות ישראל יש לה דרך אחד בכל התור' כפי בחי' שרש מציאות נשמתו הנקשרת בתור' ולכן כל אדם מישראל יכול לחדש חדושים בתור' כפי חלקו מה שאין חבירו יכול לחדש האמנם יש אדם כלול מכמ' נצוצות חלקי הנשמות וכפי מספר הנצוצות ההם יכול לחדש פירושי' בתור' ולכן מרע"ה שהיה כלול מכל ישראל ידע כל מה שתלמיד ותיק יכול לחדש וז"ס מ"ש ז"ל מלמד שהיה משה שקול כנגד כל ישראל.

ונחזור לענייננו כי הנה מורי ז"ל היה משיג בחכמתו כל איש ואיש מישראל מקום שרשו בתור' והיה מלמד לכל אחד ואחד אותם הפירושי' שעל התור' המתייחסים לנשמתו ולפעמי' היה מתגל' פי' פ' אחד ולפעמי' פסוקים אחרים וכפי הזמן והשע' היה מתגל' בנשמת האיש ההוא פי' פ' מסויים ואז היה מורי ז"ל מלמד לאיש ההוא פי' פ' ההוא שנתגל' אז כפי השע' ההיא בנשמתו והיה האיש ההוא מוציא הפסוק ההוא בשפתיו ומכוין בפי' ההוא ובשמות היוצאים מן הפסוק ההוא והכל כפי הדרך המתייחס לנשמתו בדוקא ועי"ז היתי' נפשו מזדככ' בהיות' מחשבת ומהרהר' בפי' ההוא כפי שרש נפש האדם משם ועיקר היחודי' האלה הם טרם שישן על מטתו בהתבודדות ובכונ' ועי"כ תעלה נשמתו למעלה ותקבל הארה נוספת ולפעמי' היה אומר לו שייחדם בקומו ממטתו במצות ליל' האחרונ':

הקדמה ד' גם דע מה שכתבתי למעל'. ואחזור להעתיקו פה כי בכל היחודי' שיש בעולם אם אתה מייחד אותו בהשטתחך על קבר הצדיק ממש צריך שתכוין כי ע"י השתטחותך עליו אתה גורם שגם הצדיק ההוא גם הוא ישתטח נפשו ותתפשט בעצמותיו אשר שם בקבר וחוזר לחיות ונעשי' עצמותיו בחי' גוף אל הנפש המשתטחת ומתפשטת בתוכם וזו הנפש היא אות' הנשארת בקבר כנודע בסוד ונפשו עליו תאבל והרי הצדיק ההוא באות' שעה כאלו הוא חי בגוף ונפש ואם אתה מויחד היחודים בביתך שלא על ידי השתטחות אין צורך אל הכונות הנז' אמנם לעולם צריך שתכוין בין אם הוא בבחינת השתטחות בין אם הוא בביתך תכוין בכל היחודי' כלם להעלות נפשך ונפש הצדיק ההוא קשורי' יחד ונפשך כלול' בנפשו וצריך שתכוין באותו השרש אשר נפש הצדיק ונפשך תלויים בו באדה"ר ותכוין לעורר אותו המקום שהוא האבר שתלוי בו נפש אותו הצדיק באדה"ר ומצד האבר ההוא אתה מעל' את נפשו בסוד מ"ן והמשל בזה אם נפש הצדיק ההוא הוא משרש אבר זרוע הימני של אדה"ר ואת' ג"כ משם מהשרש שלו והנה הצדיק ההוא כבר עלה מסוף הזרוע אל ראשו אחר שנפטר אבל אתה עדיין נפשך בסוף הזרוע ההוא כנודע כי כל שרש ושרש יש בו פרצוף שלם ואם נפשך תהיה ע"ד משל מן העקב או מן הרגל של הפרצוף ההוא של השרש שלך תכוין להעלות נפשך מן העקב של הפרצף ההוא עד ראשו ואז

יתדבק נפשך עם נפש הצדיק ההוא ואז תעורר את שתי הנפשות ביחד ותעלם למעל' בסוד מ"ן. גם צריך שתדע שאם ידעת בעצמך שיש לך נשמ' אז תעורר ג"כ נשמתך עם נשמת הצדיק ההוא ואם אין לך אלא רוח תעורר את הרוח שלך בלבד ואם אין לך אלא נפש תעורר את הנפש שלך פי' כי בעדרך את נשמת הצדיק ואת רוחו לא תעורר אלא נשמתו ורוחו של הצדיק בלבד וכאשר תגיע לעורר גם את הנפש של הצדיק אז תכוין בנפש של הצדיק ותכוין לשתף נפשך ג"כ עמו גם עיקר הכל תלוי שתכוין בחשק גדול נמרץ ובשמח' וגם בהתפשטות החומר מעל הנפש מכל וכל:

הקדמה ה' ענין דבקות עם הצדיקים והשתטחות על קברם לאדבק' רוחא ברוחא ונפשא י בנפשא כנז' בזוהר פ' אחרי מות דף ע' ע"ב וז"ל ובשעתא דאצטריך עלמא רחמי וחיי אזלי ומודעי לנפשיהו דצדיקייא ובכאן על קברייהו אינון דאתחזו לאודעא להו מ"ט דשויין רעותייהו דילהון לאתדבקא נפשא בנפשא וכו' ולהזדכך זכוך רב ולהתקדש קדוש' נפלא' ולהתענג ענג עצום לחזות בנועם ה' לדעת איז' דרך ישכון אור בכל מעשיו ויודיעוהו דברים אמיתיים לא יחטיאו השער' ובלבד שיתנהג בקדוש' ובענו' וביראת חטא וישים השם הנכבד והנורא לנגדו תמיד לייחדא שמא דקב"ה ושכינתי' ברחימו ודחילו לייחדא שם ו' עם ה' ע"י י' וה' והנה אין ספק שלא ידמה האדם כי הצדיקי' בפטירת' והיותם שוכני עפר בטילי' מן העבוד' והיחוד ח"ו כי הם מייחדי' תמיד בסוד נשמת' ורוחם ונפשם העולות למעל' המייחדים חכמה עם בינ' בסוד נשמתם ות"ת עם מלכות בסוד רוחם ומ"ן דידה בסוד נפשם ומה גם בחצי הליל' שהוא משתעשע בסוד רוחי הצדיקי שבג"ע כמבואר בזוהר ולא עוד אלא שגם הם מזדווגי' בג"ע ומולידים נפשות לגרים כמבואר שם בפ' שלח לך בריש דף קס"ח ע"כ אלא שסוד עבודת' וייחוד' בהיותם בחיים הולכי' ומתחדשי' ומוסיפי' כח למעל' מידי יום ביום ומאירי' באצי' אור לאין ערך בכל יום נוסף על חבירו האמנם אחר פטירת' מייחדי' כאשר כבר עשוהו בהיותם בחיים וגם הם שם מתפללי' על החיים כנודע בפ' שמות דף י"ו ע"ב כמו שמצינו באבות העולם שהם מתפללי' על החיים כנודע בזוהר בפ' שמות ובגמר' מס' מציעא פ' הפועלי' בעובדא דר' חייא ובניו ומבואר שם בס' הזוהר שאלמלא תפלת המתים לא היו החיים מתקיימי' ואחרי שהקדמתי לך

שהם עובדי' ומייחדי' תמיד בסוד רוחם ונפשות' ונשמת' למעל' בעולם העליון הנה כאשר ייחד האדם היחוד העליון ויכוין לעשו כל יחוד כנגד הנוגע לו הנוגע לנפש לנפש והנוגע לרוח לרוח והנוגע לנשמ' לנשמ' ויכוין לדבק נר"ן של הצדיק ההוא ביחוד' אלו כל אחת בנוגע לו וכן ידבק נפשו ורוחו ונשמתו בנר"ן של אותו הצדיק בשע' היחוד הנה אז בלי ספק תדבק נפשו בנפשו.

יחוד א' והנה יחוד העליון של חו"ב הוא שם ההוי"ה בחכמ' ושם אהי"ה בבינ' ובהתחבר' יחד כזה יאההויה"ה הוא זווג העליון והשם המחברם הוא שם ההוי"ה במלוי יודי"ן כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י והיא עול' בגי' ע"ב כמנין חס"ד והוא חסד עילא' המזווג את הזווג העליון והוא הנק' מזל"א וזה נעש' ע"י נשמת הצדיק העול' למעל' בבינ' ואולי שהיא מ"ן דבינ' כאשר נבאר וז"ס כך עלה במחשב' ואמנם ת"ת ומלכות הם שם ההוי"ה בת"ת ושם אדנ"י במלכות ובהחברם יחד יהיה יאהדונ"הי והשם המחברם הוא שם הוי"ה במלוי אלפין כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א וזה נעשה ע"י הרוח של הצדיק ונפש הצדיק היא מ"ן דילה ואל תשיבני כי הנה בזווג התחתון צריך רוח ונפש רוח לחברם ונפש למ"ן ובזווג עליון אין כ"א נשמה לבד דע כי יש נשמה ויש נשמה לנשמה זה לזווג וזה למ"ן נשמה לנשמה מצד חכמה לזווגם ונשמה מבינה בסוד מ"ן וכן בזווג תחתון רוח מת"ת לזווג' ונפש ממלכות להעלות מ"ן והנה מלוי שם ההוי"ה נחלק לד' מינים אם כלו במילוי של יוד"ין כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י ואם יו"ד ה"י וא"ו ה"י ואם במלוי אלפ"ין כזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א ואם במלוי ההי"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה והנה שם הה"ייה דע"ב דיו"דין הוא המזווג חו"ב ע"י נשמה לנשמה של צדיק הבאה מצד חכמה ושם ההו"יה דס"ג הוא המעלה מ"ן ע"י נשמת הצדיק הבאה מבינה ושם הו"יה דמ"ה הוא המזווג ת"ת ומלכות ע"י רוחו של צדיק ושם ההו"יה במלוי ההי"ן דב"ן הוא המעלה מ"ן ע"י נפש הצדיק הבאה ממלכות והבן כל זה מאד:

קצורו של דבר ישים שם ההו"יה בארבעה אותיותיו לנגד עיניו ויכוין ליחד קב"ה ושכינתיה שהם ו"ה ברחימו ודחילו שהם י"ה ואח"כ יכוין שם ההו"יה בחכמה בנקוד פתח ושם אה"יה בבינה ואח"כ שניהם יחד יאההוי"הה ע"י שם ההו"יה במלוי יודי"ן וזה ע"י נשמ' לנשמ' של הצדיק ההוא הבא' מחכמ' שהיא אות א' שבשם ההוי"ה

ותכוין להעלות מבינ' מ"ן והתעוררות תחתון ע"י שם של הוי"ה במלוי ס"ג וזה ע"י נשמת הצדיק ההוא הבא' מבינ' שהיא אות שניה שבהשם הוי"ה ואח"כ יכוין שם הוי"ה בת"ת בנקוד חול"ם ושם אדנ"י במלכות ואח"כ שניה' יחד יאהדונה"י ע"י שם הוי"ה במלוי אלפי"ן וזה ע"י רוח הצדיק ההוא הייא' מת"ת שהיא אות שלישית שבשם הוי"ה ותכוין להעלות ממלכות מ"ן ע"י שס הוי"ה דמלוי ההי"ן וזה ע"י נפש הצדיק הבא' ממלכות אות רביעית שבשם ההוי"ה ותכוין לדבק נשמתו עם נשמת הצדיק ההוא בשעת יחוד נשמתו וכן כשתכוין ביחוד רוח הצדיק ההוא וכן בנפשו ואז ידבקו כלם בצדיק ההוא ויזכה לדעת כל אשר יחפוץ וכל אשר ישאל וענין זה צריך כונ' גדול' ושיפנ' לבו מכל מחשב' ושיפשוט גופו מעל נשמתו פן יתחייב בנפשו ח"ו ודע כי אם זכה האדם לנר"ן ונשמ' לנשמ' הנה כלם ידבקו בצדיק ההוא וישיג השג' עצומ' עד להפליא ואם לא זכה כי אם אל הג' או אם עד השלש' לא בא תתמעט השגתו כפי ערכו וכפי גודל חסידותו כן תגדל השגתו ודבקותו והשי"ת יראנו נפלאות מתורתו ויקרבנו לעבודתו ואהבתו ויראתו הנס"ו.

ודע כי אעפ"י ששנינו בס' הזוהר כי נפש הצדיק הוא בקבר ורוחו בג"ע ונשמתו תחת כסא הכבוד זה במי שלא זכה כי אם בנר"ן מבי"ע אבל מי שזכ' לנר"ן מאצי' אין ספק כי נפשו תעל' למלכות ורוחו לת"ת ונשמתו לבינ' כי כל דבר חוזר לשרשו כנודע והנה א"כ הנפש הנשארת בקבר היא נפש דעשי' כנז"ל והנה מצינו בס' התקונין בתקון י"ג כי בשם הוי"ה דס"ג עול' ברתא לגבי רבא מלמטה למענ' והנה הם מ"ן דבינ' כי כשם שנשמות הצדיקים הם מ"ן דילה במלכות כן בני בינ' הם מ"ן דילה אלא שהת"ת עול' יותר בסוד הדעת לחבר חו"ב ע' י שם בן ד' במלוי יודי"ן ונשארת מלכות בסוד מ"ן בבינ' ע"י שם ההוי"ה דס"ג והבן זה מאד ע"כ העתקתי מכתיבת ידי מורי ז"ל וזהו מה שמסר לי מורי ז"ל בע"פ.

חלק קט

יחוד ב' אמר לי שהייתי יכול לייחד זה היחוד הנז' בעת כל תפלה משלש' תפלות שחרית מנחה ערבית באופן זה בנפילת אפים של שחרית ומנח' ובק"ש של ערבית וזה עניינם ותחלה נבאר ענין היחוד הנז' בנפילת אפים שחרית ומנח'.

כבר ידעת כי כל בחי' נפילת אפים היא בעולם האצי' ולכן קודם שתתחיל פ' לדוד אליך ה' נפשי אשא תכוין לייחד או"א של עולם הבריא' ע"י הויו"ת ע"ב ס"ג כנז"ל ביחוד הנז' ותכוין כי ע"י זווגם של או"א נתן כח בנשמות הצדיקי' לעלות ולמסור נפשם למעל' והנה הם עולים הנשמות של צדיקים בסוד או"א של הבריא' ולכן תאמר עתה פ' לדוד אליך ה' נפשי אשא ותכוין כי עולות הנשמות כנז' ונעשות מ"ן אל ת"ת ומלכות דאצי' ולכן תכוין בתיבת ה' אל הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ובתיבת נפשי אל הוי"ה דב"ן דההי"ן ושניהם בת"ת ומלכות דאצי' ותכוין ע"ד המסודר לעיל ביחוד כתיבת יד מורי זלה"ה ואמנם ענין היחוד הנז' בק"ש של ערבית הוא באופן אחר כי בתיבת ה' אלהינו תכוין בשני שמות יהו"ה ואהי"ה שהם באו"א של אצי' ובתיבת יהו"ה שלאחר אלהינו תכוין בסוד הדעת שהוא הוי"ה דע"ב דיודי" והוא מיין דכורין ואז תחבר ותשלב שני שמות הנז' של יהו"ה ואהי"ה כזה יאהה"יוהה ובתיבת אחד תכוין להעלות הת"ת והמלכות ע"י הוי"ה דס"ג להיותם מ"ן באימא ואח"כ תכוין להוריד משם בחי' מוחין אל זו"ן הנקראי' ת"ת ומלכות כנז' וכמו שהודעתיך בסדר ק"ש של שחרית דחול איך יורדים המוחין דזו"ן בתיבת אחד ופ' בשכמל"ו וע"ש ואחר שתסיים פ' בשכמל"ו עם הכונ' הנז' אז תכוין לזווג ת"ת ומלכות דבריא' ע"י שתי הויו"ת דמ"ה וב"ן עד הנז"ל ביחוד כתיבת ידי מורי ז"ל וטעם היות היחוד הזה בבריא' הוא לפי שעתה בלילה בערבית כל הכונ' היא בעולם הבריא' כמבואר אצלינו במקומו בסדר תפלת ערבית של חול:

חלק קי

יחוד ג דע כי הרבוע של שם מ"ה דמלוי אלפי"ן שהוא בגי' ק"ל הוא בפה של עתיקא קדישא וז"ס מי שם פה לאדם כי שם מ"ה הוא בגי' אדם וריבוע ומלוי שם זה דמ"ה חוץ ממ"ה שבריבוע הוא בגי' פה של האדם שהיא שם מ"ה עצמו וחבור שניה' היא ק"ל וזהו בחי' חצוניותו ואמנם פנמיות זה הפה הוא הוי"ה של ס"ג וכבר ידעת במ"א כי גם בפה יש בחי' זווג מן הגרון והחיך אשר בו שהם אחה"ע וגיכ"ק כמו שנבאר בע"ה ואז יוצאי' שאר השלש' מוצאות עד שנעשים כ"ב אותיות והנה החוטם של

עתיקא קדישא פנמיותו הוא הוי"ה דס"ג וחצוניותו הוא שלש' שמות של אהי"ה שיוצאי' מן ג' אלפי"ן שיש בשם מ"ה אשר בפה עתיקא כנז' והם נמשכי' למעל' ונעשה החוטם בבחי' חצוניותו וכדי לקצר נכתוב היחוד בקצר' ושים עיניך בו.

וזהו סדר היחוד שתייחד תחל' תכוין כי משם מ"ה דמלוי אלפי"ן שיש בפה של עתיקא קדישא יוצאים שלש' שמות אהי"ה משלש' אלפי"ן שבו ונמשכים למעל' ומהם נעש' בחי' החוטם של העתיקא בבחי' חצוניותו ותכוין כי שלש' פעמי' אהי"ה הם בגי' חוטם וכל אות מהם תנקדה בקמץ ונמצא כי בכל שם מאלו הג' פעמי' אהי"ה יש בו ארבע' קמצין והם ארבע' וי"ן וארבע' יודי"ן שהם ס"ד בגי' כמנין חוט"ם עם המיל' ותכוין בנקוד זה כי מן החוטם הזה נמשך חיות גדול אל זו"ן כי מחד נקב ימינא נפיק רוחא לז"א לעוררו אל הזווג ומנקב שמאלי נפיק רוחא אל נוקבי' לעורר' גם היא אל הזווג אמנם התעוררות הזה ע"ד הנז' יהיה לנקב' לעתיד לבא שתתעורר מעצמ' ע"י האי רוחא דנקב שמאלי אבל עתה צריך התעוררות נשמות הצדיקים אליה והנה ב' רוחין הנז' ימין ושמאל רמוזים בנקוד הנז' כי הנה ארבע נקודות קמ"ץ שבכל שם מהשלש' הנז' הוא בגי' ס"ד ותכוין כי בו רמוז שם ס"ג עם בחינתו שהוא ס"ד ומזה מתעורר רוחא אל ז"א ואח"כ תכוין באופן אחר כי הנקוד הנז' שהוא בגי' ס"ד ועם כללותו הוא ס"ה כמנין אדנ"י שהיא הנקב' לרמוז כי מן הנקוד הזה נמשך רוחא דחיי עד נוק' דז"א אח"כ תכוין בפנימיות החוטם הזה שהוא ס"ג כנז"ל והוא באופן זה כי ה"י ראשונ' של שם זה במלוא' הוא בנוקבא דפרדשקא ימינא ומה שהוא ה' על י' הוא לפי שכל זה הוא בבחי' מ"ן וה"י אחרונ' של ס"ג היא נוק' דפרדשקא שמאלא והוא"ו היא המחיצ' המפסקת בין ב' הנקבים הנז' נשאר אות י' והוא בחי' תרין רוחין דגניזין בתרין נוקבין אילין כי אות י' היא רוחא דגניז בנוק' ימינא בתוך אית ה"י ראשונ' וממנו נמשך החיות אל ז"א לעוררו אל הזווג וב' אותיות ו"ד של מלוי אות יו"ד הנז' שגם הם במספרם י' הוא גנוז בנקב שמאלי תוך ה"י אחרונ' וממנו נמשך חיות אל נוק' דז"א לעורר' אל הזווג ותכוין להניחם החצוניות והפנימיות באופן זה עד שתכוין בזווג הפה של עתיקא ואז תכוין לעשות הזווג של הפה דעתיקא באופן זה תחל' תכוין כי פנימיות רוחא של הפה הזה הוא שם ס"ג ותחברהו עם שם אהי"ה ותזווגם

יחד ותכוין שהם בגי' אחה"ע שהם אותיות של הגרון שהיא הנקב' כנודע ואח"כ תכוין באותיות גיכ"ק שהם מן החיך שהוא הזכר ואח"כ תחברם יחד עם אחה"ע ותכוין שהם בגי' רי"ו עם הכולל ואח"כ מזה הרי"ו יוצאים שלש' מוצאות האחרי' בסדר הזה תחל' אותיות דטלנ"ת של הלשון שהוא כנגד יחוד או"א ע"י הדעת הנק' לשון ואח"כ אותיות השיניי' שהם זשסר"ץ כנגד יחוד יהו"ה אלהי"ם שהם חמש' גבורות והם אותיות השיניים הנז"ל ואח"כ אותיות בומ"ף שהם בשפתיי' והם סוד יחוד יהו"ה אדנ"י שהוא יחוד החצון כנגד הפה הנעש' מחבור השפתי' ותכוין באלו השלש' מוצאות הנז' שהם שלש' שמות יה"ו שהם בגי' ס"ג כמו השם שממנו יצאו שהוא פנימיו' הפה כנז"ל והנה שלש' שמות הנז' יהיו במלוי שם ס"ג יו"ד ה"י וא"ו וכל שם מאלו הוא בגי' יהו"ה אהי"ה עם כללותם נמצא כי תמיד אנו מחברים שמות יהו"ה ואהי"ה והנה כאשר שלש' שמות אלו יוצאי' מן הרי"ו הנז' ונמשכי' עד הפה אז הם חוזרים ומתהוים בבחי' הבל היוצא מן הפה אלא שעדיין אינם יוצאי' לחוץ אלא נמשכים עד הפה ולכן צריך לכוין בשלש' שמות הנז' שהם עת' במלוי יודי"ן יו"ד ה"י וי"ו וכל אות ואות מהם נקוד בשתי נקודות שהם שב"א קמ"ץ ותכוין כי שתי אותיות ה"י וי"ו שבכל שם מאלו השלש' הוא בגי' הב"ל לפי שהם בחי' הבל היוצא מן הפה כנז"ל וכן נקוד כל אות ואות מהם שהוא שב"א קמ"ץ שהם שלש' יודי"ן ו' אחת שהם ג"כ בגי' ל"ו ועם כללותם הם כמנין הב"ל לסב' הנז' ותכוין לחבר ג' שמות אלו בפה של עתיקא ולכן תכוין עת' כי בחי' הפה הזה הוא מלוי דרבוע דשסמ"ה העול' בגי' ק"ל וכשתסיר מ"ה נשא' כמנין פ"ה כנז"ל בתחלת הדרוש שזה הוא חצוניות הפה הזה גם תכוין אל פנימיותו שהוא שם ס"ג כנז"ל ועם כ"ב האותיות היוצאו' מהגרון כנז' יהיו בגי' פה אח"כ תכוין להוציא שלש' שמות הנז' מן הפה ולחוץ בסוד הבל היוצא מן הפה ויהיו בבחי' אור מקיף כנודע כי כל הבל הפה הוא אור מקיף אמנם אל תמשיך כלם לחוץ כי הוי"ה אחת מקובצת משלשתם נשארת בפנים בפה וזה ענייני' מיה"ו הא'. ה' מיה"ו הב'. וה' מיה"ו השלישי. ושאר האותיות יוצאות לחוץ בסוד הבל ואלו הם ה"ו מיה"ו הא'. י"ו מיה"ו הב'. י' מיה"ו הג' וזה סדרם במלואם ה"י וי"ו יו"ד וי"ו יו"ד וכלם מנוקדות בשב"א קמ"ץ כל אות ואות ולכן תכוין להוציאם בסוד

הבל היוצא מן הפה שהוא אור מקיף ומלביש את בחי' החוטם הנז"ל דבחי' חצוניותו ופנימיותו שירדו עת' ונמשכו עד כאן במקום הזה מחוץ הפה של העתיקא ונמצא כי בחי' החוטם נעשו אור פנימי מתלבש בתוך הבל הפה הזה שהוא אור מקיף אליו:

ועתה תכוין לזווג ג' מיני זווגים שהם יהו"ה אהי"ה. יהו"ה אלהי"ם. יהו"ה אדנ"י ותתחיל תחל' לזווג הזווג הא' שהוא באו"א ותכוין שאו"א הם שני שמות יהו"ה אהי"ה אח"כ תכוין להוריד שתי אותיות ה"י וי"ו של יה"ו הא' של הבל הפה המקיף מנוקד כלו בשב"א קמ"ץ כנז' ותורידו' ותמשיכ' בשם ההוי"ה שהוא אבא כדי לעורר אותו אל הזווג ולכן תכוין שגם זו ההוי"ה שבאבא נקוד' עת' כל אות ממנ' בשב"א קמ"ץ ג"כ כמו ההבל הנז' ואח"כ תכוין להוריד מן פנימיות זה ההבל שהוא בחי' חצוניות החוטם ותכון להוריד שם אהי"ה הא' שבשלשתם המנוקד כלו בקמ"ץ כנז"ל ותמשיכהו באימא בשם אהי"ה שבה לעורר' גם היא אל הזווג ואז תכוין שגם זה האהי"ה דאימא נקוד כלו בקמ"ץ ואח"כ תכוין בשם ה"י וי"ו של יה"ו הא' שהוא הבל הפה ותכוין כי יש בו ב' בחי' של הב"ל אחד הוא באותיותיו עצמם שהם בגי' הב"ל וכן בנקודם שהם שב"א קמ"ץ בכל אות מהם שהם ג"כ עם כללותם בגי' הב"ל הב' כנז"ל. ותכוין כי מן שני הבלים אלו נמשך התעוררות לאו"א שהם יהו"ה אהי"ה הנז' כדי שיזדווגו יחד ואח"כ תכוין להעלות נשמת הצדיק ההוא שתרצ' בסוד מ"ן ותכוין לעורר של אדה"ר שבו נאחז ותלוי נשמ' זו ותחבר נשמתך ג"כ עם נשמתו כנז"ל בתחלת היחודי' ואז תחבר ותשלב ב' שמות או"א יחד כזה יאההיה"ה. אח"כ תכוין לזוג הזווג הב' ותכוין יהו"ה ואלהי"ם ואח"כ תמשיך אותיות יו"ד וי"ו מן יה"ו הב' של הבל הפה המקיף מנוקד כלו בשב"א קמ"ץ ותורידהו עד שם יהו"ה שבת"ת ואז תכוין שגם הוי"ה זו ננקדת בשב"א קמ"ץ כל אות ממנ' וזה כדי לעורר אותו אל הזווג ואח"כ תכוין ג"כ להמשיך גם מן פנימיות זה ההבל שהוא בחי' פנימיות החוטם ותכוין להוריד מן אות י' שבנקב החוטם הימיני כנז"ל עד הוי"ה זו שבת"ת כדי לעוררו אל הזווג ואח"כ תכוין להוריד מן פנימיות זה ההבל שהוא בחי' חצוניות החוטם ותמשיך שם אהי"ה הב' המנוקד בקמ"ץ אל שם אלהי"ם ואז תכוין לנקד שם אלהי' הזה כלו בקמ"ץ ג"כ ואח"כ תכוין להמשיך ג"כ מפנימיות החוטם מן אותיות ו"ד

שבנקב שמאלי עד שם אלהי"ם זה לעורר את הנקב' גם היא אל הזווג כנז"ל בתחלת הדרוש ואח"כ תכוין להעלות רוח הצדיק ורוחך עמו ע"ד הנז"ל בענין הנשמ' ואז תחברם יחד שתי אלו כזה יאהלוההי"ם אח"כ תכוין לזווג זווג שלישי ותכוין שהם יהי"ה אדנ"י ותכוין להמשיך אות יו"ד מן יה"ו השלישי של הבל הפה המקיף המנוקד כלו בשב"א קמ"ץ כנז"ל ותמשיכהו עד שם ההוי"ה הנז' ותכוין כי גם היא ננקדת עת' כלה בשב"א קמ"ץ כל אות ואות כדי לעוררו אל הזווג ואח"כ תכוין להמשיך לו ג"כ מפנימיות שבתוך זה ההבל שהוא בחי' פנימיות החוטם מן אות י' שבנקב ימיני שבחוטם של הוי"ה זו כדי לעוררו אל הזווג ואח"כ תכוין להמשיך מפנימיות שבתוך זה ההבל מבחי' החצוניות של החוטם והיא שם אהי"ה השלישי המנוקד כלו בקמ"ץ כנז"ל וזה תמשיכהו בשם אדנ"י הנז' ותכוין שינקד גם הוא כל אות ואות בקמ"ץ ואח"כ תכוין להמשיך ג"כ הפנימיות החוטם מן שתי אותיות ו"ד שבנקב שמאלי של החוטם ותורידהו עד שם אדנ"י כנז' כדי לעורר אל הזווג ואח"כ תכוין להעלות נפש הצדיק ונמשך עמו ע"ד הנז"ל בנשמ' ואז תחברם ותשלבם יחד כזה יאהדונה"י ותכוין כי שתי אותיות ו"ד הנמשכי' אלי' מן נקב החוטם השמאלי כנז' נעש' עת' צורת אות ה' להורות כי נתעבר' מן זווג הזה ואם תרצ' לחבר זה היחוד עם זה היחוד הב' שנבאר עתה בעהי"ת באופן זה כי כשתגיע להורדת אהי"ה השלישי לשם אדנ"י אז תכוין ביחוד הזה והוא:

חלק קיא

יחוד ד' הנה שם אהי"ה שרשו הוא בבינ' והיא מתחלף בשם בוכ"ו באבג"ד כנודע ותחברם ותשלבם כזה אבהויכה"ו וכבר ידעת כי שם בוכ"ו הוא שעור מדת המלכות ועיין במה שביארתי בפי' התפלות של 'ובידך 'כח 'וגבור' 'ובידך לגדל ולחזק לכל גם ידעת איך הי"ד של אהי"ה שהיא הבינ' נמשכים חמש' אצבעותי' בסוד חמש' אותיות של מנצפ"ך למט' וממנ' נעשים סוד מ"ן שבמלכות כמבואר בפסוק ונתתם חמישית לפרעה והנה תכוין כי שם בוכ"ו והוא בגי' יד"ך לרמוז שאלו השמות הם סוד הורדת כח מ"ן אל המלכות כדי שתוכל היא אח"כ להעלות מ"ן ותכוין להוריד' בסוד היד

של הבינ' במלכות ואחר שחברת ב' שמות הנז' תכוין שהם בגי' נ"ו. אמר שמואל עם הכולל ר"ל כי ב' שמות אלו אתה ממשיך אותם בתחל' בג' מוחין שבמלכות כדי שירד כח מן ג' מוחין שלה אל המ"ן שלה ועי"כ יהיה כח במ"ן שלה לעלות וסוד מ"ן שלה הוא שם ב"ן דההי"ן ועם ג' מוחין הרי נ"ו כמספר ב' השמות הנז"ל ואח"כ תכוין כי ב' שמות אלו הם בגי' נד"ב וז"ס פסוק הבכור נדב כנודע כי נדב ואביהוא ואליהו הם סוד המ"ן וכמו שנבאר בע"ה ואח"כ תכוין כי חמש' אותיות ראשונות של שלוב שני שמות הנז"ל הם אותיות אביהוא ונשארי' עתה ג' אותיות בה"ו והם בגי' אל מן אליהו וחסירים עתה אות אחד מן אביהו ואותיות יה"ו מן אליהו ותכוין לחבר הא' של אליהו ותשלים באביהוא ותחבר יה"ו של אביהוא באליהו והרי כל שלש' שמות נדב ואביהוא ואליהו רמוזים כאן אח"כ תכוין ב' שמות הנז"ל שיש במלואם כ"ב אותיות כזה **אלף הה יוד הה בית ואו כאף ואו** והם סוד אותיות **א יהו** שהיו חסירי' מן אביהוא ואליהו ואלו הם סוד כח הכ"ב אותיות שנותנת הבינ' למלכות אחר כך תכוין לחלק חבור ב' שמות הנז"ל לארבע' חלקים כזה **אב הויכ הו** ואחר כך תנקד אותם **אָבְ** בקמץ חיריק ותכוין שאלו הם א"ב מן אבגית"ץ ונקוד זה בגי' כ"ו כמנין שם הוי"ה ואותיות **הֶוָ** מנוקדות בצירי סגול ותכוין כי הה' מתחלפת בצ' בא"ת ב"ש והרי הם ב' אותיות **וצ** של שקוצית ונקודם הוא בגי' חמשים שערי בינ' אח"כ אותיות **יֶכָ** מנוקדות בחיריק צירי והם ב' אותיות משם נגדיכ"ש ונקוד' הוא בגי' ל' כמו האותיו' עצמם אחר כך אותיות **הַוָ** בפת"ח פת"ח ואות הה"א מתחלפת בא"ת ב"ש בצ' של אבגית"ץ והוא"ו היא מתחלפת באח"ס בט"ע באות ר' של **קר"ע שט"ן** ונקודם הוא בגי' כמו האותיות עצמם עם כללותם. אמר שמואל הכונ' היא לומר כי ב' פתחין הם ב' ווי"ן והם בגי' י"ב וכן ה"ו עם הכולל הם י"ב ותכוין אחר כך להעלות עתה מ"ן ויקבלו מן ז"א מיין דוכרין דיליה וזה על ידי נשמת הצדיק שתרצ' ותכוין לכלול הכל בשם ההוי"ה דמלוי הה"ין ואז תחבר אותיות יאהדונה"י הנז"ל ביחוד הא':

חלק קיב

יחוד ה' ואם תרצה תייחד אותו אחר היחוד או היחודים שתרצ' לעשות ותכוין לסלק ולדחות כח החצונים ביחוד הזה והוא שתכוין לחבר ולשלב ב' שמות אלהי"ם אלהי"ם ויהיו מנוקדים כזה **אֵאֵ לֵלְ הֵהֵ יֵיֵ סַמַ** ותכוין כי ב' שמות אלו הם בגי' יעקב עם עשר אותיותיו. גם תכוון כי נקודם הם בגי' גם כן יעקב והוא כי שמנ' אותיות ראשינו' מנוקדות כל אחת בציר"י חוץ מן למ"ד הב' שהיא בסגו"ל סך כולה בגי' ק"ע ושתי הממי"ן הם בנקוד פת"ח הרי י"ב וק"ע הם יעקב.

חלק קיג

יחוד ו' והוא אם כבר זכה האדם המייחד אל איז' התעוררות מצד נשמתו המדברת עמו על ידי איזה יחוד שעוש' ואין בו כח להוציא הדבור בשפתיו מן הכח אל הפועל יעש' יחוד זה קודם שיעש' היחוד האחר שהוא עוש' וזהו תחל' יכוין בג' מלויים של אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן ששלשתם הם בגי' תנ"ו ותצרף עמהם רבוע אהי"ה פשוט שהוא מ"ד בגי' הרי הכל בגי' תצ"ט. אמר שמואל צ"ל שהם בגי' תנ"ה והשתא אתי שפיר כל החשבון כי תנ"ה ומ"ד הם בגי' תצ"ט. ותכוין להוריד אלו ארבע' שמות בשם צבאו"ת שהוא היסוד ברית הלשון והוא ג"כ בגי' צבאות כמנין תצ"ט ואחר כך יעש' היחוד שירצ':

חלק קיד

יחוד ז' ג"כ אל הנז"ל אם התחיל להשיג איזה דבור בפיו ע"י היחודי' שעוש' ואין לא רק שפתים נעות בלתי חתוך אותיות יכוין בזה היחוד בתחל' ואח"כ יעש' היחודים שירצ' וזהו תכוין תחל' בג' שמות אהי"ה יהו"ה אדנ"י משולבים זה בזה מלמט' למעל' כזה **איאדההנוייהה** ואח"כ תכוין בהם מלמעלה למטה כזה **איאההדיונההי** ותכוין היטב בזה ואחר כך תעש' היחודים האחרים שתרצ' לעשות

חלק קטו

יחוד ח' פעם אחת כעסתי בביתי והרימותי ידי על אשתי והוסר ממני כח הדבור וצוה אותי מורי ז"ל לייחד זה קודם היחודים שארצ' לעשות וזהו תכוין בשם מצפ"ץ ותכוין בו שהוא כולל כל י"ג תקוני דיקנא דעתיקא וט' תקוני דיקנא דז"א באופן זה מ' ארבע' ראשונות. צ' מן הבינ' ולמט'. פ' מן החסד ולמט'. צ' ט' תקוני דיקנא דז"א. ואח"כ תעש' היחודים שתרצ' ופי' זה אעפ"י שנת' אצלינו בפי' י"ג מדות של ויעבור נבארהו בה בקצור. הנה מן הי"ג חוורתי דרישא דעתיקא שהם ג' הויו"ת ארבע' נמשכים אחורי רישא וארבע' כנגד פנים מצד הימין וארבע' כנגד השמאל והרי הם שתי הויו"ת שהם שמנ' אותיות והם שמנ' חוורתי דרישא נמשכי' דרך ב' צדדי הפנים דעתיק ותחל' יורדים דרך גלגלתא עד שתי הפאות דרישא דעתיקא ומאלו השתי הויו"ת יוצאים ב' שמות של מצפ"ץ מצפ"ץ בא"ת ב"ש אחד מימין ואחד משמאל ומהם נעשי' ב' פאות הראש דעתיקא וכל פאה בגי' אלהי"ם והיא בחי' דשערי המלכות דגלגלתא כנודע וכשהוא ביודי"ן הוא בגי' ש' כמנין מצפ"ץ לפי שהוא בעתיקא ולכן אין נזכר בו אלהי"ם רק מצפ"ץ שהוא תמורת ההוי"ה ולא אלהי"ם ממש ושם זה דמצפ"ץ שהיא הפאה של הראש מלכות שערי דרישא ממנ' משתלשלין כל י"ג תקוני דיקנא וכולל כולם באופן זה כי הארבע' עילאין הם בסוד מוחין והם מ' דמצפ"ץ ונשארים ט' תקוני ומניינם מן הבינ' ולמט' והם צ' דמצפ"ץ והטעם הוא לפי שארבע' הראשונים הם בחי' כתר וחכמ' וכוללי' רישא דעתיקא שהיא כתר וחכמ' בלבד כנודע ולכן יש להם יתור ומעל' ונמנים בפני עצמ' ואח"כ הט' אחרוני' נמנים לבדם והם מן הבינ' ולמט' ולהיות כי גם יש יתרון אל הבינ' מן השמנ' תקונין שתחתי' לכן חזר למנות השמנ' תקוני אחרוני' בפני עצמ' והם פ' דמצפ"ץ ואח"כ צ' אחרונ' הם ט' תקוני דיקנא דז"א ופעם אחרת שמעתי ממורי ז"ל כי ארבע' ראשוני' הנכללי' במ' דמצפ"ץ הם ג' בכתר והם אור צח אור מצוחצח אור קדמון והרביעי הוא בחכמ':

חלק קטז

יחוד ט' והוא ג"כ להתיר הפה שיוכל שישרה בפיו רוח המדבר וצריך לעשותו ביום שבת בתפלת השחר בעת שאומר החזן נשמת כל חי תחלה תכוין בשם **אטמון** ותכוין שהוא בגי' שם ב"ן דההי"ן כאשר נעש' אות ד' שני וי"ן ואות ה' ג' וי"ן ואז יהיו כלם י' אחת וי"ז וי"ו ואמנם ב' וי"ן שבאות ו"ו הכל קריא' אמת ושתיה' נחשבות לאחת ונמצא שהם י"ו וי"ן וי' אחת והם בגי' ק"ו כמנין אטמו"ן ותכוין אח"כ בפ' ועש' לו כתונת פסים ותכוין שהם ר"ת בגי' קו"ל וס"ת הם תנ"א שהם ג' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן שהם בגי' תנ"ד (אמר שמואל צ"ל תנ"ה) ואם תסיר ג' השמות עצמ' ישארו תנ"א. אמר שמואל אם תסיר ג"כ הכולל. וביאור הענין הוא כי בהיות שלש' אלו במלכות אז הם שלימי' תנ"ד שהם בגי' חות"ם אבל בהיותם ביסוד עדיין אינם רק תנ"א לבד ע"ד הנז' וז"ס ר"ת 'אלה 'תולדות 'נח שהוא את"ן וידעת כי נח הוא ביסוד. אח"כ תכוין בנוטרי' של פסי"ם שהם 'פסקין 'סגרון 'יהוא"ל 'מטטרון כי אלו השמות הם בסוד יוסף שנאמר בו והוא נער כנודע ותכוין בשם **פְּסַקְוֹן** שנקודו יוצא מן ר"ת אדני שפתי תפתח והם שב"א פת"ח בפא שב"א בסמ"ך. חרי"ק. בקו"ף. ושם **סָגְרַוֹן** תכוין אל שם ס"ג ורנ"ו כנפי החיות ונקוד שם זה יוצא מניקוד רנו שמים והוא קמ"ץ בסמ"ך. שור"ק בגימ"ל. קמ"ץ ברי"ש. פת"ח בוא"ו. חירי"ק בנו"ן. ובשם **יְהַוּאֵל** תכוין שיוצא מפסוק זה אלי ואנוהו ונקודו בנקוד ואנוהו והוא שב"א ביו"ד. פת"ח. בה"א. שב"א בוא"ו. ציר"י באל"ף שור"ק בלמ"ד. ובשם **מְטָטַרְוֹן** תכוין בנקודו יוצא מנקוד ר"ת הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו' והם חיר"ק במ"ם. קמ"ץ בט'. חול"ם בטי"ת. פת"ח ברי"ש. שב"א בוא"ו.

חלק קיז

יחוד י' ותחל' צריך שתסגור עיניך ותעצים עיניך ותתבודד שעה אחת ואח"כ תכוין בזה והוא בשם מטטרו"ן ותחלקהו לשלש' חלקים כל חלק שתי אותיות כזה **מט טר ון** ותכוין כי שתי אותיות מ"ט הם סוד מ"ט שערי בינה שכולל מטטרו"ן ותכוין שהוא חבור יהו"ה אה"ה משולבי' שהם בגי' כנז' ועם כללות' של ב' השמות הם מ"ט. אח"כ

תכוין בשתי אותות ט"ר שהם חבור יהו"ה אלהי"ם יהי"ה אדנ"י שהם בגי' ר"ג כמנין בא"ר והשש' הנותרי' מן ט"ר תכוין שהם ששה אותיות ראשונות יאההו"י מן שלוב יהו"ה אהי"ה כנז"ל ואח"כ שתי ההי"ן העודפי' משלוב הנז' תכוין בהם באותיית ו"ן האחרונות וכמו שהודעתיך כי אותיות נ"ו הוא סוד הדי"ן שהוא חלק אחר מן חמש' חלקי מנצפ"ך שהוא בגי' פ"ר והוא חמש' פעמי' נ"ו שהם ה' גבירות וזהו ענין ב' ההי"ן הנז' כי סוד הה"ין הם דינים כנודע:

חלק קיח

יחוד יא והוא נכון לעשותו בכל שעה שתרצה או אם תרצה לעשותו קודם שתישן או אחר שתישן בקומך אחר חצות והנה אם תרצה לעשתו קודם שתישן תעשה באופן זה. תאמר תחלה סדר ק"ש וכל שאר הסדר של קודם השכיב' כמבואר אצלינו ואח"כ תאמר פסק זה אוחזה בסנסניו ויהיו נא שריך ותתחיל מן אוחזה ולא מתחלת הפסו' ותכוין באמרך **אוֹחֲזָה** שהוא שם אחד קדוש מאד ותהוין בנקודו בפסוק עצמו חול"ם באלף שב"א פת"ח בחי"ת. קמ"ץ. בזי"ן ותכוין שהוא מלא וא"ו והוא בגי' כ"ז כמנין כ"ז אותיות של התורה אח"כ תכוין בתיבת בסנסניו שהם אותיות שם אחד היוצא מתיבה זו שהיא **סְנַסַנְוִי** ותכוין בנקודו שהוא נקוד ורב כח ותכוין שג"כ הוא בגי' רל"ו כמנין ורב כח ותכוין כי שם זה הוא סוד השדיים העליוני' הנקראים סנסניו ותכוין לאחוז בהם וליינק ולקבל מהם אור גדול וזהו אוחזה בסנסניו ותכון כי דדים אלו הם בהיכל אהב"ה של בריאה הנז' בפ' פקודי בזוהר ושם נתבאר ענין הדדים אלו אשר שם בהיכל זה ולכן תכוין אח"כ בר"ת וס"ת של 'אוחזה 'בסנסניו שהם אותיות **אוהב** לרמוז אל הנז"ל ותכוין כי הוא שם קדוש תכוין שהוא במלוי **אלף וְאו הֵי בְּית** ותכוין בנקודו חינ"ם שב"א שב"א שב"א ויוצא מנקוד אותיות הפסוק עצמו כי כלל יש בידינו כי כל אות אחרונ' שאין בה נקוד בפסוק ננקדת בשב"א ונמצא כי אות אל"ף יש בה חול"ם כמו בפ' עצתו ואותיות והב' כל אחד בשב"א בנקוד הכתיב עצמו. הח"כ אמור פסוק גדול אדוננו ורב כח בגי' סנסני"י כנז"ל בנקוד ורב כח עצמו ובגי' שלו ותכוין כי הוא סוד הדדים הנז' ותכין שהם סוד אלדד ומידד באפן זה כי ב'

פעמי' ד"ד ד"ד הם שתי הדדים עצמם דד א' ימין ודד ב' שמאל ולכן שם א"ל שהוא חסד נרמז בדד א' ימני. ושני אותיות מ"י שהם חמישי' שערי בינה שהם גביר' נרמזו בדד ב' השמאלי שהוא מידד ואלו הם ארבעה אותיות אלי"ם שבשם אלהי"ם ותכוין שהם הה' הנשארת משה אלהי"ם היא באמצע ב' הדדי' ואם תרצה לעשות יחוד זה בקומך משנתיך אחר חצות תעשה ככל הנז"ל אלא שתקדים פ' גדול אדוננו אל פסוק אחזה בסנסניו:

חלק קיט

יחוד י"ב ונכון לעשותו אחר חצות לילה בימי החול וקודם חצות לילה בליל שבת והטעם כי יחוד זה היא כענין זווג לאה עם יעקב בהתפשטות' בכל ארך פרצוף ז"א וענין זה הוא שוה בלילי החול אחר חצות ובליל שבת עד חצות לילה תאמר פסוק זה חדשי' לבקרי' רבה אמונתיך ותכוין כי ר"ת 'חדש' 'לבקרי' 'רבה הוא רחל רצה לומר כי אחר חצות לילה עד הבקר מתחדשת לאה ונגדלת ונמשכת למט' ולוקחת מקומ' של רחל ונקראת רחל ממש וז"ס ויהי בבקר והנה היא לאה וזהו חדשי' לבקרי' רבה וכו' שמתחדשת עד הבקר ונעשית רבה וגדול' ונקראת רחל ותכוין כי ר"ת כל הפסוק הוא בגי' רל"ט ותכוין בזה כי מחל' היתה לאה בסוד אחור למעל' מן החזה עם ז"א שהוא ישראל ולהיות לאה בחי' דינים כנודע נק' אלהי"ם ובפרט בהיות' באחור אז שם למה שהוא אלהי"ם הוא בבחי' רבוע לפי שהוא סוד אחור והנה רבוע של אלהים פשוט הוא בגי' ר' מן רל"ט הנז' והנה עתה מתפשטת פב"פ בבחי' רחל ג"כ שאז הוא שם יה"ו במלוי אלפי"ין שהוא בגי' ל"ט של רל"ט הנז' וביאור זה הענין הוא כי שם מ"ה דאלפי"ן הוא בכל ז"א ואינו נק' יה"ו במלואו רק עד למט' בסיום הת"ת שבו הנק' ו' של יה"ו ואז נגמרו ג' אותיות יה"ו משא"כ למעל' ממקו' זה והנה כאן הוא סוד יעקב התחתון. גם תכוין בס"ת חדשים לבקרים רבה שהוא בגי' אלהים עם כללותם וביאורו הוא ענין לאה הנז' שהית' נקראת אלהי"ם קודם שנתפשט' ואח"כ תכוין ותצרף ותחבר ס"ת כל הפסוק ואז הם בגי' ק"ה והוא סוד שם ס"ג ומ"ב אותיות שלו שהוא פשוטו ומלויו ומלוי מלויו וכל זה בגי' ק"ה וכונת הענין הוא כי עתה

שנתפשט' לאה עד למט' חזרה להיות ממש שם ס"ג וזה נעשה ע"י שם מ"ב שהם ג' פעמי' י"ד שהם ג' ידות של יעקב יד גדול' יד חזקה יד רמה שאוחז עמהם בה ומגדילה.

חלק קכ

יחוד יג ללילי שבת קודם חצות ואם תרצה לכוין כזה בלבד תעשה כך תכוין בסוד הדעת דז"א שיש בו ה' חסדים וה' גבורות והם עשרה הויו"ת כל אות מהם נקודה בשב"א קמ"ץ ותכוין כי כל זה הוא סוד מעונה אלהי קדם כי שב"א קמ"ץ הה שלש' יודי"ן וא"ו שהם בגי' ל"ו שהוא אותיות אל"ה מן אלה"י וזה הוא בכל אות מהם ואם תחבר כל ארבע' אותיות שבהוי"ה יהיו ד' פעמי' אלה הנקודו' של כל ה"ד אותיות שהם בגי' קד"ם וזהו קדם שבאלהי קדם ואם תקח כל העשר' הויו"ת הם עשר' פעמי' קד"ם וזהו י' של אלה"י קדם באופן כי תחלה תכוין כל אות מהם נקודה בגי' אלהי"ם ונקוד ארבע' אותיות שבכל הוי"ה הם קדם ונקוד כל העשר' הויו"ת הם עשר' פעמי' קדם וזה אל"ה י' קדם ותכוין לחבר כל העשר' פעמי' קד"ם והם בגי' אלף ות' וארבעי' והם אותיות אמ"ת כי אות א' היא אלף ואות מ' היא ארבעי' ואות ת' היא ארבע מאות לסבה זו נקרא הדעת הזה התחתון אמת ע"ד הדעת העליון הנקרא אמת שיש בו ז' שמות ס"ג העולים אמת ותכוין בכל זה אח"כ תכוין למלאת עשר' הויו"ת הנז' ויהיו כלם במלוי יודי"ן וכל אות מהם נקודה בשב"א קמ"ץ ונמצא שיש י' אותיות בכל הוי"ה מהם והם עשר' פעמי' אל"ה בכל הוי"ה ותכוין כי ז"ס אלה"י קד"ם כי ד' אותיות הוי"ה לבדה פשוט' הם בגי' קד"ם אבל במלוא' הם עשר' אותיות והם עשר' פעמי' אל"ה וזהו אלה"י אל"ה י' וחבור הוא אלהי קדם ודע כי לעולם צריך שתכוין בין בעשרה הויו"ת הפשטות בין בעשרה המלאות תמיד תכוין בהם בנקודם שהם שב"א קמ"ץ באופן זה כי שב"א בגי' שני שמות אהי"ה דיודי"ן ואלפין. א"ש עם הכולל: וקמ"ץ עם ג' אותיותיו הם בגי' יהו"ה ואהי"ה שניהם במלוי יודי"ן ועתה אם תרצה תכוין עתה כאן היחוד שנבאר עתה למט' בעהי"ת שלאחר זה ואח"כ תחזור כאן ואם לא תרצה להאריך תניח היחוד ההוא ותשלי' יחיד זה לבדו וזה עניינו. תחזור לכוין עשר' הויו"ת הנז' ממש במלואם ובנקודם אבל אינך צריך לכוין הכונות הנז' אבל

תכוין זה בלבד כי בכל הוי"ה יש עשר אותיות ובהם עשר' נקודות של שב"א קמ"ץ שהם עשר' פעמי' ל"ו והם בגי' ש"ס ואם תחבר עמהם עשר' אותיות של הוי"ה יהיו ש"ע ותכוין כי הם ש"ע נהורין דארכא דאנפוי דעתיקא שהם ש"ע רבוא כנודע ועי"ז הדעת נתארכו ג"כ פניו של ז"א כנז' באדרה שהדעת אסהיד באנפוי דברא קדישא ואח"כ תכוין בסוף כל העשר' הויו"ת הי כל הוי"ה מאלו באותיותיה היא בגי' ע"ב במלוי יודי"ן ועשר' פעמי' ע"ב הם תש"ך ויכוין שהם כמנין תש"ך צרופי תיבת בראשי"ת כנודע וזהו היחוד שתוכל לחברו אם תרצה בתוך היחוד הנז"ל:

חלק קכא

יחוד י"ד וצריך תחלה תכוין ראשית היחיד הנז"ל שהם עשר' הויות פשיטות נקודות ואח"כ במלואם ונקודות ג"כ כנז"ל וקודם שתכוין ענין הש"ע נהורין דאנפין ככתוב לעיל תכוין זה ואח"כ תחזור שם וזה ענייננו תכוין איך גם בכל אחד מן הז' תחתונות דז"א יש בה בחי' קדם והענין הוא כי כל אחד מן ו"ק דז"א הוא סוד קד"ם להשפיע במלכות שהיא השביעית שהיא ג"כ סוד קדם וכמו שנבאר ותכוין תחלה בחסד דז"א שיש בו ג' שמות יה"ו הראשון במלוי ע"ב והב' במלוי ס"ג והשלישי במלוי מ"ה והם בגי' נ"ז מ"ח ט"ל סך שלשת' הוא קד"ם. גם תכוין בשם אהי"ה דאלפי"ן שגם הוא בגי' קד"ם עם הכולל ותכוין ששם אהי"ה זה הוא לבוש אל ג' יה"ו הנז' כי כן יה"ו בגי' אהי"ה אח"כ תכוין בגבור' בשלש' צרופי הוי' של ע"ב ס"ג מ"ה ע"ד הנז"ל שהם בגי' קד"ם כנז"ל וגם תכוין בשם אהי"ה דאלפי"ן לבוש שלהם ע"ד הנז"ל שגם הוא בגי' קד"ם. אח"כ תכוין בת"ת ככל הנז"ל אלא שהם בצרוף וי"ה וי"ה. אח"כ תכוין בנצח בכל הנז"ל בצרוף יו"ה יו"ה אח"כ תכוין בהוד בכל הנז"ל בצרוף הי"ו הי"ו אח"כ תכוין ביסוד בכל הנז"ל בצרוף וה"י וה"י. הרי הם שש' פעמי' קד"ם מלבד שש' פעמי' קד"ם של הלבושי' שהם אהי"ה דאלפי"ן כנז"ל. אח"כ תכוין במלכות ג' צרופי יה"ו יה"ו יה"ו כסדרם ושלשתם במלוי ב"ן דההי"ן שהם שלש' פעמי' מ"ב מ"ב מ"ב שהם בגי' קכ"ו שהוא סוד המלכות שהוא רבוע שם אדנ"י שהוא ג"כ בגי' קכ"ו. א"ש ג"כ במקום אחר כתבנו שנרמז זה ג"כ בפ' כונן שמים

בתבונ' ותחבר עמהם שש' צרופי יה"ו הנז"ל פשוטי' שהם ח"י אותיות ויהיה הכל בגי' קד"ם ותכוין כי כל הששׁ' קד"ם הראשוני' הם משפיעי' במלכות שגם היא קד"ם השביעי וגם תכוין במלכות קד"ם דאהי"ה דאלפי"ן כנז"ל שהוא הלבוש ותכוין כי כל אלו הבח"י של קד"ם הוא על המלכות שהיא שם ב"ן במלוי ההי"ן שברבועו בגי' קד"ם ותכוין כי שבע אהי"ה הנז"ל שהם בגי' ז"פ קד"ם הם בגי' תתר"א שהם סוד אל"ף ואל"ף ויתירים עוד שבעה שהם כללות ז"פ קד"ם ואח"כ תחזור למעל' ביחוד הי"ג למקום שהנחת שהוא ענין הש"ע נהורין וכו' ודע כי אלו היחודים הב' של הדעת זמנם הוא בליל שבת קודם חצות לילה:

חלק קכב

יחוד ט"ו על ר' יהודה בר אלעאי תכוין לשם יהודה שהוא בגי' שלשי' אותיות שיש בג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה שהם סוד הזכר ותכוין להורידׁ אל הנקב' באופן זה שתכוין אל שם מ"ב היוצא מכל שם מאלו והוא מ"ב אותיות שיש בפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי והנה ג' מ"ב יש בג' השמות הנז' והם בגי' קכ"ו ותורידם אל המלכות הנק' ג"כ יהודה כנודע ותכוין בשם רבוע אחד א' א"ד אד"נ אדנ"י שיש במלכות שהוא ג"כ בגי' קכ"ו ועי"ז תעל' המלכות עד הזכר ע"י ג' מ"ב אלו ויזדווגו ויתייחדו יחד.

חלק קכג

יחוד י"ו בר"ח אלול שנת השל"א ליצירה א"ל מורי ז"ל שאתענ' אותם שני ימים רצופי' אשר אחר יום ר"ח עצמו של אלול ושעי"ז אשיג איזו השגה וכונת אלו התעניות הוא כי בחדש אלול נפתחי' י"ג מקורות של הי"ג תיקוני דיקנא דעתיקא והם מתגלי' ומאירי' למט' באו"א במקו' המקיף של המוחין שלהם כמו שביארנו בריש אדרת האזינו כי מחוץ למוחין דאו"א בוקע אור שלה' לחוץ ומאיר שם בסוד אור מקיף ושם מתגלי' אלו הי"ג תיקוני דיקנא דעתיקא ותחלה צריך לכוין דרך כללות כי כל זה החדש של אלול הוא סוד שם יהו"ה דס"ג ואהי"ה דיודי"ן שהוא בגי' קס"א ואלו נרמזי' בתיבת אלול כי ב' אותיות א"ל הם ג' יודי"ן ואל"ף שבשם ס"ג כנודע שמהם יוצא שם א"ל כנז' בזוהר פ' פנחס וב' אותיות ו"ל הם שם א"ל היוצא מג' יודי"ן ואלף

ג"כ דקס"א כי ג' יודי"ן שבו הם ל' ובמקום אות א' הושם במקומ' אות ו' כי האל"ף נעלמת בוא"ו זה ולכן נקרא אלו"ל כי בכל החדש הזה ראוי לכוין בשני שמות אלו והנה ב' שמות ס"ג וקס"א הנז' הם בגי' דר"ך וז"ס הנותן בים דרך כי מלת בי"ם הוא שם של ב"ן דההי"ן וב' שמות הנז' עולים בגי' דר"ך שמאירים בהם שם ב"ן הזה שהוא בגי' בי"ם ודרך זה נפתח בכל חדש אלול והנה אחר שתכוין בזה הכללות בכל חדש אלול צריך שתכוין אח"כ בשני ימים הראשונים הנז"ל בענין זה והוא כי הנה יש בשני ימים אלו מ"ח שעות והם ג"כ בסוד יהו"ה אהי"ה הנז"ל שהם בגי' מ"ח עם הכולל והנה בסוף יום א' תכוין שכבר נשלם חצי הדרך הנז' שהוא בגי' יב"ק וז"ס יענך יהו"ה ביום צרה שהוא ר"ת בגי' יב"ק וכן ר"ת יעננו ביום קראנו הם יב"ק ובסוף יום השני תכוין בשני פעמי' יב"ק שהוא דרך כנז"ל שהם ס"ג וקס"א. עוד יש כונה שנית פרטיית בשני הימים אלו והוא שתצרף תיחלה הי"ב צרופי' של ההוי"ה והי"ב צרופים של אהי"ה כנודע ובין שניהם הם כ"ד אבל הם עולי' אל מ"ח כנגד מ"ח שעות שבשני הימים אלו כמו שנבאר וזה ציורם לפניך

א

אֶהְיֶה אֶיהְהִיְוֹהָה יְהוֹהִ יְאָהֲהֲוִיָהֹה

אֶ לֶ פֶּ הֶ

הֶיֶהָא הֶהְיָוֹהָהֶאֶי הוֹהִי הֶהָוִיָהֹהֶיְאֶ

דֶ הֶ יִ וֹ

יֶהָאֶהָ יָוֹהָהֶאֶיהָהֹ וְהִיהִ וְיָהֹהֶיְאֶהָהֹ

יִ וֹ דֶ הִ

הֶאֶהָיֶ הֶהֶאֶיהָהֹהֶיָוֹ הִיהִוֹ הֶהָיְאֶהֹהֶוִיָ

פֶּ הֶ יָ יֶ

ב

אֶהָהֶיָ אֶיהֶהֹהִיוֹ יְהֹהִוֹ יְאָהֲהֶהֹהֶוִיָ

יָ יֶ וָ דֶ.

היאה הֶהְיָוֹאֶיהָהֹ הוֹיה הֶהָוִיָיְאֶהָהֹ

יְוֹהִי

יָהָהָאָ יָוָהָהָהָאָי וְהִיהִ וְיָהָהָהָיָאָ

יְוֹאִוֹ

הָאָיָהָ הָהָאָיָיָוָהָהָ הִיוֹהִ הִהָיָאָוָיָהָהָ

וָדָהָ יָ

ג

אָיָהָהָ אָיָיָוָהָהָהָהָ יוֹהִ יָאָוָיָהָהָהָהָ

הָ יָ יָ וָ

הָהָיָאָ הָהָהָהָיָוָאָי הִהוִי הִהָהָהָוָיָיָאָ

אָ הָ יָ הָ

יָאָהָהָ יָוָאָיָהָהָהָהָ וִיהִ וְיָיָאָהָהָהָהָ

הִ יִ אִ לִ

הָהָאָי הָהָהָהָאָיָיָוָ הִהִיוִ הִהָהָיָאָוָיָ

יְ הִ וְ הִ

אמר שמואל רצוני לומ' שתצייר כל בית ראשון מהציור הראשון ואח"כ ציור הא' מהבי' השני ואח"כ ציור הג' מהבית השלישי ואח"כ תחזור חלילה לציור הב' מהבית הא' ציו' ב' מהבי' הב' ולציור ב' מהבי' הג' ובן ע"ז הדרך עד תשלום כ"ד בתים. וביאור ציור זה ענינו כך כי תחלה תקח צרוף א' מ"ב שמות אלו שהם אהי"ה יהו"ה והנה צרוף זה הוא כולל ד' שעות ראשונות של שני ימים אלו כיצד שעה א' תכוין בשם אהי"ה לבדו בשעה שנית תכוין לשם אהי"ה כולל לשם יהו"ה כזה איההיוה"ה בשעה שלישית תכוין לשם יהו"ה לבדו. בשע' ד' תכוין לשם יהו"ה כולל לשם אהי"ה כזה יאהה ויה"ה. אח"כ תקח הצרוף השני מכל שם מאלו השנים הנז' ותכוין בהם בד' שעות שניות ע"ד הנז"ל כיצד בשעה א' מן ד' שעות השניות תכוין בשם אההה"י בשעה ב' תכוין לשם אההה"י רנז"ל ויהיה כולל לצרוף יהה"ו עמו כזה איהההההי"ו. בשע' שלישית תכוין לצרוף ב' של הוי"ה והוא צרוף יהה"ו לבדו. בשע' ד' תכוין לזה הצרוף הב' של ההוי"ה כולל עמו לצרוף הב' של אהי"ה כזה יאהההההו"י ועד"ז כל י"ב

צרופי' כל צרוף מהם של השני שמות הנז' הם בסוד ד' שעות ע"ד הנז"ל עד שנמצא כי הארבע' שעות האחרונות שבשני הימים הנז' תכוין בהם בצרוף הי"ב של ההוי"ה ובצרוף הי"ב של אהי"ה אלא החלוק הוא כי בכל צרוף וצרוף מן הי"ב תתחיל בשתי שעות הראשונות בשם אהי"ה ובשתי שעות אחרונות תתחיל בכם הוי"ה כמצוייר למעל' ודע כי כל השמות הנז' צריך שתיקדם וכל צרוף שם אהי"ה יהיה כל אות ואות ממנו בנקוד סגול וכל שם צרוף ההוי"ה יהיה בנקודת חירי"ק כמצוייר למעל'. גם דע כי כאשר אתה מתחיל בכונת צרוף אהי"ה וכולל בתוכו לשם יהו"ה אין הכונ' שזה נשמ' לזה אלא שזה בסוד פנימי וזה בסוד אור מקיף אליו והנה אם תוכל לכוין ע"ד הנז"ל כל שם בשע' שלו הנה מה טוב ומה נעים והוא דבר גדול מאד ואם אין בך כח לזה תכוין אל צרוף הא' כסדר הנ"זל בתחלת ד' שעות ראשונות ואח"כ בצרוף הב' כסדר הנז"ל בתחל' ארבע שעות שניות וכן תמיד וכל זה ביום אבל בליל' שאתה מוכרח לישן ואינך יכול לכוין בפרטות בכל שעה ולא אפי' בכל ד' שעות כנז' ולכן כשתאמר בידך אפקיד רוחי וגו' אז תכוין לג' צרופי' ביחד הכוללי' י"ב שעות בליל' ויותר טוב יהיה אם תכוין כשתשכב בשש שעות ראשונות עד חצי הליל' ובקומך בחצות הליל' אז תכוין בפרטות כל שם בשע' שלו ע"ד הנז"ל:

ודע כי אלו הי"ב צרופי' של אהי"ה ושל הוי"ה הם נחלקי' בי"ב חדשי השנה מניסן ועד אדר כסדר' ולכן בכל עת ועת שאת' מכוין בצרופי אהי"ה או הוי"ה כנז"ל צריך שתכוין בצרוף הששי של אהי"ה והוי"ה ותכוין כי ב' צרופי' אלו שהם הששי של אהי"ה ושל הוי"ה הם עיקריי' בכל חדש אלו שהו' החדש הששי וזה הצרוף הולך עם כל הצרופי' בחדש הזה ועוד יש כונ' אחרת והיא זאת כי הנה ב' שמות אהי"ה ויהו"ה הנז' בפשוטם יש בהם שמנ' אותיות ובמלואם יש עשרי' אותיות הרי הם כ"ח אותיות ובכל יום מאלו הב' ימים צריך לכוין בכלם כיצד בעשר' שעות ראשונות מיום א' תכוין בעשר' אותיות של אהי"ה דיוד"ן כל שעה אחת באות אחת על סדר זה שעה א' **א** שעה ב' **ל** שעה שלישית **פ** וכו' וכל אות מהם מנוקדת בסגו"ל ובעשר' שעות אחרות תכוין בעשר' אותיות של הוי"ה דע"ב דיודי"ן כל אות בשעה אחת וכל אות ואות מנוקדת בחירי"ק ובארבע' שעות אחרונות של יום א' תכוין בד' אותיות

פשוטת של אהי"ה כל אות בסגו"ל הרי לך כ"ד שעות של יום א' ואח"כ בעשר' שעות ראשונות של יום ב' תתחיל בעשר' אותיות מלוי דהוי"ה דיודי"ן כל שעה באות א' ע"ד הנ"ל כל או' נקוד' בחירי"ק ובעשר' שעות שניות של יום ב' תכוין בעשר' אותיו' אהי"ה דיודי"ן נקודו' בסגו"ל ואח"כ בארבע' שעו' אחרונות של יום ב' תכוין בארבע' אותיות פשוטות של ההוי"ה נקודו בחרי"ק וכל זה ציירנו אותו למעל' ע"ש:

עוד יש כונ' אחרת גדול' והיא זאת כי הנה יש ברישא דעתיקא י"ג נימין דשערי וכנגדם למטה י"ג תקוני דיקנא דעתיקא והנה הי"ג נימין הם באופן זה כי יש בהם י"ב נימין והנימא האחר' של הי"ג כוללת כלם ויש בה י"ב נימין אחרי' והרי בין כלם הם כ"ד נימין וכן עד"ז הם בדיקנא י"ב תיקונין והתקון האחרון הי"ג כולל כלם ויש בו י"ב תקונין אחרי' והרי בין כלם כ"ד תקוני דיקנא סך הנימין והתקוני' הם מ"ח כנגד מ"ח שעות שיש בשני הימים האלו שתתענ' והם כנגד יהו"ה אהי"ה שהם בגי' מ"ח כנז' ודע כי יש יחיד אחד גדול בענין אלו הנימין ואלו תקוני דיקנא ונכון מאד מאד לעשותו בשני הימים האלו אם תתענ' אותם רצופי' כנ"ל ואם אינך מתענ' בהם תעש' היחוד ההוא בכל חדש אלול כי הוא מסוגל מאד בחדש זה כנז"ל כי אז נפתח' י"ג מקורות של תקוני דיקנא וגם בכל שאר הימי' נכון מאד לעשותו בכל שעה שתרצ' כמו שיתבאר ולכן נכתוב אותו בפני עצמו וזה ענייננו:

חלק קכד

יחוד י"ז ועיקרו הוא מר"ח אלול עד יוה"כ ואמנם הוא טוב מאד בכל עת ובכל שעה בכל השנה כלה והעיקר הוא בליל שבת אחר הסעוד' קודם חצות לילה או בלילי החול אחר חצות לילה כי אז הוא עיקר עת רצון. וכונת יחוד זה הוא להאיר מן י"ג חוורתי דרישא חוורא מדריגה אחר מדריגה עד ז"א לעוררו אל זווג עם נוקבי' וענין זה בקצור מופלג הוא מה שביארנו במאמר תלת רישין אתגלפן וכו' הנז' בפ' אדרת האזינו והענין הוא כי זולת רישא עילא' דלא אתיידע כלל הנקרא עתיק יומין יש למע' ממנה תרין רישין ושניהם נקראים א"א והם כתר וחכמה שבו ואלו הב' נחלקי' לתלת רישין כי הנה הכתר נחלק לשנים והם גלגלתא ואוירא די בגויה ואלו נקראים תרין רישין וזה האוירא הוא מוחא דהאי גלגלתא ונקרא רישא בערך רישא אחרא

תליתאה דלגו מנה והיא הנק' מוחא סתימאה והיא חכמה דא"א באופן שהם תלת רישין גלגלתא ואוירא ומוחא והנה בכל אחד מהם יש י"ג תקונין כי בגלגלתא יש י"ג ארחין חוורין והם לבנים והוא לבנינות הכתר המתפשט בעור הגלגלתא ובאוירא יש חד קרומא חפייא על האי אוירא דרך האי קרומא י"ג נימין דשערי דגלגלתא ר"ל קבוצים ואגודות של שערות והרישא תליתאה הנק' מוחא סתימאה נחלק לי"ג עיבר המוח עצמו והנה עוד יש למט' בדיקנא י"ג תקוני דיקנא כנודע. גם צריך שתדע הקדמ' אחרת בקצור והוא ענין רישא עילא' על כל אלו השלש' והוא הנקרא רישא עילא' על כל אלו הג' והוא הנקרא רישא עילאה דלא אתיידע והיא הנקראת עתיק יומין והוא מתלבש ז' תחתונות שבו בא"א בתלת רישין דיליה הנז' וזה סדרם חסד בכתר הנק' גלגלתא. גבורה במוחא סתימא'. ת"ת באוירא נצח והוד בתרין עיינין ימין ושמאל וכן עד"ז בתרין אודנין ימין ושמאל. יסוד במצח דאריך כי שם הדעת ברישא דאריך ובתוכו מתלבש היסוד דעתיק ובחוטם מתלבש' המלכות דעתיק והנה אלו הי"ג נימין דשערי הם נמשכי' מנצח והוד של עתיק יומין המתלבשים באריך כנז' והנה אלו הי"ג נימין הם מכסים על המצח ועל הפנים דא"א כי שם הוא סיום הז' אחרונות דעתיק יומין כי המלכות שלו היא מתלבשת בחוטם דאריך כי שער של ע"י (נ"ל שצ"ל כי שאר תקיני של עתיק) הם מתכסים בשערי דרישא דארי' אבל המוח והעיניים והחוטם דאריך ששם מתלבשי' נהי"ם דעתיק כל אלו אינם מתכסים אלא באלו הי"ג נימין דשערי המכסי' על הפנים כנז' ואחר שהקדמנו לך שתי הקדמות אלו נתחיל לבאר ענין היחוד וזה ענייננו. דע כי בי"ג חוורתי דגלגלתא יש שלש' שמות של הויו"ת של מלוי דע"ב דיודי"ן כי בג' הויו"ת הפשוטות יש י"ב אותיות והם בחינת י"ב חיורתי וחויתא די"ג כוללת כלם כנודע והנה אלו הי"ב יודי"ן שיש בשלש' הויו"ת הנז' הם נמשכי' בסוד י"ב נימין דשערי הנז' ומן אלו הי"ב יודי"ן שירדו ונמשכו בסוד י"ב נימין דשערי נמשכי' עוד י"ב יודי"ן אחרים מאלו הי"ב יודי"ן הנז' ונעשי' נימת הי"ג ובה ג"כ י"ב יודי"ן אלו האחרות לכלול כל הי"ב יודי"ן ראשונות בה גם יש בשלשה הויו"ת הנז' דבי"ג חיורתי דגלגותא ט' ווי"ן ג' ווי"ן בכל הוי"ה ויורדי' ונמשכי' ג' ווי"ן שבהוי"ה א' דברישא חוורא עד הדיקנא ואז תכוין בשם אהי"ה דיודי"ן ויש

בו ו' אחרת והרי הם ארבע' ווי"ן ו' זו של אהי"ה היא הרביעית לכלם וכן עשה עד שתמשיך ט' הוויו"ן של ג' ההויות דרישא חיורא עם ג' ווי"ן שבשלשה שמות אהי"ה דיודי"ן ואז יהיו י"ב ווי"ן ג"כ בי"ב תיקוני דיקנא ואח"כ תכוין ג"כ להיריד מאלו הי"ב ווי"ן אשר בי"ב תיקוני דיקנא להוריד עוד מהם עצמם י"ב ווי"ן אחרים אל תקון י"ג דדיקנא הנק' מזלא קדישא ונמצא כי סוד הענין הנימין הם לעולם בחי' יודי"ן ולכן סגולתם לכסות ולהעלים האור כי ע"י הנימין מתכסי' הפנים של א"א ואין האור מתגלה למטה בדיקנא משא"כ בווי"ן שהם יותר מתגלי' אבל בהסתלק אלו הנימין מעל הפנים יתגלה אור הפנים של א"א כמ"ש באדרא כד מצחא אתגלי וכו' כנראה כי לפעמי' מכוסה והוא ע"י הנימין הנז' גם בהסתלק אלו הנימין יאיר העתיק יומין המתלבש תוך רישא דא"א כנז"ל ויוצא אורו לחוץ ואז יתחברו אלו הנימין על ראשי צדדי הדיקנא שהם פאות העליונות שבזקן ואז יתחברו היודי"ן עם הווי"ן וימשיכו אור גדול היודי"ן בווי"ן וכן הטעמי' בטעמי' והנקודות בנקודות כמו שיתבאר בע"ה כי הווי"ן לעולם יונקים מן היודי"ן ובזה הנז"ל תבין טעם למה לא היו בדיקנא של ז"א רק ט' תקונין לפי שבתחלה הווי"ן הראשוני' לא היו רק ט' כנז"ל:

ועתה נבאר ענין הטעמי' והנקודות הנז"ל הנה נתבאר כי ג' הויו"ת דמלוי יודי"ן יש בי"ג חוורתי דרישא חוורא וכבר נתבאר ענין היודי"ן והווי"ן שבהם ועתה נשארו ג' אותיות דה"ה בכל הוי"ה מהם והנה מאות ד' נמשכי' נקודות ליודי"ן שבו ומן ההה"ן נמשכי' אל הווי"ן וכן עד"ז בטעמים ונבאר תחילה ענין הנקודות ונתחיל ביודי"ן הנה בהוי"ה ראשונ' יש בה ד' יודי"ן ומאות ד' שבו יצאו ונמשכו ד' נקודת אל ד' יודי"ן שבשם זה ולכן תנקד כל יו"ד ויו"ד מאלו הארבע' כל א' מהם בחול"ם וקמ"ץ שהם שתי הברות וד' יודי"ן של הוי"ה השנית נמשכים בהם ד' נקודות מאות ד' שבהוי"ה זו השנית והם כל יו"ד ויו"ד בשב"א קמ"ץ והיא הברה אחת לבד כמו נקודת חול"ם לבד כנודע. וד' יודי"ן של הוי"ה השלישית נמשכי' בהם ד' נקודות מאות ד' שבהוי"ה זו השלישית והם כל יו"ד ויו"ד בסגו"ל וציר"י וגם הם הברה אחת בלבד. וכן עד"ז תכוין להוריד הנקודי' של י"ב היודי"ן שבנימא הי"ג מן הג' דלתי"ן עצמם שבג' הויו"ת הנז"ל ממש ע"ד הנז"ל והנה נקודי הווי"ן שבי"ב תקוני

דיקנא הם מן ההי"ן כנז"ל וזה פרטם מן הה"א א' שבהוי"ה ראשונ' יוצאי' ממנה ה' נקודות לארבע' ווי"ן ראשונות באופן זה כי בג' ווי"ן ראשונות יש בכל אחת מהם ב' נקודות שיר"ק וחירי"ק ובוא"ו הרביעית יש ג' נקודות והם שור"ק חירי"ק חול"ם ומן ה"א ראשונ' שבהוי"ה שנית נמשכי' ב' נקודות פת"ח וקמ"ץ לכל אחת מג' ווי"ן הראשונות שבארבע' השניי' וג' נקודות פת"ח קמ"ץ ושב"א פתח אל ו' רביעית. ומן ה"א ראשונ' שבהוי"ה הג' נמשכי' ב' נקודות שהם סגו"ל וש"בא סגו"ל אל כל אחת מג' ווי"ן הראשונות שבארבע' השלישי' וג' נקודות שהם סגו"ל סגו"ל ושב"א סגו"ל בוו' הרביעית. ונקוד הי"ב ווי"ן אחרות שבתיקון י"ג דדיקנא הם מן ההי"ן השניות שבשלש' הויו"ת הנז"ל כיצד מן ה"א אחרונ' שבהוי"ה ראשונ' יוצאים ממנה שתי נקודות שהם ציר"י ושב"א לכל אחת מג' ווי"ן הראשונות וברביעית ג' נקודות ציר"י ושבא וקבוץ. ומן ה' אחרונ' שבהוי"ה השנית נמשכי' שתי נקודות קמ"ץ ושב"א לכל אחת מג' ווי"ן הראשונות שבשניות וברביעית ג' נקודות קמ"ץ ושב"א ושב"א קמ"ץ. ומן ה"א אחרונה שבהוי"ה השלישית נמשכי' שתי נקודות פת"ח ושב"א לכל אחת מג' ווי"ן הראשונות שבשלישית וברביעית ג' נקודות פת"ח ושב"א ושב"א פת"ח והנה הטעמי' ג"כ הם עד"ז כיצד מן ד' שבהוי"ה א' נמשכו ב' טעמים פז"ר גדו"ל וזרק"א בכל יו"ד מן הארבע' יודי"ן ראשוני שבי"ב נימין. ומן אות ד שבהוי"ה השנית נמשכים טעם אחר לארבע' יודי"ן השניים והוא סגול"תא בכל אחת מהם. ומן הארבע' השלישים נמשך טעם אחד שהיא קרני פרה לכל אחת מד' יודי"ן השלישיים. וכן עד"ז ממש מג' דלתי"ן אלו עצמם נמשכי' כיוצא בסדר אלו הטעמי' ממש אל י"ב יודי"ן שניים שבנימא הי"ג. ואמנם טעמי הווי"ן שהדיקנא הוא מן ההי"ן ע"ד שביארנו בנקודת והוא כי מן ג' ההי"ן ראשונים שבשלש' הויו"ת הנז"ל יוצאי' אל י"ב ווי"ן די"ב תקוני דיקנא בזה האופן ג' ווי"ן ראשונית יש בהם בכל אחת מהם ב' טעמי' שופר הולך ותביר והרביעית שופר הולך ודרגא תביר. וג' ווי"ן שניות יש תרי טעמי בכל אחת מהם והרביעית יש מאריך ותרי טעמי והג' ווי"ן שלישיות יש בכל אחת מהם טרחא ואתנח והרביעית שבא געיא וטרחא ואתנח. ומן שלש' ההי"ן האחרונות יוצאי' הטעמים של י"ב ווי"ן האחרונות שבתקון הי"ג דדיקנא והם בשלש'

ראשונות מק"ף ויתי"ב וברביעית ירח בן יומו ומקף ויתיב. וג' שניות פס"ק וגעי"א שב"א וברביעית פשט"א ופס"ק וגעי"א שב"א. וג' שלישיות שופ"ר מהופ"ך וסו"ף פסו"ק ורבי"ע ותכוין שיתקשרו היודי"ן בווי"ן ע"י הטעמים והנקודות זכרים בנקבות כמו שנבאר ואז יתגלה מצח הרצון והפני' וימשך האור עד הקף מוחי או"א תפילין דז"א כנז"ל:

ואבאר מעט מזער מענין הנז"ל אעפ"י שאין בו כ"כ צורך אל כוונת היחוד כי הנה מן אותיות הדל"ת אשר בהוי"ה הנז"ל יוצאות הנקודות אל הי"ב נימין דשערי ולכן אין בהם בכל ארבע' יודי"ן שבכל הוי"ה רק ד' נקודות אלו שהם כפולות לשנים וזה כונת הנקוד שלהם כי נקודות ד' יודי"ן הראשונים הם חול"ם קמ"ץ והם ב' יודי"ן וא"ו אחת והם בגי' כ"ו כמנין ההוי"ה ושני נקודות ארבעה יודי"ן שניים הם שב"א וקמ"ץ והם בגי' הב"ל עם הכולל ונמצא כי ד' פעמי' ל"ו הם בגי' קד"ם ובכל אחד מהם בגי' אל"ה והאות עצמה הוא יו"ד וז"ס אלהי קדם והארבע' יודי"ן שלישיים הם ציר"י סגו"ל והם בגי' מ"י שהיא הבינ' וארבעה פעמים חושים הם סוד ומאתי' לנוטרים את פריו ומן הה"א ראשונה יוצאים הנקודות לי"ב ווי"ן שבי"ב תקוני דיקנא הראשוני' ולכן בכל ד' ווי"ן היוצאים מן הוי"ה אחת יש בהם חמשה נקודות בכל וא"ו מן ג' הראשונים וג' נקודות בוא"ו הרביעית ונמצא שאם תחבר ו' אחת מהשלשה ראשונות עם וא"ו אחרונה יהיה בהם חמשה נקודות כמספר אות ה' שממנה יצאו אלו הנקודות. גם דע כי הה"א ראשונה שממנה יצאו הטעמים הוא סוד אותה ה"א ראשונה שיש בנקב ימין דחוטם דעתיקא כנז' ביחוד הא' ומשם נמשכי' הטעמים ואח"כ נמשך עד למטה בז"א רוחא דחיי גם הבן ענין זה כי י"ב ווי"ן הראשונים שבי"ב תקוני דיקנא הם צורת **א**' שצורתה יו"י לפי שניקודי ד' ווי"ן הראשונות הם עגולות כנגד **י**' ראשונה של אות אל"ף הנז' וד' נקודי ד' ווי"ן שניות הם צורת קוים כנגד ו' שבאמצע אות א' וד' ווי"ן האחרונות הם נקודי' עגולים כנגד י' אחרונה של אות א' הנז' אבל הנקודי' של י"ב ווי"ן שבתקון י"ג דדיקנא הנק' מזלא הם סוד **א**' שצורתה יו"ד כזה **א** כי הנה ד' ווי"ן הראשונים נקודתם הם עגולים כדמות י' ראשונ' של א' וד' ווי"ן שניים נקודתם בציור

קוים כנגד הוא"ו וד' ווי"ן שלישיים נקודם ג"כ קוים כנגד הדל"ת שבאלף המצויירת א וזה צורתם בנקודתם ובטעמם

ועתה אבאר ואכתוב סדר עשיית היחוד בקצור שתוכל לכוין בו בהרהורי לבך ועיניך סגורות בקומך אחר חצות לילה תאמר בפיך בכונת לבך ירמ"י או"א שתגלה עתה ע"י מצח הרצון העליון ואח"כ כל מה שנזכיר מכאן ואילך תהרהר ותכוין במחשב' בלבך בכונה עצומה עד התכלית וזהו תכוין תחלה כי בי"ג חוורתי די ברישא חוורא שם הם סוד ג' שמות יהו"ה במלוי יודי"ן ותכוין כי אלו הי"ב יודי"ן אשר יש בג' הויו"ת הנז' הנה הם נמשכי' בסוד הי"ג נימין דשערי דחפיין על אנפוי דעתיקא ותכוין להוריד אותם הי"ב יודי"ן לבדם והם סוד י"ב נימין דשערי ואח"כ תכוין בי מאלו הי"ב יודי"ן נמשכי' מהם עוד י"ב יודי"ן אחרות ונעשי' נימא הי"ג ובה ג"כ י"ב יודי"ן לכלול כל הי"ב ראשונות בה. אח"כ תכוין להוריד ג' ווי"ן שיש בהוי"ה א' דברישא חיורא כנז"ל עד הדיקנ' ואז תכוין בשם אחד של אהי"ה דמלוי יודי"ן ובו ו' אחרת והרי הם ד' ווי"ן והזהר כי לעולם הוא"ו הרביעית היא בחי' אהי"ה לעולם ותחזור לכוין להוריד מהוי"ה השנית דבריש' חוורא כנז"ל ג' ווי"ן אחרות עד הדיקנ' ותכוין בשם שני של אהי"ה דיודי"ן שיש בו ו' אחרת והיא הרביעית לעולם כנז"ל ותחזור לכוין להוריד מהוי"ה השלישית דברישא חוורא ג' ווי"ן אחרות עד הדיקנ' ותכוין בשם השלישי של אהי"ה שיש בו ו' אחרת והיא הרביעית. אח"כ תכוין להוריד מן אלו הי"ב ווי"ן אשר בי"ב תקוני דיקנ' להוריד עוד מהם עצמ' י"ב ווי"ן אחרות אל תקון י"ג דדיקנ' הנקר' מזל"א אח"כ תכוין להוריד מן אות דל"ת שבכל הוי"ה מהשלש הויו"ת דברישא חיורא נקודות אל הי"ב יודי"ן כיצד מן הדל"ת הראשונ' תוריד ד' נקודות כנז"ל לד' יודי"ן של ההוי"ה הראשונ' אשר ירדו אל י"ב נימין דשערי וכן תעשה מג' דלתי"ן שבשלשה שמות ההם אל ג' פעמי' ארבע' יודי"ן שבי"ב נימין דשערי אח"כ תכוין פעם ב' להוריד ג"כ ע"ד הנז' מאותם הג' דלתי"ן עצמם נקודות אל הי"ב יודי"ן

שבנימת הי"ג ולא תורידם מן הי"ב יודי"ן העליוני' כמו שנעשת ביודי"ן עצמם כי לעולם הנקודות יורדות מלמעל' מן הדלתי' תמיד תכוין להוריד הנקודות מן הדלת הראשונ' אל ד' יודי"ן שבו וכן בשאר הי"ב יודי"ן האחרונות דבנימת י"ג אח"כ תוריד מן ג' ההי"ן הראשונות שבשלש' הויו"ת הראשונות נקודות אל י"ב ווי"ן הראשונות שבי"ב תקוני דיקנ' מן ה"א ראשונה אל ד' ווי"ן ראשונות שבו וכן בכלם אח"כ מג' ההי"ן תחתונות שבשלשה הויו"ת הנז"ל תוריד נקודות לי"ב ווי"ן שבתקון י"ג דדיקנ' הנקר' מזלא אח"כ תכוין ממש ע"ד הנז"ל להוריד הטעמי' מן הדלתי' אל הי"ב יודי"ן ראשונות ואל הי"ב יודי"ן אחרונות ומן ההה"ן הראשונות אל הי"ב ווי"ן ראשונות ומן ההה"ן מחתונות אל י"ב ווי"ן התחתונות שבתקין י"ג הנק' מזלא אח"כ תכוין לסלק ולהסיר אלו הי"ג נימין דשערי הנז"ל מעל הפנים והמצח דעתיק' ולהמשיכ' אל צדדי הפנים לחברם עם פאת הזקן שיתחברו היודי"ן עם הווי"ן והנקודות העליונות שהם של היודי"ן שהם מלכי' עם נקודות תחתוני' דדיקנ' של הווי"ן שהם עבדים והטעמי' העליוני' של היודי"ן שהם זכרים עם טעמי הווי"ן שהם נקבות לפי שאלו הטעמי' הם למטה מן הווי"ן ותחתיהם משא"כ בטעמי היודי"ן שהם עליהם ולכן הם זכרים אח"כ תכוין בסוד הבינה של עתיק יומין אשר איננה מלובשת כלל בא"א כנודע וכנז"ל שאינו מתלבש בו אלא מחסד שבו ולמטה ותכוין להוריד ולהמשיך ממנה אור עד מצחא דאריך אשר בתוכו הוא הדעת דאריך ובתוך הדעת דאריך מתלבש הסוד דעתיק יומין כנז"ל ואז תכוין כי אור הבינה דעתיק יומין ימשך וירד דרך חוץ עד המצח דאריך והיסוד דעתיק אשר לפנים מן המצח יוציא אורו לחוץ וזה שבחוץ יכנס לפני' והם פוגעי' זה בזה ומאירים אור גדול ואח"כ יורד האור ההוא עד מצחא דאו"א ומאיר שם אור גדול ואח"כ יורד עד מצחא דזעיר אנפין ומאיר שם ועי"ז אתכפיין הדינים אשר שם כנודע ואז יורד האור ההוא עד העינים דז"א ועי"ז יש בו כח אל הז"א להסתכל למעלה במצחא דעתיק' ומקבל אור גדול משם כנז' בזוהר ואמנם מה שאתה צריך לכוין ביחוד הזה הוא שתכוין כי ע"י כך תשיג חכמה ובינה וביאור הענין היא במ"ש באותיות דר' עקיבא ובברייתא דמעשה בראשית שהקב"ה חתם את עולמו באהי"ה אשר אהי"ה ופי' הענין הוא כי הנה שם אהי"ה מורה על העלם האור כאלו

אמר אהי"ה לעתיד ואתגלה אבל לא עתה ולכן כדי שבני אדם התחתוני' לא יוכלו להשיג חכמה מה שאינו ראוי להם חתם עולמו באהי"ה אשר אהי"ה ובזה נסתמו מעיינות החכמה מבני אדם והנה ג' שמות אהי"ה הנז' בפ' שמות בשליחות מרע"ה הם בכמה מקומות אבל מה שאתה צריך עתה לכוין הוא בג' שמות בשלשה מקומות אלו כי אהי"ה הא' הוא בבינה דעתיק יומין אשר היא חותם סותם את החכמ' דעתיק יומין והיא סתומה שם בבינה ההיא ואהי"ה הב' במצחא דאריך ע"ד הנז"ל ואהי"ה השלישי במצחא דאו"א ותכוין להמשיך אור החכמה דעתיק יומין למטה ממדריג' אל מדריגה מאהי"ה אל אהי"ה השלש' הנז' ואח"כ תורידה עד מצחא דז"א ותכוין כי שם יש שם ההוי"ה הכתוב' בפ' שמות אחר הג' פעמי' אהי"ה כנודע ותכוין כי ע"י המשכת האור הנז' שהמשכת תתגלה החכמה וסודותיה בשם ההוי"ה הזאת אשר שם במצחא דז"א ותכוין שמזאת ההיי"ה הנז' ימשך משם אליך ידיעת גלוי סודות התורה שיודיעוך מן השמים גם תכוין כי כל אלו המצחים הנז' הם בסוד יסוד ודעת כנז"ל ונודע שאלו הספי' מורים על בחי' הזווג ולכן תכוין בזו"ן שהם ב' שמות הוי"ה ואדנ"י ותחברם ותזווגם ותשלבם יחד וזה על ידי כח אור המצח העליון שנמשך כאן:

חלק קכה

יחוד ח"י ועקרו הוא ביום ר"ח או בלילו אחר חצות לילה לפי שיחוד זה מיוסד ע"ש שדי אשר שם זה במלואו הוא בגי' רא"ש חד"ש ואפילו להשתטח על קברי הצדיקים ביום ר"ח יועיל יחוד זה משא"כ בשאר היחודים וזה ענין היחוד הזה תחלה תכוין בשם שד"י שהוא סוד היסוד וכונת יחוד זה להוריד הטפה העליונ' ולעשות' בסוד אור מים רקיע והנה תחלת הכל תכוין לעשות אות **ש** של שד"י צורת ג' ווי"ן והד' צורת שתי ווי"ן הרי הם חמשה ווי"ן והם בגי' שלשים ועם הי' הם ארבעים ותכוין כי אתה עושה הכנה ביסוד כדי לקבל הטפה העליונ' שהיא סוד ארבעי' ג"כ כמו שנבאר והענין הוא כי טפה זו נמשכת מלמעל' מן הדעת העליון עד למטה והנה זה הציור שעשינו בשם שד"י שהוא היסוד בסוד ארבעי' הם סוד ד' יודי"ן שבשם הוי"ה דע"ב דיודי"ן שעול' ארבעי' כי שם ההוי"ה דיודי"ן עולה בגי' ע"ב כמנין חסד

כי לעולם הוי"ה זו דמלוי יודי"ן הוא מצד החסד וז"ש באדר' חסד עילאה שריא בפום אמה והנה הטפה שאתה ממשיך הוא מן החסד העליון והוא המזל הח' דדיקנא דא"א שהוא מדת נוצר חסד כנודע ושם הוא הוי"ה דיודי"ן ומשם תמשך אלו הארבע' יודי"ן שמספרם ארבעי' למטה אל המזל הי"ג אל דיקנא דאריך ומשם תורידם אל ז' תחתונות דאו"א ומשם אל חסד דז"א ומשם אל יסוד דז"א והנה ענין ד' יודי"ן אלו הם סוד נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש וארבעתם נק' אור. ואקדים לך הקדמה אחת דע כי בדבר זה יש הפרש בין היסוד לשאר הספי' כי מה שמושך היסוד מלמעלה אינו מתעבה בירידתו אמנם כ"כ הארתו גדולה שם כמו שהוא למעל' ממש וז"ס מ"ש חז"ל אור שברא הקב"ה בששת ימי בראשית היה מאיר מסוף העולם ועד סופו וגנזו כי הנה האור ההוא אינו מתעבה כלל בעת ירידתו למטה משא"כ בשאר שבע הספי' ונחזור לענין כי תחלת הכל צריך להמשיך ד' נשמות הנז' שהם הארבע' יודי"ן כנז' ולכן תכוין כי אעפ"י שאנו מורידים אותם ממדריגה אל מדריגה כנז' אינו מתעבה ומתעכב שם והנה בחי' זו נק' אור כי זהו ענין האור של מעשה בראשית כנז' אח"כ תכוין בחי' השנית שנק' מים והוא להלביש קצת אלו ארבע' נשמות הנז' ולעשות להם לבוש אחד דק בסוד הנק' מים וגם לבוש זה הוא בסוד החסד שהוא ע"ב כמו שנבאר והטעם הוא כי גם המים הם בחסד כנודע ואעפ"י שאמרו בזוהר בפ' תרומה במעשה בריה דרב ספרא כי מים ורקיע נעשים בבטן האשה עכ"ז כונתינו עתה היא לתת כח בטפה הזאת שתעש' אח"כ מים ורקיע בהיות' בבטן האשה וכמו שנבאר עתה בע"ה והנה בחי' לבוש זה הנק' מים הוא זה שתכוין לצייר הש' של שד"י ג' ווין ועליהם ג' יודי"ן בראשי ג' הווי"ן והם בגי' מ"ח והד' שני ווי"ן הרי הכל בגי' ס' והיו"ד עשרה הרי הכל בגי' ע' וציור זה הוא הכנה וציור בשס שד"י שביסוד לקבל כח המים מלמעלה וענין המים הם אלו שתכוין עתה להוריד מן אותם הד' יודי"ן הנז"ל שבמזל השמיני להוריד מהם אל המזל היג' בשם אהי"ה דיודי"ן אשר שם ויש בו ג' יודי"ן ואותם הארבעה יודי"ן מתלבשים באלו ה"ג יודי"ן ואין בחי' זו דומה אל בחי' האור הנז' שלא נתלבשה כלל אבל בחי' זו היא מתלבשת ומתעבת לפי שהיא בחי' מים שהוא כח התלבשות אל ד' הנשמות הנז"ל הנק' אור כנז"ל והנה היו"ד הראשונ'

שהיא נשמה לנשמה איננה יכולה להתלבש רק ג' יודי"ן האחרות שהם נשמה ורוח ונפש אלו מתלבשים בג' יודי"ן של מלוי אהי"ה דמזל הי"ג הנז'. אח"כ תורידם משם בז' תחתונות של או"א אשר הכללות שלהם הוא סוד שם ס"ג וגם יש בו ג' יודי"ן ושם הג' יודין התחתוני' של מלוי ההוי"ה שבמזל השמיני מתלבשים בג' יודי"ן דס"ג הרי ששה יודי"ן והיו"ד הראשונה שאינה מתלבשת הרי ז' יודי"ן ואלו הז' יודי"ן שהם בגי' ע' תורידם ביסוד ע"ד הנז"ל איך עולה שד"י בסוד ע' ותורידם שם והנה עיקר הכונה היא בשם ע"ב דמלוי יודי"ן ובשם ס"ג הרי ע' אבל בשם אהי"ה שבמזל הי"ג אל תכוין בו אבל תכוין באלו השני שמות להורידם שיש בהם ז' יודי"ן שהם ע' ועם ב' הויו"ת ההם הרי הם ע"ב ג"כ בסוד חס"ד כי גם המים הם בסוד החסד והטעם למה אין שם אהי"ה שבמזל הי"ג נכנס במספר הנז' אעפ"י שג"כ מתלבש בו הטעם הוא לפי שסוד טפה זו עדיין היא בסוד הזכר ולכן כל כונתינו היא עתה להמשיכה בסוד שם הוי"ה שהוא זכר ולא בשם אהי"ה שהיא נקבה והרי נתבאר בחי' המים ודע כלל אחד כי לעולם כשהטפה יורדת היא בסוד יו"ד וכשנכנסת עד היסוד או מתארכת בסוד וא"ו ולכן כל צורת שד"י הם וי"ן ובבחי' זו השנית תכוין בשמות הוי"ה ואלהי"ם משולבים זה בזה שהם בגי' יב"ק שהם מ' של בחי' הא' וע"ב של בחי' זו השנית ותכוין כי הז"א נק' אלהי"ם כנודע והטפה נק' הוי"ה והנה טפה זו כונתינו היא לעשות ממנה וולד אחר והנה עתה נתלבש שם הוי"ה הא' שהם הארבע' יודי"ן בבחי' אור שהם ד' נשמות כנז"ל בשם אלהי"ם שהוא לבוש אליהם. הבחי' הג' היא רקיע ותצייר שם שד"י ע"ד הנז"ל שהוא עולה ע' ותוסיף ג"כ לחלק אות י' של שד"י לג' חלקים שהם ג' קוצין שיש באות יו"ד והנה גוף היו"ד היא עשרה וג' קוצין ג' וי"ן שהם י"ח הרי הכל פ"ח ופי' הענין הוא כי אחר אשר נתלבשו ד' יודי"ן הראשונים בסוד מים הנה עתה צריך להלבישם לבוש אחר יותר עב כדי שיצא לאויר העולם בסוד רקיע דאקרישו מייא כנז' בזוהר ואמנם ענין הלבוש הזה איננו רק אל בחי' הנפש לבד כי הנה התנוק אין בו נגלה רק בחי' נפש לבד בפועל אך השאר הם בכח בלתי התלבשות עד שיעסוק בתורה ובמצות כנודע ולכן אין הכונה עתה רק להלביש את הנפש לבדה ולכן אנו ממשיכים משם ההוי"ה דמלוי אלפי"ן הנק' מ"ה

שהוא בז"א עצמו ולכן צריך שנודיעך סדר השמות תחלה כי הנה בראשונה הוא שם ע"ב ואח"כ ס"ג ואח"כ מ"ה ואלו הם ג' בחי' אור מים רקיע הנז"ל וכבר ביארנו כי היו"ד הראשונה של ע"ב לא יכלה להתלבש כלל בשם ס"ג רק ג' יודי"ן בלבד ואח"כ שם ס"ג מתלבש בשם מ"ה באופן זה כי הנה היו"ד הראשונה של שם ס"ג היא עצמה יו"ד א' של שם מ"ה ואח"כ ב' היודי"ן האחרות שבשני הההי"ן דס"ג נתהוו לשתי אלפי"ן של מ"ה והענין הוא כי צורת כל האלפי"ן שיש מן הבינה ולמטה כלם הם צורת יו"ד כזה א והם ג' אותיות יו"ד של מלוי היודי"ן של שם ס"ג הרי איך היודי"ן של מלוי הההי"ן שבשם ס"ג הם עצמם צורת האלפי"ן של שם מ"ה והנה האלף של וא"ו דס"ג היא עצמה האל"ף של וא"ו דמ"ה. ונחזור אל הענין איך בחינת מים שהיא שם ס"ג היא מתלבשת ברקיע שהיא הוי"ה דמ"ה כי הנה כבר נתבאר כי שם ס"ג היא באימא ואותה אל"ף שבשם ס"ג באות ו' שבו היא הנמשכת באות אל"ף שבאות וא"ו של שם מ"ה והנה כאשר שם מ"ה הוא חסר אל"ף זו בגי' ד"ם וכשיורד' אל"ף הנז' מן וא"ו דס"ג כאן נעשה אד"ם ודע כי אל"ף זו סודה שם אהי"ה כנז' בתקו' וכשתרבע שם אהי"ה כזה א' א"ה אה"י אהי"ה יהיו בגי' מ"ד ונמצא כי זו האל"ף היא ד"ם ושם מ"ה עצמו בלתי אל"ף זו היא ד"ם כנז' הרי הם שני פעמי' ד"ם שהם בגי' פ"ח והנה תכוין להוריד אל"ף זו שהיא ד"ם כנז' בתוך וא"ו של מ"ה שהיא סוד רביעית דם הנק' נפש ותכוין עתה להלביש ד"ם נפש זו בסוד רקיע וטעם קריאתו רביעית דם הוא לפי שהוא סוד מספר רבוע כנז' והנה תוריד שם זה של מ"ה הנעשה פ"ח כנז' ע"י זו האל"ף ותורידהו עד היסוד שהוא שם שד"י העולה פ"ח בציור הנז"ל ובזה נעשה בחי' רקיע שהוא לבוש אל סוד הנפש לבדה שהיא סוד רביעית ד"ם כנז' והנה נודע כי כד אקרישו מייא ונעשו רקיע מתברר הפסולת שהיא הקליפה והעכירות שיש באותם הימים כנז' בפ' בראשית בזוהר והוא מבחי' יניקתה מן שם אלהי"ם ולכן תכוין ברבוע א' א"ל אל"ה אלה"י אלהי"ם שהוא בגי' מאתים והנה עתה בזה השם נקרשו המים ונעשה רקיע אל הנפש ולא תכוין בעכירו היוצא ממנו ח"ו והנה שתי בחי' הראשונות היו מ' וע"ב שהם יב"ק ובחי' זו היא פ"ח הרי מאתים כמספר רבוע אלהי"ם הנז' וענין זה רמוז בפ' האלף לך שלמה כי שלמה הוא היסוד שהשלום שלו והיא אותה

האלף של אהי"ה שנמשכה באות וא"ו של מ"ה אשר ממנה נעשה רביעית ד"ם הנפש ומכחה נעשה הרקיע שירדה למטה ביסוד כנז" וזהו האלף לך שלמה ואח"כ נעשת אל"ף זו בסוד מאתים שהוא רבוע אלהי"ם כנז' וזהו מאתים לנוטרים את פריו והרי נתבאר כי מן שם אלהי"ם הנז' נתפשט עכירו דזוהמא הנק' מות ולכן ר"ת לנוטרים את פריו הוא אל"ף וס"ת הם מו"ת לרמוז כי אותה האלף שממנ' נעשה רבוע אלהי"ם הזה שהוא בגי' מאתים הנה הוא נוטר ושומר את הפרי שהוא הטפ' הנז' מן אותו העכירות הנק' מות הבחי' הרביעית היא כי הנה אחר שנעשה הרקיע הנז' אל הנפש הנז' צריך שנברך את טפת הנפש הנז' במאה ברכות כנז' בזוהר בפ' לך לך בסתרי תורה בפ' לך לך מארצך וכו' ואברכך וכו' כמנין ל"ך ל"ך ברכות מברך הקב"ה את הנשמ' כשמשלח' וזה ביאור עניינם כי הנה עד עתה היו ג' בחי' ע"ב ס"ג מ"ה ומשם המשכנו אור מים רקיע ועתה צריך להמשיך מאה ברכות משם ב"ן דההי"ן ותחל' צריך לצייר שם שד"י בציור זה השי"ן ג' ויו"ן וג' יודי"ן עי"ג ראשי הויו"ן והדל"ת שתי ויו"ן והיו"ד גופא אחד באמצע צורת יו"ד וג' קוצין בסוד ג' יודי"ן הרי הכל בגי' ק' ותכוין כי עתה היסוד נק' אמה בסוד מא"ה ברכות אלו וצריך עתה להמשיכם מלמעל' ע"ד בחי' אחרת כי הנה אותיות מא"ה הם בגי' מ"ו ותמשיך תחל' משם ע"ב דיודי"ן שבמזל השמיני שמלוי ההוי"ה ההיא היא בגי' מ"ו כנודע אח"כ תכוין כי מ"ם וי"ו במלואם הם ק"ב והם סוד כל המלויים של ג' שמות ע"ב ס"ג מ"ה שהם בגי' ק"ב שהוא בגי' אלהינ"ו וסוד ק"ב זה תמשיכהו בשם נ"ב אשר באו"א ותחלה נבאר עניינו כי הנה היותו נ"ב עניינו הוא לפי שהיסוד שבאימא נכללים בו כל חמשים שערי בינ' הנמשכים עד ההוד ואז היסוד שבה לוקחם בסוד חמשים ואם תצרף ג"כ עמהם בחי' ההוד והיסוד בסוד משפיע ומקבל החמשים שערים הרי נ"ב ואמנם כפי האמת ק"ב הם כי אם נמנה הכולל חמשים שערים ועמו הם נ"א והיסוד המקבל החמשים שערים ועמו נ"א הם ק"ב והנה אלו הק"ב שהם ביסוד הבינה הם סוד ק' ברכאן ושני צירי הדלתות אשר ברחם האשה והנה ענין ב' הצירין האלו הם בחי' היסוד וההוד עצמם אשר במציאות הרחם עצמו כי הלא גם הרחם עצמו כולל י"ס והם הם עצמם

נצח והוד שברחם כי היסוד הוא מקבלם בסוד הנצח והנה על הק"ב הזה הוא מ"ש בגמ' רוצה אשה בקב ותפלות וכו'

ונבאר עתה איך שם נ"ב שבבינ' נעש' בסוד ק"ב והוא כי השם עצמו הוא נ"ב ואח"כ תקח הה"א הראשונ' ותציירנ' בציור ד"ו וה"א שניה בציור ד"י וכן ה"א שלישית בציור ד"ו וה"א רביעית בציור ד"י והרי כלם עולים בגי' מ"ח ועם נ"ב הרי מאה ברכאן שבו וענין ציורים אלו ביאורם הוא כי ה' של הה"א היא סוד הבינ' או המלכות ד' על ו' וז"ס עבור הא' של זו הוא"ו שבתוך הה"א ואח"כ הוא זמן היניק' וזה אינו רמוז בשם כי אינו נכלל בו רק משם ממקומו הוא יונק ואז עדיין הוא בסוד ו' שהיא שש קצוות או תלת כלילן בתלת שהם ג"כ ו' אך עיבור הב' שלאחר היניק' אז הוא ד' על י' כי אז נשלם לעשר' עם המוחי' וז"ס ציור ד"ו וד"י כי מעת' צריך לתת בו כח במא' ברכאן אלו כדי שיועילו אליו אח"כ ענין ב' העיבורי' הנז' ועת' תמשיכם ביסוד הכולל מאה כנז"ל והרי נשלמו בחי' מיין דוכרין שביסוד הזכר. ועת' אנו צריכים ג"כ כל הארבע' בחי' הנז"ל בסוד מיין נוקבי' אשר בשם שד"י שביסוד של הנקב' שהיא מלכות כנודע כי אביו ואמו שותפים באדם ותחל' צריך לכוין לצייר שם שד"י שביסוד של הנקב' בציור השי"ן בשלש' ווי"ן ובג' יודי"ן על ראשי הווי"ן ועוד צורת כפ' שהיא בשולי תחתית השי"ן העשוי כמין כ' ופניה למעל' ובתוכ' הג' ווי"ן כזה ? והוא סוד הכלי של המ"ן שביסוד שלה והד' והיוד כמו שהם והרי הכל בגי' פ"ב ואח"כ תמשיך בחי' האור ע"ד הנז"ל בזכר אלא שהוא באופן אחר והוא שתכין כי שם ע"ב הנז"ל שבמזל השמיני עם עשר אותיותיו הרי הם פ"ב בציור הנז"ל שבשד"י ותכוין כי גם עתה הארבע' יודי"ן שבו הם מ' גם תכוין שנעש' ע"ב זה בסוד מ"ב אתוון שהם ד' אותיות הפשוט ועשר' דמלוי ביודי"ן וכח דמלוי המלוי הרי מ"ב ועם המ' הנז' הרי פ"ב ג"כ ותכוין כי עתה שהוא בחי' מ"ן בא מסוד מ"ב שהוא סוד הגבור' ולכן כשתמשיכנ' אל תמשיכנ' דרך או"א כנז"ל במיין דוכרין רק בסוד הבינ' לבדה והרי זה בחי' אור בחי' השנית הנק' מים תכוין לעשות עתה בה סוד הכלי המקבל המ"ן והנה הוא שם שד"י במלואו שהוא שי"ן דל"ת יו"ד והם ט' אותיות והם בגי' תתי"ד והענין הוא כי הנה הם ה' פעמי' או"ר וה' פעמי' מים בזכר והנה אין טפה יורדת מלמעל' שאין עולים כנגד'

טפיים וצריך להיות בה ט' פעמי' מים והם ט' אותיות שבמלוי הנז' גם ט' אותיות הנז' הם בגי' ט' פעמי' מים שהם בגי' תת"י שהם כנגד ט' ספי' שבה ובכל אחת סוד מים ועוד יתרים ארבע' אחרים והיא בחי' העשירית שבה שהיא סוד ד' והיא כתר שבה שהיא סוד דל"ת אח"כ צריך להמשיך מלמעל' מים האלו והוא שתכוין כי בז' תחתונות של הבינ' הוא שם ס"ג ושם תוריד חו"ב שלה בחו"ג שלה ואז יהיו עשר אותיות ס"ג כוללים ז' תחתונות שבה וגם כל העשר שבה בעשר אותיות המלוי ושם תכוין ג"כ בסוד ט' פעמי' מים ועם הכתר שבה שהוא ד' הרי תתי"ד ג"כ ותורידם בשד"י שביסוד שבה שהוא במלוי ט' אותיות כנז' והנה סוד ט' מים הנז"ל העולים בגי' תת"י עליהם אמר הכתוב טוב תתי אותה לך והנה בתוך המים האלו נמשכת הטפה העליונ' שהם עשר אותיות מלוי השם וכשיוסרו משם ישארו ת"ת ואז הם סוד המים המאררי' שנאמ' בהם בתת ה' את יריכך נופלת כי המ"ן הם דינים ואם תסיר מהם היו"ד הממתקם ישארו ת"ת הנז' בחי' השלישית רקיע ותכוין לאותיות אמצעיות שבמלוי שד"י והם **יל"ו** והנה הם אותיות **לו"י** המבדיל בין מים למים כי הבדל' נאמר' בשני שהיא גבור' שהוא סוד לו"י כנודע ותכוין להמשיך כאן מלמעל' משם אלהי"ם שבבינ' תמשיך מן אותה א' של אלהי"ם הנז' אל אות אל"ף שבשם אדנ"י שבמלכו' כי שניהם נקבות אבל בז"א המשכנו אל"ף של אהי"ה בשם מ"ה דאלפי"ן לעשות בחי' רקיע כנז"ל ותכוין עתה כי א' זו של אלהי"ם צורת' יו"י וצורת א' של אדנ"י צורתה יו"ד והרי יו"י ויו"ד הם בגי' לוי הנז'. בחי' הד' והם מאה ברכאן ותכוין החלה בג' אותיות אחרונות כבמלוי שד"י שביחוד שבה והם נת"ד ותכוין כי הנה בטפת הזכר המשכנו לו מאה ברכאן בסוד הזכר שהוא ב"ן אך טפת הנקב' צריך לברכ' ק' ברכאן בסוד ב"ן וב"ת שהם בגי' נת"ד לפי שהיא כוללת שניהם ותכוין להמשיך כאן מלמעל' ג' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן שהם בגי' תנ"ד (א"ש עם הכולל) גם תכוין להמשיך בה ק' ברכאן משם אהי"ה העול' כמספ' המרובע אהי"ה פעמי' אהי"ה והם בגי' אמ"ת וי"ב אותיות שיש בג' שמות אהי"ה הנז' בפשוטם ועם הכולל שלהם הרי הכל בגי' נת"ד והנה עתה אחר שכבר תקננו בחי' מ"ן ומ"ד עתה נגדלת המלכו' בשיעור קומת ז"א ונמצא שעלתה למעלה משעורה הא' שהית' בחזה דז"א כנודע ועתה עלתה גם כנגד

חו"ב וחו"ג וחצי ת"ת דז"א וכל אחד מהם כלול במאה ברכאן הרי הם נ"ת ותחלת שעור' היתה ד' לבד שהם תנה"י דז"א לבד כנודע הרי הכל בגי' נת"ד ודע כי כשח"ו יש עונות בישראל זה הנת"ד נעש' כימי נד"ת דותה תטמא.

ועתה צריך שתכוין לנקד כל הבחי' הנז"ל כולם אחר כל הנז"ל לגמרי וצריך שתחיל' תכוין בשם שד"י לתת בו נקודות ואח"כ לתת נקודות בשם היוצא ממנו בדרך ציור הנז"ל לעשותו אור מים רקיע וכו' בין בנקודות בין בדכורי' בין בנוקבי' וזה ציורם של המ"ד בתחל'

שְׁדִי שְׁדֵי שָׁדֶי שַׁדַי

וָוו וָוי וֹוֹוֹיוֹוֹי וַיַוַיַוַיַוַו וִיוִיוִיוִייִי וזה ציור המ"ן באחרונה

שָׁדֶי שִׁין דָלֶת יוֹד יַלְיָן נֶתֶד

וַי וַי וֶיכ דִי

ועתה נבאר טעם הנקודין האלו הנה ציור השם הא' בגי' מ' ולכן נקודו בגי' מ'. ציור הב' בגי' ע' ולכן נקודו בגי' ע'. שם השלישי הוא סוד רקיע לכן כל נקודו פת"ח שהוא ציור רקיע בהם י"ב פתחין והם בגי' ע"ב וכן נקוד שם שד"י העליון שע"ג הציור הוא בגי' נקודותיו ע"ב: שם הרביעי הוא מאה ברכאן ומא"ה בגי' מ"ו כנז"ל וכן נקודותיו בגי' מ"ו. שם החמישי בגי' פ"ב ולכן נקודיו בגי' פ"ב. שם הששי הוא ט' אותיות ונקודיו ט' חול"ם שהם בגי' מים. שם השביעי וגי' מ"ו ולכן נקודיו מ"ו. שם השמיני הוא סוד ק' ברכאן גם נקודו בגי' נז'. וכדי שלא תטעה רצוני לפרש לך בפי' מספר נקודות שמנ' שמות הנז"ל. שם הא' שב"א בשי"ן וחירק בדלי"ת וחירי"ק ביו"ד. וכנגדו בציור שלו שלמט' ממנו הוא שני חירי"ק בשני וי"ן הראשוני' של שי"ן וב' חירי"ק בשני וי"ן של ד' שם השני שב"א בשי"ן וסגו"ל בד' וציר"י ביו"ד. וכנגדו בציור שלמט' הוא ה' חולמים בחמש' אותיות ראשונות וב' חולמים בשני וי"ן של הד': שם השלישי פת"ח בשי"ן וקמ"ץ בד' ושב"א סגו"ל ביו"ד. וכנגדו בציור שלמט' כל י"ב אותיותיו פת"ח. שם הרביעי פת"ח בשי"ן וציר"י בד' וציר"י ביו"ד וכנגדו בציור שלמט' ד' חירי"ק בארבע' אותיותיו הראשונים של יודי"ן וביו"ד האחרונ' פת"ח. שם החמישי קמ"ץ בשי"ן קמ"ץ בד' שב"א סגו"ל ביו"ד. וכנגדו בציור שלמט' שני יודי"ן

ראשונים שני פתחי"ן יו"ד שלישית שב"א סגו"ל וחירי"ק בד' וחירי"ק ביו"ד: שם הששי תשעה חולמי' בט' אותיותיו. שם השביעי פת"ח ביו"ד וציר"י בלמ"ד וציר"י בוא"ו. שם השמיני שב"א סגו"ל בנו"ן ושב"א בתי"ו וסגו"ל בדל"ת והרי נשלמו:
ודע כי ענין ט' פעמי' מים הנז"ל שהם בגי' תתי"ד שהם בנקב' כנז"ל ז"ס פ' כל הנחלים הולכי' אל הים כי אל הים הם אותיות אלהי"ם והוא כי אם תחבר אלהי"ם ותתי"ד הנז' שהם טפ' מים יעלו תת"ק שהוא מספר **ץ** פשוט' של מנצפ"ך שהיא תשע מאות סוף החשבונות שיש בכ"ז אותיות אלפ"א בית"א.

חלק קכו

יחוד י"ט והוא סוד היחוד ע"י השתטחות האדם על קבר הצדיק בכונה הנז' בהקדמת היחודי' וע"ש מציאות אופן השתטחות ואופן התדבקות נפשך בנפשו והנה אם ההשתטחות הזה הוא בד' שעות הראשונות שביום שאז הוא זמן ק"ש כנודע אז תאמר ב' פסוקים אלו שהם שמע ישראל ובשכמל"ו באלו הכונות שנבאר עתה בעהי"ת ואם אינו זמן ק"ש שהוא אחר ד' שעות ביום אז לא תאמר הק"ש בפיך אמנם תכוין במחשבתיך בלבד אל שני היחודי' הא' של שמע ישראל והב' של בשכמל"ו במחשב' בלבד והנה אם הוא זמן ק"ש כנז' אז תאמר ק"ש כלה בכונה שביארתי לך בק"ש שעל המטה שהוא לבטל כחות הטומא' הסובבי' על האדם ובפרט מאותם שנבראו מטפות הקרי וכונת ק"ש שעל המטה בקצור הוא זה.
דע כי ב' זווגי' אחד של או"א ואחד של זו"ן ושניהם נעשים בק"ש אחד של או"א בפ' שמע ישראל והב' של זו"ן בבשכמל"ו וכל זה בק"ש שעל המטה ואח"כ ביום יש להם ב' זווגים ג"כ זווג של או"א ביוצר וזווג זו"ן בשים שלום סיום של העמיד' וענין ב' זווגי' אלו שיש לכל אחד מהם אחד ביום ואחד בלילה הוא במה שנודע כי אין האשה מתעברת מביאה א' ולכן בלילה יש ביאה א' באבא עם אימא וכן ביאה א' לזו"ן לעשות בהם בחי' כלי שהוא ההוא רוחא דשדי בעלה בגווה וזה נעשה מחצות לילה ואילך ואח"כ הזווג שלהם ביום כנז"ל הוא זווג ממש של עיבור להוליד נשמות:
ונבאר תחלה ענין הכלי של אימא עילאה הנה התחלת המשכת טפת זה הכלי הנז' הוא מן הדעת העליון של עתיק יומין הנגנז ונתלבש ברישא דא"א כנודע והוא סוד

ההוא אוירא דיתיב על קרומא דמוחא דאריך בין גלגלתא למוחא ומן האי אוירא שהוא דעת עליון דעתיק יומין נמשך עד תקון י"ג דדיקנא הנק' מזלא קדישא והוא ג"כ נקרא דעת עליון שבדיקנא הנשפע מן התקון הח' דדיקנא שגם הוא מזל יותר עליון כנודע כי הם כעין זכר ונקבה ונודע כי או"א מתחילים להלביש גרון דא"א ונמצא דאתכלילן תרוייהו במזלא ובדיקנא דא"א החופף עליהם והנה המשכת השפע הנז' נמשך עד דעת דאבא ומשם יורד ליסוד שבו ואז נותנות לבינ' בסוד זווג ועושה אותה בחי' כלי. ועתה נבאר מהו ענין הכלי הזה הנה ביארנו כי הוא נק' אוירא דכייא פי' חמש חסדים והבינ' ישבה אשא דכיא שהם חמש גבורות והנה זה האוירא דכיא כשנמשך מן דעת עליון שבדיקנא הנק' מזלא ונודע כי יש שם בו ג' הויו"ת העול' בגי' מזלא ושלשת' הם במלוי יודי"ן וכל הוי"ה מהם היא בגי' ע"ב כמנין חס"ד ושלשתם כגי' רי"ו שהוא בגי' גבורה והענין הוא כי שם ע"ב יש בו ע"ב תיבין ובכל תיבה כלול ג' אותיות והם רי"ו אותיות והרי הם ע"ב תיבות ורי"ו אותיות כנז' בס"ה בפ' בשלח והע"ב תיבות הם חס"ד ורי"ו אותיות הם גבורה ואמנם היותם ג' פעמי' ע"ב הוא סוד חסד חסדים הנז' בפ' ויחי והם ענין ג' פרקי הזרוע הימני הנק' חסד ולכן תחל' נותן אבא בבינ' בחי' רי"ו אותיות הנז' שהם ג' הויו"ת דיודי"ן הנז' ואח"כ בק"ש של יוצר נותן בה טפת ע"ב תיבות והרי נשלם ע"ב רי"ו שהם אותיות עיבור כי אז הוא זווג גמור לצירך עיבור כנז"ל ונמצא כי סוד רי"ו הוא נקבה וסוד ע"ב הוא זכר ולכן יש בו עיבור גמור והכל נמשך מיסוד דאבא ביסוד דאימא וכבר ידעת איך החו"ג שניהם מתלבשים ביסוד דאימא המתלבש תוך דעת דז"א בסוד מוחי' כנודע ואז לוקחם ז"א וגם הוא נותן בחי' זו אל נוקביה ונעשת גם היא בחי' כלי ועד"ז הוא בזווג של היום הנמשך מאבא לאימא ומשם אל זו"ן והכל בסוד ע"ב תיבין דעיבור ועד"ז תמיד בכל לילה ויום והרי נתבאר ענין הכלי הזה שהוא נקרא אוירא דכיא והוא בחי' חמש חסדי' והוא בחי' ג' הויו"ת דיודי"ן הנמשך ממזלא כנז"ל והוא בחי' רי"ו הנז"ל שהוא גבורה אעפ"י שהוא בחי' חסדי' כנז"ל אלא שהם בחי' רי"ו אותיות שלו כנז' ואמנם הכלי של המלכות אינו כל הבחי' הנז' לפי שז"א הוא לוקח בסוד מוח הדעת שבו כל הרי"ו שהם הויו"ת דיודי"ן אבל נחלקים בו וחציו לוקח לעצמו וחציו נותן לה ביסוד שבה למטה ולכן הם

בחי' שם ב"ן דההי"ן כי ההי"ן הם מחצית היודי"ן וזה מבואר כי ב' ההי"ן הם בגי' יו"ד אחת. ועתה אחר שנתבאר ענין הרי"ו הנז' שהוא נקרא בחי' רוחא דשדי בגווה אבא באימא או ז"א בנוקביה נבאר כונה ק"ש שעל המטה בקצור. במלת שמע תכוין להמשיך שבעה תחתונות של הבינ' שהם ס"ד ע' שנין עילאין להמשיכם מן הבינה אל המלכות ע"י ז"א וזהו שמ"ע ש"ם ע' שתקבל המלכות הנקראת שם מן ע' של הבינה ועי"ז יכולה המלכות לעלות עד הבינ' ולכן ע' זו גדולה כנודע כי אתוון רברבן אינון מעלמא עילאה בינה ולפי שכל עיקר המלכות אין בה רק חד נקודה קטנה תחת היסוד דז"א כנודע לכן צריכה לקבל מכל ז' קצוות העליונות דבינה אבל ז"א נרמז במלת ישראל ופירושו שי"ר א"ל שיר משמאלא גבור' מאבא א"ל מימינא חסד דאבא וז"ס ישראל עלה במחשבה שהוא אבא והענין הוא כי מן הת"ת דז"א ולמט' הוא התחלת בנין המלכות נמצא כי מן החסד והגבור' אין לה שום קבלה ולכן חו"ג דז"א אלו השנים צריך לקבל הז"א לבדו מחו"ג דאבא ולא לנוקביה והנה השלש' ראשונות של ז"א או של נקביה שהם המוחין שלהם עדיין אינם מקבלים איתם עתה עד אח"כ במלת אחד כמו שבאר בע"ה והרי עתה קבלו שניהם קצת תקין וע"י כך יכול ז"א לעלות עד אבא לעורר אותו אל הזווג הנז"ל וגם נוקביה עולה עד אימא ומעוררת אותה ואז מתעורר היסוד דאבא בסוד ג' הויו"ת הנז"ל דיודין שהם בגי' רי"ו וכוונת רמיזתם הוא בג' שמות ה' אלהינו ה' וגם אלהינו נרמז בו הוי"ה של ע"ב דיודי"ן באופן זה כי ארבע' אותיות הם של ההוי"ה והם בגי' כ"ו ועם הארבע' אותיות עצמם הם ל' ועם ע"ב שהוא בגי' של ההוי"ה במלואה הרי הכל ק"ב כמנין אלהינו גם תכוין כי ה' אלהינו ה' הם בחי' או"א ודעת שלהם והכונ' היא ששלש' הויו"ת הנז' שהם רי"ו הנשפעים ממזלא קדישא כנז"ל הם עתה מתחילי' להתעורר ולהשפיע באו"א ודעת שלהם ועי"ז מתחברי' ומתדבקי' יחד שלשתם או"א ודעת ע"י התעוררות של זה הרי"ו ואחר שכבר נתעוררו שלשתם אל הזווג אז צריך להעלות מ"ן אל הבינ' כדי לקבל הטפ' הנקראת אוירא דכיא והוא הרי"ו הנז' שהם ג' הויו"ת דיודי"ן הנעשים אח"כ בחי' כלי לצורך זווג של העיבור גמור בק"ש דיוצר והנה המ"ן שבה הם זו"ן בניה וזהו אח"ד א"ח ד' שהם ז"א הנק' א"ח ונוקבי' הנק' ד' כמבואר באורך במקום אחר ושניהם

נעשים אחד לעלות ביסוד הבינ' להיותם שם בחי' מ"ן שלה ואז תכוין ג"כ במלת אחד כי אז אחר עליית מ"ן האלו נותן אבא באימא בחי' טיפת ריי"ו הנז' ואז נעשת בה בחי' כלי כנז"ל. והנה מה שהוא תכלית כונת היחוד לענין של השטתחות הנז"ל הוא זה כי בעת שתכוין להעלות זו"ן בסוד מ"ן ביסוד הבינ' צריך שתכוין למסור עצמך על קדוש השם בכל לבבך ולקבל עליך ד' מיתות ב"ד סקיל' שריפה הרג וחנק בד' דאחד ע"י שם יאהדונה"י כמבואר אצלינו בק"ש דיוצר ותכוין להעלות בחי' נשמתך כלולה בנשמת הצדיק ההוא בכח מסירת נפשך על קדוש ה' כלולים יחד עם זו"ן העולים שם כנז' וכנודע כי מן הבינ' הם נשמות וממלכות נפשות ואח"כ תכוין להוריד הריי"ו הנז' באימא וכל זה במלת אחד אח"כ תכוין אל הזווג הב' שהוא בזי"ן בבחי' ריי"ו ג"כ בבשכמל"ו וזה ביאורו כי הנה מהמשך כלי של הבינ' נמשך כח בז"א לעשות כלי אל המלכות ג"כ כמבואר לעיל והוא ריי"ו התחתון והוא רביע שם ב"ן בפשוטו ובמלואו דההי"ן העול' ע"ב קד"ם שהוא ריי"ו ולכן כדוגמת מה שנתבאר בה' אלהינו ה' הוא ג' אותיות ברוך שם כבוד שהם חב"ד של הז"א ואנו ממשיכי' הארת ג' המוחין הנז' בגלגלתא דילה הנק' מלכותו ואז תכוין ג"כ לצורך היחוד הנז"ל באופן הנז"ל אלא שלמעל' היה ע"י בחי' נשמה ועתה הוא בבחי' נפש לבד שהוא מ"ן של המלכות והענין הוא כי עתה תכוין להעלות מ"ן אל המלכות כדי שתקבל הריי"ו הנז' הנק' כלי שבה ותכוין להעלות נפשך כלולה בנפש הצדיק ההוא וזה בכח מסירת נפשך למיתה ולא להריגה בסוד נפילת אפים כנודע ואז תכוין **בשאלתך שתרצה לידע** ובתיבות לעולם ועד תכוין שאז נמשך וניתן בה הריי"ו התחתון מן ז"א אל נוקביה כי כן עול' בגי' לעולם ועד כמנין ריי"ו **ם**' והענין הוא כי גם בהפקיד ובהעלות נפשך שם כנז' בסוד מ"ן תכוין לאותם טפות של הנשמות שיצאו ממך ע"י קריין להעלותם משם מן הקליפ' ולהמית גופם אשר נעשה להם שם בקליפ' ע"י זה הריי"ו הא' והתחתון הנז' שהם בגי' חרבו ותעלם עם נפשך ותכוין כי ע"י זה הריי"ו התחתון היא נעשת כלי כדוגמת בינ' שם מ"ם סתומה ששם נוצר הולד בסוד מ' יום של יצירת הולד וזהו ם' סתומה של תיבת לעולם ותכוין להמשיך שם אותם הנשמות של הקריין כי מה שהיו תחלה מן זכר בלא נקבה יצוירו עתה בסוד הנקב' ג"כ באותו כלי הנק' מ"ם

סתומה אבל הזהר מאד שלא תכוין במ"ם של לעולם ועד עד שתגמור להוציא מפיך שתי תיבות לעולם ועד שהם עולים בגי' רי"ו ס' כדי לעשות' תחל' בחי' כלי בסוד הרי"ו ואח"כ תכוין במ"ם כי תשאר צורת ס' סתומ' שהוא הכלי שבה שבו נגמר צורת הולד למ' יום שאם תכוין במ"ם במקומ' באמרך לעולם קודם שתשלי' הרי"ו שהוא עם תיבת וע"ד ישארו אותם נצוצות של הנשמות תלויים ועומדים באויר ולא יכנסו שם לתקן והזהר בזה מאד. והנלע"ד בזה לפי ששכחתי עניינו כי אין צורך עתה בזה היחוד של השתטחות לכוין באלו הטפות של נשמות הקריין כי זו הכוונ' היא תיקון בפני עצמו לענין הקריין אבל לענין ההשתטחות אין צורך רק שתעל' נפשך כלולה בנפש הצדיק בסוד נפילת אפים מסירה למיתה בסוד מ"ן ואח"כ תכוין נתינתו של הרי"ו הנז' בה במלת לעולם ועד שהוא בגי' רי"ו **ם** ונעשת כלי הנק' **ם** סתומ' ע"י זה הרי"ו הנז' ותכוין במ"ם של לעולם ותכוין במ"ם של לעול' אחר שתגמור כוונת הרי"ו במלת ועד כנז' ואין צורך לגמור כל הק"ש רק פ' שמע ישראל ובפ' בשכמל"ו בלבד:

חלק קכז

יחוד כ' והוא כלול מג' יחודי' קטני'. אמר הכותב אלו היחודי' מצאתי מצויירי' כך ואיני זוכר היטיב כונתם ועכ"ז רציתי להעתיקם וכלם בנויים על ציור האותיות לעשות הדלתי"ן וההה"ן בצורת וי"ן וגם הווי"ן לציירם בצורת ו' ויו"ד על ראשו:
וזה היחוד הא' י וִוו וָוָוו גי' נ"ב יֶוֶד ווו וָוָו וו וָוו וָוו ק"ד יְהִוִיהַ אלה יֶויד הֶה וַי וי הָה פ"ב יֶוווֶ וָוו ווו וַו וַוו ווו יב"ק יְיִוִוִידְוִוְ הְ וְוִוְ הְ וָוַוַ וַו וַי וַי הַ ווו הווו **צדק רחץ קד צדק חצר קד צדק** אמר שמואל מספר רחץ לא הבנתי כי מספר ק"ד וצד"ק הם מבואריי' האמנ' הג' מספרי' אר" והם נ"ב אל"ה פ"ב יב"ק אינם בגי' רחץ כי אם רפ"ב וצ"ע.
יַוַוַו הִוה מ"ד יָוָוַוַד הַהַ וַו הה ע' אְלַהְ הַאֹ יָוֶד הָאְ אֱלֹהְ הַה יָוֶד הָהְ **אא הה יי הה יֱאֱאהַהַדוִינַהַהְי** זהו הזווג חיבוק ונשוק בשלשה ב"ן שיש בנפילת אפים תכוין כל זה **יחוד ב** יַהֲוָהְ יְוֹד הַהַ וַו הָהְ יַהֲוֶהְ יַדְיוַדְי מ"ד. יְוֹד דַיַדַי וַו דְיִדְי פ"ח יְוָוַד יַוַדַי ס"ג א"ש ע"ה הוא ס"ג יְוִד הֵהְ וָוֹ הֶהַ יָוָוו וְד דְיִדַי וַו דַיַדי קי"ו. א"ש המספר הזה אינם זולתי ק"ו ואולי חסרה יו"ד א' והנקודות הם קי"ו:

יחוד ג' שני שמות הראשוני' הם ציורי **אהי"ה ואדנ"י יוי די ידי יוי די נ' יוד הי ואו הי** ומלואו **ודי או"י יוד הי ואו הי יוד הי וו הי** מרבוע **יויא יויא דדח דיה דיה היה הי עיניע אחהע אחהע ידי יני אחהע** שילבים יחד. **יוד א יוד הי ח יוד הי וו ה יוד הי וו הי ע**:

חלק קכח

יחוד כ"א והוא כלול מג' יחודים טובים ונמשך עמהם ששה כונות טובות מאד. אמר הכותב היחודי' אשר יכוין בהם האדם תמיד אלו הם. טוב לאדם שיצייר אותיו' שם ההוי"ה תמיד בציורם לנגד עיניו ודבר זה גורם להביא בלב האדם יראתו ית' וגם לזכך הנפש וז"ש דהע"ה שויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:

יכוין האדם תמיד איך הוא נברא ונעשה בצלם אלהי"ם והענין הוא כי הנה יש באדם התחתון פנימיות וחצוניות וכדוגמתו באדם העליון והנה הפנימיו' הם המוחי' החצוניות הוא בשר האדם, והנה בבחי' המוחין המתפשטי' בכל הגוף כנודע הוא רמוז צלם ההוי"ה כיצד שתי אותיות י"ה הם שני מוחין חו"ב שבראש האדם ואות ו' היא גוף האדם והתפשטות המוחין בו ואות ה' אחרונ' היא העטר' שביסוד והיא בת זווגו של האדם ואמנ' החצוניות בו רמוז צלם שם אלהי"ם ושכחתי ענייני איך הוא ונלע"ד שהוא כך א' בכתר האדם שהוא גלגלתה שבו ולה' הם תרין חלני גלגלתא שהם המקומות של המוחין אבל הנלע"ד יותר אמיתי בודאי הוא זה כי הא' הוא גלגלתא שהוא הכתר **ול'** שהוא מקום ג' המוחין חב"ד וה' הם ה' קצוות שבו מחסד עד הוד. וי' הוא יו"ד דיסוד. ומ"ם סתומה היא המלכות שבו והיא העטר' שביסוד או הנקב' בת זווגו וז"ס ויברא ה' אלהי' את האדם בצלמו בצלם אלהי"ם וכו' הרי הם ב' צלמי' אחד צלם דהוי"ה וזהו בצלמו בצלם ו' שהוא הוי"ה דז"א והב' בצלם אלהי"ם.

ראוי לאדם תמיד לכוין ולהעריך את עצמו כאלו הוא מדור וכסא אל האצי' הקדוש כי הנה כתיב ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו וכתיב כי בצלם אלהי"ם עשה את האדם ובפרט בזמן שהאד' מתפלל הוא יותר ראוי ומוכרח שיכוין בכך וע"י כך יוכל לשיענוהו מן השמים ותקובל תפלתו לפי שיוכל ע"י כונ' זו לקשר כל העולמות ע"י שתשר' ותחול עליו קדוש' עליונ' וזהו מה שיכוין יחשוב האדם להכין ראשו

שיהיה כסא אל שם ההוי"ה בנקוד קמ"ץ כלה. ומוח חכמה שבו בשם הוי"ה בנקוד פת"ח. ומוח בינ' שבו בהוי"ה בנקוד ציר"י. וזרועו הימין בהוי"ה בנקוד סגול. וזרועו השמאלי בהוי"ה בנקוד שב"א. וגופו בהוי"ה בנקוד חול"ם. וירך ימין בהוי"ה בנקוד חירי"ק. וירך שמאל בהוי"ה בנקוד קבו"ץ ויסוד שלו בהוי"ה בנקוד שורק בוא"ו והעטר' שבו בהוי"ה בלתי נקוד כנז' בתקון ע'. ויכוין כי אזן שלו הוא הויו"ת דס"ג חוץ מן ה' אחרונ' כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"ה. כמבואר הטעם אצלינו שה' אחרונ' ירדה עד החוטם והוי"ה זו היא בגי' אזן וע"י כונ' זו אולי יזכה לשמוע איזו קדושה מלמעל' בתפלתו ויכוין בחוטם שלו אל הוי"ה דס"ג כי כך עולה בגי' וכמבואר אצלינו פירושו ואולי יזכה להריח ריח קדוש ובפה שלו יכוין להוי"ה דס"ג ולכ"ב אותיות היוצאות מן חמש מוצאות הפה אשר כל זה בגי' פ"ה ואולי יזכה למ"ש דוד הע"ה רוח ה' דבר בי ומלתו על לשוני בעת תפלתו ובבחי' העינים שלו אם הוא בעולם העשיה שהוא בזמן שמסדר הקרבנות אז יכוין לחמשה הויו"ת אשר בהיותם פשוטות חשבונם בגי' עי"ן אמנם יכוין בהם שהם במלוי ההי"ן. ואם הוא ביציר' שהוא כשמסדר סדר הזמירות בברוך שאמר אז יכוין בה' הויו"ת שהם בגי' עי"ן ויכוין שהם במלוי אלפי"ן דמ"ה. וביוצר יכוין בה' הויו"ת דס"ג ובעמיד' בה' הויו"ת דע"ב דיודי"ן וכן אם מהלך בשוק יכוין ששתי רגליו הם נצח והוד וכשמסתכל בעיניו באיזה ענין יכוין כי שתי עיניו הם חו"ב וכן עד"ז יכוין בכל פרטיו ויכין עצמו כאלו הוא כסא אל הקדוש' העליונ' וז"ס בכל דרכיך דעהו ואין ספק כי אם יתמיד האדם לנהוג עצמו בכונות אלו שיהיה כאחד מן המלאכי' המשרתי' ברקיע וישיג לדעת כל אשר ירצה ובפרט אם לא יפסיק ויחשוב בכל רגע ורגע ולא יפריד המחשב' והכל תלוי כפי עוצם כונתו והתדבקותו למעל' ואל יליז זה מנגד עיניך: **לזכך** הנפש ולהאיר בה ולהוסיף בה כח והאר' להתקשר למעל' בקדוש' עליונ' בלילה אחר חצות בקומך לעסוק בתור' תכוין קודם באלו הכונות שנסדר עתה בע"ה ואח"כ תעסוק בתורה ואח"כ בכל שעה ובכל רגע תכוין ג"כ בהם וכפי מה שתרגיל לכוין בהם כך תתרבה ההאר' בנפשך ומה טוב ומה נעים אם יהיו נגד עיניך כל היום כלו כי כונות אלו מתקני' את הנשמה ומאירה

במאד מאד ואם תרצה לסדר כולם ביחד הוא טוב ואם תרצה לכוין בכונ' אחת מהם בלבד עשה כפי רצונך כי אינם קשורות יחד.

כונה אחת תכוין בהוי"ה דע"ב דיודי"ן ואח"כ באהי"ה דיודי"ן עמהם ואח"כ תכוין בשם ס"ג ואח"כ עמה באהי"ה דיודי"ן ג"כ אח"כ תכוין בהוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ואח"כ באהי"ה דאלפי"ן עמה ואח"כ תכוין בהוי"ה דב"ן דההי"ן ואח"כ באהי"ה דההי"ן עמה וענין זה הוא חבור ארבע' הויו"ת דאבא בארבע' אהי"ה דאימא והנה יותר מובחר ומשובח ועיקרי הוא אם תשלבם יחד זה בזה כך אם תקח אות א' מן הוי"ה דע"ב ואחרי' אות א' מן אהי"ה דיודי"ן ואח"כ אות שנית של הוי"ה דע"ב ואח"כ אות ב' של אהי"ה דיודי"ן וכן תעש' עד שתשלב י' אותיו' דהוי"ה דע"ב עם י' אותיות דאהי"ה דיודי"ן ואח"כ עד"ז תשל' הוי"ה דס"ג עם י' אותיו' ואהי"ה דיודין ואח"כ עד"ז תשל' י' אותיו' הוי"ה דמ"ה בי' אותיו' אהי"ה דאלפי"ן ואח"כ עד"ז תשלב עשר' אותיות דהוי"ה דב"ן עם עשר אותיו' אהי"ה דההי"ן ולעול' תקדים הוי"ה אל אהי"ה והנה אם כשאת' מכוין בשמות הנז' ובשלובי' הנז' הוא ביום תכוין אחר זה הנז"ל תכוין בזה והוא שתשלב ארבע' אותיות אהי"ה פשוטי' עם ארבע' אותיות ההוי"ה ותתחיל מן אהי"ה כזה איההיוה"ה ותכוין שהוא חבור או"א ואח"כ תשלב שם אדנ"י עם הוי"ה ותקדי' שם אדנ"י כזה אידהנוי"ה ואם כשאתה מכוין בשמות ובשלובי' הנז"ל הוא בלילה תכוין אחר הנז' למעלה בהפך משל היום והוא כזה יאההויה"ה יאהדונה"י וטעם הדבר הוא לפי שענין חבור אלו הארבעה שמות פשוטים האחרוני' צריך שתכוין בהם שהם סוד נשיקין והם נשיקין כפולים כנז' בזוהר פ' תרומה והנה שם איההיוה"ה אחר חבורו ושלובו חוזר להיות שם אהי"ה שלם מן חבור ב' אותיות ראשונות דאהי"ה וב' אותיות ראשונו' דיהו"ה וכן נעשה שם הוי"ה שלימה מן חבור ב' אותיות אחרונו' דאהי"ה ויהו"ה נמצא כי הם נשיקין כפולים כי גם אחר הנשיק' והשלוב חוזרים פעם שנית להעשות כבתחיל' אבל כשהוא ביום אז תכלול מדת לילה ביום ולכן תקדים אהי"ה ואדנ"י לשם ההוי"ה אבל בלילה תגביר מדת היום לכלול יום בלילה ולכן תקדים ההוי"ה אל אהי"ה ואדנ"י דכורא ברישא וביום נוק' ברישא:

כונה ב' כבר הודעתיך כי ג' עולמות בי"ע ועולם הבריאה הרוחניות שלו הוא שם אל שד"י ועולם היצירה הוא א"ל יהו"ה ועולם העשיה הוא א"ל אדנ"י וכבר ידעת כי האדם יש לו תוספת נשמה בכל שבת מן האצי' ומן הבריאה ומן היצירה ומן העשיה ובליל מ"ש מסתלקת בחי' האצי' ואח"כ ביום א' נשארים עמו ג' בחי' של בי"ע וביום שני מסתלקת בחי' הבריאה ונשארי' בחי' יצירה ועשיה וביום שלישי מסתלקת בחי' יצירה ונשארת בחי' עשיה אח"כ ביום רביעי מסתלקת גם בחי' העשיה מבחי' תוספת שבת שעברה כי כבר ידעת כי הוא שביעי ואמצעי ולכן ביום רביעי חוזר האדם לקנות תוספת קדושה לשבת הבאה מבחי' העשיה וביום חמישי מבחי' יצירה וביום שישי קונה מבחי' בריאה וביום שבת נתוסף בו בחי' אצי' ולכן ביום א' יכוין תמיד בשם א"ל שד"י שימשך לו הארה משם לקיים לו תוספת שבת שעברה מבחי' בריאה וביום שני מן א"ל הוי"ה וביום שלישי מן א"ל אדנ"י ואח"כ ביום רביעי להמשיך הארה לשבת הבאה מן א"ל אדנ"י וביום חמישי מן א"ל יהו"ה וביום שישי מן א"ל שד"י אבל דע כי בג' ימים ראשוני' תכוין כי א"ל שד"י וא"ל אדנ"י שהם הנקבות דבריאה ועשיה בבחי' לאה וא"ל הוי"ה דיצירה בבחי' ישראל ז"א אבל בג' ימים אחרוני' יכוין אותם ביעקב ורחל:

כונה ג' ביום א' תכוין תמיד בשם ס"ג וביום ב' יכוין בשם מ"ה וביום שלישי יכוין בשם ב"ן אח"כ יכוין ממטה למעלה יום רביעי בשם ב"ן יום חמישי בשם מ"ה יום ששי בשם ס"ג:

כונה ד' ביום א' תכוין באות ה' של ה וי"ה א'. וביום שני באות ו' של ההוי"ת. וביום שלישי באות ה' אחרונ' של ההוי"ה ואח"כ יכוין ממטה למעלה בשלשה ימים אחרונים. ביום רביעי באות ה' אחרונה של הוי"ה ביום חמישי באות וא"ו של ההוי"ה ביום ששי בה' עילאה של ההוי"ה:

כונה ה' כבר ביארנו כי ביום ב' וביום ה' תכוין ביצירה בשם א"ל יהו"ה שביצירה גם תכוין אל שם בן מ"ב של אבגית"ץ לפי ששם בן מ"ב הזה הוא ביצירה כנודע ותכוין בכל הז' שמות שבו להעלות בהם בחי' נפשך מן העשיה ליצירה ע"י שם מ"ב הזה אמנם אם הוא יום שני תכוין שגובר שם קר"ע שט"ן על כל שאר השמות כדי

שעל ידו תעלה ואם הוא יום חמישי תכוין שגובר שם חק"ב טנ"ע. גם צריך לשלב ולקשר זה השם עם השם האחרון פי' כי כיון שהכונה שלך היא כדי לקבל תוספת שבת וכבר ידעת כי שם של יום השבת הוא שקוצי"ת ולכן צריך שאם הוא יום שני תשלב ותקשר השם של קר"ע שט"ן שהוא של יום השני עם שם של שבת שהוא שקוצי"ת כזה קשרקע"ו שצטינ"ת ואם הוא יום חמישי תשלב שם של חק"ב טנ"ע עם שם שקוצי"ת כזה חשק"ק בוטצניע"ת שיקבל הארה שם של היום ההוא מן השם של שבת.

כונה ו' תכוין להעלות נפשך מן העשיה אל גדר יצירה באופן זה דע כי הנה סוד הכנפים הם המעופפים ומעלי' את האדם למעל' כנודע כי אין העוף פורח אלא ע"י כנפיו והנה הכנפיים בעוף הם הזרועות באדם וכבר ידעת כי חמש חסדי' הם מתפשטי' בו"ק הגוף ויש בהם חסדים מכוסי' שהם בשתי הזרועות ובשליש העליון של הגוף ומשם ולמטה הם מגולים והנה זהו הטעם של עפיפת האדם על ידי הכנפים שהם הזרועות ולא ע"י הרגלים או אברים אחרים והטעם הוא לפי שהחסדי' אשר בשתי הזרועות הם סתומים ואינם יכולים להאיר ולהתפשט וכל דבר היושב בדוחק גדול ובמקום צר היא נותן כחו בפנים ואז מתנועע כאן ולכאן כדי לצאת לחוץ וע"י אותי הנענוע הוא מתנדנד והנה אלו החסדי' שרשם הם למעל' בדעת לפי ששם הם שרשם ומקומם אבל אלו החסדי' המתפשטי' הם אורות המתחדשי' מהם ולכן הם רוצים לעלות למעלה עד שרשם שבדעת כדי לקבל הארה משם והם מעופפי' לעלות למעל' וכיון שהמקום צר ודחוק והם רוצים לעלות הם מעלי' את האדם ג"כ עמהם למעלה וזהו הטעם למה ענין הכנפים הם בזרועות יותר מבשאר מקומות והנה זו הכונ' שתכוין כי הנה כל העליות הם ע"י שם בן מ"ב כנודע ולכן תכוין כי שם אבגית"ץ הוא בזרועך הימני ושם קר"ע שט"ן הוא בזרועך השמאלי ושם נגדיכ"ש הוא בשליש הת"ת העליון המכוסה וע"י ג' השמות אלו מעופפים אותם החסדי' אשר שם לעלות למעל' אל שרשם שהוא בדעת ובדרך עליית' הם מעלי' את האדם עמהם עד היצירה כדרך העופות ההם שע"י עפיפתם העלו לאכסנדרוס לרקיע והנה כדי לחזק

ולהגביר יותר כח עפיפה זו תכוין להוריד חסדי' חדשי' בדעת דזעיר לצורך זווג ועי"ז יתוסף כח בחסדי' ויעופפו יותר בכח ותעלה מן העשיה אל היצירה:

חלק קכט

יחוד כ"ב והוא מיוסד ע"פ אז ישיר משה ומכל ג' תיבות שלו יוצאי' כמה שמות מראשי תיבות ומסופי תיבות ומתוכי תיבות וצריך לכוין בשמות הנז' וכן בכל שם מהם צריך לכוין בגי' שלו שעולה חשבונו לסך מספר שמות אחרי' ונקוד השמות שיוצאי' מן הפסוק עצמו ויש מנקודי פסוקים אחרי' וזמן יחוד היחוד הזה יש לו זמנים שונים כל חלק ממנו בזמן הראוי לו וכמו שאציע לפניך בקצרה ותכוין כל אשר הקדמתי לך פה ודרך קצרה אבאר לך ג' תיבות הראשונות ומהם תלמוד לכל השאר **אז ישיר משה** ר"ת **אי"מ** וס"ת **זר"ה** ותוכי תיבות **ששי** ועד"ז כל השאר וזה סדרו **יְאָהֲהֲוִיהֲהּ יְיֵאָאֲהֲהֲדָוָנֲהֲהֲיְ בז"ט בזקש יָהָוָאָלְ יוֹפִיאֵלְ עָוָרְיָאָלְ אֵלֶדְ הַלַּוַמַיאַלְ הַנַּיאַלְ הֹפִיאֵלְ דָּנְיָאָלְ וַפַּסַיאָלְ וָגַלְיָאָלְ יְעִיאָלְ נַלַּיאֵלְ הֹהֹפְאֵלְ הָסְרִיאָלְ הָגְלְאָ יְחוּיאֵלְ אַיֵּם אַדַנַי אֵלֶף דַּלָת נוּן יוּד אֵלֶף לֵמֶד פֵּא דַּלֶת תַּיו נוּן וִיו נוּן יוּד וַיו דַּלֶת יוֹד הֹה וֹו הֹה זְרֹה י יה יהו יהוה יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא אל יהוה** (צ"ל ג"כ ה"י אותיו' דמ"ה מלבד המספר יוס"ד) **שָׁשׁ מָצְפָּץ מָצָפָּץ אֵל אָדָנָי** (א"ה היוס"ד ז"ל בספרים אין כתוב **אדני** כלל כי אם אל לבדו ועיקר כמ"ש כי כן בדברי הרב בפ"י באחרונה כשסדרם במקומו ע"כ) **יָוְדָ וָדְ אָ אָוְ אְ יָוְדָ וָאוְ דָלְתָ הָאַ אָלְפְ וָאוְ הָאָ יָהָוהָ** (א"ה היוס"ד הניקוד מ"ם ולמ"ד שבתיבת מבליגיתי כמש"ל ותחזור הדל"ת לנקד' ניקוד המ"ם והשם גי' כ' גי' מילוי מ"ה ע"ה ובא הניקוד מתיבת מבליגית"י שנוטריקון ר"ת שלה מ"ב כי כל הניקודי' באו מדוייקים על משמע ר"ת המלה כמבואר ע"כ) **וְיָאָ אְהָוהָ אְדָנָיָ יַלְתָ יַ יְהָ יַהָוָ יַהוַהַ יָוְדָ יָוְדָ הָאָ יַוְדָ הָאַ וָאוְ הָאָ יַיְהָ יַהָוָ יַהוַהַ יָוְדָ יָוְדָ הָיְ יַוְדָ הַיְ וָאוְ יָוְדָ הָיְ וָאוַ הָיְ יַוְדָ וָאוְ דַלְתָ הַאָ אָלַפְ וָאוְ אָלַפְ וָאוְ הָאָ אְלַפְ יָוְדָ הָאָ וָאוְ הַאָ יָהַוהָ בָּשׁ אַלַפְ הֹהַ יוֹדְ הַהַ אַדנַי אַלהַיִם**

נֶ֫ךְ אֵלְךָ֥ לְמַ֫דְ דַלְתֵ֥ אְדַנֵ֫יְ יהו (א"ה היוס"ד בספרים מצאת' לפני הנ"ר אי"ה ושיבוש הוא שטעה בפי' הרב שבסוף וגם ניקוד אלף שיבוש הוא וגם ניקוד אֲדֹנֶ֫יְ שיבוש הוא וגם כתוב אחר יה"ו ט"ל ואינו ע"כ)

אְלֶ֫ךָ יְהֶ֥וֶהְ אֱלֹהֶ֫יְמ אְדֶ֫נְיְ (א"ה היוס"ד ז"ל נקיט כללא בידך ניקוד השמות בניקוד השם היוצא מן הפסוק ותלך בו על הסדר וא"צ להאריך ע"כ)

הַהֵלְ יַוֵד הַיְ וֹיַוְ הֵיַ יְהוַֹהְ

הְתָ֫הְ יְוֵדְ הְיְ וְיָוְ הְיְ אָלְ יְהְוֶ֫הְ (א"ה היוס"ד ז"ל בספרים מנוקד א"ל הוי"ה וליתה ע"כ)

שְזָיְ אִלָ֫ךְ לְמֶ֥דְ הְיְ יְוֵ֫דְ מְם אֱלֹהִ֫יְמ וְדְ יְ יָוְ יְ

יְאֲהֶ֫הְ (ר"ת יודי"ן אלפי"ן ההי"ן דג' אלהים הנז' ומספר השם י"ו רגוע מלוי דמ"ה הנקודות ס' כמספר דמ"ה וי"ה הוא מן השם עצמו יש בו י"ה מלבד על רמיזתו יודי"ן אלפי"ן ההי"ן ע"כ)

אִלָ֫ךְ לְמֶ֥דְ הְיְ יְוֵ֫דְ מְם אֲלֶ֫ךְ לְמֶ֥דְ הֲהֶ֫אְ יְוֵ֫דְ מֵ֫ם וְדְ וְדְאֲ וְדְאֲ אְוְ וֲדְ אְאְוְ א * יְוֵ֫דְ הֲאְ וְאְוְ הֲאְ יְהְ

רָוֹ אְלֶ֫ךָ לַמֶ֥דְ אְהָהְ יְהַוֶ֫הְ (א"ה היוס"ד ז"ל ליכא לאקשויי על ניקוד הקבוץ כי שורק וקבוץ שם א' להם עד כאן)

וְלָאְ וְדְ יְ אְוְ יְ יְוֵדְ וְיָוְ דְלְתְ הְיְ יְוֵדְ וְאְוְ אַלְךָ וְאְוְ (ס"א וַיָוְ אַלְךָ וַיָוְ) הַיְ יְוֵדְ יְוֵדְ הְיְ וְאְוַ הְיְ יַהְוַהְ וַרְהְ אַלַ֫ךְ לַמֶ֥דְ יַהַוַהְ ל"ב אֲלַהְיַ֫מ (א"ה היוס"ד ז"ל אל יוקשא לך ניקוד ל' דאלהים שהוא בפתח כי הוא התחלת שמות אחרים מעיקרא הדרי בי דהא לעיל ובסמוך ניקד על הסדר והאמת ט"ס וצ"ל שב"א חוזר חלילה ע"כ) יְאְשְ יְוֵדְ פעמים הְיְ יְ וְדְ יְ יָוְ יְ (מלוי דע"ב הנז' הוא גי' הניקוד נ"ל הדו"ן ז"ל שאות י' הקודמת אותיו' ו"ד יתירה ע"כ)

אְמְיְ אֵלְ אֲהְיֶהְ אֵלְךָ לְמֶ֥דְ פְּאְ הֲהְ הְהְ יְוֵדְ וְיָוְ דְלְתְ הְהְ הֲהְ אְלֶ֫ךְ דְלֶהְ נָוֵן יְוֵדְ אְלֶ֫ךְ לְמֶ֥דְ הְיְ יְוֵדְ מְם

מַר יַהְ רַיָוַ דָוַ דְיַ וְדְ וְדַיְ וַדְיַאְוַ וְדַיְאְוַ

רְיְשְ אֵלְךָ לְמֶ֥דְ הְיְ יְוֵדְ מֵ֫ם אְ אַלְ אֱלֹהֵ֫ אֱלֹהְיַ אֱלֹהִ֫יְמ יְוֵדְ וָיָוְ דְלַתְ הְיְ יְוֵדְ וְיָוְ יְוֵדְ וְיָוְ הְיְ יְוֵדְ יְוֵדְ הַיְ וָיָוְ הְיְ יַהְוַהְ

לְכֹּ֫גְ ע"ה ב"ן יְוֹדְ הֵהֹ וָוְ הֹהְ יְלְיְ ע"ה נ"א הָיָהְ אָהְיֶהְ יְוֵדְ הָהְ וָוְ הֵהְ

יְאֵ ר"ת ה' אלהינו ועוד ר"ת 'אל 'אלהים והניקוד ע"א דמ"ה והם ז' נקודות כנגד ז' אותיות אל אלהים יְהֶוֶהֶ אֶלֶהֶיֶנֶוּ אֶלֶ אֶלֶהֶיֶם יֶהֶוֶהֶ יֶוֶדֶ הֶאֶ וֶאֶוֶ הֶאֶ יֶהֶוֶהֶ הַוָ צַבָאוֹת מָצַמָצִיתַ יָוֶדַ וַיָוַ דַלַתָ הַהָ הַהָ וָוַ הַהָ (א"ה היוס"ד ז"ל מצאתי כתוב בספרים בסיום אלו השמות שם ב"ן והוי"ה כזה יָוֶדַ הֶהַ וָוַ הֶהַ יֶהַוֶהַ ובביאור הרב ז"ל לבסוף לא קאמר כי אם צבאות מצמצית ומילוי ב"ן ואפשר שנשמט בביאורו וצ"ל עכ"ל וכ"כ בכתב אחר וז"ל א"ה צ"ל פשוט ומלא ומלא דמלא והווי"ן מלאים באלפי"ן כמ"ש בכוונת ר"ה ויהיה גי' לו' כמספר הניקוד והשתא מה שחסר כאן כתוב בספרים עד כאן) גָסָוָ אֲהֶיֶהֶ יְהֶוֶהֶ אֲהֶיֶהֶ יְוֶדַ הֶיַ וָיַוַ הֶיַ יֶוֶדַ הֶיַ וָאֶוַ הֶיַ יֶוֶדַ הַאַ וָאֶוַ הָאֶ יָוֶדַ הָהַ וָוַ הֶהַ אֶלֶפַ הֶיַ יֶוֶדַ הֶיַ אֶלֶפַ הֶאֶ יָוֶדַ הֶאֶ אֶלֶפַ הֶהַ יָוֶדַ הֶהַ אַדַנָיַ יָוֶדַ הֶיַ וָוַ הֶיַ (א"ה כתב בסמוך אדנ"י ו"ד אותיותיו ונמצא שהוא מספר השם מלבד הס"ט של תרפ"ז ונמצא שלשה בחי' בחיים) הַסָוָ יָוֶדַ הַאַ וָאֶוַ הָאַ יָהֶוֶהַ יְהֶוֶהַ אַהֶיֶהַ (א"ה יען ההי"ן אחרונות כפולות לא נכנסו במספר ונ"ל הכותב יצחק פי' הב' ההי"ן של הוי"ה ואהי"ה ונשאר ל"ז כמספר הנקוד של השם (א"ה היוס"ד ז"ל מצאתי כ"ב ניקודות כלם קמץ וט"ס הוא וגם בשמות שאחר או"ר בסוף כתובים אהיה פשוטים סוף דבר דע לך אתה אחי המעיין כי אלו היחודי' טרחתי עליהם בעיון נמרץ ואמיתי ואין צריך לבאר לך ב"פ כי כולם נכוחים בין בשמות היוצאים מפ' אז ישיר אם עיני שכל לך בין בניקודות עד כאן) אוֹדָ אלֹפָ לְמָדָ אהֶיהֶ אֲהֶיהֶ אֶלהֶיִמֶ יָוֶדַ הֶיַ וֹאָוַ הֹיַ וֹדַ יַ אָוֹ יַ אֶלֹפָ הֶיַ יָוֶדַ הֶיַ אֶלֹפָ הֹאָ יָוֶדַ הָאַ (הניקוד עם כללות שלשתם מ"ה כמנין אותיות אהי"ה אלהי"ם וכו' והנכון הניקו' גי' מ"ב מספר. ב' אהי"ה פשוטי של קס"א קמ"ד יוסד) כָבָ יָוֶדַ הָאַ וָאֶוַ הָאַ יָוֶדַ נָוֶן יָוֶדַ אֶלֹפָ דָלֶתַ הֶיַ יָוֶדַ מָם אֶלֹפָ לְמָדָ הֶיַ יָוֶדַ מָם אֶלֹהֶיִמֶ אֶלֹהֶיִמֶ (א"ה היוס"ד בביאור דברי הרב לבסוף כתוב שם כ"ב אותיות פי' הו"יה אד"ני במילואם הם כ"ב אותיות וכן ר"ב הבא אחריו אלהים וב"ן כ"ב אותיות וה"ל עד כאן) רַבָ יַ יָהַ יָהַוַ יַהַוֶהַ יַוַדַ יָוַדַ הָאַ יַוַדַ הָאַ וָאַוַ יַוַדַ הָאַ וָאַוַ הָאַ אַלֹפַ לָמַדַ הַיַ יַוַדַ מַסַ יָוַדַ הַהַ וָוַ הַהַ הֵמָ יָוֵדַ הָאֵ וָאֵוַ הֵאֵ יַהֲוֶהַ י' אותיות דמ"ה דאלפי"ן
מִיַ יְהַדַיַ וְהַדַוַ יְהַוֶהַ

רָהָמָבַמְיָ נְוָרַיאֶלָ בְמָוָכַן וזה פירושו בקצרה אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים **אז יהוה אהיה יהוה אדני חקל** מזרח מערב צפון דרום **יֹאָהֵהֲוִיהֵהּ** מלויים **יֹאָהֵהֲדָוָנֵהֵי יֵיְאָאֲהַהַהָדָוָוְיָנֵהֵהֶהְיָ יָהוֹאל יוֹפִיאל אָוּרִיאל אֵלד הַלוֹמִיאל הַנִיאל הֹפִיאל דָנִיאל וּפַסִיאל וָגַלִיאל יְעִיאל נֵלִיאל הֹתְפַאל הָסַדִיאל הָגלא יֹחַייאל.**

ליל ששי מרבית **אַיֵם נא** אותיו' אדני ומלא ומלא דמל' **ובן** ט' אותיות. שחדית **זָרָהּ** ע"ב ק"ל י' אותיו' **אל יהוה** מנחה יום ששי **שָׁשׁ מצפץ מצפץ אל אדני**) בקבל' שבת **יָוָדָ** דמלוי מ"ה ומ"ב של מ"ה. מוסף **וַיָּאֶ אהוה אדני**: שחרית **יַלְתָ** ע"ב ק"ל ע"ב קס"ו ומ"ב של מ"ה: ערבית **בַּשׁ קנ"א דאהי"ה דההי"ן וקנ"א דאדנ"י אלהי"ם**: קודם הקדוש **איה נֶר** אל אדנ"י יה"ו. מנחה **אֶלֶף** יהו"ה אלהי"ם אדנ"י: שחרית **הַהֶלְ** ד' יודי"ן כ"ו. מנחה **הָתָהּ** ת"י קדוש אל **יהוה**: ערבית ליל שני **שְׁזִיְ** אלהי"ם י"ח אותיות מלוי ע"ב: סעודה ליל א' **יְאֲהָ** ג' אלהי"ם ריבוע אחוריים ק"ל מ"ה י"ה. סעודה ליל שני **רָוּ** אל אהי"ה כ"ו. **וְלָאַ** מלוי ס"ג מ"ב דס"ג **וַרָהָ** א"ל יהו"ה ל"ב אלהי"ם **יְאָשָׁ** יו"ד פעמי'. ה"י והיו"ד מלוי ע"ב: בהלכה **אֲמִיֶ** א"ל אהי"ה כ"ה אותיות דאהי"ה דההי"ן וכ"ה איתיות דאדנ"י אלהי"ם במלואיהם בס' הזוהר. ובקבלה **מַר** י"ה ציור רי"ו. דודי' אחוריים דס"ג ומלויו. במשנה **רֵיָשַׁ** ב' אלהי"ם פנים ואחור מ"ב דע"ב ואלו הם הפסוקים שמהם ננקדו נקודות השמות הנז"ל על הסדר **אַים אֵפוא חֲכמיךְ: וְאת הָאש זְרה: שָׁש אָנכי: מָבלִיגיתי: וְאיו לָמה זֶה: תַלתלים שְחורות כָעורב: עַד בוֹש: נֵר יְהוה נְשמת: בְפריו אֶלף כֶסף: הַליהוה תִגמלו זֹאת: תְהי יָדךְ לְעזרני: שִיח לָארץ וְתורךְ: הִיא מוּצאה וְהיא: רָוה וּכמוצא מָים: וְלא שָמע עמי: רַוה נַחת גְדודיה: יְשא יְהוה פָניו: אִמי וְאל חֶדר: מַר לִי: רֵיש וָעושר אַל: לְכֹּג בן ילי: הָיָהּ אהיה בן יֶאֵ יְהוֹהָ אל"הינו א"ל אלהים יהוה מה וכו'**:

הַוֶ צבאות מצמצית מלוי ב"ן: **גָסָוֶ** אהי"ה הוי"ה אהי"ה תרפ"ז אותיותיהם אדנ"י וד' אותיותיו **סג** עשוי ס"ב **הַסָוָ** מ"ה כ"ו יהו"ה אהי"ה **אוֶוָ** א"ל אהי"ה אהי"ה אלהי"ם ס"ג ומלוי ל"ז ב' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן **כָבָ** כ"ב אותיות יהו"ה ואדנ"י במלואם ח"י ח"י אותיות משני אלהי"ם במלוי יודי"ן **רַבָ** ע"ב ק"ל אלהי"ם וב"ן כ"ב אותיות **הֵמָ** מ"ה

וכ"ו וי' אותיות מ"ה **מִיְ יהדיוהדו** כ"ו **רְהָמָבַמֶיְ** נוריאל במוכן חילוף אלהים. ואלהם הפסוקי' של מוצ' נקודותיה' **לְכה דוֹדי נֵצא**: **הָיה הָיה דְבר**: **יְהוה אֱלהינו**: **עַשתי עֶשרה**: **סָג יָחדיו נֶאלחו**: **הַס כָל בָשר**: **אוֹר זָרוע לָצדיק**: **בְך צָרינו**: **רַב לָכם שָבת**: **הֵם הָעומדים על הפקודים**: **מִי לָיהוה אלי**: **יְהוה רָמָה יָדְך בַל יֶחזיון**: וכו'. שחרית יום ג' ומנחה וערבית עסק בס"ה יום ד' שחרית ומנחה וערבית עסק בס' הזוהר. יום ה' שחרית ומנחה וערבית עסק בס"ה **ואלו האחרים** יום ששי שחרית **הַהַתלָה** עשרה הויו"ת דמ"ה יהו"ה אדנ"י. ב' הויו"ת דמ"ה ונקודו מפסוק **נוֹרא תְהלות עוֹשה פֶלא**: וזה ביאורם **יוֹדְ הֵא וַאוֹ הֵא**: **יוֹדְ הָא וַאוֹ הֵא**: **יוּדְ הֵא וְאוֹ הָא**: **יוֹדְ הָא וַאוֹ הֵא**: **יוֹדְ הֵא וְאוֹ הָא**: **יוֹדְ הָא וַאוֹ הֵא**: **יוּדְ הֵא וְאוֹ הָא**: **יוֹדְ הָא וַאוֹ הֵא**: **יוֹדְ הֵא וְ אוֹ הָא**: **יוֹדְ הָא וַאוֹ הֵא**: **יֹהֹוהֹ אֹדֹנֹי** ב' פעמים מ"ה. מנחה **שַיַרזְאוֵיהָ יַוֵדְ** פעמים **הְיְ**: **יְוֵדְ** פעמים **הַהַיָה יְהָ** וי' אותיות **אֲלַפְ הְאָ יְוֵדְ הֵא** ונקודו מפסיק **יְושר** השיר הזה בארץ יְהודה עִיר עָז לָנו. ודע כי צריך להזהר מלהסתכל בימים שעושה היחוד הזה לא באדם הצלוב על העץ ושלא להקפיד על שום דבר וליזהר מן הליצנות ומן כפירה ח"ו ולהזהר בכונת יחוד ק"ש ע"כ.

חלק קל

יחוד כ"ג מיוסד על עלינו לשבח. יכוין שלשה מיני ס"ג הוי"ה דס"ג וג' שמות אהי"ה רמוזים וכוללים בהוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ומלוי ב"ן ומלוי ס"ג. ויכוין ברב המנונא סבא וברב נהוראי סבא וברב ייבא סבא כי סב"א הוא בגי' ס"ג בשחרית ובמנחה ובערבית במלת עלינו לשבח. ובר"ת לתת גדולה ליוצר בראשית ואח"כ פסוק זכר דבר לעבדך וזה ביאורו: **עַלֵינוּ לְשַבֵחַ לָאֲדוֹן** ס"ת גי' ס"ג ע"ה רב המנונא סבא **יְוֵדְ הְיְ וַאוֹ הְיְ לָתֵת גְדוּלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹא עָשָׂנוּ כגויי**: **יְוֵדְ הֲאָהְיֵהּ וְאֵהְיֵהוֹ הָאֲהְיֵהּ** רב נהוראי סבא **ודי אוי וד הוה** רב ייבא סבא **זְדָך** (גי' אם אותיו' דקס"א ונקודותהם אל הוי"ה) **אְלָהְ לְמְדְ פְאָ הְיְ יְוֵדְ יְוֵדְ וָיְו דָלְתְ הְיְ יְוֵדְ אְלָהְ הְיְ יְוֵדְ הְיְ אְהְיֵהּ אֹלַ יהוה**: דרך עשרה פעמים מ"ב דמ"ה (וניקוד הנ"ז ע"ה יוס"ד) **יְוֵדְ וַאוֹ דָלֵתְ הֵא אְלֵהְ וָאוֹ אָלֵהְ וָאוֹ הָא אֵלֵהְ יְוֵדְ הֵא וַאוֹ הֵא יְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם**:

עַאֲיַ אִדְנָיְ אִלֹּתְ דַלְתַ נָוְן יָוְדַ אִדְנָיְ הַהַ־וְו הַהַ: לְרָיַ אִלַ אְלֹּתְ לַמְדַ דְוָדְיַ וַדְיְ יַוַיַ עָלָאֲרִיִי ה' פעמים **אָדְנָיַ אִדְנָיַ אֲדֹנָיַ אֲדֹנָיַ אֶדְנָיְ יְוְדַ הֵא וֹאְוָ הֲא יְוֹדְ הָהַ וְוָ הֹהַ זְעֲרְלָדְאַרְדַלְיִכְיְ אֱלֹּתְ לָמְדַ אִלֹּתְ לִמְדְ אְהֲיֶהְ אלף למד אלף למד אהיה** רב זעירא רב זעירי **אָהֲיֶהְ אָהֲיֶהְ אֶהְיֵהּ אָהְיֵהּ אָהֲיֶהְ אָהְיֵהּ אָהֲיֶהְ אָהְיֵהּ אָהֲיֶהְ אָהְיֵהּ**: וכל החיים יודוך סלה בברכת מודים. ג"פ זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני:

חלק קלא

יחוד כ"ד מיוסד על פסוק ויקרא אל משה. וסדרו כך. ויקרא אל משה מנחה. וידבר ה' אליו ערבית. מאהל מועד לאמר שחרית. יהו"ה אהי"ה ל"ו יודי"ן שבהויו"ת העולים מלויים תרפ"ז ובשמות אהי"ה העולים במלויים תנ"ה. יכוין זה בר"ת וס"ת של ויקרא אל משה שהם **ואם אלה** ר"ת וידבר יהוה אליו הוא **ויא** בגי' אהו"ה וס"ת **רהו** בגי' אלף למ"ד יהו"ה **אל שדי אלף למד שדי צבאות ממל מה וסה לדר הוה ואהיה** במלוי יודי"ן. וידבר ב' אלפי"ן מהוי"ה דמ"ה. וידבר ה' רמ"ח רל"ב וי"ו אותיות שבארבעה הויו"ת. אליו יהו"ה אהי"ה. מאהל מועד חמשה פעמים ט"ל של יה"ו דמלוי אלפין. לאמר עשרה פעמים ז"ך אותיות ופשוט ומלוי ומלוי המלוי של אהי"ה דמלוי יודי"ן (אמר שמואל לאמר חסר ו' עם הכולל.) ויקרא בגי' אלהי"ם דיוד"ין ש' ושם אהו"ה של פ' בראשי' ברא אלהים. את השמים ואת הארץ (והוא מיוסד ע"פ ויקרא אל משה וסדרו כך ויקרא אל משה מנחה. וידבר ה' אליו ערבית מאהל מועד שחרית. ואח"כ וא"מ גי' הוי"ה אהי"ה אל"ה מספר לו' יודי"ן שבריבוע ההויו"ת והאהי"ה רל"ב ותנ"ה וידבר ה' אליו ר"ת וי"א גי' אהו"ה וס"ת **רהו גי' אלף למד יהוה ממל מה וסה לדר הויה ואהיה** במלוי יודי. וידבר ב' אלפין מהוי"ה דמ"ה וידבר ה' רמ"ח רל"ב וי"ו אותיו' שב"ד הויו"ת אליו הוי"ה ואהי"ה מאהל מועד דפ' ט"ל יה"ו דמלוי אלפין. לאמר י"פ ז"ך אותיו' מלא דמלא דאהי"ה דמלוי יודי"ן. ויקרא גי' אלהי"ם דיודי"ן ושם אהי"ה היוצא מר"ת את השמים ואת הארץ אל משה הנה משה גי' אל שד"י ותיבו' אל שבפסו' תיכוין אותו מלא אל"ף למ"ד ועם שד"י גי' צבאות ואלו השמות היוצאים בנוטריקון בשמות של ר"ת וס"ת הנ"ז כך מצאתי בספר כי' של הרב דוד נטפ ז"ל

הכותב יצחק קלאמאר' הי"ו: ואלו השמות היוצאים בנוטריקון בשמות של ר"ת וס"ת הנ"ז **ואם וְפִתְּ אַזְנוֹ מְגֵר אלה אֲוִרִיאֶלְ לְמָאלְ הֶנִיאֶלְ ויא וְסָר יְלֵי אְגָנְךְ רהו רִמְאָלְ הָגְלָא וְפִי ממל מִלְכִיאֶלְ מִיכָאֶלְ לְעֹן לדר לְמְךְ דְנִיאֶלְ רִפֵּאֵלְ** וזכרתי את בריתי יעקב. גם אלה תשכחנה הסר מעלי נגעך תקרב רנתי נר לרגלי:

חלק קלב

יחוד כה מיוסד על שם **טפטפיה**[20] **טפטפיה** יהו"ה ב"ן דההי"ן אותיות פשוטו ול"ו ומלויו ומלוי מלויו **יהוה: יוד הה וו הה יוד ואו דלת הא ואו ואו הא בס"א הה הה** דההי"ן **יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף מ"ה ומ"ב** בגי' פ"ז **יהוה יוד הי ואו הי** כ"ו וס"ג שחרית ס"ג ומ"ה בחכמה י"ה מנחה מה' וב"ן בחו"ב י"ה. ערבית ס"ג וב"ן בחכמה י"ה וזה פירושו שחרית **טפטפיה** בציור **יוֹדַ הַיַ וַאוַ הַיְ יְהַוהַ יַוַדַ וַאוַ דַלַתַ הַאְ אַלַפַ וַאוַ הְאַ אַלַפַ יַוַדְ הַאַ וַאוְ הַאְ יְהַוהַ יְוַדַ הַאַ וְאַוַ הַאְ** מנחה קריאת האותיות[21] **טפטפיה יוֹדָ וְאָוָ דַלְתָ הֵאָ אָלְפָ** (א"ה בס"א ליתא (וְאוְ אָלְפָ וָאוְ הֵאָ אָלְפָ) ושתי אותיות י"ה **יוֹדָ הָא וָאוָ הָאֵ יְהָוהֵ יְוֵדַ הֵא וַאֵוַ הֵאֵ** השם זה הפך מהראשון **יֵוָדַ וָאוַ דַלֵתַ הֵאְ וָאוְ וָאוְ הָאָ יֵוָדַ הָהֵ וֵוַ הֵהָ פ"א פ"ה יְהָוהֵ י"ה ט' יוֹדָ הֹהָ וָוַ ההָ** ערבית **יֵוֵדַ הֵיָ וָאוָ הָיְ** הנקודות בגי' ק"ץ **יֶיֱהֱוֶהָ** הנקודות בגי' קפ"ו **יַוַדַ וַאוַ דַלַתַ הָאַ וַאוַ וַאַ הַאַ** קצ"ב **יוֹדַ הֹהַ וֹוַ הַ** קצ"ג **יְהוֹהַ** ק"צ. **יוֹדַ הֹהַ וֹוַ הֹהַ** (א"ה זה הפי' מצאתי בס' כי' וז"ל וזה פירושו הנה ב"ן ול"ו ע"ה גי' ט"פ ומ"ה ומ"ב עם ב' כוללים גי' ט"פ וס"ג הרי ג"פ ט"פ כנגד ג' תפל' ומצטרפים זה עם זה בכל תפלה כיצד שחרית ט"פ דס"ג וכו' עם ט"פ דמ"ה ומ"ב ועם י"ה דחכמה הרי טפטפי"ה. ובמנחה ט"פ דמ"ה ומ"ב עם ט"פ דב"ן ול"ו ועם י"ה דחכמה הרי טפטפי"ה ומפני שצריך לכוין במנחה בחו"ב לפיכך צריך להיסיף י"ה אחר והוא מה שרמז באומרו פ"ה י"ה ט' ר"ל שכאן במנחה הב"פ ט"פ בלתי כוללים הם פ"א פ"ה ויתרים ט"ו

[20] א"ה פי' כ"ו דס"ג עם הס"ג הרי ט"פ א' ואחריו מ"ב דמ"ה עם המ"ה עצמו שגי' פ"ז עם כללו' ב' הרי ט"פ ב' ותכוין בחכמ' שהוא י"ה הרי השם שלם והמ"ב דמ"ה דשחרית בא ממט' מלעלה לא כן דמנח' בא מלמעל' למט' וז"ש בשל מנתה זה הפך מהראשון נמצא מ"ש שחרי' ס"ג ומ"ה פי' כמש"ל מ"ה ומ"ב כ"ו וס"ג ומ"ש ב"ן דההי"ן ול"ו וכ"ו אמנחה וערבית קאי כמו שאבאר בע"ה יוס"ד:

[21] א"ה מצאתי בספי' של הרב יוס"ד ז"ל פי' ס"ג כ"ו הרי ט"פ ואח"כ לו' דב"ן עם ב"ן שלו הרי ט"פ ב' ע"ה וחסר מן הספר י"ה תשלום השם הנ"ז עכ"ל).

כמנין י"ה ואות ט' רמז ל"ט אותיו' דב"ן והנה אות ט' משמשת לשניהם ונעשם שם טפטפי"ה שלם אבל י"ה דשחרית הוא בציור דוקא בלתי קריאה כמו במנחה ומ"ש השם זה הפך מהראשון קאי על ל"ו דב"ן שהרי בתחילת היחוד כתב ב' ההי"ן דמלוי המלוי בההי"ן וכאן כתבם באלפי"ן. ובערבית ט"פ דס"ג וכו' עם ט"פ דב"ן ול"ו ועם י"ה דחכמה הרי טפטפי"ה והנה סדר כל השמות הם ממטה למע להר"ל מתחילין ממלא דמלא ואח"כ המלא ואח"כ הפשוט והנה במנחה התחיל שני אותיו' י"ה במילי המלוי וחסר שארית השם וזה ברור אצלי כנלע"ד מכי' ה' דוד נטפ ז"ל):

חלק קלג

אמר הכותב חיים ואלה היחודים שמסר לזולתי כפי שרש נשמתם. להר"י ארזין ז"ל מכאן ועד סוף הספר הוא לזולת כמו שכתב הוא עצמו.

יחוד א' רב חנינא סבא אבות **אָהְיֶהְ אהיה יהוה אהיה**: גבורות **אֱהְיֶהְ אהיה יהוה אהיה** קדושת השם **וְוָו יָנִי אל אדני**: סיום קדושת השם **א אַהְ אַהַיְ אֹהַיְהַ יוד הי ויו הי יהוה**: ערבית אבות ת"ר **מְצֹפְּץְ מִצְפְּץְ** גבורות **אֹלְךָ לְמֹדְ הְיָ יְוֹדְ מֹסְ אָלְךָ לְמֹדְ הָיָ יוֹד מֹם** קדושת השם **רַ וֹוְ בַיִתַ רצה אַלַךַ לַמַדַ: אַהַיֹה אֹלַךַ לַמַדַ אַהַיַהְ** מודים עולה ת' הניקוד **אֵ אֵלַ אֲלַהֵ אֲלַהֵיֵ אֲלַהֵיֵם א אֹלֹ אֹלֹהֹ אֹלֹהֹיֹ אֹלֹהֹיֹם אֹלֹהֹיֹם** הנקוד הב' עונ' ר': **יהוה יוד הא ואו הא יוד ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף**: יום שני רב עינא סבא אבו' מלוי **יוד ואו דלת אלף למד פה למד מם דלת יאָלְ** אהי"ה: גבורות **אָלְךָ אֵלְךָ לַמֵדְ אֵלְךָ לַמֵדְ הֵיָ אֵלַךְ לַמֵדְ הְיָ יָוֵדְ אַלַךְ לַמֵדְ הֵיָ יוֹדְ מֵם** קדושת השם **אֹלְךָ הְיָ יֵוֵדְ הֵיָ אָלְךָ לָמֵדְ פֵּהָ הְיָ יָוֵדְ יֵוֵדְ וָיָוְ דֵלָתְ הֵיָ יֵוֵדְ** אמצעיות **יוד הה וו הה**: רצה **אֵלַיְ אל יהוה**: מודים **יָוְ יָוָוָיָ אַדַנֹי ודה וה שים שלום יַוַדַ הֹי וַיוֹ הַיַ**:

חלק קלד

יחוד ב' אל הנז"ל מנחה **יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי** אבות **אָלְמָיאַלְ**: גבורות **יַהְוָהְ אֱלֹהָיֵם**: קדושת השם **אָלְמָיאַלַ**: רצה **יְהָוֵהְ אלהים**: מודים יו"ד ה"י וי"ו ה"י שים שלום א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י וי"ו יו"ד ה"י וי"ו הי חנן. חונן **יְוְ**: השיבנו **יְוָוָוְ**: סלח **יְוָוָוְ**: ראה **י** : רפאנו **יְוְ**: ברכנו **יְוָוְ**: תקע אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה

השיבה יָהֲוָהּ למשומדים יָוָד הָאָ וָאָוָ הָאָ: על הצדיקים יָוָד וָאָוָ דָלָתָ הָאָ אָלָפָ וָאָוָ אָלָפָ וָאָוָ הָאָ אָלָפָ: תשכון יָהֲוָהּ: את צמח יָוָד הָאָ וָאָוָ הָיְ: שמע קולנו יָוָד וָאָוָ דָלָתָ הָיְ יָוָד וָאָוָ אָלָפָ וָאָוָ הָיְ יָוָד: ערבית אבות כָּרְוָבִיאֵלָ: גבורות אָלָפָ לַמְד פֵּהּ הָיְ יָוָד יְוָדָ וְיָוְ דָלֹתָ הַיְ יֵוָד: וכן חמשה פעמים ונקודו מפסוק והיו הכרובים קדושת השם יָהֲוָהּ יָוָד הֵיְ וָיַוְ הֵיְ יָוָד וָיְוְ הָיְ יָוָד וָיָוְ דָלָתָ הָיְ יָוָד וָיָוְ יֹוָד הֵיְ יָוָד: רצה וַוָו וְוּוָ וָוָוָו יָוְי יְוָוָו: מודים בָּמָוכָן: יום ג' רב עוירא: תָּוָמַיאֵלָ יָוָד הֵיְ וָיְוְ הָיְ אֱלֹהֵיכֶם וָוָוָוָ יֹוָוָ י יֹוָ יֹוָוָ אל אל וָדָיְ יָוְיְ וָדָיְ אָוָיְ וָדָאֵ הָוֹאַ וְדָ הַ וֹהָ:

חלק קלה

יחוד ג' אל הנז"ל והוא מיוסד על אותיות אחה"ע וכו' אותיות פ"ה אחה"ע יוד הא ואו הא אלף למד הי יוד מם. גיכ"ק יוד הא ואו הא. אל"ף דל"ת נון יוד דבור. דטלנ"ת יוד הא ואו הא. אלף הא יוד הא. זשסר"ץ יוד הי ויו הי. אלף הי יוד הי. פה חשבון קול יוד יוד הא יוד הא ואו. ס"ג יוד הי ואו הי הבל. אבגדהוזחט י כל מ נסע פ צקרשת. יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא.

חלק קלו

יחוד ה' אל הנז' והוא מיוסד ע"ש ב"ן מ"ב אבגיתץ ר"ת אדירירון ביהרירון גיהרירון ייהרירון תלמיה צַדַיְרִירַרון אֹהָיְהָ אַהֲיַהַ אַהֲיֹהָ אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה: רון ע"ב קפ"ד. יֹוָד הַיְ וָיָו הֵיְ יֹוָד יָוָד הַיְ יֹוָד הַיְ וָיָו יֹוָד הֵיְ וָיָו הַיְ: בַּיַהַ אַהֲוָהּ רִי יְהַוַ יַהֲוָ יַהַוַ יְהַוַ יהו יהו יהו יהו יהו: רון אלף לַמַד אֲדָנַי אֵל אָדָנִי: גִּיהֵ זַחַגִ רִי בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ בְּיָטְ: רון אֵלֶף לְמַד פַּאִ הַהַ הֵהַ יְוֹד וַיָוְ דלת הה הה: ייה פ"ה אותיות שבמלוי שני שמות אלו אֵלֶף דַלַתְ נוּן יָוד אַלֶף לְמַד הֵי יוֹד מַם ג' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה יָוָד הַיְ וַיָוַ הַיְ: יָוָד הַיְ וַאַוַ הַיְ: יָוָד הַא וַאַוַ הַאַ: בג' ראשונות בַּיַהַ אַהֲוָהּ : באמצעיות ד"י יְהַוַ יַהֲוָ יַהַוַ יְהַוַ יהו יהו יהו יהו

חלק קלז

יחוד ה' למהר"י הכהן ז"ל יוֹדׇ יַדַי יוֹדׇ דַוַ יַדַוַ יַוַדׇ יַוַדׇ דַוַהַ יַ דַוַהַ יוַדׇ הַאַ וַיוֹ הַהְ יוַדׇ הַאַ וַאוַ הַהַ יוַדׇ הַיַ וַוֹ הׇ יוֹדׇ דוֹדׇ יַדַוַדַי יוֹדׇ דוֹדׇהׇ יַדַוַדַיַהׇ יוַדׇ הַיַ וׇיַוַ הַהׇ יְהִיוֵהִוְ יְהִדַוַהַדׇ יוַהַדַוַיָהַהׇ יַהִיַ וַהִדׇ יְהַוַ וַהַדׇ יְהַיַ וַהַהׇ אׇלׇ וְהׇ בוֹכוֹ אׇלׇדׇ אׇלֶי יְאַהַהוַיַהַהׇ אׇלֵי יוֹדׇ וַוַוַ יַ וַוַוַ יְוַדׇ הְיִ וַיַוַ הַהַ אׇדׇנׇי׃

חלק קלח

יחוד ו' להר"א די וידאש זלה"ה והוא מיוסד על שם אתני"ק הנה שם אתני"ק יוצא מפסוק ותלד א"ת קי"ן ויונק משם אנקת"ם כי היו"ד דשם אתני"ק מתחלפת במ"ם של אנקת"ם בא"ת ב"ש וסוד שם אנקת"ם ע"ד הנז' עולה בגי' קס"ת הסופר שהם כללות חמש גבורות של מנצפ"ך שהם כפולות. והנה ב' פעמים מנצפ"ך הם בגי' קס"ת הסופר והם בחי' חמש גבורות עליונות וחמשה תחתונות וז"ס קס"ת הסופר הנאמר בגבריאל בס' יחזקאל ולכן צריך לחבר ולשלב שם גבריאל בשם אנקתם כזה **אגנבקדתימאל** ונקוד ג' שמות הנז' כזה האחד הוא אנקת"ם נקוד מפסוק וישמע אלהים את **נַאֲקָתָם** שהם אותיו' אנק"תם **וּגְבַרִיאֵל** נקודו מפ' והאיש גבריאל **וַאֲתַנִיאֵל** נקודו מתיבת הסופ' ופי' שלשה שמות הנז' הוא כך כי שלשה אותיותיהם הראשונות הם **אאג** בגי' ה'. אותיות השניות הם **נתב** ועם שלשה הראשונות ועם הכולל הם בגי' תנ"ח והם סוד שלשה שמות של אהי"ה במלואם יודי"ן ואלפי"י וההי"ן שהם בגי' תנ"ה ועם שלשה השמות הרי תנ"ח. אותיות השלישיו' הם קנ"ד והם בגי' שמ"י שהוא האחור' העולים בגי' קפ"ד וקס"ו דשתי הויו"ת ע"ב ס"ג. אותיו' הרביעיו' הם תי"י והם בגי' שלשה המלואים דשלשה אהי"ה הנז' העולים בגי' שצ"ב ועם כ"ח אותיות מלוי המלוי דשם הוי"ה הרי ת"ך. אותיות החמישיות שהם אחרונות הם מקל"א ומקא"ל הם בגי' אהי"ה דידי"ן העולה קס"א ועם עשר אותיותיהם קע"א׃

חלק קלט

יחוד ז' אל הנז"ל והיא מיוסד על פ' אשרי איש ירא את ה' במצותיו חפץ מאד. הנה ר"ת כל אותיות הפסוק עולים בגי' ע"ג שהוא ההוי"ה דס"ג ועם עשר אותיותיה הם

ע"ג. (אמר שמואל מלבד תיבת הללויה שאינה מן המנין.) וס"ת כל הפסוק עולים בגי' תת"ו והוא שם שד"י במלויו העולה בגי' תתי"ד. ונלע"ד חיים שצריך להשלים עמהם מספר שמנה אותיות של הפסוק. (אמר שמואל ק"ל טובא כי אשתמיטתי' לרב כי ס"ת של הפסוק הם בגי' תתי"ו וצ"ע. ונלע"ד יותר טוב לשים על שם שד"י שני כוללים ואז יהיו בגי' תתי"ו והדבר אצלי נכון כנלע"ד) ה' פעמים ס"ג הם בגי' שד"י עם הכולל ואלו החמשה שמות הנז' הם סוד ה' גבורות מנצפ"ך שהם נמשכים עד מקום הדדים הנק' שדי"ם שהם סוד שם שד"י כנודע כי במקום החזה שהוא מקום השדים של ז"א שם נשלם התפשטות היסוד של אימא. אשר"י הוא סוד אלהי"ם אשר בהיותו במלוי יודי"ן הוא בגי' ש' דאשרי והאחור' שלו הם בגי' ר' דאשרי ושני שמות אלהי"ם הנרמזים ב"ש ור' דאשרי כנז' יש בהם עשר אותיות והם י' של אשרי והכולל של כל זה הוא א' דאשרי. מא"ד בגי' הוי"ה דאלפי"ן העולה מא"ד. והנה אותיות מ"ה בהיותם ממולאים מ"ם ה"א יעלו בגי' אלהים. השם היוצא מפסוק זה שבו צריך לכוין הוא שלוב מלת אשר"י עם מא"ד כזה **אֲמָשֶׁאְרַדַיְ** ונקודו מר"ת של הפ' ואלו הם **אִישׁ יָרֵא אֶת יְהוה בְּמצותיו חָפֵץ מְאד** ושם זה בגי' אתני"ק. עם כללות ז' אותיות השם הנז' ויתירי ב':

חלק קמ

יחוד ח' אל הנז"ל **נֶבוּךְ** זה השם בגי' ס' והם סוד ששים גבורים סביב לה וסוד ששי' המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן דההי"ן ונשארו עוד אותיות ב"ו ועם הכולל שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות עצמם של ההוי"ה דב"י ונקודו הוא מפסוק נבוב לוחות כי השב"א היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ושמור כלל זה בידך כי לעולם כל אות אחרונה שאין בה נקוד' בכתוב צריך לנקדה בשב"א והנה שם זה צריך ג"כ להחליפו בא"ת ב"ש **טשפש** והוא כמספר ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן העולים רל"ג עם הכולל ועוד ג' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן העולים תנ"ו ע"ה ותנ"ו ורל"ג הם יחד תרפ"ט כמנין טשפ"ש הנז':

חלק קמא

יחוד ט' אל הנז' מיוסד על פסוק "שניך "כעדר "הקצובות והנה ר"ת ג' תיבות אלו הם שכ"ה והם ש"ך נצוצין הבאים מלמעלה אל ז"א ואח"כ באים לנוקביה בכתר שבה וכן סופי תיבות ג' תיבות הנז' הם כת"ר והנה סוד ש"ך ניצוצין אלו בנוקביה הם ה' שמות אדנ"י וסודם בז"א הם כך כי ד' פעמים ע"ב שבד' הויו"ת כנודע הם רפ"ח ועם ל"ב נתיבות חכמה הרי ש"ך וכללות ה'. בחי' אלו הם שכ"ה ואיתא בזיהר באדרת נשא דף קל"ב ע"א וז"ל א"ר חזקיה וכו' מסתכל הוינא וארו חמית נהורא יקירא דבוצינין עילאין נהיר וסליק לתלת מאה וחמשה ועשרין עיבר וחד חשוך הוה אתסחי בההוא נהורא וכו' וסוד ד' פעמים ע"ב הנז' הוא כך הוי"ה דע"ב דיודי"ן בחכמה שבו והוי"ה דס"ג עם עשר אותיותיה יהיו ע"ג בבינה שבו והוי"ה דמ"ה עם מספר כ"ו של ההוי"ה פשוטה יעלה ע"א בת"ת שבו והוי"ה דב"ן אחורי' פשוטים שלה יעלו ע"ב במלכות שבו. שעלו מן הרחצה (א"ה היוסד ז"ל עיין לעיל ד' ל"ז ע"א יחוד ה' כי משה ה"ס שכ"ה עם י' דקפ"ד וי' דקס"א וכו' ובו יובן היחוד הזה ע"כ) ר"ת משה והוא אחורי' דהוי"ה דיודין קפ"ד ופנים דאהי"ה דיודי"ן קס"א ושניהם בגי' משה ואל זה רמז ר' חזקיא באומרו וחד חשוך אתסחי בההוא נהורא פתחו ואמרו נושא עון חמיתא והענין הוא כי כשתוסיף שם ההוי"ה פשוטה על מספר השכ"ה של הנוק' הנז' שהם ה' פעמים אדנ"י יעלה הכל בגי' נש"א וזשה"מ נושא עון חמיתא. וס"ת ג' תיבות הנז' שהם שעלו מן הרחצה הם בגי' ס"ב עם הכולל והוא שם זה **יוד הי וו הי** ונחזור למעלה כי ד' פעמים ע"ב הנז' הראשון של יוד"ן שהוא בחכמה הנה הוא חסר אבל ג' ע"ב האחרי' שמן בינה ולמטה הם בגי' רי"ו כמנין גבורה והטעם הוא כי מן בינה דינים וגבורות מתערים מינה ודע כי אם על הארבעה ע"ב הנז' תוסיף עליהם השרש שלהם שהוא שם ההוי"ה כנודע כי ארבעתם נתלים בד' אותיות ההר"ה ואז יעלה הכל בגי' שד"י. השם שצריך לכוין ביחוד הזה הוא **צְנֶעֶסַהֶ"ץ** ועולה בגי' רמ"ח ויוצא מן תיבת הרחצה בחלוף א"ת ב"ש:

חלק קמב

יחוד י' אל הנז"ל מיוסד על פסוק איש מהיר במלאכתו (משלי כ"ב) חזי"ת בגי' כה"ת א"ש עם הכולל בגי' אהי"ה דיודי"ן קס"א ואהי"ה דההי"ן קנ"א במלאכתו עם ז' אותיותיו בגי' אבגית"ץ ס"ת ד' תיבות הנז' הם בגי' שקיצי"ת והוא שם השביעי האחרון דשם מ"ב הממונה על יום השבת כנודע וביאור הענין הוא כי נודע כי מסיגי המלכים שמתו בארץ אדום יצאו הקליפות והנה בע"ש הקליפות רוצות לעלות ליינק שפע משרשם הנשרש בז' המלכים של הקדושה וכמ"ש בפ' ויקהל בס"ה בסוד ואש מתלקחת כי בע"ש רוצות לעלות ליינק שפע משרשם. והנה השם הזה הנק' שקוצ"ית עומד כנגד' למנע' וזש"ה לפני מלכים יתייצב שהם אותם המלכי' דפ' וישלח והנה ר"ת חזי"ת איש מהיר במלאכתו לפני עם הכולל הם בגי' י"ה אדנ"י והענין הוא כי ז' מלכים המושלים ביום שבת הם ז' אותיות אהי"ה יה"ו והמרגלית אמצעית היא י"ה אדנ"י כנז' בזוהר בפ' יתרו בר"מ. חזי"ת בגי' כה"ת ועל זה השם רמ"ז הכתוב רק בעיניך תבי"ט כי תבי"ט עם ד' אותיותיו עולה כה"ת בגי' והענין הוא כי שתי עינים העליוני' הם בחי' ע"ב ק"ל ע"ב ק"ל כי ע"ב ק"ל בגי' רי"ב עם עשר אותיותיו של אחורי' פשוטים. והנה ב' פעמים רי"ב עם הכולל הם תכ"ה והרי כי כה"ת הם בחי' שני העינים שבהם מביט ובכח זה השם מסתכל ברשעים ובמעשיהם ומענישם וזש"ה ושלומת רשעים תראה וזהו חזית איש כי איש בגי' קס"א וקנ"א שהם אהי"ה דיודי"ן וההי"ן כנז"ל וכבר ביארנו כי עי"ן בגי' ק"ל והם ג"כ בחי' מלוי של אהי"ה דה"הין הנרמז במלת אי"ש אשר מלואו הוא בגי' ק"ל וכן אהי"ה דיודי"ן הנרמז במלת איש כנז' הנה הוא בחי' בת עין. ואני חיים הכותב שמעתי ממורי ז"ל כי זהו ענין היות בת עין נקרא' אשון כמש"ה שמרני כאשון בת עין כי אשון רומז על לשון איש הכולל ב' אהי"ה דיודי"ן וההי"ן קס"א וקנ"א כנז' ושניהם הם בחי' בת עין הנק' אשון ואמנם המלוי לבדו של אהי"ה דההי"ן לבדו שהוא בגי' ק"ל הוא בחי' העין עצמה שכן עין בגי' ק"ל וזהו ענין תלת גווני עינא הנז' בזוהר:

חלק קמג

יחוד י"א אל הנז"ל אלא שמצאתיו חסר וזהו מה שמצאתי ממנו. בשם אלהי"ם יש בו ששה מיני ציורים וכל בחי' מהם היא בפני עצמה. האחד הוא בכתר דז"א וציורו הוא כך **יוד יוד די ים** והענין הוא זה דע כי אות הא' של אלהי"ם צורתה היא בכל הבחי' צורת **א** יו"ד וכן פירשו בתקונין כי י' אחרונה שבאו' א' צורתה ד' והרי כי הא' צורה בגי' עשרי' אות ל' כאן בכתר דז"א ציורה ג"כ יו"ד בצורה זאת ? והיא בגי' עשרים הרי ארבעים. אות **ה'** ציורה ד"י הרי חמשים וארבעה ושתי אותיות י"ם הם חמשים הרי מאה וארבעה והם בגי' שתי ההויו"ת דמלוי ההי"ן. הבחי' השנית היא בחכמה דז"א שהיא מוח הא' שבו. הנה אות א' שבו לעולם ציורו יו"ד כנז' אבל בשאר אותיותיו יש בו ציור משונה וזה עניינו. אמר הכותב פה מצאתי הניר חלק כלי בתיבה ובסוף העמוד מצאתי כך. עוד ה"ה ה"ה מורים על ב' עיינין כיצד ה' ציורה ד"י ד"ו וו"ו הרי ג' ציורים אלו הם בגי' מ"ב נמצ' כי ב' ההה"ן הם ב"פ מ"ב ועם הכולל הם פ"ה והוא סוד האחורי' דהוי"ה דאלפי"ן העולה ק"ל ומליו לבד עולה בגי' פ"ה ועם מ"ה שהוא בגי' אד"ם הרי ק"ל וכבר ידעת כי עי"ן בגי' ק"ל. עוד יש אלהי"ם בסוד העינים וז"ס וירא ה' כי ס"ר לראות והענין הוא כי ג' פעמים אלהי"ם הם בגי' רנ"ח תוסיף עוד שני אלהי"ם יהיו ר"ס וזהו כי סר לראות אח"כ מצאתי בנייר אחד בכתיבת ידי הסופר הא' עצמו כתוב כך כאשר אכתבנו בע"ה ונלע"ד חיים כי הם ודאי שש מיני ציורים שבשם אלהי"ם כנז"ל וזהו מה שמצאתי כתוב ציורי אלהי"ם בכל בחינותיו

א ל ה

יוֹדְ יוֹדְ דַי

יֹם

יוד הי ואו הא

א ל ה

יוֹדְ יַכַ וַוְ

יַם

נ"ה ס"ג קי"ח

צ"ח וי' אותיות ק"ח קי"ח ד"ן ד"ן חצי כו'

א ל ה

אלהים ע"ב צ יְהַ יְוָדְ וַדַ דַו יְוָדְ וַוַו וַוַהַ צ"ד ע"ג כ"א **ל נד א**

צ' פ"ד מ"ב יודי"ן **אלהים** מ"ב ס"ג והוא שם מ"ה **יוד וד די קדה ווי סד עד** דמ"ב **יוד יוב וד ווו יוד יוב וד ווו די דו ווו יִם ווווו** אלהי"ם שיר פשוט כפול וכו' מאתים רנ"ב. **א יוד אל הה אלה סה וו אלהי מו הה אלהים פו יוד הה וו הה** זכירה בגי' רמ"ב. יוד יוד הה יוד הה וו יוד ה"ה וו הה בגי' קדם. ?א ?ט יוד יוד הי יוד הי ויו יוד הי וי ויו הי הם בגי' קפ"ד. אלף אלף הי אלף הי יו"ד אלף הי יוד הי בגי' קדמ"ת. ?ב ?ג יוד הי ויו הי נ"א כ"ב ע"ה מ"ח כ"א. קס"ב אלפ הי יוד הי בטים זכור פ"א ק"ח קס"א קל"ה קס"ב קע"ט כ"ו נ"ד קפ"ד:

חלק קמד

יחוד י"ב והם לה"ר גדליא ז"ל שחרית **יְוָדְ הָיְ** מנחה **יַוַדְ הַאַ** ערבית **יֱוָדְ הֵהַ** מגן **אֶלְ אֶלְ אֶלְ** תיקון זה כתבו הרב בדף כ"ד ע"א למי שחטא בכבוד אביו ואמו:

חלק קמה

יחוד י"ג גם אל הנז"ל **יוֹד הָי וַיְוָ הֶי** ק"ב נקודות וי' אותיות הרי יב"ק **יֱוָדְ הַהֵ הֹה** הנקודות צ"ב ויו"ד דלעיל בלא נקוד יב"ק. ע"ב נ"ב הם קכ"ד בגי' יוחנן בן ברוקא **יַי וָוָ דַד הַה יהָ וַה יֶה וְהָי** יב"ק יאהדונה"י צ"א. אילההויה"ס יב"ק. בא"ר בידך אפקיד רוחי. ב"ן מ"ה ס"ג ע"ב חרב פיפיות המפיל ק"ש. הנה מטתו. ג' פעמים ברכת כהנים. יושב בסתר עד כי אתה ה' מחסי וידוי. אנא בכח גדולת וכו'. ה' הושיעה. באר. יהו"ה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. יהו"ה תכוין בהוי"ה דיודי"ן. ר"ת יהוה הושיעה המלך יה"ה במלוי ההי"ן יו"ד ה"ה ה"ה וחסר אות ו' משם ההוי"ה הרי **יָנֵנוּ בְיוֹם** קראנו **יהוה יוֹד הָי וַיְוָ הֶי** הנקוד בגי' ק"ב ועם עשר אותיות הרי יב"ק ב' **יֱוָדְ הֵהַ הֹהַ** הנקוד הוא בגי' צ"ב וג' אותיות רי"ו שלא ננקדו מהוי"ה דיודי"ן הנז"ל הר' ב"ק והרי ב' יב"ק **יַי וָוָ דַד הָה יְהוָה יְהוָהַ יַי וָוָ דָד הַה יְהוָה יֱהוָהַ** יב"ק להמשיך ר' יוחנן בן ברוקא ר"ת יב"ק יעננו ביום קראנו ס"ת ב"ן ע"ב ונ"ב קכ"ד בגי' יוחנן והשם הכולל

אותם אחורי' מלואים דהוי"ה דההי"ן שהם בגי' קד"ם ותסיר כ"ו מן ההוי"ה עצמה ישאר קי"ח והוא"ו ראשונה במלוי יודי"ן הרי קכ"ד:

חלק קמו

יחוד י"ד גם אל הנז"ל מיוסד על פ' מלך ביופיו תחזנה עיניך. מלך ביופיו ר"ת מ"ב והוא מ"ב אותיות דהוי"ה דמ"ה דאלפין. תחזנה עיניך ר"ת ע"ת והם ע"ב ק"ל וע"ב קד"ם וב"ן תרין עיינין של הנקבה להמתיקם במ"ב הנז' שלא יאמר לה ז"א הסבי עיניך מנגדי וכו' (א"ה היוס"ד ז"ל צ"ל הימין מ"ב ק"ל) והשמאל הוא ע"ב קד"ם בגי' ק"ל (ר"ל ע"ב ק"ל שהם מ"ה ימין וע"ב קדם שהם ב"ן בשמאל והיתיר מקדם לק"ל י"ד ע"כ שם) כמנין עי"ן ועוד י"ד היתרים שהם י"ד אותיות דהוי"ה דמ"ה למתקו שהוא נוטה אל הדין ובי"ד זו אומר לה ד"י וז"ס דוד שהיה יפה עינים וס"ת מלך ביופיו הוא כ"ו והיא הוי"ה דאלפין עין ימין שלו שהיא מסתכלת. וס"ת תחזינ' עיניך הוא כ"ה שהוא ה"ה וזהו עין שמאל וזהו ויפן כה וכה שהיא מסתכל' כ"ה שהיא השמאל והוה אהי"ה דההה"ין שמילוי מלויו הוא כ"ה אותיו' ובעין ימין אהי"ה דאלפי"ן שבמלוי מלויו כ"ז אותיו' וד' אותיו' הפשוט הרי ל"א כמנין א"ל וכמנין כ"ה והוא סוד ההוי"ה עצמה שכתבנו שהיא בעין ימין שהיא בגי' כ"ז ועם ד' אותיותיה הם ל' והכולל הרי א"ל. מלך הוא בגי' ב' הויו"ת (א"ה מצאתי בסכ"י של הרב יוס"ד ז"ל ע"ז וז"ל פי' מאיר לה מבפנים דט"ס עליונות דכח"ב דמ"ה לאחורי' דמלכיות דכתר חכמה דמ"ה ולאחוריים דמלכיות דכתר חכמה דב"ן ולפנים דמ' דחכמה דב"ן דכיו. שהיא בחי' נקבה נעשו שני עיינין דילה שהם בחי' דינים אל עין ימין שלה מאחורי' דמ' דכ"ח דמ"ה ועין שמאל מאחורי' ד"מ דכ"ח דבן וכיון שהוא ב"ן נעשה גם מפנים ד"מ דב"ן אף ז"א עיניו מפנים דחכמה דמ"ה מלבד אהי"ה הנז' שהם בחי' עיינין עכ"ל ולא נודע שמו) של מ"ה שהם בתרין עיינין שלו ביפיו בגי' ק"ח שהם ס"ג ומ"ה הכוונה להמשיך מן אימא שהיא ס"ג אל ז"א שהוא מ"ה. תחזינ"ה בגי' ת"פ שהם חמשה הויו"ת וה' אהי"ה שהם בגי' ת"ע ועם העשרה שמות הרי ת"פ והם סוד החמש חסדים וה' גבורות הנמשכי' מן אימ' לזו"ן (אמר שמואל נלאיתי להעמיד החשבוי הנז'. ואני

אומ' טעות קולמוס גדול נפל והכי איתי לי למימר והם סוד י' הויו"ת וי' אהי"ה שכן י' הויו"ת הם ר"ס ועשר אהי"ה הם רד"ו ושניהם בגי' ת"ע והם כפולות ה' החסדי' וה' גבורו' לז"א וה"ח וה"ג לנוקביה כנלע"ד ואם נרצה להעמיד הגרסא נוכל להכנס בקופא דמחטא ולומר כך שהם ה' הויו"ת ר"ל דע"ב שהם חסדים ויעלו בגי' ש"ס וכן ה' אהי"ה פשוט עם ה' אהי"ה עצמם הם ק"י בגי' ת"ע ואח"כ כללות העשרה שמות יחד שהם י' סך הכל ת"פ כמנין תחזינה כנלע"ד). עיניך עם הכולל בגי' קס"א כמנין אהי"ה דיודי"ן. השם היוצא מן הפסוק הזה שבו עיקר הכוונה הוא **יְכֻלּ** ויוצא בחלוף אותיות מלך בא"ת ב"ש ונקודו מן אותיות ביפיו ועולה בגי' ס' כמנין י"ה הוי"ה. אמר שמואל ג"כ צריך לפרש הדבר ונלע"ד שהוא ההוי"ה דמ"ה דאלפי"ן ושם י"ה פשוט:

חלק קמז

יחוד ט"ו אל הנז"ל מיוסד על פ' יעלזו חסידים בכבוד וכו' ור"ת ג' תיבות הנז' הם כ' כמנין כ' אותיות של ההוי"ה דיודי"ן ואהי"ה דיודי"ן ור"ת בגי' כ'. א"ש ודאי טעות קולמס נפל וצריך לכתוב וס"ת בגי' נ' והם מ"א אותיות של הוי"ה דיודי"ן וח' אותיות של הוי"ה אהי"ה הרי נ' גם הם א"ס אותיות דאהי"ה דיודי"ן וח' אותיות של הוי"ה אהי"ה הרי נ' גם י"ד אותיות דהוי"ה דיודי"ן וי"ד דאהי"ה דיודי"ן הרי כ"ח וא' וי' אחרונה של אהי"ה דיודי"ן ו"א עצמה דאהי"ה דיודי"ן וי' ראשונה של הוי"ה דיודי"ן הרי כ"ב ועם כ"ח הנז' הרי נ' הרי נתבארו ג' נונין והם בגי' קנ"א. א"ש עם הכולל והכוונה היא להמתיק עמהם את אהי"ה דההי"ן העולה קנ"א. יעלזו בגי' קכ"ג והם ג' פעמים א"ם דאהי"ה דיודי"ן להמשיך כל זה אל הוי"ה דמ"ה לעשות ג' אלפי"ן שבו ג' שמות של אהי"ה שהם בגי' ס"ג. חסידים בגי' ק"ל. א"ש צריך לכתוב קל"ב והם ה' הויו"ת דגבורות וב' תו"ג להמתיק הגבורות עם החסדים. בכבוד בגי' שם בוכ"ו היוצא מן הפסוק ההוא מחלוף א"ת ב"ש של תיבת בכבוד והוא **שַׁלְשְׁפוּךְ** ונקודו הוא יעלזו חסידים והוא בגי' תת"י שהם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן רל"ב וג' אהי"ה הם תנ"ה הכל תרפ"ז ובאלו תמתיק לג' א"ס הנז"ל שהם קכ"ג והכל בגי' תת"י. א"ש הנה

הוא"ו אשר בשם הנז' אינה מעיקר השם אלא בעבור נקוד השורק ולכן עיקר השם הוא שלשפ"ק כנגד אותיות בכבו"ד והוא בגי' ת"י כנז"ל:

חלק קמח

יחוד י"ו גם אל הנז"ל מיוסד על פ' הלא לאלהים פתרונים. ור"ת של ג' תיבות הנז' הם קי"ה שהוא הוי"ה דע"ב ומ"ב שלו. אמר שמואל עם הכולל 'ספרו 'נא 'לי הם ר"ת בגי' ק"מ שהוא מלוי של אהי"ה דיודי"ן וס"ת צ"ח שהוא א"ל אדנ"י עם שני הכוללים. א"ש הכוונה היא ס"ת של ששה התיבות הנז'. הלא לאלהים פתרונים הם בגי' קנ"א ואחד שהוא הכולל. פתרונים תרפ"ז ד' הויו"ת וג' אהי"ה במלוייהם ומג"ן להמשיך מן הג' א"ל דרך כל ההויו"ת למטה. א"ש הכונה היא זאת כי פתרנים בגי' הוא תש"ף בהיותו חסר והוא בדרך זאת כי ארבעה הויו"ת הם רל"ב וג' שמות אהי"ה הם תנ"ה שניהם יחד הם תרפ"ז ומג"ן שהם ג' א"ל סך הכל תש"פ. ספר"ו בגי' שמו והוא בגי' קפ"ד אחו' דהוי"ה דיודי"ן וקס"א דאהי"ה דיודי"ן. א"ש עם הכולל. נ"א ל"י בגי' יהו"ה אדנ"י השם היוצא מן הפסו' הוא חלוף תיבות נ"א ל"י בא"ת ב"ש והוא: **טַתַכְם** והניקוד מן ספרו נא לי והוא בגי' ע"ת. א"ש עם הכולל שהם חמשה הויו"ת וה' אהי"ה. א"ש גם החשבון הזה הוא כנז"ל ביחוד י"ד וע"ש. יחוד י"ז גם אל הנז"ל מיוסד בפסוק ויהי בישורון מלך והם ר"ת יהו"ה אהי"ה והכולל והכונ' היא להמתיק באם את הדינים שנזכיר עתה. 'בהתאסף 'ראשי 'עם ר"ת רע"ב והם פשוטים דהוי"ה דע"ב ודאלהי"ם ר'. יחד שבטי ישראל ר"ת ש"ך דינים וכל החשבונות הנז' הם בגי' תמ"ר שהוא עשר פעמים די"ן משם אדנ"י. אמר שמואל החשבון הוא כך יהו"ה אהי"ה והכולל הם מ"ח ורע"ב וש"ך הכל בגי' תמ"ר. כל הס"ת מתחלת הפסוק עד בהתאסף בגי' קס"א והוא אהי"ה דההי"ן א"ש ט"ק וצ"ל אהי"ה דיודי"ן עם הכולל. וס"ת שאר הפ' בגי' מג"ן שהם שלשה פעמים א"ל א"ש ע"ה. וקס"א ומג"ן כל הס"ת יחד הם בגי' רנ"ד והוא הוי"ה ואהי"ה דיודי"ן ע"ב קס"א והם בגי' רג"ל וכ' אותיותיהם והכולל הרי רנ"ד אותיות והוא נר"ד וכרכום עם הכולל. ויהי בגי' שלשה יודי"ן ואל"ף שיש בהוי"ה דס"ג ובאהי"ה דיודי"ן. בישורון מלך ר"ת מ"ב של הוי"ה דס"ג. בישרון

חסר ו' הוא בגי' תקס"ח שהם ב' (פי' ב' מנצפ"ך שניהם כפולות ולפיכך צריך לכוללם במנצפ"ך פשוט' י"וב) פעמים מנצפ"ך וה' אותיותהם וב' הכוללים ואחד הכולל כלם והכונה היא לכלול כלם עם החסדים שהם סוד ה' אותיות מנצפ"ך הפשוטות. מל"ך מ"ן של מנצפ"ך להמתיק בט' יודי"ן שבעה אשר בהו"יה דיודי"ן ובאהי"ה דיודי"ן והאחד שבאהי"ה דאלפו"ן ואחד באהי"ה דההי"ן הרי ט' יודי"ן כמנין מ"ן דמנצפ"ך. בהתאסף בגי' תקמ"ח והם תקמ"ד דאחו' דאהי"ה דיודי"ן וארבע אותיותיו ראשי עם בגי' תר"ך אורות של הכתר שהם ג' פעמים אור העולים בגי' כת"ר. א"ש ע"ה. יחד בגי' כ"ב אותיות של האלפא ביתא. שבטי בגי' ש"ך דינים. א"ש ע"ה. ישראל בגי' אלהי"ם דיודי"ן ש' והאחו' שלו ר'. ואותיות מלוי האחו' שלו דמלוי יודי"ן הם מ"א אותיות. שבטי ישראל בגי' תתס"ב שהם עשרה פעמים אלהי"ם של ה' חסדים וה' גבורות ועוד שני הכוללים. והכוונה להמתיק כל הנז' עם השם היוצא מן תיבת יחד כזה יְוֵד חֵתְ דָלְתָ והנקוד הוא מן שבטי ישראל וגם שם זה הוא בגי' תתס"ב כמו שבטי ישראל והוא סוד רל"ב ותנ"ה העולים בגי' תרפ"ז שהם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וג' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן ועוד ג' פעמים כ"ח אותיות שיש במלוי המלוי של ע"ב ס"ג מ"ה וכ"ג אותיות של ב"ן ושני כ"ז של שני אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וכ"ה אותיות דמלוי מלוי אהי"ה דההי"ן הרי הכל תתע"ג כמנין השם הנז' עם שמנה אותיותיו ועם מקורו שהוא ג' אותיות יחד.

חלק קמט

יחוד ח"י אל הנז"ל מיוסד בפ' מי זה האיש ר"ת בגי' ב"ן. ירא ה' יורנו בדרך יבחר ר"ת בגי' מ"ב דהוי"ה דמ"ה והנה ב"ן ומ"ב הם צ"ד שהם ג' פעמים א"ל שהם מג"ן והכולל: גם מן אחו' דס"ג העולים קס"ו הסר הפשוט שהוא ע"ב ישאר צ"ד וס"ת מי זה האיש הוא שט"ו והם ז"פ אד"ם ז' מלכים דאתבטלו מן ז"א וס"ת של שאר הפסוק הוא רל"ב שהם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והכוונה להמתיק בהם את הז' מלכים שנתבטלו להעלותם לתקנם. מי זה בגי' ס"ב שהוא ב"פ א"ל ויכוין בהוי"ה דס"ג בלי א' כזה יו"ד ה"י ו"ו ה"י בגי' ס"ב ויכוין להמשיך זה להמתיק השט"ו של נוק' האיש

בגי' שט"ו דבנוקבי' דז"א והכולל שלהם לרמוז שהיא נכללת בז"א. ירא בגי' אל"ף למ"ד יהו"ה. ירא יהו"ה בגי' רחל עם הכולל. והכונה כי כל זה הוא להמשיך ברחל לתקנה והוא סוד רל"ב של ד' ההויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ועם ארבעה הכוללים של ד' שמות ועם הכולל כלם. א"ש עדיין חסר א'. יורנו בגי' רע"ב והם אחו' פשוטים דהוי"ה דע"ב שבז"א ואחו' פשוטים דאלהי"ם ר' שבנוקב" וצריך למתק כל זה עם מלת בדרך שהוא בגי' ס"ג דהוי"ה וקס"א דאהי"ה דיודי"ן וב' כוללי' יבחר עם הכולל אר"ך כי אין לז"א רק ק"ן נהורין ועתה אנו ממשיכים לו ארך נהורין האחרים להשלים בו כל הש"ך נהורין. והשם הוא חלוף יבחר בא"ת ב"ש **מְשֻׁסָּג** בגי' ת"ג שהם ג' מלוי אהי"ה דיוד"ין ואלפי"ן וההי"ן והם שצ"ב ועם י"ב אותיות ג' אהי"ה הרי ת"ד ונקודו מן מי זה האיש ירא:

חלק קנ

יחוד י"ט אל הנז' מיוסד בפ' האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי ר"ת חת"ך ד' יודי"ן דהוי"ה (בש' הכונות כתב שע"ב זה בחי' חכמה) דא"א וכ"ח אותיותיו כנודע כי ז"ס ס"ת פותח את ידיך וס"ת של הפ' הוא ק"ע והוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו ותכוין להוריד הר"ת שהוא הוי"ה דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז' אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו ואח"כ תמשי' ב' שמות אלו ללאה שהיא רמוזה בתיבת הא"ל והיא בגי' ל"ו אותיות שיש בהוי"ה דב"ן דההי"ן בפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי. המאזרני בגי' שי"ג ועם הכולל הוא שד"י שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע ותכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא סוד דלית של שדי שהוא קשר של תפלין של ראש. חיל הוא כ"ד כ"ד שהם שני שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו כי חס"ד בגי' ע"ב ושני השלישים שבו הם בגי' חיל ותכוין להמשיכם אל רחל. ויתן בגי' תס"ו והם עשרה פעמים מ"ו שהוא מלוי הוי"ה דיודי"ן ועוד שש אותיות המלוי ותכוין להמשיכם אל ז"א (א"ה היוס"ד ז"ל הוא יעקב שקודם חצות ליל ש"ק שיעור קומתו כאורך ז"א עם לאה ואח"כ אחר חצות עד"ז רחל ולכך יחוד הזה תי' כולם עכ"ל): תמי"ם בגי' ת"ץ כי כבר המשכנו אל ז"א תס"ו ועתה אנו מוסיפים להמשיך לו גם שליש העליון של

החסד שבת"ת שבו שהוא כ"ד ונשלם לת"ץ כמנין תמי"ם ועתה כבר הוא יכול להאיר ללאה ולרחל הנק' תמים כי לאה נקרא' ת"ם שהם ד' אלפי"ן (עיין בש' הפסוקים פ' שמות בביאור שורה האמצעית בענין דור המדבר כי ד' אלפין שהם שורשם ישארו בז"א ונשאר ללאה מספר תם ע"כ) של ד' שמות אהי"ה כנודע ורחל נקרא' י"ם שהוא מ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן שהוא החסד שהיא לוקחת מז"א כנודע ועוד השליש האחר שלוקחת שהוא ח' הרי הכל בגי' י"ם. דרכי בגי' ע"ב דיודי"ן ואהי"ה דיודי"ן קס"א כמנין רג"ל והכולל והכונה היא להמשיך אל זו"ן והשם הוא יוצא מן תמי"ם בחלוף א"ת ב"ש והוא **אֵימַי** בגי' ס"א ואנ"י שהם לאה ורחל וזש"ה ראו עתה כי אני אני הוא ואני הוי"ה דב"ן עם ט' אותיותיה והנקוד מן האל המאזרני חיל ויתן:

חלק קנא

יחוד כ' אל הנז"ל הרעשת ארץ פצמתה ר"ת פ"ו כמנין אלהי"ם. רפה שבריה כי מטה. ר"ת תק"ס שהם ב"פ מנצפ"ך וס"ת של הרעשת ארץ פצמתה הם תצ"ה והם ג' אהי"ה במלואם שהם תנ"ה וט"ל אותיות דאהי"ה דההי"י עם הכולל הרי תצ"ה (אמר שמואל ק"ל טובא כי בודאי שחשב ס"ת של הרעשתה בתי"ו ואינה אלא בה"א ובה"א אינו עולה תצ"ה כי אם ק' הה"צ וצ"ע.) (א"ה היוס"ד ז"ל הרעשתה לא מפיק ה"ה אבל פצמתה מפיק הה ע"כ.): וס"ת רפה שבריה כי מטה הם כ"ה אותיות דמלוי המלוי דאהי"ה דההי"ן. הרעשת בגי' תתקע"ד דורות עם הכולל ואלו הדורו' הם מן אותם אלף עלמין הנודעים וצריך להשלים עליהם כ"ח אותיות דמלוי המלוי אהי"ה דההי"ן הנ"ז ויהיו אלף עלמין והם סוד התורה שנתנה לכ"ה דורות ונשארו תתקע"ד. א"ש גם זה כפי האמור שקר' תיבה של הרעשת בלא ה' אחרונה. ארץ פצמתה בגי' שקוצי"ת. רפה שבריה בגי' תת"ב שהיא אחו' מליאים דאלהי"ם דההי"ן העולים אלף ואחד תסיר הפשוט שהוא ר' ישאר תת"ב עם הכולל ואלו הת"ת הם שמונ' מאות חלל שהי' הורג דוד בפעם אחת כנודע. כי מטה בגי' פ"ד והוא פ"ד אותיו' שיש באהי"ה פעמים אהי"ה כי ע"י אלו יתמתקו כל הדינים הנז' והשם הוא מן מט"ה בחלוף א"ת ב"ש **יְנִיץ** בגי' קנ"א עם הכולל והנקוד מן שבריה כי מטה:

חלק קנב

יחוד כ"א אל הנז"ל פ' אור זרוע לצדיק ר"ת ל"ח והם ב' מלויים דהוי"ה דאלפי"ן י"ט י"ט. אחד ללאה ואחד לרחל. ולישרי לב שמחה. ר"ת של"ו והם ג' פעמים יב"ק שם הוי"ה ואלהי"ם וס"ת אור זרוע לצדיק הוא ש"ע נהורין שהם אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ונמשכים מן שני קפ"ד דאחו' דהוי"ה דיודי"ן אשר בתרין תפוחין דא"א וס"ת של ולישרי לב שמחה הוא י"ז וטו"ב (א"ה היוס"ד ז"ל מהוי"ה דע"ב הגנוז ביסוד לזיווג. יוש"ק כי מספר הכלל לזיווג ליעו"ר כנז' בכונ' קונה הכל ע"כ) והוא להמשיך מלמעלה עוד י"ז על מ"ה ויהיו ס"ב שהם שני א"ל א"ל הנז' פשוטים ויהיה השם יו"ד ה"י ו"ו ה"י. אור בגי' ר"ז והיא אל"ף למ"ד אהי"ה אמר שמואל עם הכולל. זרוע בגי' רפ"ג והוא אל"ף למ"ד ואל אדנ"י ושני הכוללים. לצדיק בגי' הוי"ה דע"ב דיודי"ן ואהי"ה דיודין עם הכולל ועוד זרוע בגי' א"ל אל"ף למ"ד והם בג' עם הכולל רי"ו (כלומר רי"ו וע"ה רי"ז וכן באדנ"י ובשביל מספ' רפ"ג היוס"ד) ואדנ"י עם הכולל ס"ו הרי רפ"ג. ולישרי בגי' תקנ"ו והם ג' פעמים אל"ף למ"ד במלואיהם. אמר שמואל עם הכולל. ל"ב שמחה בגי' שפה והוא אלהי"ם בפשוטו פ"ו ובמלוי ביודי"ן ש' הרי שפה. אמר שמואל עם הכולל. וכל שמות א"ל שזכרנו כלם להמשיכם אל זה האלהים למתקו השם מן שמחה בא"ת ב"ש הוא **בִּיסַצוּ** והוא בגי' אהי"ה דיודי"ן קס"א. אמר שמואל עם הכולל. ונקוד מן אור זרוע לצדיק ולישרי:

חלק קנג

יחוד כ"ב אל הנז"ל סומך יהו"ה לכל הנופלים. ר"ת שתי הויו"ת דההי"ן שהם ב"ן ב"ן עם הכולל גם ההו"יה הזו בציורה הנודע הם ט"ו וו"ין ועם י"ד הנשארים הרי ק"ד (א"ה היוס"ד ז"ל בכונות כתב משערי דרישא דז"א נעשו הט"ו ויו"ן הנז' כאן אבל הוא הוא"ו שתהי' בכוונה מכוונת להמשיך מן דיקנא דא"א לרישא דז"א אל נו"ק) וס"ת הם צ"ה עם הכולל הוא אל אדנ"י והכונה להמשיך מן דיקנא של א"א אל נוק' דז"א. וזוקף לכל הכפופים ר"ת א"ם אותיו' דאהי"ה דאלפי"ן וע"י אם זה תעלה לרחל שהיא הוי"ה דההי"ן הנז' העומדת בהוד דאימא כנוד' עד בינה דז"א שהיא אהי"ה

הנז' וס"ת הם ק"ן שהיא אהי"ה דההי"ן והכונ' להאיר אליה מן הדע' דז"א המלובש ביסוד דבינ' כנודע הנק' קנ"א כנז'. סומך בגי' קכ"ו והכונ' להמשיך ג' פעמים מ"ב שבשלש' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה עד ז"א ולהמשיך ג"כ אחו' פשוטים דאדנ"י העולה קכ"ו אל נוקבי' וב' כונות אלו הם יהו"ה לפי שג' פעמים מ"ב הנז' הם בג' אותיו' יה"ו הראשונו' שבהם סוד ע"ב ס"ג מ"ה ושם אדנ"י הוא באות ה' אחרונה וזו ההוי"ה היא הנז' בפ' סומך ה' לכל הנופלים. לכל בגי' י"ה אדנ"י והכונ' להמשיך בנקב' אלו המוחין. הנפלים בגי' רט"ו והם אחו' פשוטים דאלהי"ם והם ר' עם ט"ו אותיותיהם והכל בגי' אחו"ר. וזוקף בגי' קצ"ט שהם יו"ד פעמים ה"א. וא"ו פעמים ה"א והכולל והוא סוד אל עליון שהוא **ייאי** דהוי"ה דס"ג וקס"ו. אמר חיים נלע"ד שצ"ל וקס"א ר"ל אהי"ה דיודי"ן. אמר שמואל צ"ע כי ייאי וקס"א אינם בגי' זולתי קצ"ב ועדיין חסרים שבעה ואולי מכוין בוא"ו של וקס"א עם הכולל והם קצ"ט לכל בגי' פ' והם י"וד ה"י והוי"ה דמ"ה והכונ' להמשיך מוחין הנק' י"וד ה"י אל ז"א הנק' מ"ה. ב' פעמים לכל הם בגי' קס"א אהי"ה דיודי"ן (א"ש ע"ה) הכפופים בגי' רמ"א בגי' רוח. ה' דמצפ"ץ תסיר ממנו פ"ו ישאר רוח וההוי"ה והכללו'. הרי רמ"א השם מן הכפופים בחלוף א"ת ב"ש **צלְוָפַוְמַי** והוא בגי' רס"ב י' הויו"ת דההח' והגו' וב' הכוללי' והנקו' מן סומך יְהוה לְכל הַנופלים וְזוקף לְכל הַכפופי':

חלק קנד

יחוד כ"ג אל הנז"ל חנני אלהי"ם כי שאפני אנוש. שם זה של אלהי"ם הוא כתוב בשם הוי"ה ומנוקד אלהים ולכן תכוין בשתיהם. אמר שמואל לא הבנתי האמור כי אין כתוב אלא בשם אלהי"ם ור"ת קס"א קנ"א ותחבר הר"ת עם אלהי"ם יעלה בגי' ש"ל שהוא מצפ"ץ וא"ל והס"ת תחבר עם ההוי"ה יעלה של"ה והוא יו"ד ה"י יו"ד פעמים ה"י ותחבר הס"ת עם אלהים יעלה ש"ע נהורין. חנני ה' אחו' דהוי"ה דההי"ן העולים קמ"ד. חנני אלהים ר"ד והוא ב' בחי' ק"ב ק"ב הא' הוא ג' מלוי ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט. והק"ב השני הוא מספר האותיות האחו' של ד' הויו"ת כ"ו ע"ב וכ"ו דס"ג וכ"ו דמ"ה וכ"ד דב"ן הרי ק"ב. אמר שמואל כבר כתבתי כי לא הבנתי

כלל היחוד הזה. כי שאפני בגי' ת"ע חמש פעמים יהו"ה אהי"ה.. א"ש נלע"ד להגיה י' פעמים יהו"ה אהי"ה. אנוש בגי' שכ"ה דינים וכ"ח אותיות מלוי ההוי"ה דיודי"ן וארבע' אותיותיה הפשוטות השם מן חנני בחלוף א"ת ב"ש סָטָטָם והוא בגי' אדנ"י והוי"ה דב"ן והכולל והנקוד מן חנני אלהים כי שאפני:

חלק קנה

יחוד כ"ד אל הנז"ל ארץ חטה ושעורה. ארץ אלהי"ם דאלפי"ן. חטה כ"ב אתוון ושעורה א"ש צ"ל ושערה חסר ו: והוא ש' דאלהים דיודי"ן. ר' אחו' שלו הפשוטים ותמשיך שני שמות אלו אל הכסא (ר"ל הנשאר מתיבת שעורה הוא גי' כסא בפ"י) שהוא בגי' פ"א כי הכסא מבחי' אלהים הוא כנודע: אמר שמואל אלולי דקא מסתפינא לכתוב מה שלא קבלתי הייתי אומר ושעורה מלא ו' תסיר ש"ר והנותר הוא פ"ז והוא אלהי"ם פ"ו והכולל הוא פ"ז: וגפן בגי' יהו"ה אהי"ה יהו"ה אדנ"י (א"ש ע"ה ותאנה בגי' ג' אהי"ה דיודין ואלפי"ן וההי"ן עם הכולל: א"ש וא"ו של ותאנה לא מנה אותה עם המנין. ורמון בגי' שני פעמים קנ"א: השם מס"ת ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ונקודו מר"ת עצמן וזהו צָהֳהּ נָהֹנָ:

עוד מצאתי כתוב שני יחודים אחרים כתובים זה אחר זה ובין שניהם מצאתי כתוב השם הנז' ולא ידעתי הענין הנז'.

חלק קנו

יחוד כ"ה אל הנז"ל למה רגשו גוים ר"ת רגל והם יהו"ה אהי"ה במלוי יודי"ן ולאמים יהגו ריק ר"ת רי"ו וגבורה והכונ' היא להמתיק הגבור' עם הרגל הנז' וס"ת למה רגשו גוים ולאמים הוא יאהדונה"י: יהגו ריק ס"ת ק"ו שהיא הוי"ה דההי"ן בציור"ה כי הארבעה ההי"ן מתחלקו' לי"ב וי"ן ואות ד' שני ויו"ן ועם ו' של יו"ד הרי ט"ו ויו"ן בגי' צ' ואות י' עצמה הרי ק' ואות ו' של ההוי"ה עצמה הרי ק"ו אבל אות ו' השניה אינה נכנסת במספר לפי כי הוא"ו הב' היא מוכרחת לקריאת ראשונה ופה מצאתי כתוב השם צָהֳהוּנָהוּנָ ואח"כ מצאתי כתוב זה היחוד:

חלק קנז

יחוד כ"**ו** גם אל הנז"ל תורה צוה לנו משה ר"ת תק"ך שהם שני פעמים ר"ס ר"ס והנה ר"ס הא' הם ב"פ ק"ל ק"ל שהם ה' ההויו"ת ק"ל דחסדי' וה' הויו"ת ק"ל דגבורו' שהם באבא החסדים ובאימא הגבורו' ור"ס השני הם י' הויות דה' חסדים דז"א וה' גבורו' דנוקבי' וז"ס בר"א שי"ת ברא אותיו' באר באי' ואותיות שית ביסוד דז"א כי ע"י היסוד שבו היא נותן החסדים והגבורו' לנוקבי' ס"ת תור"ה צו"ה לנ"ו מש"ה הוא שם היוצא ממנו **ההוֹהְ** ונקודו מר"ת של הפ'. מורשה קהלת יעקב ר"ת קנ"א. א"ש ע"ה לנו בגי' אלהי"ם צוה לנו בגי' **פָּזָק** ונקודו **אָלָף**. ס"ת מורשה קהלת יעקב הוא **הָבָתָ** ונקודו מן זה שבתה הבית כי מלת הבית חסרה יו"ד וכתיב הבת. והוא בגי' ת"י עם ג' אותיותיו והוא ב' אחו' פשוטים דאלהי"ם ועם י' אותיותיהם בגי' ת"י וב' אלהי"ם אלו נקודם הוא זה **אֹלָהִיָם אוּלֹהָיִם** ונקודם מן הפ' עצמו תורה צוה לנו משה מורשה וצריך לכוין בזה השם **תָבָוָק** ויוצא מן ת' דתורה. ב' מן יעקב. ו' מן תורה. ק' מן יעקב ונקודו מן הבוק תבוק הָאֶרֶץ והוא בגי' תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והוא בגי' אחו' דאהיה דאלפי"ן:

חלק קנח

יחוד כ"**ז** אל הנז"ל. נר ה' נשמת אדם ר"ת הוי"ה דמ"ה ואדנ"י. אדם הוי"ה דמ"ה נר יהוה נשמת אדם ר"ת קי"א והוא אל"ף ועם האל"ף עצמה תכוין ליב"ק. חופש כל חדרי בטן ר"ת שני מלואים דהוי"ה דמ"ה הרמוז' לעיל בר"ת נר ה' נשמת אדם והם י"ט י"ט גם הוא ל"ג אותיו' שבמלוי המלוי דאלהי"ם ועם ה' אותיותיו הפשוטות הרי ל"ח והוא כזה אל"ף למ"ד פ"א למ"ד מ"ם דל"ת ה"א אל"ף יו"ד וי"ו דל"ת מ"ם מ"ם. נר יהוה נשמת אדם ס"ת הר"ת שהם כל בחי' הדינים שכ"ה ופ"ד ותכוין להמתיק ש"ך שהם ה' פעמים דין עם ה' אותיות ויהיו ה' פעמים אדנ"י כמנין שכ"ה. אדם חפש כל ס"ת ש"ע נהורין דא"א תכוין להמשיך אל כל הדינים הנז' לבטלם וש"ע אלו הם ב' פעמים אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד. חדרי בטן ס"ת בגי' ס' הם ששה יודי"ן שבהוי"ה דע"ב מ"ה ב"ן ותכון להמשיך מן אבא שהוא ע"ב אל ז"א שהוא מ"ה ומשם אל נוקבי'

שהיא הוי"ה דב"ן וענין ה"ס הנז' שבס"ת הם י"ה (א"ה היוס"ד ז"ל הם ממדריגה הג' דנפילת הת"ת והנ"הי וע"כ אנו מחברי' עמהם מדריגה העשרה אותיו' לפי שנשארו עם הס"ג שע"כ נתחברו י"ה עמהם כידוע ע"כ) יהו"ה הרי מ"ה עם ד' אותיו' ההוי"ה ועשר אותיות של המלוי הרי נ"ה ועם ה' אותיו' דמלוי י"ה י"וד ה"י הרי ס' יהו"ה נשמת בגי' תתי"ו. והנה שד"י במלואו הוא תת"יד ושתי התיבות הרי תתי"ו ועם מלת אד"ם העולה מ"ה יהיה הכל תתס"א שהם בגי' י' שמות אלהי"ם שהם חמש חסדים וה' גבורות. השם הוא שלוב תיבת נשמת עם ההוי"ה כזה **נישהמותה** ואח"כ תחזור לשלב השם זה עם מלת אדם הרומז אל הוי"ה כזה **יֵנֶוֵיָדְשֵׁהְהָאָמָוְוּאֹתָוְהֵהָאָ** והנקוד מן פסוק **נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם**:

חלק קנט

יחוד כ"ה אל הנז"ל אני אל אלהים אקרא ויהי"ה יושיעני. אל אלהים בגי' קי"ז והם אחו' פשוטים ע"ב דהוי"ה ואחו' פשוטים מ"ד דאהי"ה והכללות ועם מלת אני הרי קע"ח. ק' הוא הוי"ה דס"ג ומלוייה ל"ז. ע"ח הם ג' הויו"ת שבתקון י"ג הנק' מזלא דדיקנא דא"א. אקרא הם ב"פ קנ"א. תחבר קע"ח וש"ב הם ת"פ והוא ע"ב ק"ל וע"ב קד"ם והוי"ה דב"ן ועשר אותיו' מלוי ההוי"ה. ור"ת אני אל אלהים אקרא הם ד' אלפין הא' א' דאהי"ה דיודי"ן וג' האחרות הם ג' אלפי"ן שבאהי"ה דאלפי"ן ואלו הד' אלפי"ן מתלבשת תוך האלף אחרונה שבמלת אקרא והיא האלף שיש באהי"ה דההי"ן. אקרא ויהו"ה יושיעני ר"ת או"י במלואו אלף יו"ד וי"ו עולה קנ"ג והם תרין עלמין הנז' בריש אדרת נשא הב' והג' שהם נ"ז עלמין וצ"ו עלמין הרי קנ"ג והוא סוד אהי"ה דאלפי"ן קמ"ג ועם י' אותיותיו הרי קנ"ג וס"ת **אה"י** במלואו **אלף הי יוד** עולה קמ"ו שהוא שש אותיות המלוי דאהי"ה דיודי"ן העולים ק"מ ועם ו' אותיות הרי קמ"ו:

חלק קס

יחוד כ"ט אל הנז"ל. יסר יסרני י"ה ר"ת ג' יודי"ן שבהוי"ה דס"ג. גם ג' יודי"ן שיש באהי"ה דיודי"ן. ולמות לא נתנני ר"ת בגי' אלהי"ם והכל בגי' קי"ו שהם ע"ב דאחו' פשוטים דהוי"ה ומ"ד דאחו' פשוטים דאהי"ה. ס"ת יסר יסרני י"ה הם רי"ה והענין

הוא כי סוד רי"ו הוא ע"ב דיודי"ן וס"ג עם עשר אותיותיו הרי ע"ג ומ"ה דאלפי"ן עם כ"ו של ההוי"ה עצמה פשוטה הרי ע"א והנה ע"ב וע"ג וע"א הם רי"ו האמנם עתה בכונה זו אנו מוציאים ההוי"ה דס"ג עם עשר אותיותיה ומניחים במקומה ע"ב הד' שהוא אחו' דב"ן פשוטים ואז הם ע"ב וע"א וע"ב הרי רי"ה וטעם אל הנז' הוא לפי שבחי' היסורין נמשכים מהוי"ה דס"ג עם עשר אותיותיה שהם ע"ג ומשם באים היסורין כי ז"ס וג"ע אל עצמו ואל בשרו פ' שלח נא ידך שהם יודי"ך שהם עשר אותיות המלוי וערבם עם ס"ג ואז יהיו כלם ג"ע ועי"כ וגע אל עצמו והבא עליו יסורין והנה עתה כונתינו להסיר היסורין כנראה מפשט הפ' כמש"ה יסר יסרני י"ה ולמות לא נתנני ולכן הסרנו אותו כנז'. ס"ת ולמות לא נתנני הוא תי"א בגי' תה"ו והם ב' אחו' פשוטים דאלהי"ם ר' ר' ועם עשר אותיותיהם וע"ה הוא תה"ו. השם הוא מן ולמות בצרוף כזה **מָלְוָוֹתְ** וניקודו מן יסר יסרני יה לא נתנני והוא בגי' תפ"ב שהם ה"פ דם שהיא בחי' הוי"ה כזו **יוד הא וו הא** וכן ה"פ ד"ם של אחו' פשוטי' דאהי"ה והנה י"פ ד"ם הם ת"ם וי"פ הוי"ה ואהי"ה הנז' יש בהם מ' אותיות וב' כוללים של הוי"ה ואהי"ה הרי תפ"ב:

חלק קסא

יחוד ל' אל הנז"ל אני אמרתי בחפזי כל האדם כוזב ר"ת מ"ט והוא הוי"ה בזו האופן **יַוְדְ הָאְ וְאָוֵ הָהָ** וס"ת ק"ב שהוא ג' מלויים דע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט תחב' מ"ט וק"ב. יעלו בגי' קנ"א שהוא אהי"ה דההי"ן. השם הוא ר"ת עצמם ובנקודיהם עצמם **אֲאָבְכָהָכְ** ובס"ת תכוין כי ג' יודי"ן של אני אמרתי בחפזי הוא שם **יְהֹוִהְ** בניקו' חיריק בנקודת היודי"ן עצמם ועם ד' אותיותיה בגי' **ל**' גם ג' אותיות שבס"ת כל האדם כוזב למ"ב והם בגי' ע"ב כזה **ל מ ב** והנקוד מהאותיות עצמם והם בגי' ס"ח וחיים שהוא אהי"ה **יוַדַ הַי וַיָו הַי** הוי"ה אהי"ה (א"ש באופן זה ב' יודי"ן ב' שהם חולמי"ם וח' פת"ח שהם מ"ח הרי ס"ח וצריך לצייר הג' יודי"ן בדמות סגולתא ע"ג השם היוצא ממנו כנז"ל כזה **יוַדַ הַי וַיָו הַי** ותשים רפ"א על כל יו"ד ויו"ד מהג' יודי"ן שצירתם

כעין סגולתא ואלו הג' רפ"א הם סוד ג' קוים של אות בית כזה **ב** והניקו' של ההוי"ה הראשונה העולה מ"ט כנז"ל יוצא מפ' צדיק מט לפני רשע.

חלק קסב

יחוד ל"א אל הנז"ל ימינך ה' נאדרי בכח ר"ת ע"ב דהוי"ה דיודי"ן. בכח הוא כ"ח אותיות מלוי המלוי של ההוי"ה הנז' וס"ת מ"ג שהוא שם **יָגֵל** נקוד כלו בשב"א. ונלע"ד חיים הכותב שיוצא מניקוד יְמינך יְהוה נְאדרי נאדרי בגי' רס"ה ותכוין לכלול ה' הויו"ת החסדים שהם ק"ל וה' הויו"ת הגבורות שהם ק"ל ששתיהם הם ר"ס עם ה' אותיות מנצפ"ך הפשוטות שהם החסדים והרי הכל רס"ה וזהו כונת התיבות בעצמם של הפ' ימינך בגי' ק"ל שהם ה' הויו"ת הנרמזות במלת הוי"ה שבפסוק תכלול אותם בתיבת נאדרי שהם מספר החו"ג כנז' וב"ה אותיות מנצפ"ך הרמוזות במלת בכח כי בכח הם כ"ח אותיות מלוי המלוי כנז' והנה י"פ כ"ח הוא המנצפ"ך עצמו ונמצא כי עיקר הכוונה לכללם במנצפך כנז'. השם מתיבת נאדרי בצרוף כזה **אדירן** ותוסיף עליו ב' אותיות ר"ו שהוא סוד אחו' פשוטים דאלהי"ם ועם ה' אותיותיו ועם הכולל הרי ר"ו ואז יהיה כזה **אֶדְיָרַרוֹן** והניקוד מן נאדרי בכח:

חלק קסג

יחוד ל"ב אל הנז"ל. קץ שם לחשך ר"ת ת"ל שהם י"פ שם זה **יוד הה ואו** שהם ה"ח וה"ג (א"ה היוסד ז"ל הפי' כי ידוע מכ"מ ובפרט דרוש הלולב כי הדעת הוא בחי' ג' אותיו' יה"ו כ"א כלול מג' מבחי' חב"ד ולכך השתא ניחא שמלויהם יודי"ן ההי"ן אלפי"ן שהם חב"ד ג' מוחין שבכל חסד וגבו' מההה"ח וההה"ג הנז' ע"כ) וס"ת קנ"א והוא בגי' כע"ס (א"ש ע"ה) ק"ץ הנה אלהי"ם במלוי אלפי"ן בגי' רצ"א תסיר ממנו השורש שהוא פ"ו ותסיר שם י"ה נשאר ק"ץ. שם בגי' שד"י הוי"ה (א"ש ע"ה) ותכוין לבטל בזה את הנחש (פי' כי הקדוש' דקטנו' שהוא יסו' הנק' שד"י הוא גי' שדי וריבוע אהי"ה הפשוט כנז' בה"ל פסח ולפי שהוא דינין מצד בחי' הריבוע ע"כ אנו מכוונים בהוי"ה תמורת אהי"ה עם שד"י שהוא בחי' מיתוק ועלו ש"ם הידוע בסוד ויעש דוד שם כנז' לקמן יחוד מ"ג וגם נתברר בסוד רפ"ח ולו' ש"ם משמע ועדיין חסר

ח"י למספר נח"ש וע"כ באה תיבת ק"ץ שהוא היסוד הנק' ק"ץ ח"י שבא מאלהי"ם דאלפי"ן שביסוד ויעלה המספר שלם שיתמתק נח"ש הנז' מהדינים ואז יבטל הנח"ש דס"א שג"י לחשך וע"כ אח"ז ק"ץ שם י' ב"ן ואח"כ ג"פ ק"ץ שם ג"כ י' ע"ב כנז' מדרוש הלילה עכ"ל היוס"ד ז"ל) שהוא בגי' לחשך קץ שם שניהם יחד בגי' תק"ל והם עשר הויו"ת דב"ן דההי"ן שעליהם נאמר הלא אנכי טוב לך מעשרה בני' העולים תק"ך ועם כללו' עשר הויו"ת עצמם תרי תק"ל. השם מתיבות ק"ץ ש"ם במלואם כזה קוֹץְ **צֵדֶי שֵׁין מַסוּ** ונקודו משם **יְוָאֶהֱצָבֶיוֹרֵוָוּ** כפי תנועת קריאת אותיותיו יו"ד וא"ו והשם בגי' תש"ל שהוא עשרה הויו"ת דע"ב דיודי"ן ועם עשרה כוללים שלהם של ההויו"ת עצמם הרי תש"ל:

חלק קסד

יחוד ל"ג אל הנז"ל. זכר עשה לנפלאותיו. זכר בגי' ג' מלויי ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט והם בגי' ק"ב וג' מ"ב שלהם העולים בגי' קכ"ו וע"ה עולה הכל בגי' כמנין זכר גם אחו' פשוטים דאלהי"ם הם ר' ועם ט"ו אותיותיו ועם י"ג אותיות של המלוי שבו בבחי' פנים הרי זכר וכמו כן פי' כי ט"ו אותיות הם אחו' דט"ם עליונות דכתר דאלהי"ם ומספר אחו' מ' דכתר הנז' מתפשטים בי"ג אותיו' המלא שהוא פנים דט"ס עליונות דחכמה דאלהים וזהו מיתוק שם אלהי' ע"ד אחו' העליונים נעש' פנים לתחתון וכמו כן יתמתק אלהי' הנז' בהוי"ה דק"ב וקכ"ו שג"כ גי' זכר עכ"ל היוס"ד ז"ל) למעלה במלת זכר תכוין שזכר הא' ימתיק זכר השני שהוא דין וב' זכר אלו הם סוד ברוך אלהי"ם כי שם אלהי"ם ע"ד הנז' הוא בגי' רכ"ח וכשהוא מתמתק ע"י הזכר הא' הנז"ל חוזר להיותו ברוך שהוא ג"כ בגי' רכ"ח. ר"ת זכר עשה לנפלאותיו הוא הוי"ה דס"ג ואחו' פשוטי' דאהי"ה הם מ"ד ושניהם הם ק"ז ותכוין להמתיק זה הק"ז בהוי"ה דע"ב דיודי"ן ועם יו"ד ה"י העולים גם הם ק"ז. וס"ת הם רה"ו כמנין אר"י והוא סוד ארי במסתרים שהוא אהי"ה דיודי"ן קס"א ועם א"ם אותיות פשוטו ומלואו ומלוי מלויו הרי ר"ב ושש אותיות המלוי לבד הרי ר"ח ועם ג' כוללים של קס"א א"ם ושש האותיות הרי רי"א. גם תסיר הע"ב הפשוט מן הקפ"ד אמלא דאחוריים

דהוי"ה דיודי"ן ישאר יב"ק: גם תסיר הע"ב הפשוט מן הקס"ו המלא דאחו' דהוי"ה דס"ג ישאר צ"ד. והנה יב"ק וצ"ד הם בגי' ר"ו וד' כוללים של ע"ב ויב"ק וע"ב וקס"ו ועוד אחד כללות כלם הרי אר"י או אם תקח ר"ו הנז' עם שש אותיות המלוי הרי אר"י ע"ה שלו. עשה הם הש"ע נהורין שהם ב' שמות א"ל א"ל במלואיהם. לנפלאותיו בגי' תרי"ג והם בפ' מצפ"ץ מצפ"ץ שיש בב' פנים דא"א והם ת"ר ועם י"ג תיקוני דיקנא שלו הרי תרי"ג ותכוין להמשיך מאלו למטה להמתיק את האלהי"ם והמ"ד הרמוזים לעיל במלת זכר השם מן תיבת עש"ה בחילוף א"ת ב"ש זָבָץ וניקודו מן הפ' זכר עשה לנפלאותיו ובגי' צ"ט שהוא אדנ"י ול"ד אותיות המלוי שלו והם סוד ק' ברכות כנודע:

חלק קסה

יחוד ל"ד אל הנז"ל. אתה האל עושה פלא ר"ת בגי' קנ"ו תכוין להמשיך ג' הויו"ת דב"ן שביסוד דז"א והם סוד ג' החסדים המגולים אשר שם המאירים וממתקים אל הג' גבורות אשר שם ג"כ כי ב' הגבורו' האחרות לקחם עשו אחיו של יעקב ואלו הג' חסדים וג' גבורות הנז' הם שש' הויו"ת והם בגי' קנ"ו ותכוין להמשיכם עד היסוד דז"א הנק' פלא הנז' בפ' זה עצמו וס"ת בגי' אם והוא א"ם אותיו' דאהי"ה דיודי"ן ותכוין ג"כ להמתיק בו ג"כ אל היסוד של ז"א וצריך שתכוין בהמשכ' זו כי תחלה האור נמשך אל לאה הרמוזה במלת האל ואח"כ נמשכת אל היסיד דז"א הנקר' פלא הנז' בפ' זה עצמו. אתה האל בגי' תמ"ב שהם עשר אחו' פשוטים של אהי"ה ה' חסדים וה' גבורות והם בגי' ת"מ ועם ב' הכוללים הרי תמ"ב. עושה תכוין להמשיך מן הש"ע נהורין והם ב' שמות אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד דבתרין תפוחין דיליה. ותחלה תמשיכם אל ו' של ועושה שהיא ז"א ומשם תמשיכם לנוק' שהיא ה' של ועושה השם מן פל"א בא"ת ב"ש וְכָת והניקוד מן עושה. הת' שבו הם ד' יודי"ן שבהו"יה דע"ב שברישא דא"א כל א' כלולה מעשר הרי ת' ועם כ"ו של חשבון ד' אותיותיה עצמם הרי תכ"ו:

חלק קסו

יחוד ל"ה גם אל הנז"ל. ועתה יגדל נא כח אדנ"י ר"ת פ"ז מ"ה ומ"ב שלה וס"ת ד"ן והם ב"פ כ"ז אותיו' דמלוי המלוי דאהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן ותמשיך כל זה אל שם

אדנ"י הנז' בכתוב. ועתה בגי' תפ"א עם עשר פעמים יהו"ה אהי"ה וי' כוללים וא' הכולל כלם. יגדל בגי' יהו"ה אהי"ה. נ"א הוא כ"ח אותיו' מלוי המלוי דהוי"ה דיודי"ן ותסיר מהם ד' שהם שרש ההוי"ה ישארו כ"ד וכן מן כ"ז אותיו' מלוי המלוי דאהי"ה דיודי"ן תסיר ד' של השרש ישארו כ"ג והנה כ"ד וכ"ג הם מ"ז ועם ב' כוללים שלהם הרי מ"ט ועם ב' כוללים של הוי"ה ואהי"ה שביגדל הנז' הרי נ"א. כ"ח אדנ"י בגי' מגן והם ג' שמות א"ל ותכוין להמתיק ע"י אלו כל הנז"ל. השם הוא מן כ"ח במלוי כזה **כַּף חֵת** והוא בגי' תק"ח אחו' חלאים דאהי"ה דאלפי"ן הניקוד הוא מן **יִגְדַּל נָא**.

חלק קסז

יחוד ל"ו אל הנז"ל. הודו ליהו"ה בכנור ר"ת ל"ז והוא מלוי דהוי"ה דס"ג בנבל עשור ר"ת ע"ב זמרו לו ר"ת ל"ז. וס"ת הודו ליהו"ה בכנור הוא רי"א והוא אל"ף למ"ד יהו"ה בנבל עשור זמרו לו ס"ת רמ"ב והוא ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן רל"ב ותמשיך עליהם עשר אותיות דאהי"ה דיודי"ן. הוד"ו בגי' אהי"ה דיודי"ן ותכוין להמשיכו אל ההוי"ה הנז' אח"כ בפסו' וזמ"ש הודו לה' שהוא המשכת אהי"ה לאל יהו"ה הנז"ל. כמנין ליהו"ה והכולל הודו ליהו"ה בגי' ע"ז והוא אדנ"י עם י"ב אותיו' המלוי. בכנור בגי' רע"ח והוא באופן זה יו"ד פעמים ה"א הם ק"ך וא"ו פעמים ה"א ע"ח ועם ב' כוללים הרי ר'. ה"א פעמים וא"ו הם ע"ח הרי רע"ח. בנבל בגי' פ"ד שהם ג' כ"ח דע"ב ס"ג מ"ה. עשור בגי' תקע"ו והוא אחו' דאהי"ה דיודי"ן תקמ"ד וכ"ו אותיו' שבהם הרי תק"ע ועור ו' אותיו' המלוי של פנים דאהי"ה הרי תקע"ו. זמרו לו בגי' רפ"ט והם ע"ב רי"ו והכולל הם רפ"ט. השם מן תיבת בנב"ל בחלוף א"ת ב"ש והוא **שִׂטְנָה** והוא בגי' י' הויו"ת דס"ג א"ש ע"ה. הניקוד מן הודו לה' בכנור בנבל:

חלק קסח

יחוד ל"ז אל הנז"ל. מזמור לתודה הריעו ר"ת ע"ה והם ג' אלהי"ם מליאים י"ג י"ג וג' הויו"ת מליאים י' י' י' הרי ס"ט אותיות ושש כוללים של ששה שמות הרי ע"ה. ליהו"ה כל הארץ ר"ת נ"ה יכוין להמשיך מן הע"ה הנז' שבגרון אל הת"ת דז"א שהיא הוי"ה דמ"ה וי' אותיותי' הרי נ"ה. ס"ת מזמור לתודה הריעו הוא יא"ר והוא אל"ף

למ"ד יהו"ה ויכוין להמשיכו אל שם אדנ"י בבחי' אחו'. מזמור בגי' רצ"ג והם אחו' פשוטים דאלה"ים ר' וג"פ א"ל א"ל שבתיקון א' דדיקנ' דאריך הרי רצ"ג ויכוין להמשיך ג"פ א"ל הנז' מן אריך אל אלהי"ם הנז' שהוא ז"א. לתודה בגי' תמ"ה תמשיך ד' אלפי"ן של ד' שמות אהי"ה ב' דיודי"ן וא' דאלפי"ן וא' דההי"ן כנודע כדי לעשות מהם כתר אל לאה כנודע והם תמ"ה ע"ה. הריע"ו בגי' רצ"א והוא אלהי"ם במלוי אלפ"ין. ליהו"ה הוא בגי' א"ל יהו"ה א"ש ע"ה. כל הארץ בגי' שמ"ו והם אחו' דהוי"ה דיודי"ן שהם קפ"ד ופני' דאהי"ה דיודי"ן קס"א (א"ש ע"ה) השם מן תיבת כל במליאו **כְּפַלְמַדֵּ** והוא בגי' קע"ד והוא כמנין ב' אלהי"ם וב' כוללים הניקוד מן מזמור לתודה הריעו ליהו"ה כל הארץ:

חלק קסט

יחוד ל"ח אל הנז"ל ראשית חכמה יראת יהו"ה ר"ת בגי' רכ"ח והם ג' מלויים של ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט והם בגי' ק"ב וג"פ מ"ב אותיות שבג' הויו"ת שלהם העולי' קכ"ו הרי רכ"ח וס"ת הם תת"י כנגד שד"י אשר במלואו עולה תתי"ד ובשם שד"י יש בו ד' יתירים כנגד ג' אותיות השם וכללות השם ותכוין בזה להמשיך אל נוק' דז"א מוחין מן ז"א ע"י היסוד הנק' שד"י והג' מוחין הם הג' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה הנרמזים בר"ת כנז'. ראשית בגי' שקוצית ויש כאן ה' יתירים. א"ש נוכל לומר עם חשבון ששה אותיו' שקיצי"ת והכולל. חכ"מה בגי' ע"ג והיא הוי"ה דס"ג עם עשר אותיותיה הרי ע"ג. יראת יהו"ה בגי' תרל"ז והם ב' הויו"ת דס"ג תחליפם בא"ת ב"ש שהם מצפ"ץ מצפ"ץ הרי ת"ר נשאר ל"ז והוא המספר של מלוי דס"ג בעצמו כי הוא המורה על היות ב' ההויו"ת האלו מבחי' ס"ג השם הוא מן תיבת יראת בחלוף א"ת ב"ש **מֵנָתְאָ** והוא בגי' מד"ת שהם ד' אלפי"ן של ד' שמות אהי"ה הנמשכים אל רחל מן לאה כנודע והניקוד מן ר"ת ראשית חכמה יראת יהו"ה:

חלק קע

יחוד ט"ל אל הנז"ל מה רב טובך מ"ה הוא הוי"ה דמ"ה דאלפי"ן. רב ע"ב ק"ל דהוי"ה דאלפי"ן: מה רב בגי' רמ"ח ע"ה והכוונה היא כי ע"י הוי"ה דמ"ה וע"ב ק"ל שלה כנז"ל

שהם בגי' רמ"ח ובהם נעשה המלבוש שבו מתלבשים הצדיקים בג"ע ומלבוש הזה יש בו רמ"ח איברים. טובך הוא ל"ז שהוא מלוי דס"ג והוא תיקון הי"ב שיש בדיקנא דא"א שהוא פומא קדישא דיליה שממנו יוצא ההבל שהוא בגי' ל"ז הנק' או"ר א' מקיף לכל כללות ז"א כי כבר ידעת כי יש לו מקיף א' פרטי לכל אבר מן רמ"ח איבריו ועוד יש לו מקיף לכל כללותו ועוד יש לו מקיף שלישי המקי' לו ולנוק' ביחד ועד"ז הוא בכל השאר י"ם דאצי' ועל כלם יש מקיף א' כולל לכל הי"ם דאצי' המתחלקו' לה' פרצופי' שהם א"א ואו"א וזו"ן: ונחזור לענייננו כי הבל הנז' הוא הנז' באדרא רבא דביה עתידין אבהתנא להתלבשא ביה ונק' אחסנתא דאבוי ואמיה הנרמז בתיבת אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם יומין קדמאין דא"א שיהיה להם א"מ מהבל הפה וזש"ה אשר צפנת ליראיך הם האבות הנז' והבל זה הוא בחי' מרע"ה שהיה גלגולו של הבל כנודע ולכן זכה לכתב בו פה אל פה אדבר בו כי השיג עד הפה העליון הזה משא"כ האבות שלא השיגו לזה רק לעת"ל כנז' ובזה התקון הוא ענין ברכת שומע תפלה שהוא ברכת שומע תפלת כל פה ולכן נאמר במשה ותפתח ותראהו כי ב' אותיו' ה"ו במלוי יודי"ן כזה ה"י וי"ו בגי' הם הבל והם סוד ל"ז אלף עיבר דאתפשט ההוא הב"ל כנז' באדרא רבא והוא בגי' טובך ולכן נאמר במשה כי טוב הוא גם נאמר בו ותצפנהו כנגד מ"ש כאן אשר צפנת ליריאיך. מה רב טובך אשר ר"ת נ"ר והם בגי' יהו"ה אהי"ה יהו"ה אלהי"ם יהו"ה אדנ"י שהם היחודים שמייחדים הצדיקים אשר על ידיהם זוכים להתלבש במלבוש של הטוב וההבל הנז'. אשר צפנת ליריאיך ר"ת אצל וזשחז"ל בין **אֶצֶל לְאַצָּל** הוו תריסר גמלי דדרישא פי' בין אצל הא' שנקיד פתח לשון עבר ובין אצל הזה ההווה עתה הנק' אצל בניקוד שב"א צפנת ליריאיך ר"ת ק"ך צירופי שם אלהים שהם כמנין שנותיו של מרע"ה לכן נאמר בו ראה נתתיך אלהי"ם לפרעה: פעלת לחוסים בך בגי' יב"ק: נגד בני' ר"ת ב"ן שהוא הוי"ה דהה"ין:

חלק קעא

יחוד מ' אל הנז"ל תפלה לעני כי יעטוף. תפלה בגי' תקי"ה והנה מלוי דאחו' דאהי"ה דיודי"ן הוא ת"ק עם שם י"ה עצמו. לעני בגי' ק"ס והוא הפנים דאהי"ה דיודי"ן ותפלה

הוא אחורי' שלו כנז'. כי יעטוף בגי' צדקה והוא קפ"ד דאחו' דהוי"ה דיודי"ן ועשר אותיות המלוי וד' אותיו' הפשוטו' של ההוי"ה והכולל. ולפני בגי' קע"ו והוא אחו' דהוי"ה דס"ג קס"ו ועשר אותיות המלוי. יהו"ה ישפוך בגי' תל"ו שהם ב"פ רי"ו והם בגי' תב"ל וד' תירים משרש ההוי"ה. שי"חו ע"ה שכ"ה והם ה' שמות אדנ"י. תפלה לעני כי יעטוף ר"ת ת"ס ונתבאר חשבונו למעלה. ונלע"ד חיים הכותב שהם עשר מלויי' דהוי"ה דיודי"ן שהם י"פ מ"ו. ולפני יהו"ה ישפוך שיחו ר"ת בגי' שכ"ו. (א"ה היוס"ד ז"ל לעיל ד' ל"ז יחוד **י'** הוא הפסוק הזה עצמו ונתבאר חשבונו כמ"ש חיים הכותב וכן השכ"ה ג"כ יע"ש עכ"ל) ונלע"ד חיים הכותב שהם שכ"ה דינים ע"ה שלהם ונמתקים ע"י עשרה מלויים הנז'. תפלה לעני כי יעטוף ס"ת בגי' ק"ה ויובן אהי"ה פעמים אהי"ה ר"ל כ"א פעמים ד' אותיו' אהי"ה הם בגי' פ"ד שהם ב"פ מ"ב ואהי"ה פעמי' אהי"ה הם בגי' אמ"ת. והפ"ד אותיות הנז' עם כ"א של חשבון השם עצמו הרי ק"ה. תפלה לעני ס"ת י"ה. ולנפי ה' ס"ת י"ה ישפוך שיחו ס"ת כ"ו והיינו י"ה יהו"ה א"ש נלע"ד י"ה י"ה ב"פ ואח"כ יהו"ה. השם מן תיבת תפלה בחלוף א"ת ב"ש **אָוְכָץ** והוא בגי' קי"ז שהם ע"ב ומ"ה הניקוד מן ר"ת ולפני יהוה ישפוך שיחו:

חלק קעב

יחוד מ"א אל הנז"ל. יהו"ה אלהי אם עשיתי זאת. בהוי"ה זאת תכוין שהיא במלוי יודי"ן. אלה"י בגי' מ"ו והוא המלוי של ההוי"ה הנז'. יהו"ה אלה"י אם עשיתי זאת. ר"ת בגי' פ"ב שהיא הוי"ה דיודי"ן דע"ב ועשר אותיותיה. אם יש בגי' שנ"א והם ד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן כל א' בבחי' ע"ב הם רפ"ח ועם הוי"ה דב"ן הם ש"ם מן שמע כנודע וא"יה נותר הוא אי' של אדנ"י וזהו א"י ר"ת אם יש. ס"ת אם יש הם שם כדפי'. עשיתי זאת בגי' אלף ומאתים עם ב' הכוללים של ב' התיבות והוא שם אהי"ה. ונלע"ד חיים הכותב שצ"ל והוא שם אלהי"ם דמלוי ההי"ן אשר האחו' שלו הפשוטים עולים בגי' ר' והמליאי' עולים בגי' אלף והנה האחו' המליאי' העולים בגי' אלף יש בהם א"ם אותיות וזהו מלת אם הנז' אחר מלת זאת. גם תכוין בשני אם הנז' בפ' א"ם אותיות האחד מן אהי"ה דיודי"ן והב' מן אהי"ה דאלפי"ן. עול היא הוי"ה דההי"ן העולה בגי'

ק"ו כשנצייר ההה"ן והדלת שבה בציור וי"ן והוא"ו של הוי"ה פשוטה בלי כפל הרי ק"ו. בכפי בגי' יב"ק והוא הוי"ה אלהי"ם. ותכוין להמשיך ב' שמות אלו אל נוק' דז"א הנק' ב"ן הנרמזת בתיבת עול. השם מן עשיתי בא"ת ב"ש **זֹ֥בְמָאָֽם** (א"ה הניקוד הוא מר"ת הפסו' זאת אם יש עול בכפי) והניקוד בגי' פ"ו. עשיתי בגי' ש"ע ת"ך והם ש"ע נהורין מן א"א. ות"ך הם י"פ מ"ב מהוי"ה דיודי"ן. עוד מצאתי כתוב בו דרך אחרת ועבר עליו הקולמוס וזהו ב' אלהי"ם אחו' הפשוטים הם ת' בגי' וי"ג אותיות המלוי של אלהי"ם וה' אותיותיו הפשוטות הם ח"י ועם כללות ב' השמות הרי ת"ך. א"ש זה היחוד היה כלו מבולבל ותקנתי אותו כתקנו כאשר עיניך תחזינה מישרים והוצאתיו לאור:

חלק קעג

יחוד מ"ב אל הנז' שמחו ביהו"ה וגילו צדיקים והרנינו. ר"ת בגי' ת"ד והם ע"ב ק"ל לצורך דעת של לאה וע"ב ק"ל לצורך דעת של רחל. והרנינו כל ישרי לב ר"ת בגי' ס"ו והוא אדנ"י ע"ה. שמחו ביהו"ה וגילו צדיקים ס"ת וה"ו והוא שם א' משם ב"ן ע"ב דויסע ויבא ויט. צדיקים והרנינו כל ישרי לב ס"ת פ"ו בגי' אלהי"ם. ל"ב הם ל"ב אלהי"ם שמחו ביהו"ה הוא בגי' שפ"ב ב"פ ק"ץ א' לימין וא' לשמאל והענין הוא כי ריבוע ההוי"ה י"פ י'. ה"פ ה'. ו"פ ו' ה"פ ה'. בגי' מקום ועם ד' אותיותיו הם ק"ץ לשמאל כנודע כי כל ריבוע הוא אחו' והוא דין. גם יש קץ לימין והוא מ"ו ק"מ מ"ו מלוי ההיי"ה דיודי"ן. וק"מ מלוי אהי"ה דיודי"ן הרי מקו"ם ועם ד' אותיות ההוי"ה הרי ק"ץ נמצא כי ב' קץ ושני הכוללים הרי שפ"ב. וגילו בגי' נ"ה והיא הוי"ה שבנו' שבז"א ב"ן ועם ג' מוחין שבה הרי נ"ה. צדיקים בגי' נד"ר והוא ג"פ מ"ב של ע"ב ס"ג מ"ה והם קכ"ו וב"פ א"ם אותיות שבאהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן ועוד ל"ט אותיות של אהי"ה דההי"ן הם קכ"ה ועם הששה שמות הנז' והכולל לכלם הרי נדר. והרנינו בגי' שכ"ז והוא אלהי"ם דיודי"ן ש' וכ"ז אותיות מלוי המלוי של אהי"ה דההי"ן (צ"ל דיודי"ן כמו אלהי"ם) כל ישרי בגי' תק"ע והם מנצפ"ך שבלאה שהם ה' גבורותיה עם ה' אותיות הם פרה וכן פרה שניה ברחל הרי תק"ע:

חלק קעד

יחוד מ"ג אל הנז"ל. פלס מעגל רגליך ר"ת ש"ך דינין כמנין נע"ר והוא סוד מטטרו"ן הנער הנק' מנעל שעל הרגל כנודע ולכן צריך להשים מנעל ימין תחלה לכפות את הדינים בתגבורת הרחמים הגוברי' עליהם וסוד ש"ך דיני' אלו הם ז"פ אדם ז' מלכים דאדום שמתו והם שט"ו ועם ה' עילאה שבבינה שממנה יצאו הרי ש"ך. מעגל בגי' קמ"ג והוא אהי"ה דאלפי"ן ותוסיף עליו הכולל יהיה קד"ם שהם הש"ך דינים הרמוזים בר"ת כנז' והם הנקראי' חכמת בני קדם ותכוין להמתיק אותם ע"י אהי"ה הנז'. וכל דרכיך יכונו ר"ת יו"ד תכוין להשפיע מן חכמה הנק' **י'** אל זעיר הנק' **ו'** ומשם אל נוק' הנק' **ד'** והנה יו"ד בגי' כ' ועם ש"ך שבראש הפסוק הרי ש"ם וז"ס ויעש דוד שם פי' שתכוין כי אלו הז' מלכים ז"פ אדם אשר מתו היה לחסרון התקון שעדיין לא היה ואח"כ כאשר יצאו זו"ן מתוקנים ע"י אבא אשר שלשתם רמוזים במלת יו"ד אז נתמתקו הדינים ונתקן הכל ואז הכל ביחד נק' שם כשהם אחר התקון:

חלק קעה

יחוד מ"ד אל הנז"ל. והוא בנוי ומיוסד בסוד ההוי"ה בגבורה הכלולה בת"ת **י'** רישא דחרבא **ו'** גופא דחרבא. ה"ה תרין פיפיות דחרבא וחרב פיפיות בידם וחרב הוא ובית דינו וחרב בגי' רי"ו והוא כי אות **י'** היא הוי"ה דיודי"ן דע"ב. ה' הוי"ה דס"ג ועם עשר אותיותיה הם ע"ג. **ו'** הוי"ה דמ"ה ועם כ"ו שלה הרי ע"א תחבר ע"ב וע"ג וע"א הרי רי"ו בגי' גבורה ותכוין להמשיך כל אלו הדיני' והגבורות אל אות ה' בתראה להמתיק דינים שלה ולכפותם ע"י שרש הדינים כי שם הם מתמתקי' ע"י מקור' ושרשם כנודע אח"כ תכוין לעשות מן ב' אותיות וד' שבמלוי יו"ד של ההוי"ה הנז' צורת ה' והיא סוד בינה הכלולה בחכמה שעליה נאמר בס' יצירה הבן בחכמה אח"כ תכוין לעשות ציור א' והוא כי יו"ד בגי' כ' ואח"כ אותיות וד' תצייר ציור ה' כנז' הרי כ"ה ותכוין כי הוא סוד שם אהי"ה שהוא כ"א ועם ד' איתיותיו הם כ"ה ותחבר שם זה של אהי"ה עם היו"ד עצמה שהיא בחי' הוי"ה והרי לך יחוד א' של יהו"ה אהי"ה וז"ס הבן בחכמה כנז' ג"כ ולהיות כי העיקר בכאן היא החכמה לפי שאפי' אהי"ה שהיא הבינה לא

יצאה אלא מן היו"ד עצמה שז"ם הבן בחכמה ולכן ע"י היחוד הזה דהוי"ה אהי"ה יוצאי' זו"ן בסוד וד' של היו"ד עצמ' אשר עשינו אות' תחל' בציור ה' תחזור עתה לעשות' בסוד וד' שהם זו"ן בשלמו' אח"כ תקח ה' ראשונ' של ההוי"ה ותציירנ' בציור י"ה כמבוא' אצלינו בס"ה פ' ויקר' ואחרי מות בר' אלעזר ע"ה על ציור כתיבת שם יהו"ה בשלימותה וזה ציורה **יה** וז"ס וחכם בבינ' לייחד חכמ' שהיא י' עם בינה שהיא ה' גם תכוין כי ה' זו יש לה ג' מלואים שסוד' כסדר הזה **אהי הא הה הי** ועם הה' עצמה הרי אהי"ה שהיא סוד בינה שהיא סוד ה' זו ותכוין ג"כ לייחד אותה היו"ד שציירנוה בעוקץ שבאחורי אות ה' עם שם אהי"ה הזה היוצא מן ג' מלואי הה"א כנז' גם ז"ס וחכם בבינה ולהיות כי העיקר בכאן היא הבינה כי הרי היו"ד שהיא חכמה נעלמת בה לכן לא יצאו עתה בכאן זו"ן אלא בבחי' תלת כלילן בתלת ותכוין כי זו הה"א היא בציור ד"ו שהם זו"ן אח"כ תקח ו' של ההוי"ה הנז' ותכוין ו' זו בג' מלואיה שהם וי"ו וא"ו ו"ו שהם בגי' מ"ז שהם יהו"ה אהי"ה ותכוין שהם סוד חו"ב שיורדים בז"א שהוא אות ו' של ההוי"ה כדי לתת בו מוחין דגדלות ואז אותה ו' שהיתה תוך ה' ראשונה נעשת לה עתה בחי' ראש שהם בחי' המוחין של או"א כנז' ולכן תמצא עתה כי להיות שעתה הוא לצורך מוחין עצמם דפרצוף שלם דגדלות לכן נרמזו ההוי"ה ואהי"ה בשלימותם באות ו' זו כנז' משא"כ למעלה בשתי אותיו' י"ה לא נרמזו רק בבחי' ציורים זעיר שם זעיר שם. אח"כ תכוין להוריד בחי' או"א עד ה' אחרונה של ההוי"ה הנז' שהיא נוק' דז"א ולהיות כי כאן אין יוצא מהם רק הארתם בלבד ולא עצמותם לכן לא היו כאן רק בדרך רמז בלבד ולא כמו שהיו באות ו' כנז' ששם היה באר היטב והוא שתכוין ג"כ כנז"ל בה' ראשונה לציירה בג' ציורים שהם ה"א ה"ה ה"י ומלויים א"הי ועם הה' עצמה הרי אהי"ה ותכוין לייחד עמו שם ההוי"ה והוא אבא כי ג"כ הם נותנים מוחין לנו"ק דז"א ע"י נה"י דאימא הנעשים מוחין בז"א ובנוק' כנודע ותכוין להוריד מוחין אלו בה' תתאה כדי לכפות הדינים שבה ולמתק' אח"כ תכוין לעשות זה היחוד של ד' אותיו' ההוי"ה ע"ד הנז"ל ממש פעם שנית אבל תכוין קצת באופן אחר והוא כי ע"י היחוד שעשית בסוד יו"ד נעשה אז זו"ן בבחי' תלת כלילן בתלת וע"י היחוד שעשי' בה' ראשונה נעשו זו"ן בסוד וק' גמורים והיא בסוד

נקודה א' בסופו כנודע כי זהו בחי' זמן היניקה והטעם הוא כי לפי שזה היחוד הוא בסוד ה' שהיא אימא נקבה לכן נרמז בה ענין היניקה כי האם היא המניקה את הבנים וע"י היחוד של אות ו' תכוין שאז נעשו לו מוחין דהגדלה בפרצוף שלם וע"י היחוד הזה של ה' תתאה אז נעשו מוחין דהגדל' גם אל הנקבה דז"א והרי נשלם היחוד. אח"כ תכוין להלביש היו"ד של ההוי"ה הנז' באהי"ה דיודי"ן והה"א ראשונה תלבישנה באהי"ה דאלפין והה' אחרונה באהי"ה דההה"ין אע"פי שלכאורה נראה דאות הוא"ו היה ראוי להתלב' באהי"ה דאלפי"ן ואות ה' באהי"ה דההי"ן כנז' הענין הוא כי אות אל"ף שבהוי"ה דס"ג היא סוד אה"יה והיא נשמה לשם אהי"ה. והנה ס"ג ואהי"ה הם בגי' פ"ד ואלו הם מ"ן של אימא שהם סוד מ"ב זווגים דילה שהם ב"פ מ"ב העולים לקבל מ"ד שהם מ"ב. אחד של הוי"ה דע"ב דיודי"ן שבאבא כנודע שאין טפה יורדת מלמעלה שאין שתי טפיים עולות כנגדם מלמטה ולפי שהיחוד הזה הוא כדי להוציא את ז"א עצמו או למוחין שלו לכן צריך למלאת ההוי"ה שלו באלפי"ן ע"י שם אהי"ה דאלפי"ן הנז' ולכן אותם הג' יודי"ן דהוי"ה דס"ג אנו מלבישים אותם בג' אלפי"ן שיש באהי"ה דאלפי"ן כדי שיהיו אלו היודי"ן בז"א בבחי' אלפי"ן ובזה תבין טעם ג"כ לאות ו' המתלבשת באהי"ה דההי"ן והוא כי אין זה לתכלית עצמו אבל הכונה הוא שהאלפי"ן שהם בהוי"ה דמ"ה שבז"א שיעשו ההי"ן לצורך נוקביה שהיא הוי"ה דב"ן דההי"ן ונחזור אל הענין כי הנה ג' אהי"ה שבג' מיני המלויים כנז' הם בגי' תנ"ה וז"ס לכל תכלה ראיתי קץ וכן ר"ת של לא תצא כצאת העבדים הוא תכלה שהוא בגי' תנ"ה והנה תנ"ה הוא שם אחד משם בן ע"ב דויסע ויבא ויט והוא סוד חרב גלית הפלישתי שלקחה דוד ואמר אין כמוה תנ"ה לי והענין הוא כי כשהשם הזה הוא בתגבורת הדינים אין כמוהו כ"כ חזק ולזה אמר דוד המלך ע"ה תנ"ה עון על עונם והנה מה שתכוין בזה השם הוא כי הנה זה השם הוא בחי' הדינים העליוני' שבאימא ותכוין להורידם בה' תתאה של ההוי"ה הנז' אשר לא נתלבשה בשם אהי"ה כמו שנתלבשו ג' אותיו' אחרות כנז"ל ועי"כ יתמתקו כל הדיני' והגבורו' שבה כמו שהודעתיך כי אין הדינים מתמתקים אלא ע"ג שרשם והנה ביאור ופי' השם של תנ"ה הנז' הוא כך כי אות ת' שבו היא ד' יודי"ן שהם סוד ת' עלמין דכסופי' שיש ברישא

דא"א כנודע שהם בחי' בינה ואות נ' הוא חמשים שערי בינה. ואות ה' היא בז"א כנוד' דבינ' אתפשט' עד הוד בז"א והם ה' לבד חג"ת נ"ה כי היסוד שהוא הששי נכלל בת"ת כי גוף וברית חשבינ' חד כאמור ונמצא כי ה' הם בז"א והנה כל אלו הבחי' הם שרשי הדינים ותכוין להורידם עד ה' תתאה להמתיק דיניה כנז':

חלק קעו

יחוד מ"ה אל הנז"ל. **יה יוד הה ל** הרי הוי"ה א' כ"ו ועם ד' אותיותיה **ל**. יו"ד ה"א הרי הוי"ה א' כ"ו. יו"ד ה"י ל"ה ועם השם עצמו ל"ו הם הוי"ה א' כ"ו ועם עשר אותיותיו מלוי דס"ג הם ל"ו הרי ג"פ י"ה יהו"ה ג"פ מ"א ועשר אותיו' מלוי דס"ג הם קל"ג שהוא גיכ"ק שהם אותיות החיך. והכונה היא להעלות כל הדינים עד חיך החכמה כי שם הוי"ה הממתקת המר למתוק והנה ד' אותיות גיכ"ק הנז' סדרם כך הוא כי הג' היא בחכמה שבמלכו' והי' בחכמ' שת"ת. והב' בחכמ' שבבינה והק' בחכמ' שבחכמ' עצמ' וכלם בבחי' אבר החיך שבכל א' מן הד' הנז' והכונה היא להעלות כל הדינים במקום החיך שבכל א' מארבעתם והטע' הוא לפי שהחכמה הם אותיו' כ"ח מ"ה והנה ההוי"ה דאלפי"ן העולה מ"ה שיש בה מ"ב אותיו' הם מתחלקו' באופן זה כ"ח אותיו' מלוי המלוי הם בחו"ב ועשר אותיות התלוי הם בת"ת וד' אותיו' הפשוטות הם במלכו' וע"כ אות ג' של גיכ"ק היא במלכות שהיא ה' אחרונה של ההוי"ה ועוד ג' אותיות יה"ו הראשנות הרי כל הד' אותיות הפשוטות ואות י' בת"ת כי שם הם עשר אותיות מלוי ההוי"ה והכ"ח בחכמה ובבינה היא ק' כאן חסר:

לכתר שבחכמה **יה יוי** שהוא **א** והוא"ו הוא הגג של אות ה' די"ה והרגל של אות ה' היא ו' אחרת הרי יוו"י בגי' ל"ב נתיבות חכמה ואות י' אחרונה היא חכמה שבחכמה ובאה עם הכתר לפי שכתר וחכמה הם צורת היו"ד כנודע כי היו"ד עצמה חכמה וקוצה הוא כתרו הוי"ה יש בה הל"ב עצמו הוי"ה כ"ו ושש אותיות י"ה יהו"ה הרי ל"ב הרי כתר וחכמה **יֹ֤הַ וָ֨ו֙ הֵ֣י יְהֹוָ֔ה**: **לבינה** שבחכמה י"ה הו"י יה"ו הו"י **א** ביו"ד היו"ד האחרונ' של **א** בציור דל"ת וז"ס אלף בבינה הרי יה"ו בגי' כ' וכן עולה יהו"ה אהי"ה דמלוי יודי"ן כ' אותיות וצריך להיות הב' שמות האלו משולבים נגד עיניך כזה. **יאולדפההייוייוודההייַהדוָהֵיהֹוָה**

לת"ת שבחכמה י"ה יד"ו (נ"א יה"ו וה"ו) הם חג"ת ג"פ ע"ב הם רי"ו ונה"י ג"כ רי' וא' ושניהם בגי' תב"ל במלוי יודי"ן ובהוי"ה יו"ד פעמים ה' הרי ק'. ה"י פעמים ו' הם צ' ושם ההוי"ה כ"ו הרי ריי"ו וכן ממטה למעלה כזה ה"י פעמים ו' הם צ' וי"ו פעמים ה' ק"י ו"י ראשונה של ההוי"ה בלתי מלוי ושש אותיות י"ה יהו"ה הרי ריי"ו:

לדעת שבחכמה וזה שייך למעלה קודם הת"ת י"ה יד"י בגי' כ"ד והסר מן שתי ההה"ן של ההוי"ה שתי יודי"ן שבמלואם שהם עצמם היודי"ן ד"י ד"י שאמרנו נשאר יהו"ה הרי כ"ד **יֵיהַד ויֵה יְהָוֶהַ** ואחר זה שייך לת"ת שבחכמה כנז"ל:

למלכות שבחכמה **י"ה** יד"י הרי ר"ך והם ב' אלפי"ן כל א' ק"י והכולל הרי קי"א וקי"א בגי' רכ"ב אלהי"ם ובהוי"ה ממטה למעלה ה"י פעמים ו' הם צ' וי"ו פעמים ה' הם ק"י ועם יו"ד הרי ר"ב **בכתר יֵהַוֹה** כי הגג של ה' עולה למעלה ולמטה לרפא ולפתח **בבינה יֵהַוָה בדעת יהוה**: **בת"ת יְהַוהַ**: **במלכות יְהַוהַ**: **בכתר ייהווהי יְהֶוֹהְ**: **בבינה יֵיהַדוהַ יְהֶוֹהְ**: **בדעת יֵיהדוֹה יְהֶוֶהְ**: **בת"ת יְיהַדוהַ יְהֶוֹהְ**: **במלכות יְיהַדויהְ יְהֶוֹהְ** ע"כ מצאתי ואח"כ ראיתיו במקום אחר מבואר יותר וחזרתי להעתיקו וזה עניינו. **יחוד** אחד בנוי על תיקון פרצוף החכמה ולכן כלו הוא בסוד שם י"ה כמו שתראה לקמן פרצוף חכמה **ידו דו וו** הרי מ"ב. י"ה **יוד ההל** כ"ו וד' אותיות. יו"ד ה"א כ"ו. וי"ד ה"י ל"ה כ"ו וי' אותיות דס"ג בינה הכלולה בחכמה הרי קל"ג. גיכ"ק שעולה עד חיך החכמה ששם הוא מתוק המר למתוק והכל חיך החכמה. **ג'** מלכות שבחכמה. **י'** חיך. הת"ת. כ' חיך דבינה. ק' חיך דחכמה הג' לפי שהמלכות היא ה' אחרונה ועם ג' אותיות יה"ו הרי ההוי"ה וי' בת"ת הוי"ה במלוי י' אותיות ועוד לפי שאותיות הלשון **דטלנת** הם ה' אותיות וידוע כי ת"ת הוא הלשון המכריע. **וזשסר"ץ** שהם אותיות השיניים שהם ל"ב נתיבות חכמה שבת"ת כמנין השיניים שהם ל"ב. גם אלו הם ה' אותיות הרי י'. וכ' בבינה כי ממ"ב אותיות ההוי"ה הכ"ח מהם שהם אותיות מלוי המלוי הם בחו"ב י"ד בחכמה. וי"ד בבינה וה"י אותיות של המלוי הוא בת"ת והד' אותיות פשוטות של ההוי"ה עצמה הם במלכות וכ"ח הוא חך וכח הכף במלואה בגי' ק' חכמה שבבינה בינה וכף חית בחכמה י"פ ח' הם פ' א"כ כ"ף היא ק' וח' היא פ' הרי ק"פ והוא"ו הצריכה לעשות קו"ף היא הח' עצמה כי ו' עם חו"ב הם ח'. ו' ופ'

וק' ח' י"ה יוו"י **א** יו"י הגג הוא הראשונ' כתר שבחכמ' לפי שהיו"ד היא חכמ' והקוץ שלה הוא כתר שלה והי' לבד' היא חכמה היא יהו"ה כ"ו י"ה יהו"ה הרי ל"ב נתיבות חכמה. י"ה יד"ו א' בדלת האחרונ' ה' אלף בינה. הוי"ה יו"ד ה"י וי"ו ה"י אלף ה"י יו"ד ה"י הרי כ' אותיו' **יאולדף ההייוויוודההיי** י"ה יד"י כ"ד הוי"ה הב' יודי"ן ד"י ד"י הם היודי"ן שבתוך שתי ההה"ן נשארו יו"ד וד' תרי כ"ד הרי דעת. י"ה יד"ו וד"י תבל ת"ת הוי"ה. יו"ד פעמים ה' ק'. ה"י פעמים ו' צ'. וכ"ו הרי ריו"ו ומלמטה למעלה ה"י פעמים ו' צ'. וי"ו פעמים ה' הם ק"י. וי' ראשונה הרי ר"י: וי"ה יהו"ה ששה אותיות הרי ריו"ו. י"ה יד"י אברך אבא למלכא. רך ומשוח מלך. הרכה בך והענוגה מלכות שבחכמה הם בהוי"ה ה"י פעמים ו' צ'. וי"ו פעמים ה"י הם ק"י. יו"ד במלואה כ' הרי ר"ך והם ב' אלפים ק"י והכולל הם קי"א וקי"א הרי רכב וזהו נוצר חסד לאלפים **יהוה יה וה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהֹוִה יְיֵהֲדוּיֵה יְיֵהֲדוּיֵה יְיֵהֲדוּיֵ

מן אהי"ה למ"ד ג' יודי"ן מן המלוי של אהי"ה והיו"ד כנגד עשרה אותיות המלוי וכן בהוי"ה דס"ג שהוא עדיין בו"ק הבינ' ואח"כ אל אחו' למתקם כי מלוי אלי בגי' קע"ד כמספר אחו' דס"ג שהם קס"ו וח' אותיות מן העשר הרי קע"ד כי השתים העודפים הם באל"ף למ"ד מן אל יומן קע"ד הנז' יוצאים ב' שמות אלהי"ם והם בגי' קע"ב ועם ב' הכוללים קע"ד כי נמשך ענין אחו' דזו"ן ואח"כ למטה במקום שירדה למטה ונפרדה במקומ'. (א"ש לא הבנתי כי המלוי של אלי אינו קע"ד כי אם קס"ד כי אל"י במלואו הוא ר"ה באופן זה אל"ף למ"ד יו"ד תסיר מנין אלי שהוא א"ם נשארו קס"ד וצ"ע) אל"ף למ"ד יו"ד כ"ה הרי המשכנו שפע חיות מלמעלה למטה כדי להלביש בזה ע"י ציור האותיות **א כ"ו ל לו** שהיא **יו"ד וי"ו כ"פ** והיו"ד הרי ע"ב והרי זה פנימי אל הקודם. ציור אחר **א"כ למ"ד כ"ו** והיו"ד הרי כ"ו והכולל הרי נ"ז והרי זה הוי"ה של יו"ד ה"י ו"ו ה"ה ציור שלישי אל"ף **כ' למ"ד ד"ו** והיו"ד הרי מ' וע"ה הרי מ"א כי חוזר אל מקורו הראשון הוא אל"י בגי' מ"א. וַיּוֹ (א"ה ה' יוס"ד ז"ל פי' הם צורת הקמץ ופתח וצרי ע"כ **יי** השנים הוי"ה שם בן ד' ועם השלישי מ"ו שהוא המלוי דהוי"ה דיודי"ן הא' חצי השם והשנים א"ה פי' ב' ציורים הא' כ"א מהם הוא הוי"ה שלימה כי הא' ע"ב שהוא שם בן ד' מלא ביודי"ן והב' נ"ז שהוא שם בן ד' וכו' אבל הג' שהוא מלוי בלבד קרוי חצי שם והנה ציור הא' ו' אותיו' כ"ו כו"י י' וציו' הב' כ' כו"י שהם ד' אותיו' וציור הג' ד' אותיות ג"כ כ' דו"י הרי י"ד ושורשם שהוא אל"י ג' אותיות הרי י"ז עכ"ל ה' יוס"ד). וכתוב עוד על זה משם הרב דוד נטף ז"ל וז"ל דע כי יש קפ"ד אותיות באחו' דפשוט ומלא ומלא דמלא דאה"יה דיודי"ן וכאשר תסיר ער אתיות השורש ישאר קע"ד הנה הציור הא' והב' יש בכל אחד מהם הוי"ה בציור האל"ף או בציור הלמ"ד אמנם הציור הג' לא יש בציור האל"ף כי אם ך' ובהתחברם עם הויה שבשתי הציורים הראשונים יהיו מ"ו כמנין מלוי ע"ב והנה הציור הג' הלמ"ד ציור ד"ו שחשבונם י' וציורם ה' הרי חצי השם ועם ב' אותיות ד"ו הרי י"ז שהוא כמנין אהו"ה שם הדעת הרי איך כל אלו יצאו מן שם אלי שהוא גי' מ"ב ע"ה כמנין קמץ ופת"ח וצר"י. וגם צורתם ו"י ו' י' שהם בגי' מ"ב וגם מבטאם יולידו ניקוד כמותם והם בגי' מ"ב כמנין שם אל"י ע"ה עכ"ל הרב הנז'.) הם שם שלם ועולה י"ז שהוא בגי'

טוב וע"ה י"ח ויורד עד היסוד שבחכמה שהוא סוד הדעת המושך מן החכמה אל היסוד שבה והוא הנאמר על משה ואיו. קמ"ץ בגי' ר"ל ועם ג' אותיות הם רג"ל והם הוי"ה ואהי"ה דיודי"ן והכונ' היא כי הדעת המשיך כל זה מן חכמה אל בינה. פת"ח בגי' הוי"ה דיודי"ן דע"ב עם אהי"ה דההי"ן קנ"א הם בגי' רכ"ג ועם רל"ג הנז' הרי תנ"ו ועם ל"ב נתיבו' שהם ל"ב אלהי"ם דבראשית הרי פת"ח וז"ס תנו כבוד לאלהינו. א"ש הענין הוא כי כבוד בגי' ל"ב וזהו תנ"ו כבו"ד: צרי בגי' ש' והם אהי"ה דיודי"ן קס"א ואהי"ה דאלפי"ן קמ"ג עולים הכל בגי' ש"ד כמנין צר"י עם ג' אותיותיו והתיבה:

חלק קעח

יחוד מ"ז להר"א פלקון ז"ל ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתינו סלה. ר"ת ל"ב **בייי** שהוא כ"ח אותיות מלוי המלוי דהוי"ה דמ"ה וד' אותיות **בייי"י ול**' של לנו הרי ס"ב שהם ב' שמו' א"ל א"ל ב"פ שם י"ה וב"פ יה"ה ובשביל שם י"ה במלוי יודי"ן וההי"ן ואלפי"ן שסימנם יה"א יעלו אמן והם ב"פ אמ"ן והוא יעקב והוא ב"פ אלהי"ם. עם עשר אותיותיהם וזהו היו"ד של יעמס (א"ש כך מצאתי כתיב ובודאי שנפל ט"ק והנלע"ד הוא כי כך צ"ל כי ר"ת של ברוך אדני יום יום יעמוס לנו הוא ס"ג ובכולל הוא ס"ד והנה כ"ח אותיות מלוי המלוי דהוי"ה דמ"ה עם ד' אותיותיה הם ל"ב. נשאר א"ל אחד והכולל. תחזור למנות הס"ד והם א"ל א"ל בפ' עם ב' הכוללים והם ס"ד. וב"פ י"ה עם הכולל הם א"ל וג"פ י"ה א' במלוי יודי"ן כזה יו"ד ה"י וא' במלוי אלפי"ן כזה יו"ד ה"א א' במלוי ההי"ן יו"ד ה"ה יעלו בגי' אמ"ן ובפ' אמ"ן יעלו בגי' יעקב והוא ב' פעמים שם אלהי"ם פ"ו פ"ו עם עשר אותיות הפשוטים כנלע"ד) וס"ת כ"ה מלוי אדנ"י אלהי"ם שהם י"ב וי"ג. (א"ה ה' דוד נטף ז"ל פי' ס"ת יום יום גי' י"ה אדנ"י ומ"ש ושניהם ר"ל ס"ת ברוך ה' שהוא כ"ה עם ס"ת יום יום גי' ק"ה כמנין ס"ג ומ"ב שלו וס"ת יעמוס לנו גי' אדנ"י ע"ה ומ"ש והכל ר"ל ק"ה וס"ו וי' אותיו' י"ה אדנ"י ואדנ"י דס"ת יעמוס לנו הרי קפ"א וע"ה גי' יעקב כנ"ל ולא כמו שפי' המוהרש"ו ז"ל עכ"ל) עוד בזה ואעפ"י שהכתוב הוא באדנ"י הרב עשה היחוד בהוי"ה ה' יוס"ד ז"ל עכ"ל.) (א"ש גם זה לא הבנתי והנלע"ד לומר בשני דרכים או נאמר ס"ת של ברוך וס"ת של

סלה הם כ"ה. או נאמר ס"ת של ברוך וס"ת של לנו הם כ"ה ע"ה והם מלוי המלוי שלשם אדנ"י י"ב ושל אלהים י"ג הרי כ"ה וכנלע"ד). יום יום הוא י"ה ואדנ"י ושניהם הם ק"ה ס"ג ומ"ב שלו. יעמס לנו הוא אדנ"י והכל קפ"א שהוא ע"ה בגי' יעקב שהוא ב' שמות אלהי"ם הא' בז"א והא' בנוק'.(א"ש גם זה אין לו הבנ' כלל ובודאי הוא טעות גמור ואי איתמר הכי איתמר יום יום בגי' יב"ק שהם יהו"ה אלהי"ם או אהי"ה יהו"ה אדנ"י. יעמס בגי' ק"ף והם ב' אלהי"ם עם עשר אותיותיה' קפ"ב תסיר ב' הכוללים של ב' אלהי"ם ישארו ק"ף הא' ברחל בלאה כנלע"ד). יעמס עם יום יום בגי' חשמ"ל שהם שע"ח נהורין. לנ"ו אלהי"ם. א"ש גם זה צריך להגיה באופן זה כי יעמס בגי' ק"ף. יום יום בגי' יב"ק. לנו בגי' אלהים פ"ו. שלשתם בגי' כמנין חשמ"ל כנלע"ד. ברוך בגי' רכ"ח והם יהו"ה ע"ב ק"ל. א"ש עוד מצאתי כתוב בלשון זה ואין לו הבנה קנ"ד נר"ד שהם הוי"ה ואלהי"ם ויהו"ה אדנ"י והיו"ה ואהי"ה שעולי' כולם נ"ר והנה הם ד' שמות משונים זה מזה הרי נר"ד וכל הפסו' הוא בתמר שהם ש"ך דינים של ז"א וש"ך של נוקבי' ושני כוללים. השם מן לנ"ו בחילוף א"ת ב"ש **כיף** בגי' ק"ט שהוא ס"ג ומ"ה והכולל. א"ש צ"ל כך השם מן תיבת לנ"ו בחלוף א"ת ב"ש **כטף** והוא בגי' ק"ט שהוא ס"ג ומ"ה והכולל:

חלק קעט

יחוד מ"ח אל הנז"ל כבוד חכמים ינחלו ר"ת כחי' הם ב' מלויים של מ"ה י"ט י"ט א' ברישא וא' בגופא. גם ר"ת ותמימים ינחלו טוב הוא וי"ט בגי' כ"ה אהי"ה וד' אותיותיו והוא י"ב אותיו' אדני לרחל וי"ג אותיו' אלהי"ם ללאה וס"ת כבוד חכמי' ינחלו הוא דמ"ו והוא שם י"ה בפשוטו י"ה במלוי דיודי"ין יו"ד ה"י ל"ה הרי נ' וס"ת ותמימים ינחלו טוב הוא מו"ב הוא מ"ח ומילוי מ"ה ואהי"ה וכן אחו' דאהי"ה א"ש צ"ל כך הוא מ"ח והנה מלוי מ"ה הוא י"ט ואהיה כ"א הרי מ' והנה מ"ח הוא ב' השמות הנז' עם ח' אותיותיה' וכן אחו' דאהי"ה הוא מ"ד ועם ד' אותיות הם מ"ח. כבו"ד בגי' ל"ב נתיבו' חכמים בגי' קי"ח כבוד חכמי' בגי' ק"ן והם ק"ן נהורין דז"א שלוקח מן הש"ע נהורין דא"א גם קי"א הנז' הם ע"ב מ"ה והכולל. ינחלו בגי' ק"ד והוא הוי"ה דההי"ן

מצויירת כל ההה"ן בציור ג' ווי"ן כל **ה'** הרי יו"ד בגי' כ' וב' ההי"ן הם ל"ו וב' ווי"ן י"ב וב' ההי"ן ל"ו הם ק"ד. ותמימים תל"ו ב' אלהי"ם מלא **ש'** ואחו' פשוטים ר' ול"א של אלהי"ם והכולל.(א"ש גם זה צ"ל בודאי כי מלת ותמימים בגי' תקמ"ו ולכן נלע"ד להגיה כך אלהי"ם דיודי"ן **ש'** ואחו' פשוטי' ר' הרי ת"ק ומ"ו היא הוי"ה דמ"ה והכולל כנלע"ד). ינחלו בגי' ק"ד והם ב' הוי"ות דההי"ן ב"ן ב"ן א' לז"א וא' לנוק'. טו"ב בגי' י"ז והוא מלוי מ"ה בלתי הב' אלפי"ן זולת האלף האחד שהוא שורש השם. השם הוא מן תיבת טו"ב בחלוף א"ת ב"ש **נפש** ועולה בגי' ת"ל ה' אלהי"ם אל"ף אל"ף ה"א אל"ף ה"א יו"ד אל"ף ה"א יו"ד ה"א:

חלק קפ

יחוד מ"ט אל הנז"ל גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב ר"ת ל"ב נתיבות ועם ע' של עקב הם ק"ב שהם ג' מלויי דע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט ואם תסיר ר"ת של ג"ד גדוד יגודנו ישאר ד' דוד גודנו שהם בגי' פ"ז שהם מ"ה ומ"ב שלו. גם אם תסיר ר"ת והוא יגוד עקב ישאר הו"א ג"ד ק"ב והם בגי' קכ"א והם ק"ך צירופים שבשם אלהי"ם עם כללות'. גדוד בגי' טו"ב וי"ז ועם יגודנו שהוא בגי' ע"ט הם צ"ו עלמין כמנין א"ל אדנ"י. והוא יגד ל"ה י"ה במלוי יודי"ן. עק"ב בגי' ב' שמות דאלהי"ם ועם תיבת ג"ד וע"ה הוא בגי' ק"ף הם הז' שמו' א"ש נלע"ד הם הז' שמות הוי"ה והם קפ"ב והם ק"ף הנז' ע"ה של תי' עקב וע"ה של תיב' גד וס"ת של הפ' של גד גדוד יגודנו והוא יגוד עקב הוא אהי"ה. א"ש השם מן תיבת ג"ד במלואו **גִּימְלְדָלֶת** והניקוד מן ר"ת של הפסוק עצמו:

חלק קפא

יחוד ן' אל הנז"ל לראות בטובת בחיריך ר"ת ל"ד אותיות מלוי המלוי של אדנ"י כזה אל"ף למ"ד פ"א דל"ת למ"ד ת"ו נו"ן וא"ו נו"ן יו"ד ואו דל"ת. ס"ת תת"ב ב"פ ת"י ת"י קדוש קדוש והיא הוי"ה דיודי"ן שיש בה ד' יודי"ן כל אחד כלולה מעשר. (א"ה עם יו"ד אחת של עשר אותיות המלוי הרי ן' ועם כללות החמש יודי"ן הרי נ"ה נשאר מע"ב ה' אחד ושני ווי"ן בהכרח ולא זולתם והם גי' טו"ב והנה ב"פ טו"ב של ב"פ ע"ב

הם ד"ל ממתקים ד"ל דאדנ"י והמיתוק הב' בהסירך כ"ח מלוי המלוי מן מ"ו דמלוי ע"ב ישאר טו"ב ע"ה והם ב"פ טו"ב בב"פ מ"ו דב"פ ע"ב אמנם הי"ד דפשוט ומלא הם במיתוק הא' ומ"ש בחירך גי' ר"ס פי' קמ"ג וס"ג וכ"א וי"ב אותיות אהי"ה יהו"ה אדנ"י ע"ה גי' ר"ם כמנין בחירך אמנם מ"ש עי"ן ופ"ה גי' רט"ו לא היבנתי ואפשר שהעיין הוא רבוע מ"ה והפ"ה היא ס"ג וכ"ב אתוון והם בגי' רט"ו כנלע"ד הדו"ן.) הם ת"י עם עשר אותיות המלוי נשאר מן ההוי"ה הנז' אות ה' וב' ווי"ן בגי' טו"ב והנה הם ב' הויו"ת ל"ד ומלוי ההוי"ה דע"ב היא מ"ו תסיר כ"ח אותיות נשאר י"ח והוא טוב עם המלה וזה בשתי הויו"ת דיודי"ן שאמרנו. גם תת"ב בגי' עשר הוי"ות דע"ב דיודי"ן הם תש"ב ועם ק' אותיות שבהם הרי תת"ב. לראות בגי' תרל"ז והם ב' הויו"ת בחלוף א"ת ב"ש מצפ"ץ והם ת"ר ומלוי ס"ג הוא ל"ז. וכן עין ופ"ה הם בגי' רט"ו ואלהי"ם פשוט ומלא ביודי"ן עולה בגי' לשון סך הכל ת"ר והל"ז מן מלוי ס"ג בטובת בגי' תי"ט והנה אלהי"ם דיודי"ן ש'. והוי"ה דמ"ה ואדנ"י ס"ה ועם עשר אותיות הוי"ה דמ"ה הרי תי"ט (א"ש ע"ה) בחי' רך גי' ר"ם. והם אהי"ה דאלפי"ן קמ"ג והוי"ה דס"ג ואהי"ה פשוט ושם אדנ"י ואהי"ה ע"ה. א"ש כך מצאתי ובודאי שהוא טעות כי הרי החשבון הזה הוא מיותר ע"כ. השם מן תיבת לראות בחלוף א"ת ב"ש. **כְּנִתְפָּא** א"ש גם הנקודות הג' ראשונות נלע"ד שהם מתיבת דילראות אמנ' השתים האחרו' לא ידעתי מהיכן הם:

חלק קפב

יחוד נ"א אל הרי שניאור. יהו"ה לאורך ימים ר"ת **ילי** והוא שם הב' משם בן ע"ב דויסע ויבא ויט. וס"ת הכ"ם בגי' אדנ"י. יהו"ה למבול ישב ר"ת ילי וס"ת הל"ב והוא מלוי הו"יה דס"ג. נאוה קדש יהו"ה ר"ת נקי. נהרות קולם ישאו ר"ת נקי. קולם ישאו נהרו' ר"ת קין לכלול שם אהי"ה קנ"א. השני ס"ת הבל לכלול ג"כ את הבל למעלה. א"ש גם זה נלע"ד יש שבוש בכתיבה וכל זה תכוין בקבלת שבת במזמור שיר ליום השבת כנודע. בתפלת י"ח דחול בברכת שומע תפלה תזהר לומר שם וידוי אבל חטאנו כנז' בזוהר ובמלת וקבל ברחמים וברצון תכוין וקבל ברחמים שם אהי"ה חוץ מה' ק"ל

והשם בשתים הם קבל וקבל ברחמים ק"ב ג' מלוי ע"ב ס"ג מ"ה שהם מ"ו ל"ז י"ט. עד תפלתינו בגי' תק"ו שם אבגית"ץ. א"ש עיניך הרואות בכל היחוד הזה כאמור ובמה שנאמר כי רובו ככלו הוא מלא טעיות לכן אתה תבחר מה שתוכל להבין ממנו ותניח השאר ואני הנני מתקן כל מה שידי מגעת. תפלת כל פה ר"ת תכף מלוי שם שד"י ת"ק. בתיבת שם ההוי"ה תכוין לשם יאהדונ"הי. הניקוד בשם תפ"ל ר"ח. ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. אההה"ו א' כ"ה עם הפסוק כה תברכו ע"ה ב' אהו"ה את השמים ואת הארץ. ג' חמשה אותיות המלוי מן הוי"ה ד' סתר תרע"א עם י"א מלוי אדנ"י. הפ' אתה סתר לי. ה' שם בן כ"ב אותיות אנקתם וכו' וי"ו ו' בג' אותיות של מלוי המלוי דהוי"ה דב"ן כל הפ'. ז' בקר צהרים ערב. ח' מלוי שם אהו"ה קנ"ג וכן אהי"ה דאלפי"ן עם י' אותיותיו הם קנ"ג והיא ב' עולמות נ"ז וצ"ו הנודעים שהם א"ל יהו"ה א"ל אדנ"י. ט' השכמת בית הכנסת. י' מלוי אלהי"ם דיודי"ן הוא מצפ"ץ. יכוין בר' אלעזר בן עזריה. שמירת שבועה. צדקה צדק ה'. יהודה ושלמה. שפלות ט"ו ווי"ן מהשם דהוי"ה דב"ן דההי"ן מן ד' ההה"ן בציור ג' ווי"ן כל ה'. ומן היו"ד והוא"ו. יום ג' בערב כ"ז תשרי בתיבה תורה הט"ו ווי"ן עם הכללות הם אדנ"י והוי"ה:

חלק קפג

יחוד נ"ב להר"י הכהן **אגלא אוּגוּלוּחוּ אִגִּילְהּ אֱלֶגָא הֶלֶגָא הֲלַיְגָא סַנְוּחּ סַנְוּטּ סְנַוְיְ חונס טונס יונס יְוְנְסְ סֲנְסְנַוְיוּ סְמנגלוּף:**

חלק קפד

יחוד נ"ג אל הנז"ל **וצגבצאבותת וַיְצָוְנְדְבְהִצְאְאְבָאְוְתַהתְה יְוְדְ וְיְוְ דָלְתַ הֲיְ יְוְדָ וָיְוְ יְוְדְ וְיְוְ הָיְ יְוְדָ:**

חלק קפה

יחוד נ"ד אל הנז"ל **א פה** מלוי הוי"ה דמ"ה **וְדְ אֶ אְוְ אָ יְוְדְ הֵא וָאְוְ יֵהוֹ יְוְדְ הַא וָאְוְ יֵהוֹ יְוְדְ הֵהֵ וָוְ יֵוְדְ הֵהֵ וָוְ סג לז מגן אֵלְהְ לַמַדְ הַיְ יַוְדְ מַסַ אֵלְהְ לַמַדְ הַהַ יַוְדְ מַסַ: אֵלַהַ לַמַדְ הַאַ יַוְדְ מְסַ: פה וְדְ וָדְאָ וָדְאֵאְוְ וְדְאֵאְוְא: ב עין יוֹדְ יוֹדְ הַאַ יוֹדְ הַאַ וַאַוַ יוֹדְ הַאַ וַאַוַ**

הָאָ: ביום הה' לף הָ וָךְ הֶ יַהוִ"ה יְהֹוָה יְהֹוָה יְהוִה אֶלֹקִ הֶיְ יֶוֶד הֶיְ אֶלֹקִ הֶא יֹוֹד הָאָ אֶלֹקִ הֵהָ יֶוֶד הָהַ מ"ב קכ"ו אִדְנִ' אָדָנָי אֲדֹנָי יהו ג חן וַד וֹדָא וַדַאֲאָוְ וְדַאֲאָוְ יֶוֶד הֵי וְאוֹ הֹהַ יְוֶד וְאוֹ דֶלֶת הֵי יוֹד וְאֵוְ אֶלֹקִ וַאֵוְ. הֵי יֹוד יֶוד וְאֵוְ דֶלֶת הֹא אֶלֹקִ וְאוֹ אֵלֵף וַאוֹ הַא אֶלֹקִ אדני אדני אִיָדַנַ נַדַיִא אֲלֹקִ לָמֶד הַהֵ יוֹד מֵם ד חן על אינו מזונות אֲלֹ יְהֹוָהַ אֶלֹקִ לָמֶד פֹּהַ דָלֶת לָמֶד תָו נוֹן וְאוֹ נֶוֶן יוֹד וְאוֹ דָלֶת נֶוֶן יוֹד וַאוֹ דָלֶת הֶהָ הַהֹ וַאוֹ וְאוֹ הֶהָ הַהֹ בָמֶוכֶן וְהֵכִינוּ אֵת אשר יביאו אֹהִיהֹ אַהִיהֹ אֹהִיהֹ בנועם יוֹד הַי וֹאוֹ הֹ' אָלֶ אָדָ בֶמ יֹיֹיֹ יֹיֹאָ יֹאָאָ אלו הם היודי"ן והאלפי"ן שיש בד' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ה עין יַוֶד יְוֹדָ הָאַ יוֹדָ הֶאָ וְאוֹ יְוֶד הֵא וְאוֹ הָאַ לָךְ הְוֹדָהָ יַהֲוֶה יַהוִה יֹהוה יהוה אַלֹקִ הָ' יַוֶד הֹ' אֶלֶקִ הֹא יֵוֶד הַאַ: אֹלֹקִ הַהָ יוֹד הֶהָ ג"פ מ"ב קכ"ו: אָדְנִ' אֹדֲנֶי יָהו ו פה. וַד וְדֹאָ וַדַאַ אַו וְדַאֲאָוְ יְוֶד הָא וְאָוְ יהֶו יְוֶדָ הָא וְאָוְ יהְוֹ יַוֶד הֹהָ וְוֹ יֹוֶד הֹהָ וֹוְ אַלֹקִ לְמַד הַ' יַוֶד מֵם אֶלֹקִ לְמַד הֹא יְוֶד מֵם אַלֹקִ לְמַד הַהֹ יַוֶד מֵם:

חלק קפו

יחוד נ"ה להר"א הלוי. ירא את יהו"ה ר"ת אהי"ה. בני ומלך ועם שונים ר"ת בגי' שד"י ועם שונים אל תתערב ר"ת בגי' תש"ז ועם האותיות עולה תש"ך שהם עשר הויו"ת דע"ב דיודי"ן. א"ש ויתירים ב' כוללים ותכוין להמשיך מן ט' הויו"ת שבט' ספי' העליונות וכלם ממלוי יודי"ן אל ספי' המלכות התחתונה שעולה הוי"ה שלה ע"ב ויהיו תש"ך ואלו הט' הויו"ת דע"ב הם בגי' ג"פ ריו"ו שהוא בגי' יראה ריו"ו מימין וריו"ו משמאל וריו"ו באמצע גם ימשיך שם אהי"ה ושם שד"י הרמוזים למעלה וימשיכם במלכות ובזה יועיל להמשיך האדם עליו יראת ה' אם יכוין תמיד בזה:

חלק קפז

יחוד נ"ו אל הנז"ל. ושמת סכין בלועך ר"ת חיים שהוא אהי"ה יהו"ה אהי"ה בעל נפש ר"ת הוי"ה דב"ן. סכין בגי' ק"מ והוא מלוי אהי"ה דיודי"ן. בלועך בגי' קכ"ח והוא מלוי אהי"ה דההי"ן (א"ש ע"ה) וב' מלויים הנז' והם ק"מ וק"ל הם בגי' ע"ר. ק"מ עם המלה בגי' צאן והצאן שחיטתם בשני סימנים קנה ושט. ווושט עם המלה בגי' שכ"ב ש' כנגד מצפ"ץ וכ"ב כנגד כ"ב אותיות הנמשכות מן בינה:

חלק קפח

יחוד נ"ז אל הנז"ל. אותך קויתי כל היום ר"ת קכ"ו שהם אתו' פשוטים של אדנ"י ויכוין בג"פ מ"ב אותיות שיש בג' הויו"ת ע"ב ס"ג מ"ה שהם ג"כ בגי' קכ"ו ויכוין להמשיכם אל האחו' הנז' שהם במלכות להמתיקם:

חלק קפט

יחוד נ"ח אל הנז"ל. אל ישוב דך נכלם ר"ת אדנ"י. וס"ת יאהדונ"הי. ע"ה. ישוב בגי' שי"ח שהם ר"ת שם חם יפת שהם נה"י. גם אלהי"ם ביודי"ן בגי' ש'. וי"ג אותיותיו של המלוי וה' אותיות פשוטות הם ח"י ותכוין ליקח ממנו ח"י אותיותיו ותמשיך ממנו דרך היסוד אל המלכות:

חלק קצ

יחוד נ"ט אל הנז"ל. עושה גדולות עד אין חקר עושה הם אותיות ש"ע וה' והוא כי ש"ע נהורין הם ארך בא"א וק"ן הם בז"א והם ש"ע נהורין דבתרין תפוחין מכאן ומכאן ותכוין להמשיכם לזו"ן שהם אותיות וה' שבעושה ועי"כ יוסרו ויובדלו מהם הקלי' הנק' ע"ש שבעושה ותכוין להסירם ע"י האש באופן זה כי אלהי"ם דיודי"ן ע"ה הוא בגי' אש ותכוין להמשיך אש מן אלהי"ם שהיא בינה אל הקלי' הנק' ע"ש שהיו נאחזות באותיות וה' שהם זו"ן והיו בתחלה עושה ועתה יחזרו שעוה ויותכו וימסו מפני האש וז"ס פ' הרים כדונג נמסו:

חלק קצא

יחוד ס' אל הר"א די וידאש ז"ל יו"ד פעמים ה"י בגי' ש'. יו"ד פעמי' ה"ה הם ר'. חבור שניהם ביושר הנז' כזה **יְיַוַּדַ הַהַיַהַ יְיַוַּדָ הַהַיַ** ולמפרע **אלף צבאות צבאות א אל אלה אלהי אלהים אלף אלף למד אלף למד הה אלף למד הה יוד אלף למד הה יוד מם שְׁבָא שִׁיזָן בְּיִתְ אְלְפְ** תתפ"ג **יְוְדְ הְיְ וְאְוְ הְיְ יְוְדְ הְהְ וְוְ הְהְ** קי"ז עם הכוללים. אלף אלף כדלעיל.

חלק קצב

יחוד ס"א אל הנז"ל. איך אתנך אפרים אמגנך ישראל תֵּמֶל ר"ת ד' אלפי"ן בגי' תמ"ד ע"ב מ"ד קי"ד ועם י' של ישראל תנ"ה שהם אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן. א"ש לא הבנתי שם זה מהו ושמא צ"ל תמד במקום תמל ועוד מ"ש ע"ב מ"ד קי"ד לא הבנתי ואפ"ה אם היה אומר ע"ב מ"ב קי"ד הוה אתי שפיר. וס"ת של איך אתנך אפרים אמגנך ישראל הם ק"ל שהם ה' הויו"ת להמשיכם לנוק' דזעיר. גם הם ב"פ אדנ"י אחד ללאה וא' לרחל. איך בגי' א"ל. אתנך בגי' ע"ת והכולל. והם י"פ יה"ו וי"פ אהי"ה ההויו"ת לזעיר והאהי"ה ללאה. אפרים של"א ש' מצפ"ץ ול"א הם א"ל. מצפ"ץ ללאה וא"ל יהו"ה לז"א. אמגנ"ך בגי' קי"ד והם הוי"ה דע"ב דיודי"ן ומ"ב אותיותיו. א"ש עתה נתבאר מש"ל ע"ב מ"ב קי"ד כמו שהגהתי אני והוא מספר אמגנך וגם הוא ג"פ א"ל ושם אהי"ה ישראל יו"ד פעמי' ה"י הם ש' יו"ד פעמי' ה"ה הם ר'. יו"ד ה"א הם כ"ו. י"ה ט"ו הרי ישראל כמבואר אצלינו בשער התפלה בפ' שמע ישראל והנה סוד י"ה הפשוט הוא סוד לאה הנק' ד' שבאחו' קשר של תפילין של ראש:

חלק קצג

יחוד ס"ב אל הנז"ל. **צָבָאוֹתָ** צבא אות י' צבא ג"פ א"ל שהם מגן. **י** עם צבא הם ק"ג ע"ג ויהו"ה וד' אותיותיו השם הזה של ד' אותיות בגבורה. צבאות הוא היסוד מושך שש יודי"ן מן ס"ג ויהו"ה והם ו"ק. עוד היסוד עולה דרך קו אמצעי ומושך מן הימין מוח אחד מלוי יודי"ן מ"ו ומן השמאל מוח ב' אלהי. מ"ו ואלה"י הם צ"ב בפנים דאריך ע"ג וי"ט שהוא מלוי הוי"ה דמ"ה הרי הם צ"ב מימין צ"ב ומשמאל צ"ב. גם יכוין שהיסוד לוקח מן בינה כ"ב אותיות בסוד אור ישר והיסוד נותן אל המלכות ת' שהיא לוקחתם למפרע בסוד תשר"ק וזהו א' ות' שיש בשם צבאות. גם בשם צבאות נרשם אותיות ת"ו דאיהו תמים דעות כנז' באדרת נשא במוחא דעתיקא ע"ש ת"ו בגי' שצ"ב וח' אותיות שם יאהדונה"י והוא"ו הם ו' אותיות אהדונה"י שהוא היסוד העומד בין שתי היודי"ן. היסוד הוא צבאות והוא משלים עם הנצח שהוא צבאות א' ועם ההוד צבאות א' באופן שעולי' ת"ק ות"ק והם ג' אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף שהם

ה' אותיות צבאות והאלף חשבונו ת"ק ות"ק כנז' ויכוין למשוך מן צבאות שהוא תק"ה ולכוין בו שכלו נקוד בק"מץ עם כללות האחד החסר כנ"זל וכללות הה' אותיות לשם אבגי"תץ העולה תק"ו ויכוין כי הנקוד עולה יב"ק כמנין אל"ף עם הכולל כזה אֶבֶגְיְתַץ א"ש הכונה היא שיש בו ט' נקודות של ג' סג"ול וח"ולם א' הם ק' וב' פת"ח הרי יב"ק. הנקוד הוא קי"ב שהוא הוי"ה אלהי"ם ית"ץ הוא ת"ק כמנין צבאות וה' בה' אותיות מן צבאות. הוא מן אב"ג הוא ה' ואלף ויאמר פ' יהו"ה חפץ למען 'צדקו 'יגדיל 'תורה ויאדיר ר"ת יתץ יו"ד ה"י וא"ו ה"י יאהדונה"י יו"ד ה"י וי"ו ה"י מלויו הוא מ"ו. אלה"י מ"ו. יו"ד ה"א וא"ו ה"א מלויו הוא י"ט עם ע"ג צ"ב ג' אהי"ה א' דיודי"ן וא' דאלפי"ן וא' דההי"ן בכל יום להתבודד חצי שעה לחשוב באהבת השי"ת ובפרט ביום א' בשבוע. ביום ב' יראה. ביום ג' תורה באהבה ויראה. וכן ביום א' כונת הלב. ביום ב' דבור. ביום ג' מעשה. להתרחק מן הכעס ובפרט מאנשי הבית. להתרחק מן השבוע' תכלית הריחוק. להזהר בתפילין כראוי. בקור חולים. מזוזה להזהיר לבני ביתו על שמירת שבת הראוי בע"ש וכל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש וכו'. על הזכירה אותו השם שכתבנו לעיל ויכוין בו בבקר בכל יום ובשבת במוסף כשאומר איה מקום כבודו להעריצו. ראה נא בעניינו ר"ת רנ"ב ובקרוב אל הנז' מצאתי כתוב זה. ג' אלפים משל חמשה ואלף שָׂפָ֗ה. צבאות כלו קמ"ץ צבא מגן אות י' מאה אלף י"ב יהו"ה אלהי"ם אֶבֶגְיְתַץ משם צבאו"ת. ק"מ ק"ל קכ"ב הם ג' מלויי אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן הוי"ה דס"ג ועשר אותיותיה הם ע"ג ומלוי מ"ה הוא י"ט ושניהם הם צ"ב. בתרין תפוחין שבפנים דאריך ע"ג וי"ט צ"ב ואמר אי אלהימו בגי' צ"ב. אב"ג חמשה ואל"ף קס"א קנ"ג קמ"ג מלוי ג' אהי"ה וח' אותיות:

חלק קצד

יחוד ס"ג אל הנז"ל. מגן בגי' ג' פעמים א"ל טוב להיישיר ההרהור וז"ס אנכי מגן לך הנאמר באברהם:

חלק קצה

יחוד ס"ד להר"מ יונה ז"ל. אמת קנה ואל תמכור אמ"ת כ"א פעמים אהי"ה קנ"ה ע"ה יוסף ויוסף בגי' ג' הויו"ת דב"ן. וא"ל בגי' ל"ז והוא מלוי דהוי"ה דס"ג. תמכור עם ה' אותיותיו תרע"א והוא בגי' אדנ"י במלואו ויכוין להעלות כל הנז"ל אל אמת שהוא אהי"ה פעמי' אהי"ה:

חלק קצו

יחוד ס"ה אל הנז"ל. אמת מארץ תצמח ר"ת אמת ועם אמת הנז' בפ' הרי ב"פ אמ"ת והם בגי' תתפ"ב ותוסיף עליהם הוי"ה דע"ב ומ"ה יעלו בגי' אלף והם סוד עול' הבריאה הנק' אלף עלמין בסוד האלף לך שלמה. וצדק משמים נשקף ר"ת צ"ו שהוא א"ל אדנ"י שהוא בעולם העשיה כנודע וס"ת בגי' ר"ב. וס"ת אמת מארץ תצמח הוא צבאות שהוא ת"ק בסוד מהלך עץ חיים ת"ק שנה. א"ש ע"ה לזה וכולל לזה והכוונה היא כי בא"א יש שע"ה נהורין שהם ב"פ א"ל א"ל במלויהם בתרין תפוחין קדישין הרי ש"ע ועם אות ה' דבנוק' דחוטמא באמצעיתא הרי שע"ה ומהם יורדים נ"ז אודות בסוד א"ל יהו"ה לז"א שהוא סוד עולם היצירה נשארים למעלה שי"ח אורות תמשיך עוד מהם מעולם האלף ר"ך אורות לת"ת הנק' עץ חיים שהוא מהלך ת"ק לצדק שהיא אדנ"י שבעולם העשיה דביה צ"ו עלמין כמספר א"ל אדנ"י:

חלק קצז

יחוד ס"ו אל הנז"ל. פותח את ידיך ר"ת יהו"ה אדנ"י וס"ת חת"ך מחולף בא"ת ב"ש הוא סא"ל והוא ג"כ בגי' יהו"ה אדנ"י. לכל חי רצון ר"ת רחל שהיא ב"פ דמעה שאליהם נרמז בזוהר באומרו דאחית תרין דמעין לגו ימא רבא והם ב' כחות הדין וצריך לכוין למתקם במלת רצון. שהוא סוד אהי"ה דיודי"ן קס"א וההוי"ה שהיא בגי' מקו"ם כנודע סך שניהם שמ"ז. אמר הכותב חיים עיין בשער התפלות בפ' זה ושם קבלתי באופן אחר והוא כי רצון הוא פנים דאהי"ה דיודי"ן קס"א ואחו' דהוי"ה דיודי"ן קפ"ד. י' פעמי' י'. ה"פ ה'. ו"פ ו'. ה"פ ה'. בגי' מקו"ם. א"ש עיין בשער ו' בכוונת פסוק זה באורך:

חלק קצח

יחוד ס"ז אל הנז"ל. עולת תמיד העשויה. עולת בגי' אבגית"ץ. תמיד בגי' אהי"ה דיודי"ן ואלפי"ן וההי"ן. (א"ש ע"ה) העשויה הם ש"ץ נימין שיש בתיקונא קדמאה הנק' א"ל דבדיקנא קדישא. בהר בגי' אור והם ב' חלקי הת"ת. סינ"י בגי' ק"ל והם אחו' דהוי"ה דמ"ה לריח בגי' רמ"ח. ניחח בגי' הוי"ה דע"ב וד' אותיותיה ליהו"ה בגי' א"ל יהו"ה (א"ש ע"ה) עוד א"ש אשה לא נזכר ונלע"ד שהוא אלהי"ם עם ה' אותיותיו והכולל:

חלק קצט

יחוד ס"ה אל הנז"ל. דבקה נפשי אחריך. דבקה בחלוף את ב"ש **קשדץ** והוא בגי' **צתג** (א"ש ע"ה) גם הוא בגי' אגת"ץ ועם מלת ב"י שהיא ראש חצי האחרון של הפסוק הרי אבגית"ץ שהוא ראש הגבורות שבנוק' דז"א. דבקה נפשי אחריך ר"ת דנ"א ועם י' של כי הרי אדנ"י. בי תמכה ימינך ר"ת בתי:

חלק ר

יחוד ס"ט אל הנז"ל. אחת שאלתי מאת יהו"ה אחת היא הבחי' הפנימית שבמלכות שהיא נק' **י'** ועליה אני מבקש ומתפלל שתבנה ותעשה אות ה' וז"ש אותה אבקש ר"ל אות ה' אבקש ואחר שנעשת אות ה' עוד אני מבקש שתבנה יותר ותעש' הוי"ה אחת דההי"ן דב"ן ואז תהי' נק' בית ה' לפי שהוי"ה זו הם ב' הויו"ת כפולות א' בפשוט וא' במלוי ונמצאת הוי"ה שנית נעשת בית להוי"ה א' וז"ש שבתי בבית ה'. לחזות בנעם ה' נעם בגי' אהי"ה דיודי"ן שהיא בינה (א"ש ע"ה) ולבקר בהיכלו הנה הוי"ה דס"ג ועשר אותיותיה הם ע"ג כמספר בהיכלו והוא ג"כ בינה כנודע:

חלק רא

יחוד ע' אל הנז"ל. לך אמר לבי בקשו פני ר"ת בגי' הוי"ה דס"ג פנ"י א"ת ר"ת כס"א. פניך יהו"ה אבקש ר"ת צ"א יהו"ה אדנ"י. עוד יש ב"פ כס"א לפי שהם ב' כסאות ושתי חיות ששמם ישראל והם יש"ס וישראל זוטא:

חלק רב

יחוד ע"א אל הנז"ל. מה רבו מעשיך ר"ת בגי' פ"ר כמנין מנצפ"ך וס"ת א"ל מ"ה במלואו מ"ם ה"א והוא בגי' אלהי"ם. א"ש כך מצאתי כתוב רומז קנ"ג:

חלק רג

יחוד ע"ב אל הנז"ל. כרם היה לשלמה בבעל המון ר"ת בגי' ס"ב והם ב' שמות א"ל א"ל א' לז"א וא' לנוק' וס"ת ק"ל בגי' עין יכוין להמשיך בחי' עיינין לנוק' דז"א מן המלוי של אהי"ה דההי"ן העולה ק"ל. ברם בגי' ר"ס והם עשר הויו"ת ואם תוסיף עליו מלת היה יהיה בגי' מנצפ"ך. לשלמה בגי' ת"ה שהם ד' יודי"ן דהוי"ה דע"ב כל א' כלולה מעשר הם ת' ועם ד' אותיות וע"ה הרי ת"ה ויכוין להמתיק על ידיהם את מנצפ"ך הנז' וגם ת"ה הנז' הם ה"פ אדנ"י הם שכ"ה ועם י"ה אדנ"י הרי ת"ה. בבעל המון בגי' ר"ו (א"ש ע"ה) והם אחו' פשוטים דאלהים ר"ו עם ה' אותיותיו והכולל ותכוין להמתיקם ע"י ד' יודי"ן הנ"ל במלות לשלמה והשם מתיבת כר"ם שהוא בא"ת ב"ש יָגֵל והניקוד מן כרם היה לשלמה והקריאה בתיקון מ"ג:

חלק רד

יחוד ע"ג לה"ר גדליא יַוָד וָיוָ דָלָת וָיוָ יוָד וָיוָ דָלָת לָמֵד תָו הֵ הֵי יוָד וָיוָ דָלָת וָ וָיוָ יוָד וָיוָ יוָד וָיוָ דָלָת וָיוָ יוָד וָיוָ. הֵ הֵי יוָד וָיוָ דָלָת אחד אָ אַלֶף לָמֵד פָּא אַלֶף. לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵד תָו יוָד וָיוָ לָת לָמֵ לָת לָמֵד תָו. הֵ הֵי יוָד יוָד וָיוָ דָלָת י יוָד וָיוָ דָלָת וָיוָ יוָד וָיוָ דָלָת לָמֵד הָו הֵ הֵי יוָד יוָד וָיוָ דָלָת.
אחד נבל צריך פ"ב הוי"ה די"ודין ועשר אותיותיה הם פב רגל פ"ר. ע' שנה.

חלק רה

יחוד ע"ד אל הנ"זל וכבר נכתב למעלה וז"ל והוא חבור ושלוב משמות ההו"יה של ע"ב ס"ג וכו' וראיתי בו קצת שנויים וחזרתי להעתיקו פה ע' שנה. **יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא אלף הה יוד**

הה ז"א אלף למד פא למד מם דלת הי יוד יוד ויו דלת מם מם: אלף למד הי יוד מם אלהים: נוקבא דז"א **אלף למד הי יוד מם אלהים יה יוד יוד הא יוד הא ויו פה יוד הי ואו הי: אחהע גיכק דטלנת זשסרץ בומף: יאולדף הלימוד יפ הל ימ יד ומ דמ הד יל ות אה וי הי יו יד וי דו הד או וי או וד הל את ימ ומ דמ המ הא ול ופ הל המ אד לה פי הי יו יד ומ דמ הא יל אה לי פמ הא אל יפ ול דמ הד אה אי לי פוהד המ ימ וא דל הה הי מם** כללות העשרה הויו"ת הרי ע': **י יה יהו יהוה** קנ"ד: **וַד וֹדַא אוָ וֹדָ אַ אַו אַ** חן **יוד הא ואו הה**: אהיה טל חן י"א י"ח חנה

חלק רו

יחוד ע"ה למהר"י ארזין ז"ל. ויבאו אלימה ושם ר"ת **וָאַוַ** אלף למ"ד ה"י יו"ד מם מנחה שתים עשרה עינות ר"ת **שעָע** ע"ב ק"ל ע"ב קס"ג ערבית מים ושבעים תמרים ר"ת מות קדוש מו ויחנו שם על המים ר"ת **וָשָעָהָ** קפ"ד קפ"ד ואו י"ג תיקונין וגם ד' אותיות ושניים ואלף למד שחרית **וָהַוָ אָבָ וָהַוָ אל אדני שָלָכָ עָנָיָאָלָ עָנָאָלָ** שניהם בשבא פתח כל אות מהם **מֶיאל וגד תרח וקגיאל שחזיאל עפיאל הרט** וס"ת והם נ"א מאדנ"י מהת ד' אלפי"ן מן ד' אהי"ה. מנחה ממם ק"ך צירופי אלהי"ם. ערבית ומלם אחו' דאהיה דמ"ך ואחו' דהוי"ה ע"ב. **וללל הכך מליו מרס הצר תרת מרנא מתשר קעו מתר שמט ושק באץ ממר לשפר מטץ קהע** : [22]

חלק רז

יחוד ע"ו חיים אהי"ה יהו"ה אהי"ה **יבק** אהי"ה יהו"ה אדנ"י וב' ק"ף שהם ע"ב ס"ג מ"ה [23] גם אחו' דע"ב וס"ג יש בהם ח"י יודי"ן העולים ק"ף גם להמשיך בכל א' וא' מן

[22] פי' כמו שמר"ת הפ' הנז' שמות היוצאים ממנו כל אות ואות יצא ממנה שם א' שהם **ואו** שגי' י"ג אותיות דאלהי"ם יצאו ממנו ג' שמות שהם **והו אב והו** וכן שע"ע יצאו ר"ת ג' שמות שהם של"ב עניא"ל ענא"ל וכן מו"ת יצאו ממנו ג' שמות שהם מיא"ל וג"ר תר"ח וכן ושע"ה יצאו ממנו ד' שמות שהם **וקני"אל שחזי"אל עפי"אל הר"ט** כן ג"כ מס"ת שיצאו מהם שמות שהם ר"ת שלהם שהם ס"ת ' וה"ם שגי' נא דאדני פשוט ומלא ומלא דמלא יוצאים שמות ר"ת שלו ול"ל הפ"ך מליו וכן מה"ת ר"ת מד"ס הצ"ר תר"ת וכן שם ממ"ם ר"ת שלו מת"א מתש"ר מת"ר וכן שם ומל"ם ר"ת שלו ושקבא"ץ ממ"ר לשפ"ר מט"ץ והשאר ט"ס שעליהם הסימן.. יוס"ד

[23] ונ"ל לבאר מה שנלע"ד בזה היחוד והוא כי חיים ויבק הם כוונת התפלין עצמן ובמלואותם יש בהם ח"י יודין וע"כ כתב אחריו כ"א פעמי' הוי"ה שהם כ"א אזכרות שבתפלין והם תקו"ם ולהיות שהם מוחזי' דאו"א הנקר' זקינים צריך תקום מפניהם אשר עיקר הארתם ביסוד שלהם הנק' זק"ן גי' יוסף ויוצדק מלת תקו"ם מ"ו ת"ק דע"ב קס"א דאו"א ואומרו תקום והדרת לשיבה ולזקנה וכן תמצא יוסף ב"פ כי מלת שיבה יש בה ב"פ זק"ן וג' אותיות זק"ן ובמלת זק"ן יש בה מלת שיבה כי זק"ן עם ג' אותיות גי' שיבה א"כ תקום דכתיב בשיבה גם אזיקנה קאי

העשר שלוחיות וח"י ברכאן. כ"א פעמים יהו"ה תקום זהו מפני שיבה תקום והדרת פני זקן הוא יוסף ע"ה ולכן נקרא בן זקונים שהוא א' פחות מן זקן תקום והדרת לשיבה וכן לזקן וכן תמצא ליוסף בשניהם ותקום בשניהם.

נעם אלף ה"י יוד הי ויו הי **עב** יוד הי יוד הי יוד הי ויו יוד הי ואו יוד הא ואו יוד הה וו מקום מקום והוא אלף למד [24] וכו' וממנו נמשך ש"ע נהורין והכל שם ב' של כ"ב הנק' פסת"ם הממשיך ש"ע נהורין ומאיר אל תרין תפוחים אל אלהים יהוה י אלף הא יוד הא ויו הי ע"ב אלף דלת נון יוד תרע"א יהו יהו יהו יהו פ"ד ושניהם ג"פ ב"ן והם בגי' יוסף הכל תתקע והוא שין דלת יוד יוסף והוא תרעא ברחמים ולכן צריך לקשר היו"ד ביד ולא להפרידו:

חלק רח

יחוד ע"ז אל הנז"ל. ארחץ בנקיון כפיו כו' ארח"ץ ע"ה הוא ש' [25] בגי' אלהים דיודי"ן. נקיון בגי' רי"ו הנעשה מס"ג מ"ה ואחו' (א"ש שהם ע"ב. גם א"ש הבית היא שמוש) כפי עם ג' אותיותיו הוא בגי' אהי"ה יהו"ה אדנ"י והכולל. ואסובבה בגי' יהו"ה יו"ד הה וו הה וד' אותיותיו והכולל. מזבחך הוא בגי' הוי"ה דב"ן וכו' לעורר מ"ן שבבינה

והידור דכתיב בזקנה גם אשיב"ה קאי וע"כ אמר וכן וכו' ועל שיוסף עולה קנ"ו ועדיין ממלת זק"ן אחד ע"כ כתב שהוא פחות א' ואפשר לומר שהוא הנקודה הפנימית שביסודות או"א ע"ד מ"ש ביחוד נעברה נא בארציך ואע"פ ששם קנ"ה הנועם קודה הפנימית הוא קנ"ו התם ביסוד ז"א קאי ולא כן באו"א תדע שהרי התם ביסוד הנקבה כתב ע"ה קכ"ה ועם הנקודה קכ"ו הרי שעודף יסוד מיסודה במספר ג"כ או"א יהיה יסודם עדיף מיסודו ועוד נרמז ההדור גם בשיבה כי שיבה ב"פ עם כוללות שניהם כמנין והדרת היוסד ז"ל:

[24] ומ"ש אלף למד וגו' כלומר עיין בייחוד פ"א על פ' אור זרוע לצדיק הנע"ם והע"ב והנ"ם הם עצמם תפלין דראש דרש"י ולהכי כת' ג' יה"ו דעס"מ בלבד העולים מקו"ם והמקום עצמו הוא אלף למד ע"ה ולכן ישתתף א"ל עם מקו"ם ויהיו ש"ע נהורין ולפי שהנע"ם והע"ב והנע"ם נתנם הרב נעם חסר א' מקס"א כי כן סודו נעם ה' ואזי עולים במספר ש"ע כ"ב ע"כ כתב כ"ב על שם בן כ"ב דברכת כהנים כי אחד הנכנס אי' יכנס אבא ולפי שהקס"א והע"ב והקס"א הם במספרם שצ"ד ועם מקו"ם המוחים הבאים מכחם גי' תק"ף ע"כ כתב הנק' פסת"ם שג"ה בגי' תק"ף כי שם כ"ב שהוא ג"כ הארת דיקנ' דא"א וע"כ כתב א"ל אלהי"ם הוי"ה כי גילוי הארות בדיקנ' הם פאתי הראש ששורשם הוי"ה מחולפת במנפ"ץ שהוא אלהים בהעלם כידוע במקומו והנה א"ל אלהי"ם הוי"ה עולים קמ"ג וע"כ תהיה הכוונה באהי"ה דאלפי"ן והטעם כי כל בחי' השערות הם מהמלכים ומיתוקם הוא ע"י קמ"ג ע"ה קד"ם כמ"ש הרב ז"ל ביחוד מ"ג על פ' פלס מענל רגליך וצ"ל יו"ד ה"י וי"ו ה"י ע"ב וגו' והוא כי ע"ב עם ד"פ יה"ו שעולים פ"ד שהיא אימא גי' יוסף שהוא ג' בן ואח"כ כלל הכוונה כי קמ"ג ואדנ"י שהוא תרע"א עם יוסף גי' תתק"ע שהוא מלשון זווג והוא ג"כ במספר שד"י מלא ויוסף והוא ג"כ תרע"א ברחמי' וע"כ צריך במצות תפלין דיד לאדנ"י לקשר היו"ד שהוא יוסף ושד"י בתרע"א ויהיו מוחי' שלמים וממותקים ברחמים כנלע"ד יוס"ד:

[25] א"ה יוס"ד ראיתי לבאר היחוד הקדוש הזה בעה"י י"ג טבילות של ג' שמות הנז' והוא דנחלקים לד' צרופים כמ"ש לבסוף **אי"א הה"ד יו"נ הה"י** של ג' טבילות בצירוף כזה טבילה א' לעלות א' אחרונה שבצירוף א' שהוא של אדנ"י ליו"ד שלמעלה ממנה שהוא של הוי"ה ואחר שעלתה לה אז משפיע לה הטבילה ב' ואח"כ בטבילה ג' להמשיך אלף שעליהם שהוא של אהי"ה ליו"ד ואל"ף וכעד"ז כל הג' צירופים האחרים):

והכל ע"י ההוי"ה הנז' בסוף פ' הנז'. א"ש לא הבנתי ובאולי צ"ל כי ר"ת מזבחך יהו"ה הוא חמשים וב' הכוללים הוא ב"ן. וגם ההוי"ה הזאת היא הוי"ה דב"ן כאמור. טוב לכוין זה בשעת הטבילה וגם בסעודה המפסקת בנטילה ראשונה ואחרונה. גם יטבול י"ג טבילות ויכוין בג' שמות יהו"ה אהי"ה אדנ"י כזה הטבילה הא' להעלות א' אל י'. הב' להמשיך י' אל א'. הג' להמשיך א' אל י"א. הד' להעלות ד' אל ה'. הה' להמשיך ה' אל ד'. הו' להמשיך ה' אל הד'. הז' להעלות נ' אל ו'. הח' להמשיך ו' אל נ'. הט' להמשיך י' אל ונ'. הי' להעלות י' אל ה'. הי"א להמשיך ה' אל י'. הי"ב להמשיך ה' אל ה"י. הי"ג לשלב ג' שמות הנז' כזה איא הה"ד יו"נ הה"י ויכוין בי"ג תיקוני דיקנא ויאמר מי כמוך וגו':

תוש"לבע ברדמ"וך בנ"לך ואע"י

תפילה קודם היחוד

תפלה קודם היחוד בכונת הלב ולא יוצא בשפתיו

יהי רעוא מן קדם עתיקא דכל עתיקין עתי' קדישא **ידו"ד** אלהנא ואלהא דאבהתנא דיתגלי בהאי שעתא על ידינו עת רצון העליון המתגלה במצחא דא"א דאתקרי רעוא דרעוין ע"י האי יחודא קדישא דאנן בעינן לכוונה כדי לייחד קובה"ו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו בשם כל ישראל.

ויהי רעוא קדמך דיתמשך נהורא עילאה מג' שמהן קדישין דבתריסר חוורתי דרישא עייאה דא"א דאינין ג' הויות דמלוי יודין כה"ג **יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי** ומתריסר יודין דבג' שמהן אלין יתמשך נהורא רבא לתריסר נימין קדישין דשערי חוורתא דרישא תניינא דא"א דאתקרי קרומא דאוירא והני תריסר נימין דשערי נמשכין מכח נו"ה דעי"ו המתלבשים בתרין אדנין ובתרין עיינין דא"א דכד סלקין באור חוזר דרך קרומא דאוירא נפקין תריסר נימין דשערי דרישא תניינא דאדין ומאינון תריסר יודין דאתמשכן הכא ברישא תניינא יתמשכון לנימא דתריס' דברישא תניינא דא"א וכד אתכללן בהאי נימא דתליסר יתעבידו תריסין נימין אחרנין דאינון תריסר יודין אחרנין כדוגמת תריסר יודין קדמאין ממש.

ויהי רעוא קדמך דיתמשכון מט' ווין דכ"ג שמהן קדישין דע"ב דבתליסר חוורתי דרישא עילאה דא"א נהורא רבא לתי' דיקנא דא"א ויתחברון אלין ט' ווין עם ג' ווין דאית בג' שמהן **דאהי"ה** במלוי יודין דאית בדיקנא דא"א כה"ג **אלף הי יוד הי: אלף הי יוד הי: אלף הי יוד הי**. יהי רעוא קדמך דיתחברון ג' ווין דשמא דע"ב דיודין קדמאה עם ו' דאהי"ה קדמאה ותתעביד מרכבתא ו' דא דאהיה קדמאה לג' ווין דע"ב קדמאה **וו"ו** ויתחברון תלת ווין דע"ב תניינא עם ו' דאהי"ה תניינא ו' לג' ווין דע"ב תניינא **וו"ו** ויתחברו ג' ווין דע"ב תליתאה עם ו' דאהיה תליתאה ו' ותתעביד מרכבתא ו' דא דאהי' תליתאה לתלת ווין דשם אהי"ה הוי"ה דע"ב תליתאה **וו"ו** ומאלין תריסר ווין דמתגלי' הארתם בתריס' תי' דיקנא דא"א ג' ואתעבידו תריסר תי' יתמשכו' מנהון למזלא תליסר דאתקרי מימי קדם דאיהי כללות דתריסר תי' קדמאין ויתעבידו תריסר תי' אחרנין ובהון אתעביד תי' דתליסר דאתקרי מזלא תתאה דכליל תריסר ווין אחרני' כדוגמת תריסר ווין קדמאין ממש **ו'ו'ו ו'ו'ו ו'ו'ו**: ויהי רעוא קדמך דיתמשך מג' **דדד** דג' שמהן הויה דע"ב ע"ב ע"ב דבתריסר **ו ו ו** חוורתי דרישא עילאה נקודות ליודין דתריסר נימין דברישא תניינא דא"א בהאי גונא מ"ד קדמאה בשם הוי"ה דע"ב קדמאה יתמשך ד' מיני נקודות לד' נימין קדמאי' דאינון ד' זמנין קמץ חולם **ְ ֹ ָ** ויתמשך מד' תניינ' דשם הוי"ה דע"ב תניינא ד' מיני נקודות לד' נימין תנינין דאינון ד' זמנין שבא קמץ **ֶ ֵ ָ** ויתמשך מד' תליתאה ד' מיני נקודו' לד' נימין תליתאי' דאינון ד' זמנין סגול וצרי **ֶ ֵ ָ** ואלין תריסר נימין דאתמשכ' לנימא דתליס' דאיהי כללו' התריס' נימין דאתעבדן ג"כ תריסר נימין אחרנין: ויהי רעוא קדמך דיקבלון אוף הכי נהורא ושפעא מג' דלתין כדלעיל ויתעבידו כההוא דלעילא ממש **ְ ְ ְ ְ ֱ ֱ ֱ ֱ ֲ ֲ ֲ ֲ ָ ָ ָ ָ**. **ויהי** רעו' קדמך דיתמשך שפע רב מהג' ההין קדמאין דבג' שמהן קדישין דבהוי"ה דע"ב דבתריסר חיורתי דריש' עילאה גלגלתא דא"א נקודות לווין דתי' דיקנא כה"ג מה' קדמאה דשם ע"ב קדמאה יתמשך חמש מיני נקודות לארבע תי' קדמאי' דדיקנא כה"ג תלתא ווין מנוקדים בשורק וחירק וחולם **ִ ִ ִ** ותתעביד מרכבה ו' דא דאהי"ה קדמא' דבתריסר תי' דיקנא לג' ווין קדמאין פי' דהויה דע"ב קדמאה דאתמשך מתריסר חיורתי **ויתמשך** מה' קדמאה דשם ע"ב תניינא ה' מיני נקודות לד' תיקונין תניינין דדיקנא כה"ג ג' ווין

קדמאין דאינון מע"ב תניינ' מנוקדי' פתח קמץ ג' זמנין ולוי' רביעא' יתמשך נקודו' פתח וקמץ ושבא פתח וָ וָ וָ דבתריס' תיקונין דיק' לג' ווין דהוי"ה דע"ב תניינא דאתמשך מתריס' חיוותי **דגלגלתא ויתמשך** מה' קדמא' דשם הוי"ה דע"ב תליתאה ה' נקודות לד' תיקונ' בתראין דדיק' כה"ג לג' ווין קדמאי' דאינון משם הו"יה תליתא' יתמשכו' נהורין סגול ושבא סגול ג' זמנין ולו' רביעאה יתמשך נקו' סגול וסגול ושבא סגול וָ וָ וָ ותתעביד מרכבתא ו' דא דאהי"ה תליתאה דאיתמשך מתריסר חיוורתי דגולגלתא דאריך וָ **ויהי** רעוא קדמך דיתמשך אוף הכי נהורא ושפעא מג' ההין בתראי' דבג' שמהן הוי"ה דע"ב בתריסר חיוורתי דגלגלתא דאריך לתריסר ווין דבמזלא תליסר דדיק' דאריך דאתקרי מימי קדם דבה כללות תריסר תי' דיקנ' קדמאין נקודות כה"ג מה' בתרא' דשם הוי"ה דע"ב קדמאה יתמשכו' ה' נקודות לד' ווין קדמאי' דבתריסר תי' דכללות לתלתא ווין קדמאין נקודות צרי ושבא ג' זמנין ולו' רביעאה יתמשך נקו' צירי ושבא וקבוץ וָ וָ וָ ותתעביד מרכבתא ו' דא דאהי"ה קדמאה דתריסר תי' דיק' דכללות ויתמשך מה' בתראה דשם הוי"ה דע"ב תניינא ה' נקודין לד' ווין תניינין דתריסר דכללות לג' ווין קדמאין נקידין קמץ ושבא תלתא זמנין ולו' רביעאה קמץ ושבא ושבא קמץ וָ וָ וָ ותתעביד מרכבתא דא דאהי"ה תניינא דתריסר תי' דיק' דכללות לתלת ווי"ן דע"ב תנינ' דתריס' תי' דיק' דכללו' ומה' בתראה דשם הוי"ה דע"ב תלית' יתמשך ה' נקודי' לד' ווין בתראין דכללו' כה"ג וָ וָ וַ וָ תלתא ווין קדמאי' בנקו' פתח ושבא ולו' רביעא' פתח ושבא ושבא פת' ותתעבי' מרכבת' ו' דא דאהי"ה תליתאה דתריסר תי' דיקנא דכללות לג' ווין דע"ב תליתאה דתריסר תי' דכללות:

ויהי רעוא קדמך דיתמשך מג' **דד"ד** דג' שמהן הוי"ה דע"ב ע"ב ע"ב דבתריסר חיווני דרישא עילאה טעמים ליודין דתריס' נימין דבריש' תניינא דא"א כה"ג מד' קדמא' דשם הוי"ה ֑ ֑ ֑ ֑ דע"ב קדמאה יתמשך ב' טעמים פזר גדול וזרקא ד' זמנין לד' קדמאין. ויתמשך מד' תניינ' דשם הוי"ה דע"ב תניינ' טעם א' סגולת' ד' זמנין לד' יודין תניינין ֶֽ ֶֽ ֶֽ ויתמשך מד' תליתאה דשם הוי"ה דע"ב תליתאה טעם א' והיא קרני פרה ֖ ֖ ֖ ֖ ד' זמנין לד' יודין תלתאי' ואלין תריסר נימין דאתמשכן לנימא דתליס' דאיהו כללו' דתריס' נימין ֗ ֗ ֗ ֗ דאתעבדו ג"כ תריס' נימין אחרני'. יהי רעוא קדמך דיתגלון אוף

הכי נהורא ושפעא מג' **דדד** כדלעיל ויתעבידו כההוא דלעילא ממש ֻֻֻ

וָ ותתעביד מרכבתא ו' דא דאהי"ה תליתאה דתריסר ת"י דיק' דכללות לג' ווין דע"ב תליתאה דתריסר ת"י דיק' דכללות:

ויהי רעוא קדמך דתשע נימין מאינון תריסר נימין דאדכרנא בצלותא הדא דאינון חפיין על אנפי אריך ויסתלקון לצדדין עם פאות הזקן ויתקשרון עם ת"י קדמאה דדיק' דאקרי מי אל כמוך ויאירו היודין דנימין ביוין דדיק' נקו' דיודין בנקו' דווין וטעמיהון דדכורין יתחברון עם טעמי הווין דאינין נוקבין וינהרו דא בדא:

ויהי רעוא קדמך דיתמשך נהורא רבא מבינה דעתיק דתמן בחי' אהי"ה ובתוכה סתומה החכמה דעתיק דהוא רדל"א עד מצחא דא"א וע"י אותה ההארה רבא הנמשכת מבינה דעתיק על מצחא מתעורר ג"כ היסוד דעתיק דהוא מפנים ממצחא ונפיק אורה רבא מבפני' לבר ויתחברון תמן תרין אורות מברא דמצחא דאריך ומאת חברות' דתרין נהורין אלין יפוק נהורא רבא מביניהון ויתמשך לתתא במצחא דאו"א דתמן אוף הכי שמא דאהי"ה ויאיר אור רבא במצחא דז"א לאכפייא הדינין ויתנהירו עייניו דז"א מנהורא דא וכדין יהון עיניו רוחצות בחלב והדינין יתכפון תמן וכדין יזקפין עינוי דז"א ויסתכלו במצחא דאריך לקבל נהורא דא וכדין שם הוי"ה דא דז"א ושם אדנ"י דנוקבא יתחברון כחדא בסוד **יאהדונה"י** ומתמן יתמשך עלי אני פב"פ ועל כל עמא דבית ישראל נהורא רבא ושפעא וחכמה ובינה ודעת ויראת ה' משמא **דיהו"ה** דברישא דז"א ונשיג כל חכמת הקבלה וסודות ורזי התורה ובחי' נפשותינו על אמתתן אכי"ר: **אח"כ** לסלק את החצונים שלא יתאחזו ביחוד זה שייחד באיזה יחוד שיהי' יעשה אחר שייחד יחוד זה של אלקי"ם וסגולתו היא שלא יתאחזו החצונים והרי הוא מיוסד לפניך כנוסח תפלה זו וזה נוסחה:

רבש"ע הריני מכוין בב' שמות אלהים איש אל אחיו אחד באחד יגשו (כזה) **אֲאֶלֶלֶהֶחַיִּיַמַם** אשר יעלו במספר שמות עק"ב ועם מספר עשר אותיות יעלו במספר יעק"ב והם מנוקדים כולם בנקוד צירי לבד מאות אלף שנית הנקודה בסגול ולבד מהממין הנקודים בפתח אשר גם אלו הנקודות המה יעלו למספר שם יעק"ב וב"פ יעקב יעק"ב אילו של מספר ב' אלהי"ם עם נקודות הכסף הוא מספר השטן תעז ידיך הגבורה בכח אלו השמות להבריח כל צר ומשטין מעלי חתום פי שטן ואל ישטין

עלינו זעום בו וידום והכריתם בהכרת רשעים ותדחה מעלי ומעל כל עמך בית ישראל כל המקטרגים וכל המשטינים וכל מיני קלי' וכל החצונים שלא יבואו בקהל ה' ולא יקטרגו עלי בעת אשר אני מייחד אורות העליוני' ולא יבלבלו ולא יטרידו אותי בעת ובעונה הזאת אשר אני מייחד אורותיך ושמותיך הקדושים אנא אלהי תזרם כמו דוה צא תאמר להם והרשעה כולה בעשן תכלה ובני לביא יתפרדו לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה כלה גרש תגרש עזוז המקטריגים וכל הצרים המושלים ברשע חייליהם יהיו כלא היו יהיו כמוץ לפני רוח ומלאך ה' דוחה בכח כוונתי בשלוב ב' אלהים משולבים ובכח נקודותיהם ומספריהם כי הנה המלכים נועדו עברו יחדיו משולבים אחד אל אחד הקלי' יראו כן יתמהו רעדה אחזתם חיל כיולדה ועדת עריצים יקיפוני. נוסו לקולה כי אמרו פן תבלעמו הארץ יראוך מים **אלהי"ם** ראוך מים יחילו אף ירגזו תהומות בכח שם היוצא מן ראשי תבות של הפסוק ויאמר **יְהֹוָ"ה אל השטן יגער** (כזה) **יְאָהַ"ּי** מנו' כמו ניקוד של הפ' שהו' שבא וסגול ופתח וחירק אכי"ר **אמר** המעתיק זה הייחוד של הדיקנא מקורו הוא בזה השער של היחודים דף ע"ב ע"א ייחוד י"ז אמנם כאן הוא מסודר בסדר תפלה נאה כדי להקל על המייחד וירוץ ולא יכשל והשם יצילינו משגיאות אכי"ר (א"ה זה התפילה נמצא בספר של הרב יסו"ד ז"ל ולא ידענו של מי הוא עוד נמצא שם וז"ל סגולה וכו'): סגולה לנכפה ב"מ יכתוב על מראה העשויה מברזל הנקראת בערבי מראיי"ת אלהנ"ד שם אחד משמות ע"ב דויסע ויבא ויט והוא שם **מה"ש** בלי ניקוד ויראה לאדם הנכפה וקודם שיראיהו לו יכה בעץ א' קטן של רמונים חמוצים על השם הנז' בפני הנכפה ואח"כ יראה לו השם ויכה בעוד שהוא מראה לו השם ומיד ידבר עמו הרוח רע בו"מ. קבלה שנמצא בכתבי האר"י ז"ל חותם א' ובו אותיות והם שוים מכל צד באורך וברוחב ובאלכסון מספר ארבעים וסגולתו היא לכותבו בק"ץ ולתלות על הקטנים שעדיין לא בא להם חולי אלגדר"י ובע"ה עם חותם זה לא יחלה ואם יחלה לא יוזק וכן למגפה ב"מ. וזה תוארו:

א יח יג ח

טו ו ג יו

ז יב יט ב
יז ד ה יד